

சரீக வெளி

புத்திரகக் கருத்தாடல் சூய்வுக்களம்...

சூதழ் : 01

காவாஸழ்தழ்

தை - ாங்குவி 2012

தழ்தழ்ச் சூதழலில்
நாந்திக திபக்கம்

நீர்வளம்,
நீர்ப்பாசனம்,
நீர்ப்பிரச்சினைகள்

தொல்லியலுய்
பண்பாட்டு
நிலவியலுய்
தழ்தழ்துடலு

அபிவிருத்தியுய்
சமுத
யினருவாக்கமுய்

அலில் மது கிவளயில்
படநம் பீரீச்சு மது நிலல்

நவீனம், காலனியம், முதலாளியம்

2011மே முதல்...

ஆசிரியம்

மாநகர் இயல்

ஆசிரியம்

2011மே - 2012 ஏப்ரல்...

தொடர்புக்கு:

"ஆசிரியம்"

180/1/50 பீப்பிள்ஸ் பார்க், கொழும்பு-11

தொ.பே:011-2331475

மின்னஞ்சல்: aasiriyam@gmail.com

உள்ளே...

04

அபிவிருத்தியும் சமூக மீளுருவாக்கமும்
அ.மீரீகாந்தலட்சுமி

17

இலங்கையின் வறண்ட வயைம் : நீர்வளம்,
நீர்ப்பாசனம், நீர்ப்பிரச்சினைகள்
மா.மோகனகிருஷ்ணன்

31

தொல்லியலும் பண்பாட்டு நிலையலும்
ஆ.தனஞ்செயன்

41

கந்திரோடகைய இணைத்து வைத்த
வெளிநாட்டு வானிக-கலாசார மையங்கள்
செ.கிருஷ்ணராஜா

57

ஆலில் மர கிளையில் படரும் சீபர்ச்ச மர நிறுல்
எச்.பீர்முஹம்மது

63

பின்னைக் காலையி விவாநங்களில் நவீனம்,
காலையியம், முதலாளியம்
ந.முத்துமோகன்

73

பந்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத்
நயிழ்ச் கூழலில் நாத்நிக இயக்கம்
வீ.அரசு

ISSN :2279-1418

கிறத் : 01

கன-மார்ச் 2012

கிலை:200.00

ஆசிரியர்:

தெ.மதுகுதனன்

இணை ஆசிரியர்:

மா.மோகனகிருஷ்ணன்

ஆசிரியர் குழு :

கா.சுதாகரன், து.ஜெயராஜ், த.தனேந்திரன்,
க.கோபிநாத், வி.விஜயரூபன், ப.லவக்காந்,
பா.ஹம்சத்வனி, ஆ.வானதி, ஏ.எல்.நெளபீர்,
த.விமல், ச.சத்தியதேவன்.

அச்சு:

சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு -11
தொலைபேசி : 0777 345666

வெளியீடு மற்றும் தொடர்புகட்கு:

சமூகவெளி

11/8, பண்டாரிக்குளம், மேற்கு ஒழுங்கை
நல்லூர் வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே: 075-0710602/ 077-1381747

மீண்டும்! புதிதாய்...

தமிழ்ச் சூழலில் சமூக சிந்தனை சமூக மாற்றம் தொடர்பில் ஆர்வமும் விழிப்புணர்வும் கொண்ட இளந்தலைமுறையினரின் கூட்டிணைப்பால் "சமூகவெளி" விரிகின்றது.

தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் சமூகவெளி புது வரவாகும். குறிப்பாக பல்துறைசார் சிந்தனைகளுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் களமமைக்கும் நோக்கில் வெளிவருகின்றது. தமிழில் பன்முகக் கருத்தாடல்களை விரிவாக்கவும் திறந்த உரையாடல்களை வளர்க்கவும் மற்றும் எல்லாவற்றையும் உரையாடல்களாய் மாற்றியமைக்கவும் விளைகின்றது.

சமூகவெளி பல்கலைக்கழக மற்றும் உயராய்வு நிறுவன வரையறைகளுக்கு அப்பால் முற்றுமுழுதான பல்துறைச் சங்கம ஆய்வுமுறை நின்று நோக்கும் இதழாக வெளிவருகின்றது. சமூக அசைவியக்கத்தை பன்முக ரீதியில் புரிந்துகொள்வதற்கான ஆய்வும் தேடலும் சமூகவெளியில் ஆக்கம் பெறும்.

தமிழில் சமூகவெளி போன்ற இன்னும் பல்துறை சார் இதழ்கள் வெளிவர வேண்டும். குறிப்பாக சமூக விஞ்ஞானம், மனிதப் பண்பியல் முதலான துறைகள் சார்ந்த இதழ்களின் வருகையினால் தான் தமிழ்மொழி புதுவளம் பெறக்கூடியதாக இருக்கும். இதனால் தமிழ் மக்களது வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமும் ஏற்படும்.

எமது தமிழ்ச் சூழலில் நாம் ஆற்றல் மிகு விஞ்ஞானிகளையும் புதிய கண்டுபிடிப்பாளர்களையும் உருவாக்கத் தவறிவிட்டோம். இதுபோல் சமூக விஞ்ஞானிகளையும் உருவாக்கத் தவறிவிட்டோம். எமது கல்வி முறைமையும் இவற்றுக்குச் சாதகமாக இல்லை. குறிப்பாக மாணவர்கள் பரீட்சைகளை கையாள்வோராய் மாற்றப்படும் நிலையன்றி, அறிவை அள்ளிச்செல்வோராயும் அறிவை பயன்படுத்துவோராயும் உருவாக்கப்படவில்லை. அறிவுப் பலத்தைக் காட்டிலும் பரீட்சையைக் கையாளும் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி உயர்வகுப்புச் சித்திகளைப் பெறக்கூடியதாக உள்ளனர். இதன் உச்ச வெளிப்பாடாக பல்கலைக்கழகங்களில் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை முன்னிறுத்திய ஆய்வுகள் உருவாக்கப்படாமல் உள்ளன. ஒரே வகையான தட்டையான ஆய்வுகளே மேலும் மேலும் வளர்க்கப்படுகின்றன. சமூக மாற்றத்துக்கும் சமூகச் சிந்தனைக்கும் ஆற்றுப்படுத்தக்கூடிய ஆய்வுகள் இல்லாமையால் நாம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தடுமாறுகின்றோம்.

வேறுவிதமாகக் கூறினால் நமது கல்விமுறை பகுத்தறிவும் சுயமரியாதை உணர்வும் ஏற்படுவதைத்

தடுக்கின்றது. சுதந்திரச் சிந்தனை, தன்னம்பிக்கை எதுவுமின்றி அடிமை வாழ்வுக்கான மந்த புத்தியைத் திணிக்கின்றது. கல்வியியல் சார்ந்த கருத்துக்களையும் முன்மொழிவுகளையும் விமரிசனமின்றி உள்வாங்கும் அறிவுக்கமற்ற நிலையை உருவாக்குகின்றது. இந்நிலைமையிலிருந்து விடுபட வைப்பதற்குரிய கருத்தாடல்களை பல தளங்களில் பல நிலைகளில் நாம் முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

நாம் பல்துறை சார்ந்த அணுகுமுறைகளின் ஊடுபாவு கொண்டு உரையாடுவதற்கான சமூகவெளியை விரிவாக்க வேண்டும். இதனை தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டதன் விளைவாகவே சமூகவெளி தனது இயக்கத்தை ஆரம்பித்தது. சமூகம் சார்ந்த ஆய்வுகளின் தேவையை தொடர்ந்து வலியுறுத்துவதுடன் புதிய ஆய்வுப் பண்பாட்டையும் வளர்க்கவும் உள்ளது.

இன்று தமிழில் பல்வேறு புதிய சிந்தனைப் போக்குகள் கோட்பாடுகள் அறிமுகமாகி வருகின்றன. பின்னைநவீனத்துவம், பின்னைக்காலனியம், நவமார்ச்சிசம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு காலத்திலும் மேற்கிலிருந்து புதுவகைக் கோட்பாடுகள் அறிமுகமாவதும் அவை குறித்த மதிப்பீடுகளை நாம் உருவாக்கிக் கொள்வதும் நம்மை சமகாலத்தவர்களாகத் தக்க வைக்கின்றன.

சமீப காலங்களில் பின்னைக் காலனியம் என்ற சிந்தனைப் போக்கு ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க சிந்தனையாளர்களின் நேரடிப் பங்கேற்போடு புதிதாக அறிமுகமாகி வருகின்றது. இக்கோட்பாட்டின் அரசியல் பண்பாட்டு நிலைப்பாடுகளை மதிப்பிட்டு அதற்கேற்ப அதனை உள்வாங்குதல், எதிர்வினையாற்றல் போன்ற செயல்பாடுகளில் ஈடுபட வேண்டி உள்ளது. நமது சூழல்களில் பின்னைக் காலனியப் பிரச்சினைகளை அடையாளங் கண்டு நாம் அவற்றோடு உரையாடுவது அவசியமாகின்றது. ந.முத்துமோகனின் "பின்னைக்காலனிய விவாதங்களில் நவீனம் - காலனியம்-முதலாளியம்" என்னும் கட்டுரை மார்க்சிய கருத்தாக்கங்களோடு எவ்வாறு பொருந்துமென்பதை நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இதனைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு நமது உரையாடலைப் பெருக்குவோம்.

இதுபோல் 'தொல்லியல்', 'அபிவிருத்தி', 'நீர்வளம் - நீர்ப்பிரச்சினை' முதலான விடயங்களில் நமது பார்வைகளை விரிவாக்கும் நோக்கில் இங்கு கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றது. இவை ஒவ்வொன்றும் குறித்த துறைசார்ந்த பின்புலத்தில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விவாதிக்க வேண்டிய கருத்தியல் புள்ளிகளை அடையாளங் காட்டுகின்றது. மேலும் "அரசியல் இஸ்லாம்" "தமிழ்ச் சூழலில் நாத்திகம் இயக்கம்" முதலான கட்டுரைகள் மதவியல், தத்துவவியல் தொடர்பில் மையங்கொள்ளும்

கருத்தியல் போக்குகளை இடைவெளிகளை மிக நுணுக்கமாக அறிமுகம் செய்கின்றது. "மதச்சார்பற்ற ஜனநாயகம்" இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் எவ்வளவு முக்கியம் என்பது பற்றிய சிந்தனைக்கும், செயல்வாதத்திற்கும் களமமைக்கும் கருத்தியல் பகுதியாகவும் இவை உள்ளன.

பொதுவாக சமூகவெளியில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள் அல்லது இந்த இதழில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகள் முதலானவற்றை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒற்றைப் பரிமாண விளக்கத்திற்கு வந்துவிடக்கூடாது. நாம் தொடர்ந்து பல்துறை சார் சிந்தனைகளுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் களமமைக்கும் நோக்கில் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் உள்ளோம். ஆகவே நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆழமான வாசிப்புச் செயற்பாட்டுக்குத் தயாராவோம்.

இன்று உலகமயமாக்கல் என்ற பெயரில் தனியார் மயமாக்கல் வேகமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இச்சூழலில் தமிழ்ச் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் சமூக அரசியல் பண்பாட்டு பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை விவாதிக்க வேண்டும். இதற்கான அறிகை மரபு வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

உலகமயமாக்கல் செயல்முறையை தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அதனை சரியான வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் வைத்து நோக்குவதற்கும் இதன் வேர்களை நாங்கள் கண்டறிவது அவசியமாகும். உலகமயமாக்கல் சந்தை விரிவாக்கத்தினாலேயே வர்த்தகம், மூலதனம் மற்றும் தகவல் என்பவற்றுக்கான தேசிய சந்தைகளை திறந்துவிடுவதனாலேயே பெருமளவுக்கு நெறிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிலையில் அரசாங்கங்கள் சந்தைகள் மீது கட்டுபாட்டை வைத்துக்கொள்வது இயலாத காரியமாக இருந்து வருகின்றது.

சந்தைகளை திறந்துவிடுவதற்கென அல்லது கட்டற்ற சந்தைகளுக்கென கொள்கைகளையும் நிறுவனங்களையும் உருவாக்கிக்கொள்ளும் விடயத்திலேயே பெருமளவு கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. மக்கள் தொடர்பாகவும் அவர்களுடைய உரிமைகள் தொடர்பாகவும் அந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. விழுமியங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு சமூகத்தை கட்டியெழுப்பும் முயற்சி வர்த்தக முயற்சிகளால் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகின்றது. போட்டிச் சந்தையில் செயல்திறனை சாதித்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அவை சமத்துவத்தை எடுத்து வரும் எனக் கூறமுடியாது. உலகமயமாக்கல் சந்தை விரிவாக்கத்தின் செல்வாக்கினைக் கொண்டிருக்கும் வரையில் மானிட அபிவிருத்தியின்மீது அது நெருக்கடிகளை எடுத்து வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மனித அபிவிருத்திக்கு அவசியமான பல நடவடிக்கைகளும் பண்டங்களும் சந்தைக்கு வெளியிலிருந்து வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் உலகளாவிய போட்டியின் அழுத்தத்தினால் அவை உறிஞ்சிக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இன்று உலகமயமாக்கல் செயல்முறை தலைதெறிக்கும் வேகத்தில் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் உலகமயமாக்கலின் விளைவாக பெருகிவரும் வாய்ப்புகளை அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை நிலவிவரவில்லை. உலகமயமாக்கலின் புதிய விதிமுறைகளும் அந்த விதிமுறைகளை உருவாக்கும் சந்தைகளும் உலகளாவிய சந்தைகளை ஒருங்கிணைப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. சந்தையினால் நிறைவு செய்து வைக்க முடியாத மக்களின் தேவைகள் இந்தப் பின்னணியில் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இச்செயல்முறை அதிகாரத்தை ஒருசிலரின் கைகளில் ஒன்றுகூடுக்கச் செய்துள்ளது. வறிய நாடுகளும் வறிய மக்களும் புறம் ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இன்றைய நிலையில் முழு உலகமும் ஒரு பூகோள கிராமமாக சுருங்கிவரும் பின்புலத்தில் உலகளாவிய ரீதியில் பொருளாதாரங்கள் ஒன்றிலிருந்து தங்கியிருக்கும் நிலை வரவர அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றது. இச்செயல்முறையில் ஐந்து பிரதான கூறுகளை அவதானிக்கலாம். அவை:

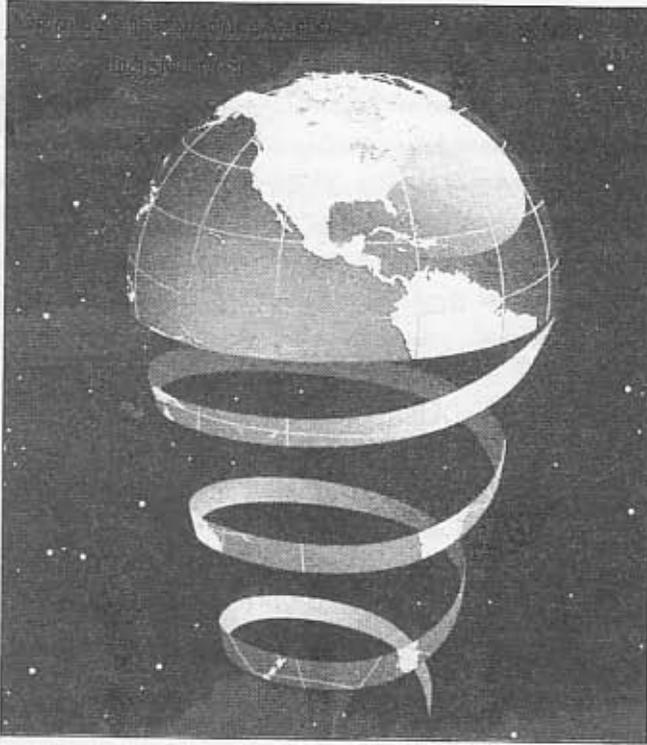
- (1) சர்வதேச நிதிச்சந்தைகளில் ஏற்பட்டுவரும் துரித வளர்ச்சி
- (2) குறிப்பாக பல்தேசிய கம்பனிகளிடையே வர்த்தகத்திலே ஏற்பட்டு வரும் வளர்ச்சி
- (3) வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகளில் காணப்படும் பெரும் பாய்ச்சல்
- (4) உலகளாவிய சந்தைகளின் எழுச்சி
- (5) உலகமயமாக்கப்பட்டுள்ள போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்பாடல் வசதிகளின் பெருக்கத்துக்கு ஊடாக தொழில்நுட்பங்களும் கருத்துக்களும் பரவலாக வியாபித்துச் செல்லல்.

இந்த சூழ்நிலையில் பெயரளவிலான அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சக்தியை தம்வசம் கொண்டிருக்கும் ஐரோப்பா, யப்பான், சீனா, ரஷ்யா மற்றும் அமெரிக்கா ஆகிய ஐந்து வல்லரசுகள் உருவாகியுள்ளன. 90களின் போது உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்ட பெரும் மாற்றங்கள் உலகப் பொருளாதாரம் படிப்படியாக ஒருங்கிணைவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்தன. இந்த பின்புலங்களையெல்லாம் தெளிவாகவும் நுணுக்கமாகவும் ஆராயும் பொழுதுதான் நாம் எங்கே நிற்கின்றோம், எங்கே நிற்கப்போகின்றோம் நம்மைச் சூழ்ந்துவரும் சக்திகள் யாவர் போன்ற வினாக்களுக்கெல்லாம் நாம் பதில் காண முடியும்.

சமூகவெளியில் தொடர்ந்து நாம் இவற்றிற்கான விளக்கங்களையும் பதில்களையும் தேடுவோம்.

தெ.மதுசூதனன்

அபிவிருத்தியும் சமூக மீளுருவாக்கமும்

அ.மீகாந்தலட்சுமி

அபிவிருத்திக்கல்வி, அபிவிருத்திப் பொருளியல் என கூட்டுச் சொல்லின் முதற்சொல்லாகவும் நிலைத்துநிற்கும் அபிவிருத்தி, கிராமிய அபிவிருத்தி, பொருளாதார அபிவிருத்தி, கல்வி அபிவிருத்தி என கூட்டுச் சொல்லின் இறுதிச்சொல்லாகவும் சமூக அறிவியல் சார்ந்த புலமைசார் ஆக்கங்களில் மிக அதிக இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளும் சொல்லாகக் கருதப்படுகின்றபோதும் அபிவிருத்தி என்பதற்குரிய தெளிவான வரைவிலக்கணத்தைத் தேடும் ஒருவருக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தைத் தரும் சொல்லாகவே இன்றுவரை இருக்கிறது.

அ.மீகாந்தலட்சுமி,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பிரதம நூலகர். நூலகவியல் சார்ந்த பல்வேறு ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டிருப்பவர். நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகத்தை இயக்குபவர். சமூகவியல் பண்பாட்டியல் முதலான துறைகளிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதி வருபவர்.

அபிவிருத்தியை பொருட்துறைகளுடன் இணைத்துப் பார்ப்பவர்கள் பொருளாதார அபிவிருத்தி, கல்வி அபிவிருத்தி எனப் பலதரப்பட்ட பொருட்துறைகளுடன் இணைந்த கூட்டுச்சொல்லாக நோக்குகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருட்கள் சேவைகளின் பெறுமதியில் அதிகரிப்பானது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி அல்லது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி, தலாவருமானம் போன்ற பொருளாதாரக் குறிகாட்டிகளால் அளவிடப்படும்போது அது பொருளாதார அபிவிருத்தி எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. எழுத்தறிவு வீதம், சுகாதார சேவை, வீட்டு வசதிகள் போன்ற சமூகக் குறிகாட்டிகளால் அளவிடப்படும் போது அது சமூக அபிவிருத்தியாகிறது. மானுடநலன், வாழ்க்கைத்தரம் சமூக நன்நிலை என சமூக பொருளாதார குறிகாட்டிகளினால் அளவிடப்படுமிடத்து அது சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி எனப் பெயரிடப்படுகிறது. சூழல் குறிகாட்டிகளினால் அளவிடப்படுமிடத்து அது நிலைத்துநிற்கும் அபிவிருத்தியாகிறது. மனிதர்களை இலக்கு வைத்து நகரும் போது அது மனித அபிவிருத்தி எனப்படுகிறது. "சிறந்த கல்வி, உயர்ந்த போசாக்கு,

ஜன-மார்ச் 2012

சுகாதாரம், குறைந்த வறுமை, சுத்தமான சூழ்நிலை, மக்கள் யாவருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் கிடைத்தல் அதிகளவு தனிமனித சுதந்திரம், செழிப்பான கலாசார வாழ்க்கை என்பவற்றை உள்ளடக்கியதொன்றாக பல்பரிமாணத் தன்மை நிறைந்ததொன்றாக உள்ள 1991இன் உலக வங்கி அறிக்கையானது அபிவிருத்தி என்பதை பரந்துபட்ட ஒரு கருத்து நிலையாக சமூக அரசியல், நிறுவன அழகியல் ஒழுக்க அம்சங்களில் மாற்றத்தை வேண்டுவதொன்றாகக் காட்டுகிறது. (world bank report 1991).

அபிவிருத்தியினை புவியியல் ரீதியாக நோக்குபவர்கள் கிராமிய அபிவிருத்தி, பிரதேச அபிவிருத்தி, தேசிய அபிவிருத்தி, சர்வதேச அபிவிருத்தி என்ற அம்சங்களுக்கிடாக விபரிக்க முயலுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக பிரதேச அபிவிருத்தியை நோக்கின் பிரதேச அபிவிருத்தி என்பது தொகை வடிவில் அளவிடக்கூடிய வளர்ச்சியை மாத்திரமன்றி பண்பு ரீதியான அம்சங்களாகிய வருமானப் பரம்பல், கேள்வி, தொழிற்படையின் சேர்க்கை அரசாங்கக் கொள்கை என்பவற்றிலும் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தும் அமைப்பு ரீதியான உருமாற்றத்தையும் குறித்துநிற்கிறது (நித்தியானந்தன் 1987). இவ்வாறான அபிவிருத்தி நாட்டின் குறிப்பிட்ட சில நிலையங்களில் மாத்திரம் குவிந்திருக்காத தேசிய மட்டத்தில் சமச்சீரான முறையில் ஏற்படுவதை உத்தரவாதப்படுத்துவதே பிரதேச அபிவிருத்தியின் நோக்கமாகும். பிரதேச மட்டத்தில் மேம்படுத்தப்படும் அபிவிருத்திச் செய்முறையானது குறிப்பிட்ட பிரதேசம் அல்லது துணைப்பிரதேசத்தின் பருமன், பிரதேச அமைப்புகள், பிரதேச மட்டத் தேவைகள், குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் நிலவுகின்ற பொருளாதார மட்டம் அதன் அரசியல், சமூக கலாசார முறைமைகள் என்பவற்றினால் நிர்ணயிக்கப்படுவதாக இருக்கும்.

வரைவிலக்கணம்

அபிவிருத்தி என்ற பதம் அது பயன்படுத்தப்படும் தன்மையின் அடிப்படையில் பலதரப்பட்ட புத்திஜீவிகளினாலும் பலதரப்பட்ட வகையில் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தில் நிலைமாற்றம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதே அபிவிருத்தி என ஒக்ஸ்போட் அகராதி கூறுகிறது (oxford 1989). மக்களின் மனப்போக்கில் நேர்க்கணிய மாற்றம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதுடன் இது தொடர்புடையது.

ஜன-மார்ச் 2012

எண்ணக்கரு, வடிவமைப்பு, கண்டுபிடிப்பு அல்லது புதிய உருவாக்கம் ஆகியவற்றின் கோட்பாடு மற்றும் செய்முறை சார்ந்த அம்சங்களின் விரிவாக்கமே அபிவிருத்தி என வணிகம் சார்ந்த இணையத்தளம் ஒன்று அபிவிருத்திக்கு வரைவிலக்கணம் தருகிறது. அபிவிருத்தி என்ற சொல்லுக்கு அது உள்ளடக்கும் நான்கு அம்சங்களில் சிக்கல்வாய்ந்த கலாசார சூழல் காரணிகளையும் அதன் இடைவினைத் தொடர்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக பொருளாதார நிலைமாற்றச் செய்முறை என்ற அம்சம் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. (<http://www.businessdictionary.com>)

தற்போது உள்ள எண்ணிய யுகத்தில் சரியான நேரத்தில் பொருத்தமான தகவலை போதுமான வகையில் அணுகுதல் செய்வதன் பெறுபேறாக மக்களின் மனப்போக்கு, நடத்தை, வாழ்க்கை முறை என்பவற்றில் நேர்க்கணிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலே அபிவிருத்தி என்கிறது இன்னொரு வரைவிலக்கணம். இது அபிவிருத்தியை தகவல் அணுகுகையுடன் இணைத்துப் பார்க்கிறது.

புலமைசார் ஆக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கின் கடந்த கால வரலாறானது அபிவிருத்தி சார்ந்து மூன்றுநிலைப்பட்ட வரைவிலக்கணங்களை இனங்காட்டியிருக்கிறது. 1950கள் மற்றும் 1960களில் மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்த அமைப்பு ரீதியானதும் சமூக ரீதியானதுமான மாற்றச் செய்முறையை முன்னிலைப்படுத்துகின்றதொன்றாக தோமஸ் (Thomas 2004) என்பவரால் வரலாற்று ரீதியான நிலைமாற்றம் என்ற கருத்து நிலையை முன்னிலைப்படுத்தும் ஒன்றாக இருந்த அபிவிருத்தி சார்ந்த முதலாவது வரைவிலக்கணமானது "அமைப்புசார் நிலைமாற்றம்" (Structural transformation) என்பதன் அடிப்படையில் "மக்களின் விடுதலை"

அபிவிருத்தியினை புவியியல் ரீதியாக நோக்குபவர்கள் கிராமிய அபிவிருத்தி, பிரதேச அபிவிருத்தி, தேசிய அபிவிருத்தி, சர்வதேச அபிவிருத்தி என்ற அம்சங்களுக்கிடாக விபரிக்க முயலுகின்றனர்.

என்ற பார்வைகளை பெருநோக்காகக் கொண்டிருந்தது. இத்தகைய புலனுணர்வானது அதுவரை அபிவிருத்தி சார்ந்து உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியங்களில் பங்களித்தவர்களின் பார்வையில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. (Gore 2000) அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக்கருவானது பின்னர் பொருளாதாரங்களின் விடுதலை என்ற எண்ணக்கருவை தூரநோக்காகக் கொண்டதாக உருவெடுத்தது. முழுச் சமூகத்தினது மேல்நோக்கிய நகர்வே அபிவிருத்தி என்ற கருத்துநிலை 1970களிலேயே முன்வைக்கப்பட்டது (Myrdal 1974). அபிவிருத்தி என்பது கோட்பாடு சார்ந்தும் அரசியல் சார்ந்தும் பேசப்படும் ஒரு எண்ணக்கரு. இது அடிப்படையில் மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்த கட்டமைப்பையும் தெளிவற்ற தன்மையையும் தனக்குள் உள்ளடக்கியதொன்று. சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான நன்கொடை நிறுவனங்களை ஈர்த்ததொன்றான இருந்த அபிவிருத்தி சார்ந்த வரைவிலக்கணங்களின் இரண்டாவது நோக்கு வறுமைத் தணிப்பு புதிய ஆயிரிய அபிவிருத்தி இலக்குகள் என்பவற்றுடன் நேரடியாகத் தொடர்புள்ளதொன்று. அபிவிருத்தி சார்ந்த பின்நவீனத்துவவாத நோக்கானது அபிவிருத்தி என்பதை யதார்த்தத்தையும் அதிகார உறவுகளையும் வடிவமைக்கும் "எண்ணக்கருக்களின் தொகுதி"யாகப் (Set of ideas) பார்த்தது. பொருளாதார சொத்துக்கள் எதுவும் இல்லாதவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற பொருள்முதல்வாத நோக்கைப் புறநதள்ளி உண்மையான அபிவிருத்தி என்பது ஆத்மீக மற்றும் கலாசார சொத்துக்களுக்கு உயர் மதிப்புக் கொடுக்கின்ற மாற்று விழுமிய முறைமைகளுக்கு முதன்மைகொடுத்தல் என்ற புதிய எண்ணக்கருக்களை உருவாக்கியது.

அபிவிருத்தி சார்ந்த வரைவிலக்கணங்களின் பல்பரிமாணத் தன்மையிலிருந்து பெறப்படக் கூடிய

பொதுக்கருத்தாக "அபிவிருத்தி என்பது மனித சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட அம்சங்களில் ஏற்படுத்தப்படும் சிறந்த மாற்றம் (Good change) என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அபிவிருத்தி என்பதை சிறந்த மாற்றம் எனப் பொருள் கொண்டால் "சிறந்தது" என்பதை வரைவிலக்கணப்படுத்த வேண்டியது அவசியமானது. இது மிகப்பரந்த வரைவிலக்கணமாக மட்டுமன்றி பொருளாதார, சமூக, அரசியல், சட்ட மற்றும் நிறுவன கட்டமைப்புகள், பௌதிக மற்றும் இயற்கை அறிவியல்கள், பிரயோக அறிவியல்கள், தொடர்பாடல் போன்றவை உட்பட தொழில்நுட்பங்களின் பலதரப்பட்ட வடிவங்கள், சுற்றுச்சூழல், மதம், கலை கலாசாரம் என்பவை உட்பட பலதரப்பட்ட பரிமாணங்களை உள்ளடக்கியதொன்றாக உள்ளது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னரான காலப்பகுதியிலிருந்து இன்றுவரை குறைவிருத்தி நாடுகள் சார்ந்து எழுந்த அனைத்து இலக்கியங்களும் அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக்கருவை வளர்முக நாடுகளுடன் இணைத்தே பார்த்தன என்பதுடன் முடிவில் அபிவிருத்தி என்பதற்கு சரியான வரைவிலக்கணம் தருவது கடினம் என்ற அறிவித்தலுடன் அனைத்து இலக்கியங்களும் தமது பணியை முடித்துக் கொண்டன.

அபிவிருத்திக் கல்வி சார்ந்த வரைவிலக்கணம் ஒன்றைத் தரமுயலும் ஓ கோணர் (O'Connor 2011) "அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் ஏற்படும் மாற்றத்தை ஆய்வு செய்தலே அபிவிருத்திக்கல்வி" என அபிவிருத்திப் பொருளியலிலிருந்து அபிவிருத்திக் கல்வியை வேறுபடுத்துகிறார். இவரது கருத்துப்படி அபிவிருத்திப் பொருளியல் என்பது தொகை சார்ந்த அம்சமாகக் கருதப்படும் அதேசமயம் அபிவிருத்திக் கல்வி என்பது கோட்பாடு சார்ந்தது. ஆத்துமத் தேடுகை சார்ந்தது. 20ம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பாதியில் தோற்றம் பெற்ற அபிவிருத்திக் கல்வி என்பது தூரதிருஷ்டவசமாக கல்விசார் துறை என்ற வகையில் அது தோன்றிய காலமுதற்கொண்டு மாற்றாந்தாய்ப் பிள்ளை நிலையிலேயே இருக்கிறது. மிகவும் புலமைத்துவமிக்க பங்களிப்புகளை இன்று வரை உள்ளடக்குகின்ற பொருளியல், மானுடவியல், வரலாறு, புவியியல் போன்று பல்துறைத்தன்மையுள்ளதாகவோ அல்லது பிரதேசக் கல்வி, கலாசாரக்கல்வி, இனக்கல்வி,

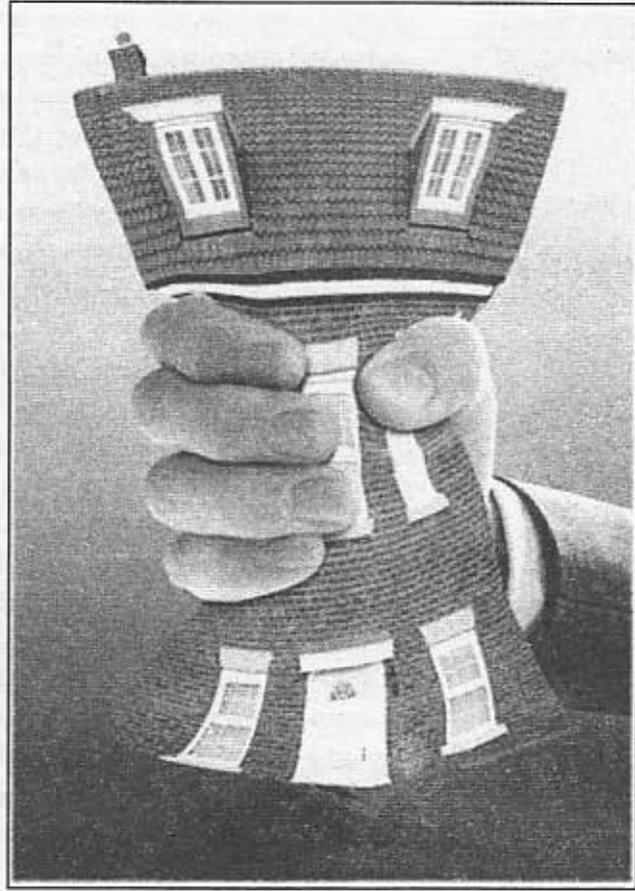
இரண்டாம்
உலகப் போருக்குப்
பின்னரான
காலப்பகுதியிலிருந்து
இன்றுவரை
குறைவிருத்தி
நாடுகள் சார்ந்து
எழுந்த
அனைத்து
இலக்கியங்களும்
அபிவிருத்தி என்ற
எண்ணக் கருவை
வளர்முக
நாடுகளுடன் இணைத்தே
பார்த்தன.

பெண்கல்வி போன்று புதிதாகத் தோன்றுகின்ற துறைகள் போன்றோ கூட இதன் இருப்பு கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை என்றும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார். அபிவிருத்திக் கல்வியை அபிவிருத்திப் பொருளியல் எனக் கருதும் தன்மை எம்மிடையே குறிப்பாக தமிழ்ச் சமூகத்தின் புத்திஜீவிகள் எனக் கருதப்படுவோரில் ஆழமாக உள்ளது என்பதும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதொன்று.

இலங்கை ஒரு வளர்முக நாடு என்ற வகையில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அபிவிருத்தி என்ற கருத்துநிலையையும் இதன் அடிப்படையில் நோக்குவதே பொருத்தமானது. இக்கட்டுரையானது மனித அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக்கரு சார்ந்த நோக்கை மையப்படுத்தும் அதேசமயம் இந்த எண்ணக்கருவில் முதன்மைப்படுத்தப்படும் தனிமனித ஆளுமைக்கூறுகளை வலுப்படுத்தவேண்டிய அவசியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மனித அபிவிருத்திக்கான தேவையை வலியுறுத்துகிறது.

மனித அபிவிருத்தி

பரந்த நோக்கில் மனித அபிவிருத்தி என்பது தலாவருமானத்தின் ஏற்ற இறக்கத்துக்கும் மேலானது. தேசங்களின் உண்மையான செல்வம் மக்களே என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்களின் தெரிவுகளை விரிவடையப்பண்ணுவதனுடாக முழுமையான வாழ்வுக்கு அவர்களை இட்டுச் செல்வதை நோக்காகக் கொண்டது. அது மக்களின் இயலாற்றலைக் கட்டியெழுப்புவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. மக்களின் உடல் நலம் தொடக்கம் பொருளாதார அரசியற் சுதந்திரம் ஈறாக மக்களின் நன்நிலை என்ற கருத்து நிலையை இது உள்ளடக்குகிறது. மனித இயலாற்றல்களைக் கட்டியெழுப்புவதே மக்களின் தேர்வுகளை விரிவடையப் பண்ணுவதற்கான அடிப்படையாகும். இது ஆயுட்காலம், வளர்ந்தோர் எழுத்தறிவு, சராசரி வருமானம், ஆரம்ப, இடைநிலை மற்றும் உயர்கல்விக்கான அணுகுகை ஆகியவற்றால் அளவிடப்படுகிறது. இந்தவகையில் அபிவிருத்தி என்பது வலுவூட்டல் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது. தமது வாழ்க்கையையும் தான் வாழும் சமூகத்தின் வாழ்வையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஆற்றலை பாதிக்கும் தடைகளிலிருந்து மக்களை விடுவிப்பதை

நோக்காகக் கொண்ட நீண்ட ஆரோக்கிய வாழ்க்கைக்கு இட்டுச் செல்லுதல், அறிவாற்றலுடன் இருத்தல், தரமான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்குத் தேவைப்படும் வளங்களை அணுகுகை செய்யக்கூடியதாக இருத்தல், சமூக வாழ்வில் பங்கேற்றல் போன்றவற்றை இது உள்ளடக்குகின்றது. (Human development report 2009)

மனித நீதி (equity), நிலைத்து நிற்கும் ஆற்றல், உற்பத்தி, வலுவூட்டல் ஆகிய நான்கு அம்சங்களும் மனித அபிவிருத்தியின் தூண்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நேர்மையான இருத்தல் என்ற கருத்தை மனித நீதி கொண்டிருக்கிறது. மனித நீதி என்பது நலன்கள், பொறுப்புகள் ஆகியவற்றின் பகிர்வில் நேர்மையையும் நீதியையும் கடைப்பிடித்தல் என்ற பொருளைத் தருவது. சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என சட்டம் இயற்றுதல் சுலபமானது.

மக்களின் உடல் நலம் தொடக்கம் பொருளாதார அரசியற் சுதந்திரம் ஈறாக மக்களின் நன்நிலை என்ற கருத்து நிலையை இது உள்ளடக்குகிறது. மனித இயலாற்றல்களைக் கட்டியெழுப்புவதே மக்களின் தேர்வுகளை விரிவடையப் பண்ணுவதற்கான அடிப்படையாகும்.

ஆனால் உண்மையான அக்கறையோ ஆர்வமோ இன்றி சமத்துவம் பெறப்பட முடியாது என்பதனால் சமத்துவத்தின் முக்கிய மூலக்கூறாக இது உள்ளது. கல்வியையும் ஆரோக்கிய வாழ்வையும் கொண்டிருக்க ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்ற கருத்தை இது உள்ளடக்குகிறது. நிலைத்து நிற்கும் தன்மை என்பது எமது எதிர்கால வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் உழைப்பிற்கு அனைவருக்கும் உரிமை இருக்கின்றது என்பதையும் மக்களுக்கிடையில் சமமான அளவில் பொருட்களின் விநியோகம் இருக்கும் வகையில் அணுகுகை இருப்பதையும் கருதுகின்றது. மக்களுக்குப் மிகப்பயனுள்ள சமூகத் திட்டங்கள் அரசாங்கத்துக்கு எவ்வளவு முக்கியம் என்பதைக் காட்டுவதற்கு உற்பத்தி பயன்படுகிறது. இறுதியாக பொதுவான நன்நிலையின் பயன்விளைவாக வலுவூட்டல் அமைகிறது.

அபிவிருத்தியை இந்தவகையில் நோக்குதல் மனிதசமூகத்திற்குப் புதியதொன்றல்ல. அபிவிருத்தியின் இறுதி இலக்கு மக்களின் நன்நிலையே என்பதை அரிஸ்ரோட்டில் முதற்கொண்டு இன்றுவரை மெய்யியலாளர்கள், பொருளியலாளர்கள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கின்றனர். நலப் பொருளியல் மற்றும் சமூகத் தேர்வுக் கோட்பாட்டுக்கு பங்களிப்பு செய்தமைக்கும் வறிய மக்களின் பிரச்சனைகளில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தமைக்காகவும் 1998 இல் நோபல் பரிசை வென்றெடுத்த இந்திய பொருளியல் அறிஞர் அமர்த்தியா சென்னின் பார்வையில் அபிவிருத்தி என்பது பொருளாதார குறிகாட்டிகளினால் அளவிடப்படும் ஒன்றல்ல. அது மக்களின் நன்நிலை என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவது. அபிவிருத்தியை நிர்ணயிக்கும் ஒரேயொரு முக்கிய காரணியாக வருமான வறுமை (Income poverty) இருக்கக் கூடாது என்பதையும் மக்கள் தமது ஆற்றல்களை உணரமுடியாதளவிற்கு

சுதந்தி ரமற்ற தன்மையில் இருப்பதாகவும் இந்தச் சுதந்திரமற்ற தன்மையை அகற்றுவதற்கான வழிவகைகளில் இறங்குவதே அபிவிருத்திக்கான சரியான பாதை என்பதையும் வலியுறுத்துவதாக அபிவிருத்தி சார்ந்த இவரது நோக்கு அமைகிறது.

மக்களில் முதலிடுவதனூடாக மக்களை வலுவூட்டவோ அவர்களை வளர்ச்சி நிலைக்கோ இட்டுச் செல்வதன் மூலம் மனித ஆற்றல்களைக் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்ற மனித அபிவிருத்தி நிறுவகத்தின் கருத்துநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தின் மனித அபிவிருத்தியை நோக்கின் மனித அபிவிருத்தியில் தனிமனித அபிவிருத்தி மிக முக்கியமானது. எந்தவொரு அபிவிருத்தி முயற்சியின் இலக்கு மனிதனே. அபிவிருத்திக்கான கருவியும் மனிதனே. அபிவிருத்தியின் கர்த்தாவும் மனிதனே. மனிதனுக்காக மனிதனைக் கொண்டு மனிதனால் மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடுகளே அபிவிருத்தியைத் தரும். ஒரு மனிதனின் முழு வளர்ச்சிக்கு சமூகம் இன்றியமையாதது. மரபு, வயது, பயிற்சி, சூழல் என்பன மனித உருவாக்கத்துக்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. தனிமனித அபிவிருத்தியை கருத்தில்கொள்ளும் எந்தவொரு சமூகமும் தனிமனித அபிவிருத்தியின் ஆதாரமான குடும்பம் என்ற அமைப்பின் பங்கைப் புறக்கணித்து தனிமனித அபிவிருத்தியைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியாது. குடும்பம் என்ற எண்ணக்கருவிற்கு அனைத்துலக ரீதியில் பொருத்தமான வரைவிலக்கணம் என்று எதுவும் இல்லை. எனினும் ஒரு சமூகத்தில் குடும்பத்தின் பங்கு தொடர்பாகவும், சந்ததி விருத்தி, பொதுவுடமையாக்கம், அன்பு, உணர்வார்ந்த ஆதரவு வழங்குதல் என்பவை தொடர்பாகப் பொதுக் கருத்து நிலவுகின்றது. குறிப்பாக கல்வி, சமூகமயமாக்கம், குழந்தை பராமரிப்பு என்பவற்றில் குடும்பம் என்பது பிரதான பங்காற்றுகின்றது. பிறப்பால் விலங்காக இருக்கும் மனிதன் மனிதனாக வார்க்கப்படுவது குடும்பம் என்ற அச்சில் தான். மனிதன் சந்திக்கின்ற முதலாவது உறவான தாய் சேய் உறவு மனிதனுக்கு தன்னுணர்வையும், தன்னைச் சுற்றியுள்ள கூட்டாளிகளின் உறவு சமூக உணர்வையும் தோற்றுவிக்கிறது. சமூகத்தின் வளம், சமூகத்தின் மரபு, சமூகத்தின் தேவைகள், சமூகத்தின் சூழல் என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே மனிதனின் முன்னேற்றம் தங்கியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தின் மனித அபிவிருத்தியை நோக்கின் மனித அபிவிருத்தியில் தனிமனித அபிவிருத்தி மிக முக்கியமானது. எந்தவொரு அபிவிருத்தி முயற்சியின் இலக்கு மனிதனே.

அன்பு, பாதுகாப்பு, பரஸ்பர உறவு என் பவற்றின் அடிப்படையில் உருவான குடும்பம் என்ற ஆதார நிறுவனம் இன்று அவற்றை புறந்தள்ளி பணத்துக்கும் அந்தஸ்து மிக்க தொழிலிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நிறுவனமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. தைரியம், பற்றுறுதி, பரந்த மனப்பாங்கு, பொதுநலப் பண்பு போன்றவற்றை வளர்ப்பதற்கு உதவும் விளையாட்டுக் குழுக்களுடன் குழந்தைகள் செலவிட்ட காலம் மாறி, தனியார் கல்வி நிலையங்களில் கூடுதலான நேரம் முடக்கப்பட எஞ்சியுள்ள நேரத்தில் கணினி விளையாட்டுக்களும், வியாபார ரீதியான வர்த்தக மையங்களும் முக்கியப்படுத்தப் படுவதனால் குழந்தைகளை பிரதான அங்கத்தவராக கொண்ட விளையாட்டுக்குழு என்ற வலுமிக்க ஆதார நிறுவனம் நகர்ப்புற சமூகங்களில் மெல்ல மெல்ல மறைந்துகொண்டு போகிறது. மனித வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி குடும்பம் சுற்றுப்புறச் சமூகம் என்ற வட்டத்துக்குள்ளேயே கழிகிறது. “குழந்தையின் முதல் ஆறு ஆண்டுகளின் வாழ்க்கையை என்னிடம் ஒப்படையுங்கள் அதற்குப்பிறகு அதன் வாழ்க்கை அமைப்பை எப்படிப்பட்டவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எனக்கு கவலையில்லை” எனக் கூறும் பெஸ்ட்லோசி என்ற தலைசிறந்த கல்வியாளரின் கூற்று மனித வாழ்க்கையில் குடும்பமும் சுற்றுப்புறச் சமூகமும் வகிக்கும் பங்கை தெளிவாகக் காட்டுகிறது (சந்தானம் 1987).

தமிழ்ச்சமூகத்தின் குடும்ப அமைப்பு சமூக பொருளாதார, கலாசார சூழல்களால் சிதைவுற்றிருக்கும் காரணமாக குடும்பம் என்பது தனிமனிதனை வளர்த்தெடுக்கும் ஆதார நிறுவனமாக இருப்பது மிகச்சாத்திய மற்றதொன்றாகவே இனங்காணப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் இடைநிலை நிறுவனமாக இருக்கின்ற கல்விநிறுவனங்கள் மனித வளர்ச்சிக் கட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எத்தகைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தவல்லது என்பதை நோக்குவதாக இந்தக் கட்டுரை அமைகிறது.

கற்றலும் கற்பித்தலும்

கல்வி என்பது பொதுவாக கற்றல் என்பதுடன் இணைத்துப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. பிறப்புமுதல் நம்மிடம் இயற்கையாக அமைந்து காணப்படாமல் நாம் பின்னர்

பெறும் அனுபவங்களும் அவற்றின் விளைவு களும் கற்றல் என்பதில் அடங்குவதாக இந்திய கல்வியியலாளர் சந்தானம் குறிப்பிடுகிறார் (சந்தானம் 1987). இவ்வனுபவங்கள் அறிவு சார்ந்தவையாகவோ, மன வெழுச்சிகள் சார்ந்தவையாகவோ, உடலியக்கங்கள் சார்ந்தவையாகவோ அல்லது இவையாவற்றுடனும் ஒருங்கே தொடர்புடைய தாவோ இருக்கலாம். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நமது வாழ்க்கையில் கற்றல் தொடர்ந்து நிகழ்கிறது. படிப்பு, அனுபவம் அல்லது கற்பித்தல் போன்றவற்றால் அறிவும் திறனும் பெறும் செய்முறை கற்றல் எனப்படுகின்றது. கற்றல் எனப்படுவது படிப்படியாக நடத்தையில் பொருத்தப்பாட்டை அடைவதாகும் என்கிறார் ஸ்கின்னர் அவர்கள். மனதின் சக்தியால் உந்தப்பட்டு தன் செயல்களால் ஒருவன் பெறும் மாற்றங்களையே கற்றல் என நாம் கூறுகின்றோம்.

வெறும் உற்றறிவு மட்டும் கற்றலுக்குப் போதுமானதல்ல. அனுபவங்களிலிருந்து ஒருவன் பெறுகின்ற அறிவைத் தீர்மானிப்பது அவனிடம் ஏற்கனவே இருக்கின்ற அறிவு. இந்த முன்னறிவின்றி கற்றல் சாத்தியமில்லை. இந்த முன்னறிவானது கற்றலை கருத்துநிலை மாற்றமாக நோக்குவதற்கான கோட்பாடு ரீதியான புறப்பாடாக நிர்ப்பந்திக்கிறது. முன்னறிவு என்பது பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட பொருட்துறை சார்ந்த அறிவாக இருப்பதனால் மனித ஆர்வத்துறைகள் அனைத்திலும் ஒருவருக்கு இருக்கக்கூடிய முன்னறிவை பட்டியலிடுவது சாத்தியமற்றது. ஏனைய துறைகளை விடவும் அறிவியல் மற்றும் கணிதத்துறைக்கு இந்த முன்னறிவு மிக அவசிமானது. அறிவியல் அறிவு என்பது நாளாந்தம் நாம் பெறும் அறிவைவிட வேறுபட்டது. நாளாந்த அறிவு என்பது உருவகங்கள் மற்றும் எண்ணக்கருக்கள் அடங்கிய பெரிய

“குழந்தையின் முதல் ஆறு ஆண்டுகளின் வாழ்க்கையை என்னிடம் ஒப்படையுங்கள் அதற்குப்பிறகு அதன் வாழ்க்கை அமைப்பை எப்படிப்பட்டவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எனக்கு கவலையில்லை”

சேமிப்பகத்தைக் கொண்டது. இந்த அறிவை அறிவியல் அறிவாக மாற்றுவதற்கு தொடர்ந்து எம்மிடையே தேடல் இருத்தல் அவசியமானது. அறிவியலாளர்கள் முன்னறிவிலிருந்து பெறப்படுகின்ற உருவகங்களையும் எண்ணக்கருக்களையும் மீள பயன்படுத்துவதன் மூலம் அறிவியல் அறிவைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

கல்வி என்பது கற்பித்தலுடன் நெருங்கிய பிணைப்புக் கொண்டது. ஒரு விடயம் தொடர்பாக ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்குமிடையில் நடக்கும் இடைவினைத் தொடர்பே கற்பித்தல் எனப்படுகிறது. மாணவரின் தொகை வயது, பால், நுண்ணறிவு, உடலாற்றல், கற்றலுக்கான ஊக்கம், பொருளாதாரநிலை போன்றவற்றில் பலதரப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடும். அதேபோன்று ஆசிரியரின் உதவியுடனோ, அது இன்றியோ, -கற்பித்தற் துணை சாதனங்களின் உதவியுடனோ கற்பித்தல் நிகழலாம். விடயம் இலகுவானதாகவோ, சிக்கல் வாய்ந்ததாகவோ இருக்கலாம். கற்பிக்கும் இடமானது பாடசாலைக்கு உள்ளேயோ அல்லது வெளியிலோ இருக்கலாம். கற்பித்தலுக்குத் தேவையான மூன்று முக்கிய கூறுகளான ஆசிரியர் மாணவர், விடயம் என்ற மூன்றும் மாற்றமுறுவதில்லை. கற்பித்தல் என்பது ஆசிரியரால் யாருக்கோ, எதைப்பற்றியோ எங்கேயோ கற்பிக்க முயற்சி செய்வதுடன் சம்பந்தப்படும் ஒன்றாகும்.

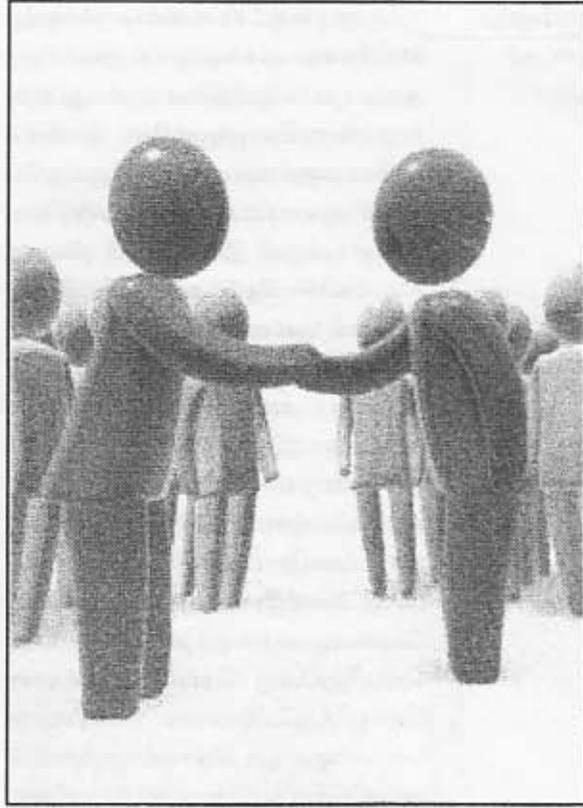
கற்பித்தல் சார்ந்து கீழைத்தேய சிந்தனையாளர் மகான் அரவிந்தரது கருத்துக்களை தனிமனித விருத்திக்கான அடிப்படையாகக் கொள்வது இங்கு பொருத்தமானது. கற்பித்தலின் முதலாவது கொள்கை எதையுமே யாருக்கும் கற்றுத்தர முடியாது. ஒரு மனிதனுள் ஏற்கனவே மறைந்துகிடக்கும் அறிவைத் தான் அவருக்குப் போதிக்க முடியுமேயன்றி அப்படி இல்லாத எதனையும் அவருக்குப் பயிற்றுவிக்க முடியாது. ஆசிரியர்

தனது ஞானத்தை மாணவருக்குள் செலுத்துவதும் அவருள் கிடக்கும் அறிவை வெளியே கொண்டுவருவதும் இல்லை. மாறாக அறிவு புதைந்திருக்கும் இடத்தை மாணவருக்குச் சுட்டிக்காட்டி மேற்பரப்பிற்கு அதை இயல்பாக எப்படி வரவழைப்பது என்பதை அறிவுறுத்தலே ஆசிரியரது பணி. மாணவரின் வயது மட்டத்துக்கு அமைய ஆசிரியரின் உதவி கூடிக்குறையுமேயன்றி பயிற்சி முறையில் மாற்றமிருப்பதில்லை. கற்பித்தலின் இரண்டாவது கொள்கை ஒரு மனது எவ்வாறு வளர வேண்டும் என்பதை அந்த மனதையே தீர்மானிக்க விடுவது. ஆசிரியரோ பெற்றோரோ தாம் விரும்பிய வடிவத்தில் குழந்தையைச் செதுக்க முடியாது. செதுக்கவும் கூடாது. அது காட்டுமிராண்டித்தனம். ஒரு பிறவி தனக்கே உரிய சுயதர்மத்தைக் கைவிடும்படி வற்புறுத்துவது அந்த ஜீவனுக்கு இழைக்கப்படும் நிரந்தரத் தீங்காகும். மூன்றாவது கொள்கை நமது முனைப்பு அருகிலிருப்பதிலிருந்து தொலைவிலிருப்பதற்குப் போகும் முயற்சியாக இருக்க வேண்டும். எமது முனைப்பு தற்போது என்னவாக இருக்கிறதோ அதில் தொடங்கித்தான் என்னவாக இருக்க வேண்டுமோ அந்த நிலைக்குச் செல்ல வேண்டும். நமது தற்போதைய பாரம்பரியம், தற்போதைய சுற்றுப்புறச் சூழல், எமது நாடு, எமக்கு ஊட்டமளிக்கும் எமது மண், நாம் சுவாசிக்கும் காற்று, நாம் காணும் காட்சிகள், கேட்கும் ஒலிகள், எமக்குப் பழக்கமாகிப் போன வழக்கங்கள் அனைத்துமே எமது இயல்பிற்கு அடித்தளமாக உள்ளன. இந்த அடித்தளத்திலிருந்து தான் மனிதனது கல்வி தொடங்க வேண்டும். அவருக்கு இயல்பாக அமைந்துள்ள வார்ப்பிலிருந்து தான் வேலையைத் தொடங்க வேண்டும். புதிய கருத்துக்களை முன் வைக்கலாமேயன்றி வற்புறுத்தக் கூடாது.

கற்றல்-கற்பித்தற் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கும் வலுமிக்க நிறுவனங்களாக இருப்பவை கல்வி நிறுவனங்கள். முன்பள்ளிக் கல்வி நிறுவனங்கள் மனிதன் சந்திக்கும் முதலாவது நிறுவனமாகக் கருதப்படுகின்றன. மனிதவளர்ச்சிக் கட்டங்களின் அடிப்படையில் நோக்கின் குழந்தையிடம் நற்பழக்கங்களை உருவாக்கி உடல் உள வளர்ச்சிக்கு உதவுதல், எதிர்காலக் கல்விக்கும் பயனுள்ள வாழ்க்கைக்கும் ஆயத்தப்படுத்துதல் போன்றன கிட்டத்தட்ட 3-5 வயது வரையான

அறிவு
புதைந்திருக்கும்
இடத்தை
மாணவருக்குச்
சுட்டிக்காட்டி
மேற்பரப்பிற்கு
அதை இயல்பாக எப்படி
வரவழைப்பது
என்பதை அறிவுறுத்தலே
ஆசிரியரது பணி.

காலப்பகுதியை உள்ளடக்கும் முன்பள்ளிக் கல்வியின் முக்கிய நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. உடல், உள, சமூக, மனவெழுச்சி விருத்தி, பாடசாலைக்கான தயார்படுத்தல், உள்ளடங்கிய ஒட்டுமொத்த விருத்திக்குப் பொருத்தமான வாய்ப்புகளையும் அனுபவங்களையும் வழங்குவது முன்பள்ளிக் கல்வியின் நோக்கமாகும். முன்பள்ளிப்பருவ கல்வி ஏற்பாடுகள் பிள்ளைகளின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கும் வாழ்நாள் முழுவதற்குமான கல்விக்குமான அத்திவாரத்தை இடுகின்றன. பிற்காலத்தில் உருவாகும் சிறந்த உளப்பாங்குகள், கற்றலை விரும்பும் மனநிலை என்பன உருவாக இப்பருவத்தின் வளர்ச்சி மிக முக்கியமானது (சந்திரசேகரம் 2006). மனிதப்பண்புகளின் வளர்ப்புப் பணிகளாகக் கருதப்படும் இந்த நிறுவனங்களின் கற்பித்தற் பணி அடிப்படைக்கல்வித் தகுதியற்றவர்களிடமே எமது சமூகத்தில் பெரும்பாலும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வைத்து தனிமனித விருத்தியில் முன்பள்ளிக் கல்வி நிறுவனங்கள் எத்துணை பங்கை வகிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிடுதல் சுலபமானது.

ஆசானைக் காண்பேன்" என்ற வாசகத்தின் உண்மையை, பயனைச் சரிபார்த்து குழந்தைகளின் நடவடிக்கைகளின் உட்பொருளினுள் ஆழப் புகுவதன் மூலம், குழந்தையின் உள்ளாற்றல்களைப் பயன்படுத்தி, அன்பு பரந்த மனப்பாங்கு, நகைச்சுவை உணர்வு, துடியார்வம், யதார்த்தத்தை அறியும் ஆக்கபூர்வமான அணுகுமுறை ஆகியவற்றைத் தட்டியெழுப்பி இவர்களுக்கு அவசியமான சமூக அம்சங்களை அளிக்கலாம் என உறுதியாக நம்பி ஆறுவயதுக் குழந்தைக்கு படிப்பு சொல்லிக் கொடுப்பதை தனது மிக விருப்புக்குரிய தொழிலாக ஏற்ற ருஷ்ய விண்வெளிக்கழகத்தின் தலைவரும் இயற்பியல் விஞ்ஞானியுமான அமனஷ்லீலியின் கூற்று என்பன ஆரம்பக்கல்விப் பருவத்தின் அத்தியாவசியத்தையும் வீட்டுச் சூழல் ஒன்றிலிருந்து முதன்முதலான பாடசாலை என்ற நிறுவனத்திற்குள் நுழைகின்ற ஆறுவயது குழந்தையின் முக்கியத்துவத்தையும் தெளிவாகக் காட்டப் போதுமானது.

மொழித்திறன் விருத்தி, ஆக்கவேலை, சூழலுக்கேற்ற தொழில், பாடசாலையையும் சமூகத்தையும் இணைத்தல் போன்றன 6-10 வயது வரை கிட்டத்தட்ட ஐந்து ஆண்டுகளை உள்ளடக்கும் ஆரம்பக் கல்வியின் நோக்கமாக இருக்கிறது.

குடியாட்சிப்பண்பு நிறைந்த எதிர்கால மக்களை உருவாக்குதலும், உயர்கல்விக்கோ அல்லது ஏதாவது ஒரு தொழிலுக்கோ செல்லக் கூடிய தகுதியை உண்டாக்குவதுமே 10-16 வரையான காலப்பகுதியை உள்ளடக்கும் இரண்டாம் நிலைக் கல்வியின் நோக்கமாகும். இடைநிலைக் கல்வியின் கிட்டத்தட்ட 20வீதமாவது தொழிற்கல்விக்காய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டிய கட்டமாக இது உணரப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாணவரும் சமூக வளர்ச்சித் திட்டங்களில் தொடர்ச்சியாக ஒரு மாதமாவது பங்குபெற வைக்கப்படல் வேண்டும். மரவேலை, உலோக வேலை, அச்சடித்தல், கணினித் தொழினுட்பம் போன்றவற்றுக்கான தொழிற்கூடங்களை ஒவ்வொரு பாடசாலையும் கொண்டிருத்தலின் அவசியத்தை இது உணர்த்துகிறது. 17-18 வயது வரையான இரண்டு வருடங்களை உள்ளடக்கும் உயர்கல்வியானது பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கான தயார்படுத்தலில் முழுக்கமுழுக்க ஈடுபடவைக்கும் அதேசமயம் தொழிற்கல்வியையும் வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டது. கிட்டத்தட்ட 80வீதம் தொழிற்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பருவமாக இது உணரப்பட்டிருக்கிறது. உயர்கல்விக்குள் நுழையும் வாய்ப்பற்ற மாணவர்கள் முழுக்க முழுக்க தொழிற்கல்வியில் பயிற்சியைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் பல்தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளின் உருவாக்கத்தை இது வேண்டி நிற்கிறது. பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் நோக்கம் மாணவரிடையே உண்மை அறிவை வளர்ப்பதும் அதைப் பரப்புவதுமாகும்.

துரதிருஷ்டவசமாக எமது கல்வி முறையானது சுயகற்றலுக்கு வழிப்படுத்தத் தவறுகின்ற ஒன்றாகவே பார்க்கப்படுகின்றது. பாடசாலைகள் மட்டுமன்றி பல்கலைக்கழகங்கள் கூட தயார்நிலைக் கல்வியிலேயே

கருத்துச்செலுத்துகின்றன. இதன்காரணமாக கற்பித்தல் என்ற செய்முறை மேலோங்கி இருப்பது மட்டுமன்றி ஆசிரியர்களின் மிகப் பெரும் சுமையாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. மாணவர்களுக்கான கல்வித்திட்டங்கள் மாணவர்களுக்கான கற்பித்தற் செயற்பாட்டிலிருந்து கற்றல் செயற்பாடு நோக்கி வழிப்படுத்துவதை இலக்காகக் கொண்டிருக்க ஆசிரியருக்கான கல்வித்திட்டங்கள் அவர்களின் சுயகற்றலை மழுங்கடித்த கற்பித்தல் செயற்பாடு நோக்கி வழிப்படுத்துகின்றதோ என எண்ணுமளவிற்கு ஆசிரியர்களுக்கான செயலமர்வுகள் மிக அதிகமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர்களின் அறிவை உயர்த்தும் நன்னோக்குடன் முனைப்புப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற இத்தகைய பயிற்சிப் பட்டறைகள் மற்றும் கருத்தரங்குகள் மூலமான ஆசிரியர்களுக்கான கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் வார இறுதிநாட்களில் கூட ஓய்வின்றி அலையுமளவிற்கு ஆசிரியர்களின் சுமையை இன்னும் அதிகமாக்கியிருக்கின்றமையானது கற்பித்தல் செயற்பாட்டை ஊக்குவிப்பதற்குப் பதில் அதில் தொய்வு நிலையைத் தான் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. கசடு அறக் கற்பதற்கு தம்மைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் ஆசிரிய சமூகத்திடம் இருந்தே வரவேண்டும். அவ்வாறு வருமிடத்து கற்பித்தலானது மனதார விரும்பி மேற்கொள்ளும் ஒரு பணியாகவே இருக்கும்.

என் உள்ளத்துக்கு விடுதலை தரவந்த அவர் என் ஆசிரியை வரும் வரையில் ஒளியும் சப்தமும் நிறைந்த உலகம் எனக்குத் தெரியவே தெரியாது. அவர் எனக்கு மிக நெருங்கியவர். அவரின்றி என்னைப்பற்றிச் சிந்திப்பது என்பதே எனக்குப் பழக்கமில்லை. அழகான விடயங்களில் எனக்குள்ள ஈடுபாடும் ஆனந்தமும் எவ்வளவு தூரம் எனது சுபாவம் என்பதும் அவரால் ஏற்பட்டது என்று என்னால் பிரித்துச் சொல்ல முடியாது. அவரை எனது வாழ்வினின்றும் பிரிக்கமுடியாது என்று எண்ணுகின்றேன். அவர் காலடிகளைப் பின்பற்றிச் செல்பவள் நான். என்னில் உள்ள சிறந்த அம்சங்களுக்கெல்லாம் பொறுப்பு அவளே. ஐம்புலன்களில் வாய், கண், செவி ஆகிய மூன்றும் செயலற்றிருந்தவரான உலகப் புகழ்மீட்பற்ற கல்வியியலாளர் ஹெலன் ஹெல்லரின் இந்த வரிகளுக்கு உயிர் கொடுக்கக் கூடிய

17-18 வயது வரையான இரண்டு வருடங்களை உள்ளடக்கும் உயர்கல்வியானது பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கான தயார்படுத்தலில் முழுக்கமுழுக்க ஈடுபடவைக்கும் அதேசமயம் தொழிற்கல்வியையும் வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டது.

ஆசிரியர்கள் எமது சமூகத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்ற தேடுகையை மேற்கொண்டால் “வாத்தியார்கள் அல்லது தலைமை வாத்தியார்கள்” என்ற பெயரில் நிறைய கல்விமான்களை இந்தச் சமூகம் ஒரு காலத்தில் கொண்டிருந்தது என்று வரலாற்றுப் பெருமை மட்டுமே பேசமுடியும்.

ஆய்வு அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் முயற்சிகள்

தேசிய அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்டு செயற்படும் எந்தவொரு சமூகமும் தனது சமூகத்தின் ஆய்வு மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் முயற்சிகளில் அதிக கவனம் செலுத்துதல் அவசியம். இந்த முயற்சியானது எமது சமூகத்தின் கல்வியாளர்களினதும் அவர்களுக்கு நிதியுதவி செய்யக்கூடிய கைத்தொழிலாளர்களதும் கரங்களிலேயே தங்கியிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் ஏற்பாட்டில் “ஆய்வுப் பெறுபேறுகளை வணிகமயப்படுத்தல்” என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் முழுக்கமுழுக்க தென்பகுதிப் பல்கலைக்கழகங்களின் ஆய்வாளர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அத்தனை ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் அவற்றுடன் இணைந்த உற்பத்திப் பொருட்களும் சமூகத்தின் சுயதேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஒரே சமயத்தில் பல அப்பங்கள் சுடக்கூடிய மின்சார அப்பஞ்சும் கருவி, கறுவாவின் தோற்பட்டையை சுரண்டும் கருவி, கட்டுமீறிய யானைகளைக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவரக்கூடிய கருவி, நாய்களுக்கு மூச்சுப் பயிற்சி உட்பட 40க்கும் மேற்பட்ட பொருட்களின் உற்பத்தி தொடர்பான கண்டுபிடிப்புகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் ஒன்று கூட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆய்வு முயற்சிகளின் பெறுபேறு இல்லை என்பது மனவருத்தத்திற்குரியது.

வளர்ந்து வரும் சமூகமொன்று நுண்ணிலைப்பட்ட ஆய்வுகளுக்குப் பருநிலைப்பட்ட ஆய்வுகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு படிப்படியாக நகரவேண்டும் என்பதும் இந்த பருநிலைப்பட்ட ஆய்வுகளும் இச்சமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார அம்சங்களின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதும் அபிவிருத்திக்கான அடிப்படை அம்சமாகும். பருநிலைப்பட்ட ஆய்வுகள்

நுண்ணிலைப்பட்ட ஆய்வுகளுக்கு அடித்தளமாக இருப்பவை. எடுத்துக் காட்டாக பனம்பழத்தில் பழச்சாறு செய்வது எவ்வாறு என்பது தொடர்பான ஆய்வுக்கு நார்த்தன்மை மிக்க பழப்பொருட்களின் பழச்சாறு உருவாக்கம் தொடர்பான ஆய்வு அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு பொதுவாக பழங்களின் பண்புகள் மற்றும் பழச்சாறு உருவாக்கத்துக்கான அடிப்படைகள் போன்ற பருநிலைப்பட்ட ஆய்வுகள் அத்தியாவசியமானவை. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் ஆய்வு அனுபவங்கள் வழி நுண்ணிலைப்பட்ட ஆய்வுகளே உண்மையான ஆய்வு என்ற தவறான கற்பிதத்தை முடிந்த முடிபாகக் கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய தமிழ்ச்சமூகத்தின் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு வீதமான ஆய்வாளர்கள் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் ஆய்வு அனுபவங்களால் வழிநடத்தப்பட்டவர்களே. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் பெற்ற அனுபவம் வளரும் நிலையிலுள்ள எமது சமூகத்தின் ஆய்வை எப்படிக் கொண்டு செல்வது என்ற தீர்மானத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கவேண்டுமேயன்றி அதன் மாதிரியாக அமைவது ஆபத்தானது.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வு முயற்சிகளை வணிகமயப்படுத்தல் என்பது இரு விதமான படிநிலைகளைக் கொண்டது. குறிப்பிட்ட ஆய்வின் பெறுபேறுகள் மிகவும் இலகுவான முறையில் புரிந்து கொள்ளப்படக்கூடிய வகையில் எழுதப்படுதல் முதலாவது படிநிலையில் முக்கியம் பெறுகிறது. ஆய்வுப் பெறுபேறுகள் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வடிவில் எழுதப்படாதுவிடின் அது சமூகத்தைச் சென்றடைதல் சாத்தியமில்லை. அதேசமயம் அது தாய்மொழியில் வழங்கப்படுதல் இன்னொரு முக்கிய அம்சமாகும். தமிழ்ச்சமூகத்தின் பெரும்பாலான அறிவியல் ஆய்வுகள் ஒன்றில் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தின்

தேசிய அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்டு செயற்படும் எந்தவொரு சமூகமும் தனது சமூகத்தின் ஆய்வு மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் முயற்சிகளில் அதிக கவனம் செலுத்துதல் அவசியம்.

தரத்தை சர்வதேச தரத்தில் உறுதிப் படுத்தும் குறிகாட்டிகளாக சர்வதேச மாநாடுகளில் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகவோ அல்லது பருவ இதழ்களில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக உள்ளடக்கப்படும் கட்டுரைகளாகவோதான் இருக்கின்றன. அதன் சமூகப்பயன்பாடு என்பது மிகமிகக் குறைவு. இந்த ஆய்வுப் பெறுபேறுகளை செய்தித்தாள்கள், சிறப்புமலர்கள், மற்றும் உள்ளூர்ச் சஞ்சிகைகளில் வெளியிடுவதோ அல்லது தாய்மொழியில் உள்ளூர் வெளியீட்டாளர்களின் அனுசரணையுடன் வெளியிடுவதோ தமது ஆய்வின் தரத்தை மலின்படுத்திவிடும் என்ற தமிழ் ஆய்வாளர்களின் ஆழமான கருத்துநிலை இத்தகைய சமூகப் பயன்பாட்டை இல்லாமலாக்கியருக்கிறது. அண்மைக்காலங்களில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒருசில ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுமுடிவுகளின் எளிமைப் படுத்தப்பட்ட வடிவிலான அறிவுப் பரவலாக்கமானது உள்ளூர்ச் செய்தித்தாள்களின் ஒரு பக்கக் தொடர் கட்டுரைகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றபோதும் அந்த ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுத்தரமானது மிகக்கடும் விமரிசனங்களுக்கு உட்பட்டு வருவது கண்கூடு.

அபிவிருத்தியை இலக்காகக் கொண்டு செயற்படும் எந்தவொரு சமூகமும் உலகளாவிய அறிவைத் தாய்மொழியூடாக அடையக்கூடிய இயலுமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். யப்பான் இதற்கு சிறந்த தொரு எடுத்துக்காட்டு. ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியாவின் பல நாடுகள் தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்த அளவிற்கு தமிழ்ச் சமூகம் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாம் மொழியை பிரதான ஊடகமாகக் கொண்டு வெற்றிகரமாக முன்னேறிய காலனித்துவ தமிழ்ச்சமூகம் சுதேசிய மொழியூடான கல்விக்கு மாறியபோது

எந்தவொரு சிரமத்தையும் எதிர்கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலமொழிக்கல்வியை பிரதான கற்றல் ஊடகமாக்க துடிப்புடன் முன்னேறும் இன்றைய சமூகம் ஆங்கிலமொழிக் கற்பித்தலை ஓரிரு பயிற்சிப்பட்டறைகள் ஊடாகவோ அன்றி ஆங்கிலமொழி தராதரப் பத்திரங்களுடாகவோ நிறைவேற்றலாம் எனநினைப்பதும் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்றதொன்று. ஆங்கிலத்தில் உரையாடுவதோ ஆங்கில மொழிமூலத்தில் தயார் நிலைக் கல்வியை வெற்றிகரமாக முடிப்பதென்பதோ அபிவிருத்தியைத் தராது. மாறாக உலக அறிவை தாய்மொழியில் அணுகுவதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுக்கக்கூடிய மொழிபெயர்ப்புப் பணியானது சமூகத்தில் அவசரமானதும் அத்தியாவசியமானதுமான தேவையாக உணரப்படுகிறது.

தொழில்நுட்பக் கல்வி

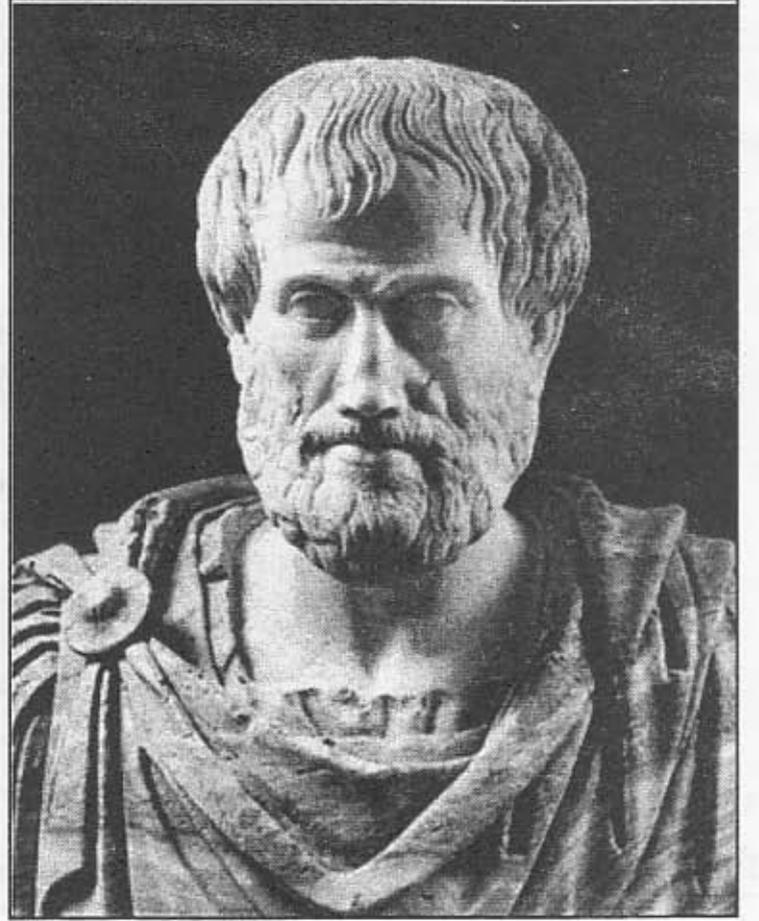
தொழில்நுட்பக் கல்வி என்பது ஒரு சமூகத்தின் அபிவிருத்திக்கு ஆதாரமான துறையாகக் கருதப்படுகிறது. குடும்ப மட்டத்தில் தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவு என்பது ஒரு மனிதன் தனது பணிகளை வினைத்திறனுடன் ஆற்றுவதற்கான அடிப்படையைத் தரக்கூடியதொன்றாக அல்லது புதிய தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்குவதற்கான அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும். பாடசாலை மட்டத்தில் கற்றல் இலகுபடுத்துவதற்கும் உலகை முழுமையாகத் தரிசிப்பதற்குமான மூலமாக அமைய வேண்டும். பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஆய்வுக்கான பிரதான தேடல் கருவியாக தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவு அமைய வேண்டும். ஆனால் கல்வி என்பது தொழிலுக்கான மூலதனம் மட்டுமே என்ற அடிப்படையில் தொழில்நோக்கம் முனைப்புப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற தமிழ்ச்சமூகத்தின் ஆரம்பக்கல்வி மட்டத்தினரை கணினி விளையாட்டுகள் ஆக்கிரமிக்கின்றன. இடைநிலை மட்டத்தில் மாணவர்களின் பாலுக்கத்திற்குத் தீனி போடும் அம்சங்கள் ஆக்கிரமிக்கின்றன. பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் "வெட்டி ஒட்டும்" (cut and paste) தொழில்நுட்பம் ஊடாக தமிழரின் ஆய்வு என்பது மேலைத்தேய ஆய்வுகளின் மீள் பொதியிடல் மட்டுமே என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. புதிய தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவும் ஆங்கிலமும் மட்டும் போதுமானது வேறு எந்த அறிவும் தேவையற்றது என்ற மனப்பாங்கு காரணமாக தொழில்நுட்ப

அண்மைக் காலங்களில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒருசில ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுமுடிவுகளின் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வடிவிலான அறிவுப் பரவலாக்கமானது உள்ளூர்ச் செய்தித்தாள்களின் ஒரு பக்கக் தொடர் கட்டுரைகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன

அறிவானது பெரும்பாலும் அடிப்படைக் கல்வியின் அவசியத்தை உணராமலேயே குறுகியகால சான்றிதழை மையப்படுத்தி நகரும் ஒன்றாகவும் தொழில் முன்னேற்றம் மற்றும் பதவியுயர்வுக்கு வாய்ப்பளிக்காத தொன்றாகவும் இருப்பதனால் தனிமனித ஆர்வங்களும் இலட்சியங்களும் குறுகிய வட்டத்துக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு விடுகிறது. பல்கலைக்கழ மட்டத்தில் புதிய மென்பொருள் உருவாக்கங்களை நோக்கி மாணவர்கள் பலர் முனைப்புப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற போதும் வெளிநாட்டில் தலைமைச் செயலகங்களைக் கொண்ட தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களின் தேவையை நிறைவு செய்யும் உருவாக்கங்களே அதிகம் என்பதும் உள்ளூரத் தேவையை நிறைவுசெய்யும் மென்பொருள் உருவாக்கங்கள் மிக அரிது என்றே கூறலாம்.

முடிவாக

அதிகநிலத்திற்கும் அதிகூடிய மனிதவலுவுக்கும் உரிமையாய் இருந்தல், பாரம்பரியத் தொழினுட்பம், அனுபவ அறிவு, சுயசார்பு, என்பவற்றை அடிப்படைப் பண்பாகக் கொண்ட ஆரம்பகால விவசாயப் பொருளாதார யுகம் தனிமனிதர்களின் ஆக்கிரமிப்பிலேயே அதிகம் இருந்தது. அதிக மூலதனம் அதிகூடிய இயந்திர வலு, மிகை உற்பத்தி என்பவற்றை அடிப்படைப் பண்பாகக் கொண்ட அதன் பின்னர் தோற்றம் பெற்ற கைத்தொழில் பொருளாதார யுகத்தில் மனிதவலுவுக்குப் பதில் இயந்திரங்கள் மேலாதிக்கம் செய்தன, நிலம் மற்றும் மூலதனத்துக்குப் பதில் அதிகளவு தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஆற்றலையும் கணினித் தொழினுட்பத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு 1950களின் முன்னரைப்பாதியில் தோற்றம் பெற்ற தகவல் பொருளாதார யுகத்திலும் கூட தனிமனித ஆற்றலை ஏப்பம் விடக்கூடியளவிற்கு கணினித் தொழில்நுட்பம் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தது. தகவலுக்குப் பதில் அந்தத் தகவலைப் பயன்படுத்தி உருவாகும் அறிவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இன்றைய அறிவுப் பொருளாதாரமானது மீண்டும் தனிமனிதர்களின் கரங்களில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. தனிமனிதன் ஒவ்வொருவனதும் ஆளுமைக்கூறான அறிவில் இது தங்கியிருக்கிறது. எவ்வாறு விவசாய பொருளாதார

யுகத்தில் "மனித வலு" அபிவிருத்திக்கு அடிப்படையாக இருந்ததோ அது போல் இன்றைய அறிவுப் பொருளாதார யுகத்தில் "மனித அறிவு" அடிப்படையாக இருக்கின்றது. விவசாயப் பொருளாதார யுகத்தை முழுக்கமுழுக்க தன்னிடமுள்ள அதிக மனித வலுவால் மனிதன் தன்னகப்படுத்தியது போல் இன்றைய அறிவுப் பொருளாதார யுகத்தை மனிதன் அறிவுமூலம் தன்னகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றான். எனவே அபிவிருத்தியில் தனிமனிதன் ஒவ்வொருவனதும் அறிவு மேம்பாடு என்பது தவிர்க்க முடியாததொன்றாக உணரப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவுப் பொருளாதாரத்தை விட்டு தனிமனித அறிவின் பிழிசாரமாக இருக்கக்கூடிய புதிய அறிவும் புதிய எண்ணக்கருக்களும் இணைந்த எண்ணக்கருப் பொருளாதாரம் (Concept Economy)

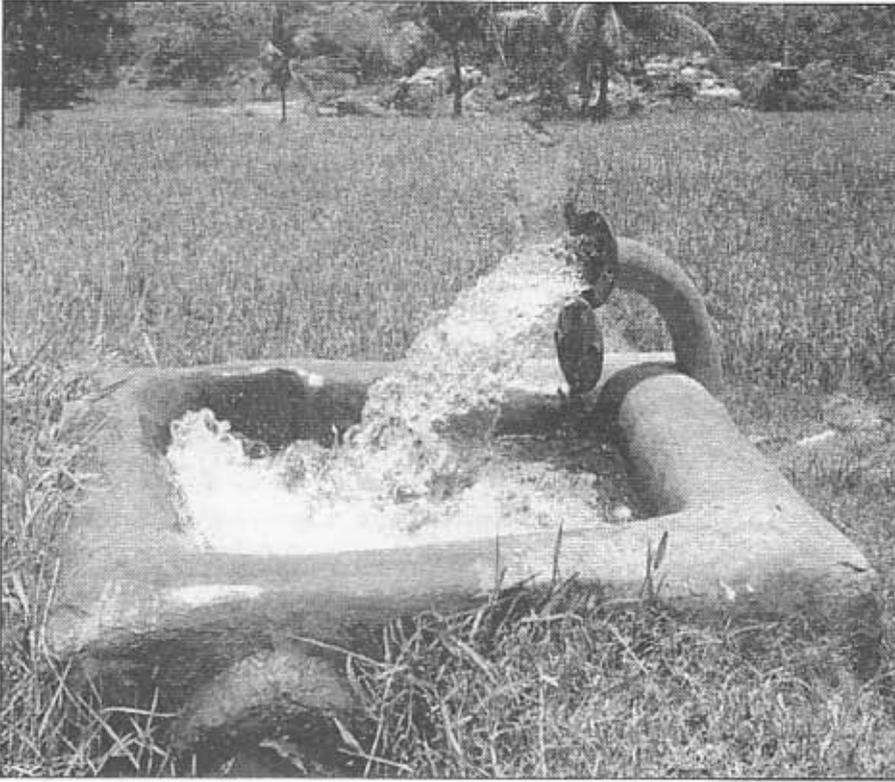
அதிக நிலத்திற்கும் அதிகூடிய மனிதவலுவுக்கும் உரிமையாய் இருந்தல், பாரம்பரியத் தொழினுட்பம், அனுபவ அறிவு, சுயசார்பு, என்பவற்றை அடிப்படைப் பண்பாகக் கொண்ட ஆரம்பகால விவசாயப் பொருளாதார யுகம் தனிமனிதர்களின் ஆக்கிரமிப்பிலேயே அதிகம் இருந்தது.

ஒன்று எதிர்கால உலகின் அபிவிருத்தியை நிர்ணயிக்கப்போவதாக எதிர்வுகூறப்பட்டிருக்கும் இன்றைய நிலையில் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு

தனிமனிதனதும் அறிவை விருத்தி செய்வதற்கு சமூக மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளை அச்சமூகத்தின் அபிவிருத்தியைத் தீர்மானிக்கப்போகின்றன.

References:

- (1) <http://www.businessdictionary.com/definition/development.html>
- (2) <http://www.volunteeringoptions.org/VolunteeringDevelopment/WhatisDevelopment/tabid/78/Default.aspx>
- (3) Myrdal (1974). *Journal of economic issues* 1974.
- (4) O'Connor, T. (2011). "Introduction to Development Studies," *MegaLinks in Criminal Justice*. <http://www.drtoconnor.com/2010/2010lect04b.htm>.
- (5) U.S. National Research Council, Policy Division, Board on Sustainable Development, *Our Common Journey: A Transition Toward Sustainability* (Washington, DC: National Academy Press, 1999).
- (6) United Nations General Assembly, "United Nations Millennium Declaration," Resolution 55/2, United Nations A/RES/55/2, 18 September 2000, page x.
- (7) World Bank [1991 Annual world bank conference on development economics. ed by Boris Pleskovic and Joseph E. Stiglitz. key note address by Joseph E. Stiglitz.- Washington: world bank.p17-31.
- (8) World Commission on Environment and Development (WCED). *Our common future*. Oxford: Oxford University Press, 1987 p. 43.
- (9) Jeyakody, Sarath (2000).
- (10) அமனஷ்வீலி, ச. (1987) குழந்தைகள் வாழ்க. மொழிபெயர்ப்பு. இரா.பாஸ்கரன். மொஸ்கோ: முன்னேற்றப் பதிப்பகம்.
- (11) சந்திரசேகரம், சோ. (2006). முன்பள்ளிக் கல்வியின் முக்கியத்துவம். அகவிழி. 2(22). ஆன் 2006. ப13-15
- (12) சந்தானம், எஸ். (1987). கல்வியின் சமூக தத்துவ அடிப்படைகள். சென்னை: பழனியப்பா பிரதர்ஸ்.
- (13) நவாஸ்தீன், ப.மு. (2006). இடைநிலைக் கல்வியில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் புதிய கலைத்திட்டச் சீர்திருத்தங்கள். அகவிழி. 2(23). ஆலை. 2006. ப12-17.
- (14) நித்தியானந்தன், வி. பிரதேச அபிவிருத்தி பற்றிய ஓர் அறிமுகம். பொருளியலாளன் 1(1), செப். 1987. பக். 3-5.
- (15) ஜயக்கொடி, சரத் (2000). நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தி தொடர்பான ஓர் உலகளாவிய அணுகுமுறை: சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பான சர்வதேச மாநாடுகள். பொருளியல் நோக்கு. செப்-அக் 2000.

இலங்கையின் வறண்ட வலயம் : நீர்வளம், நீர்ப்பாசனம், நீர்ப்பிரச்சினைகள்

மா.மோகனகிருஷ்ணன்

இ

றைமையுள்ள நாட்டின் ஆள்புல, அதிகார எல்லைகளிற்குள் பரந்தும், பயன்பாட்டிற்குமுட்பட்டும் காணப்படுகின்ற இயற்கை வளங்கள் அந்நாட்டினது சமூக, பொருளாதார, அரசியற் செழுமை நிலைக்கும், திறன் மிக்கதான இயங்கு நிலைக்கும் இன்றியமையாதது. அதனால் தான் என்னவோ உலகில் இன்று காணப்படுகின்ற வலிமைமிகு வல்லரசுகளினுடைய அல்லது அதிகாரமிகு அரசுகளினுடைய பிரதேசங்களின் மீதான மேலாதிக்க சிந்தனைகள், நில அபகரிப்புக்கள், ஆக்கிரமிப்புக்கள் வளச் சுரண்டல்களையும், வளக் கபளீகரிப்புக்களையும் கொண்டவையாகவே இருக்கின்றது.

இவ்வாறானதொரு நிலையில் அண்மைக் காலங்களில் சர்வதேச ரீதியிலான பேசு பொருளாக "நீர்வளம்" அது தொடர்பான முரண்பாடுகள் சிக்கல்கள் அமைந்துள்ளது. இவ் நீர்வளம் தொடர்பான முரண்பாடுகள் நாடுகளிற்கிடையில், இனங்களிற்கிடையில் கருக்கொண்டு அவை எழுச்சி பெறுவதனை அவதானிக்கலாம். பல்லின சமூகங்களைக் கொண்ட நாடுகளிற்கிடையேயும் நீர்வளங்கள், நீர்ப்பங்கீடுகள், அணைக்கட்டுக்கள் குறித்தான பூசல்கள் நீண்ட காலமாக இடம்பெற்று வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக விவசாய பொருளாதாரத்தினை கொண்ட நாடுகள் இவ்வாறான நிலையை பல காலங்களாக எதிர்நோக்கியுள்ளன.

இந்நிலையில் இஸ்ரேல் - ஜோர்தான், அமெரிக்கா - மெக்சிக்கோ, இந்தியா - பாகிஸ்தான், தமிழ்நாடு - கேரளா, இந்தியா - பாகிஸ்தான், தமிழ் நாடு - கர்நாடகா போன்ற நாடுகள், பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளை குறிப்பிடலாம்.

மா.மோகனகிருஷ்ணன்,

புவியியல் சமூகவியல்
அரசியல் முதலான
துறைகளில் ஆர்வமும்,
தொடர் வாசிப்பும்
கொண்டவர்.
புவியியல், குழலியல்
சார்ந்த கட்டுரைகளை
எழுதுவதில் ஆர்வம்
கொண்டவர்.
கூட்டுச் செயற்பாடுகளில்
மதிப்புக் கொண்டவர்.

இவ்வாறானதொரு நிலையில் இலங்கையினுடைய நீரியல் வரலாற்றில் மேற்குறிப்பிட்ட நிலைப்பாடுகள் அரசியல் ரீதியிலான உள்நாட்டு யுத்த நிலைக்கு ஒரு வகையில் கால்கோலிட்டமை எவரும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அதாவது இலங்கை பல்லின சமூகங்களை கொண்டதான நாடு அத்துடன் விவசாய பொருளாதாரம் அடிப்படை பிரதேச ரீதியிலான இனக்குழுமங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். வறண்ட வலயம் நெற்செய்கைக்கு பொருத்தமான பௌதிக வளங்களைக் கொண்ட பிரதேசம். இப்பிரதேசங்களில் நீர்வளங்கள், ஆறுகள், மிகப் பெரும் நீர்த்தேக்கங்கள், சிறிய குளங்கள் என பரந்து காணப்படுகின்றது.

அரசானது விவசாய அபிவிருத்தி எனவும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், காணிப்பங்கீடுகள் எனும் பெயரிலும் வறண்ட வலய சிறுபான்மை இனங்களில் பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் பெரும்பான்மை இன மக்களை குடியேற்றியது. காணிகள் தொடர்பில் பிரச்சனை, நீர்ப்பங்கீடுகள், குடியேற்றங்கள், நீர்ப்பாவனை தொடர்பான பிரச்சினைகள், பொருளாதார உற்பத்திக் காரணிகள் தொடர்பான பாரபட்சம் என்பன வறண்ட வலயத்தின் பெரும்பகுதியை உள்ளடக்கிய வட கிழக்கு மாகாணங்களில் ஒரு பிரதேச சமத்துவமின்மை பிரச்சினையை உருவாக்கியது. அத்துடன் இம்மாகாணங்களில் எல்லை மீள்வரைபுகள், புதிய தேர்தற் தொகுதிகளின் உருவாக்கம் போன்றவற்றின் மூலம் சிறுபான்மை தேசிய இனங்களினுடைய ஜனநாயக அரசியற் வாழ்வியலை கேள்விக்குள் ளாக்கியது. இவ்வாறான தொடர்ச்சி நிலையான தன்மைகளே உள்நாட்டு யுத்தமானது பூதாகரமாவதற்கு முதற் காரணியாகவும் அமைந்தது.

அந்த வகையில் இலங்கையினுடைய வறண்ட வலய பிரதேசத்தின் நீர்வளங்கள், நீர்ப்பாசன

அபிவிருத்திகள், நீர்மாசடைவு, நீரியல்சார் பிரச்சினைகள் நீருக்கும் இன முரண்பாட்டிற்குமிடையிலான தொடர்பு போன்றவற்றினை நோக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

2.0 வறண்ட வலயம்

இலங்கையினுடைய வெப்ப, மழை வீழ்ச்சி பரம்பல்களில் அடிப்படையிலான ஒரு இயற்கை பிரதேசமாக இவ்வறண்ட வலயம் நோக்கப்படுகின்றது. ஆரம்பகாலம் தொட்டு மனிதக் குடியமர்வுகளும், விவசாய செய்கை முறைகளும் ஆங்காங்கே பரம்பிக் காணப்பட்டதாகவும், நீர்ப்பாசன முறைகளும், அரச உருவாக்கமும் ஆட்சிமுறை ஒன்றும் தொடர்ச்சி நிலையில் இருந்ததாகவும் வரலாற்று மூலங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தெதுறு ஓயாவின் வடிநிலப் பகுதியில் இருந்து ஆரம்பிக்கும் வறண்ட வலய எல்லையானது பெரும்பகுதி கடலினை எல்லையாக கொண்டு இலங்கையின் வடபகுதி கிழக்கு பகுதி, தென்கிழக்குப் பகுதி என பரந்து வளவை கங்கை ஆற்று வடிநிலம் தெற்கு எல்லையாக ஈரவலயத்தினை எல்லைப்படுத்துகின்றது.

உலர் வலயம் முழுவதும் தாழ்நிலத்தில் அமைவு (<300m) பெற்றுள்ளது. உலர் வலயத்தின் வருடாந்த மழை வீழ்ச்சியானது 75% மான எதிர்பார்ப்பின் படி 900mmக்கும் குறைவானது (Arjuna atlas 1999) வடகீழ் மொன்கூன் காலத்தில் இப்பகுதி கூடுதலான மழை வீழ்ச்சியைப் பெறுகின்றது.

மண்வளத்தினை நோக்குகின்றவேளையில் இப்பிரதேசத்தில் பெரும்பாலான பகுதியானது செங்கபில நிறமண்ணும், சிதைந்த தாவரபொருள் குறைந்த சாம்பல் நீலநிற அமில மண்ணும், திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தென்பகுதி மற்றும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் பழைய வண்டல் மண் வகையும், கல்சியமற்ற கபில நிற மண்ணும் காணப்படுகின்றது. புத்தளத்தில் இருந்து முல்லைத்தீவை இணைக்கும் கோட்டிற்கு வடக்குப் புறமாக செம்மஞ்சள் லட்டசோல் மண் பரம்பிக் காணப்படுகின்றது.

மேலும் இப்பகுதியில் பரம்பிக் காணப்படுகின்ற ஆற்று வடிநிலங்களிற்கேற்றாற் போல் வண்டல் மண் படிவுகள் காணப்படுவதோடு கடற்கரையோரங்கள் தீவுத் தன்மைகளில் அண்மைக்கால கடற்கரை மணற்படிவுகளும்

இலங்கையினுடைய வெப்ப, மழை வீழ்ச்சி பரம்பல்களில் அடிப்படையிலான ஒரு இயற்கை பிரதேசமாக இவ்வறண்ட வலயம் நோக்கப்படுகின்றது.

பரம்பியுள்ளன. அத்துடன் சிறியளவில் கல்சியம் கொண்ட செம்மஞ்சள் லட்டசேல் (யாழ்ப்பாணம்) மற்றும் கல்சியம் சார்பு அணம் மைக்கால உவர் மண்வகைகளும் காணப்படுகின்றன.

இவ் உலர் வலயப் பிராந்தியத்தில் இயற்கைத் தாவரங்களானவை பிரதேச காலநிலைப் பண்புகளிற்கேற்றவாறு பரம்பிக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக தாழ் நில மழைக்காடுகள், ஈரப்பருவக் காற்று காடுகள், ஆற்று உலர் காடுகள், ஐதான திறந்த காடுகள், உலர் பருவக் காற்று காடுகளும் பரம்பிக் காணப்படுகின்றன.

3.0 நீர்வளம்

இலங்கையின் வறண்ட வலயப் பிரதேசமானது மனித சௌகரிய வாழ்வியலுக்கு மிகப் பொருத்தமானதல்ல ஆனாலும் இவ்வலயத்தில் இயற்கையாக கிடைக்கின்ற நீர்வளமானது மனித நாகரிகத்தினை நிலை பெறச் செய்துள்ளது. அத்துடன் பண்டைக்காலம் முதலாக தொடரும் விவசாயம் சார் நடவடிக்கைகள் பொருளாதார ரீதியில் உயிர்ப்பு மிக்கவையாக இன்றுவரையுள்ளது. இவற்றிற்கு இங்கு காணப்படுகின்ற தரைக்கீழ் நீர்வளமும் (Under ground water resource) மற்றும் மேற்பரப்பு நீர்வளம் (Surface water resource) ஆகியவையே ஆதாரமாகும்.

3.1. மேற்பரப்பு நீர்

வறண்ட வலயமானது மிக நீண்ட வறட்சி காலத்தினை கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் காணப்படுகின்ற 103 ஆற்ற வடிநிலங்களில் 80 ஆற்ற வடிநிலங்களானவை வறண்ட வலயத்திற்கு நீரை வழங்குபவையாக உள்ளன. (Antonyrajan 2001) இவற்றில் மிகப் பெரிதான மகாவலிகங்கை, தெதுறுஓயா, கலாஓயா மற்றும் மல்வத்துஓயாவின் முழுமையான நீர்ப்பிடிப்பு பகுதிகள் (Entire catchments) இவ்வலயத்திலேயே உள்ளது. ஈர வலய ஆறுகளுடன் ஒப்பிடுகின்ற வேளையில் ஒரு வருடத்தில் மழையற்ற காலங்களில் நீண்ட காலங்கள் ஒரு வறட்சி தன்மையை, உலர்ந்த தன்மையினை இவ்வடிநிலங்கள் கொண்டுள்ளன. அத்துடன் குறுகிய கால மழைவீழ்ச்சி தன்மைகள் காணப்பட்ட போதிலும் மிக செறிவான தன்மையினை கொண்டுள்ளமையால் வெள்ள அனர்த்தங்களிற்கான தன்மையை தோற்றுவிக்கின்றது.

இப்பிரதேச மேற்பரப்பில் நீர் வளங்களுள் மகாவலிகங்கை முக்கியமானது. இலங்கையினுடைய மிக நீளமான நதியாக (325km நீளம்) காணப்படுகின்றது. மத்திய பகுதியில் இருந்து வடகிழக்கு திசையாக ஓடுகின்ற இந்நதிதீவின் 16% நிலப்பரப்பினை (10,327 sqkm) உள்ளடக்கியுள்ளது. இது பெரிய வெள்ளச் சமவெளியினையும் (Flood plain), பெரியளவிலான கழுவு நீரோட்டத்தின் மூலம் நீரினை கடலில் சேர்க்கின்ற நதியுமாகும். மேலும் வறண்ட வலயத்தில் வருடம் முழுவதும் நீர் கொண்டுள்ள வற்றாத ஒரே நதி இதுவாகும்.

இலங்கையினுடைய பெரும் பகுதி பளிங்குரு பாரையினை கொண்டுள்ளமையால் வறண்ட வலயத்தின் பெரும் பகுதியும் நீரைத் தரைக்கீழ் உட்புகவிடாத தன்மையினை கொண்டுள்ளது. வறண்ட வலய மேற்பரப்பு நீரில் 37.5% மான நீரானது கழுவு நீரோட்டமாகும். ஆனாலும் இதன் அள வானது ஈர வலய (wet zone) கழுவு நீரோட்டங்களை விட அரைவாசியாகும். காரணம் வறண்ட வலயத்தில் பல நீர்த்தேக்கங்கள் உருவாகியமை, உருவாக்கப்பட்டமையே ஆகும்.

வறண்ட வலயத்தில் அநூராதபுரம் பொலநறுவை மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, மன்னார், முல்லைதீவு, வவுனியா, திருமலை பல மாவட்டங்களிலும் பெரியளவிலான நீர்த்தேக்கங்கள் காணப்படுவதோடு ஆயிரக்கணக்கான சிறிய குளங்கள் பரந்து காணப்படுகின்றன. இவை அப்பிரதேச விவசாய செய்கைக்கு மட்டுமல்லாது, அன்றாட பாவனைக்கும் அவசியமானவையாக காணப்படுகின்றது.

இவ்வலயத்தில் நீர்த்தேக்கங்களோ, ஆற்றுவடிநிலங்களோ அற்ற பிரதேசமாக யாழ்ப்பாண பகுதியானது விளங்குகின்றது. ஆனாலும் பாரைத்தன்மைக்கேற்ற கரைசல்

இலங்கையின் வறண்ட வலயப் பிரதேசமானது மனித சௌகரிய வாழ்வியலுக்கு மிகப் பொருத்தமானதல்ல ஆனாலும் இவ்வலயத்தில் இயற்கையாக கிடைக்கின்ற நீர்வளமானது மனித நாகரிகத்தினை நிலைபெறச் செய்துள்ளது. அத்துடன் பண்டைக் காலம் முதலாக தொடரும் விவசாயம்சார் நடவடிக்கைகள் பொருளாதார ரீதியில் உயிர்ப்பு மிக்கவையாக இன்றுவரையுள்ளது

செய்முறையில் (Solution) உருவான 1000 க்கு மேற்பட்ட சிறிய குட்டைக் குளங்கள் (Ponds) காணப்படுவதோடு குறுகிய மழைக்காலங்களில் ஓடுகின்ற வழக்கையாற்று வடிநிலமும் காணப்படுகின்றது.

3.2. தரைக்கீழ் நீர்வளம்

இலங்கையினுடைய தரைக்கீழ் நீர்வலயங்களானவை வேறுபட்ட நீர்ப்படுக்கைகளை கொண்டுள்ளது. கடந்த 25 வருடங்களாக நீர்வளங்கள் சபை (WRB) மற்றும் தேசிய நீர்வழங்கல் மற்றும் வடிகாலமைப்பு சபை (NWS and DB) நடாத்தி வந்த ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலும் ஆறுமுகம் (1966, 1974), ஸ்ரீமனே (1952, 1968) ஆகியோரின் ஆய்வு முடிவுகளின் படியும் பிரதானமாக 6 தரைக்கீழ் நீர்ப்படுக்கைகள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (Panabokke, Perrera, 2005) இவற்றில் 5 வகையான தரைக்கீழ் நீர்ப்படுக்கைகளானவை உலர் வலயத்தில் காணப்படுகின்றன அவையாவன:

- (1) ஆழம் குறைந்த குடாநாட்டு காஸ்ட் நீர்ப்படுக்கைகள்
- (2) ஆழமான நிரம்பல் நிலையிலான நீர்ப்படுக்கைகள்
- (3) கரையோர மணற் நீர்ப்படுக்கைகள்
- (4) வண்டல் படிந்த நீர்ப்படுக்கைகள்
- (5) உலர் வலய உருமாறிய கடினப்பாறை நீர்ப்படுக்கைகள்

3.2.1. ஆழம் குறைந்த சுண்ணக்கற் நீர்ப்படுக்கைகள்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடானது புவிச் சரிதவியல் ரீதியில் மயோசீன் காலத்து சுண்ணாம்பு பாறைகளினால் உருவானது. இதன் தடிப்பு 100 - 150m வரையிலாக நன்கு பரந்த விருத்தியடைந்த இணைப்புக்களையும், மூட்டுக்களையும் நுண்துளைகளையும் கொண்டமைந்துள்ளது.

(Panabokke, Perera 2005) இவற்றின் ஊடாக கீழ் இறங்கும் நீரானது பாறைப் படுக்கைகளில் நன்நீராக சேமித்து வைக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் இவ் நன்னீர் வளமானது உப்பு நீரில் மிதக்கின்ற வில்லை வடிவத்தினை கொண்டுள்ளது. மழைக்காலங்களில் நன்னீர் வில்லையின் நடுப்பகுதி தடித்தும் விரிவடைந்தும் காணப்படும். கோடை காலங்களில் இவ்வில்லையின் பரப்பு குறைவடைவதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேலும் கடல் நீரினையும் நன்னீரினையும் மெல்லிய வலயம் ஒன்று பிரிக்கின்றது. டிசம்பர்-நவம்பர் மாதங்களில் இவ்வலயத்திற்கு மேலாக நீர் காணப்படுவதோடு வருடாந்த மழைவீழ்ச்சி மூலம் இப்பகுதிக்கு கிடைக்கப்பெறும் நீரின் அளவு 10-20 x 10⁷ கியூபிக் மீற்றர் ஆகும் என நீரியியலாளர் பாலேந்திரன் அவர்கள் 1968களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (Panabokke, Perra 2005)

மழை வீழ்ச்சியில் கிடைக்கின்ற மொத்த நீரில் 50% மானது கடலை சென்றடைகின்றது. மிகுதியானது, விவசாயம் அன்றாட வீட்டுத் தேவைகளிற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு நீர் வளத்தில் ஏறத்தாழ 80% மானது செறிவான விவசாயச் செய்கைகளிற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஏனைய 20% மானது மாநகர, நகர வீட்டுத் தேவைகளிற்காக பயன்படுத்தப்படும் வருகின்றது.

குடாநட்டில் வலிகாமம், தென்மராட்சி வடமராட்சி என நன்னீர் வில்லைகள் தொடர்பற்ற நிலையில் காணப்படுவதுடன் தீவுப் பகுதியின் வேலணை, மண்கும்பான் சாட்டிப் பகுதியில் சிறியளவிலான நன்னீர் எல்லை காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

3.2.2. ஆழமான நிரம்பல் நிலையடைந்த நீர்ப்படுக்கைகள்

இவ்வகை தரைக்கீழ் நீர்ப்படுக்கைகள் ஆனவை அதிகளவு எண்ணிக்கையுடைய எல்லைப்படுத்தப்படாத நீர் சேமிப்புக்களை கொண்டுள்ளது. இவ்வலயமானது புத்தளம் - முல்லைத்தீவினை இணைக்கின்ற கோட்டிற்கு வடக்காக, யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தவிர்ந்த அடையற் சுண்ணக்கற்களாலும் (Sedimentary limestone), மணற்கல் (Sand Stone) ஆகியவற்றால் கட்டமைக்கப்பட்ட வடமேற்கு, வடக்கு கரையோர சம வெளிகளில் (coastal plain) அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடானது புவிச்சரிதவியல் ரீதியில் மயோசீன் காலத்து சுண்ணாம்பு பாறைகளினால் உருவானது.

இவை ஒப்பீட்டு ரீதியாக 60 மீற்றர் ஆழத்தை விடக் கூடியனவாகவும் உயர்ந்த மீள் நிரம்பல் விகிதத்தையும் (High Recharge rate) கொண்டுள்ளது மற்றும் தெட்டம் தெட்டமான தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நீர் வலயங்களாக, படுக்கைகளாக உள்ளன. 1960, 1966களில் இஸ்ரேலிய நீர்ப் புவிச்சரிதவியலாளர்கள் இப்பகுதியில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் படி 1980 காலப்பகுதிகள் வரையில் இலங்கையில் 7 ஆழமான நிரம்பலடைந்த தரைக்கீழ் நீர் காணப்படும் வடிநிலங்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

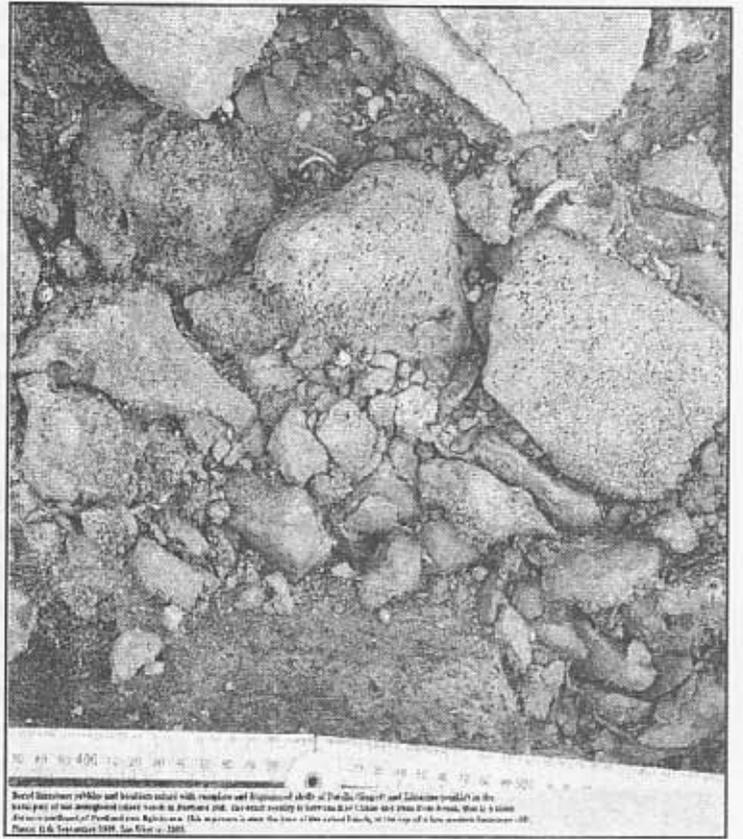
- (1) வண்ணாத்தி வில்லு வடிநிலம்
- (2) கொண்டைச்சி வடிநிலம்
- (3) முருங்கன் வடிநிலம்
- (4) முழங்காவில் வடிநிலம்
- (5) பரந்தன் வடிநிலம்
- (6) முல்லைத்தீவு வடிநிலம்
- (7) பரந்தன் வடிநிலம்

இவற்றில் வண்ணாத்தி வில்லு வடிநிலமானது 40 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவினை உடைய நீர்ப்படுக்கைகளைக் கொண்டுள்ளது. இப்பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற ஆர்ப்பிசியன் கிணறுகளின் ஆழம் 30 - 50 மீற்றர்களாகும். இதற்கு வடக்கு பகுதியில் கொண்டைச்சி, முருங்கன், முழங்காவில் வடிநிலங்களானவை அமைவு பெற்றுள்ளன. இவை ஒவ்வொரு வடிநிலங்களும் நதிகளிற்கிடையேயான பகுதிகளில் அமைவு பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக கலா ஓயா, மோதரகம ஆறு, அருவி ஆறு, பறங்கி ஆறு, பாலி ஆறு என்பவற்றிற்கிடையே அமைவு பெற்றுள்ளன.

3.2.3. கரையோர மணற்

தரைக்கீழ் நீர்ப்படுக்கைகள்

இலங்கையின் வறண்ட வலய கரையோர வலயங்களில் 3 பிரதான கரையோர மணற் நீர்ப்படுக்கைகள் வடமேற்கு புத்தளம் கற்பிட்டி குடா தொடக்கம் தென்கீழ்ப் பகுதியான அம்பாந்தோட்டை வரையான தென்கீழ் பகுதி கடற்கரை வரையான நீண்ட வலயத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் இருவகை நீர்ப்படுக்கைகளின் தரவுகள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

(1) கரையோரப் பகுதிகளில் உள்ள தடுப்புத் தொடர் (bars) கூழாங்கற் நாக்குகள் மணற்படிவுகளில் (Spits) காணப்படும் ஆழம் குறைந்த நீர்ப்படுக்கைகள் - இலங்கையின் வடமேற்கு பகுதியான கற்பிட்டி குடாநாடு மற்றும் மன்னார்தீவிலும் அமைவு பெற்றுள்ளது.

(2) உயர்த்தப்பட்ட கடற் கரையோரங்களில் காணப்படும் (Raised beaches) ஆழம் குறைந்த நீர்ப்படுக்கைகள் வடகிழக்கு கரையோரப் பகுதிகளான நிலா வெளி குச்சுவெளி கரையோரம், புல்மோட்டை மற்றும் கல்குடா கரையோரங்களில் அமைவு பெற்றுள்ளது.

நாடளாவிய ரீதியில் இருவகை நீர்ப்படுக்கைகளின் அளவு 125000 1 ஹக்டேயர்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் நெருக்கமான மனிதக் குடியேற்றங்கள் (Intensive human settlement) உயர் பெறுமதியான

ஒவ்வொரு வடிநிலங்களும் நதிகளிற்கிடையேயான பகுதிகளில் அமைவு பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக கலா ஓயா, மோதரகம ஆறு, அருவி ஆறு, பறங்கி ஆறு, பாலி ஆறு என்பவற்றிற்கிடையே அமைவு பெற்றுள்ளன.

செறிவான விவசாயச் செய்கை (High value intensive agriculture) சுற்றுலா கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளிற்கும் இவ் நீர்வளமானது துணை புரிகின்றது.

2001 இன் தரவுகளின் படி கற்பிட்டிக் குடாவில் மட்டும் 4500 குழாய்க் கிணறுகள் காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவ் நீர்ப்படுக்கைகள் 3 - 4 காலத்தில் மகாபோகத்தில் கிடைக்கும். மழை நீரின் மூலம் மீள் நிரம்பலடைகின்றன. நீர்ப்படுக்கைகளின் நீர் மட்டமானது 3-5 மீற்றருக்கிடைப்பட்டதாக உள்ளது. குறிப்பாக யாழ் குடாநாட்டின் நாகர்கோவில் கரையோரப் பகுதியில் காணப்படும் நீர்ப்படுக்கைகளின் நீர்மட்டமானது 2 மீற்றருக்கு காணப்படுகின்றது. அத்துடன் நன்னீரானது உப்பு நீரின் எல்லைக்கு மேலே மிதப்பதாக காணப்படும். மெல்லிய இடை வலயம் ஒன்று இவை இரண்டையும் பிரிக்கின்றது.

3.2.4. வண்டல் மண் தரைக்கீழ் நீர்ப்படுக்கைகள்

இவ்வகை வண்டல் படிவுகள் நாட்டின் தாழ் நிலப் பிரதேசங்களின் கரையோர சமவெளிகள், ஓடும் நதிகளின் அண்டிய வெள்ளச் சமவெளிகளில் அமையப் பெற்றுள்ளன. இப்பகுதிகளில் ஆழமான வண்டற் தரைக்கீழ் நீர்ப்படுக்கைகள் காணப்படுகின்றன. மகாவலிகங்கை, களனி கங்கை, தெதுறு ஓயா, மீ-ஓயா போன்ற ஆறுகள் பரந்தும் ஆழமானதுமான வண்டற் படிவுகளைக் கொண்டுள்ளன.

வண்டற் படிவுகளை உருவாக்குவதில் பிரதான ஆறுகளின் செயன்முறை முக்கியமானதொன்றாக காணப்படுவதனால் இவற்றின் தடிப்பு 10 -15 மீற்றராகும். ஆற்றினை அண்டிய 100 மீற்றர் தூரத்தில் இதன் தடிப்பு 35 மீற்றருக்கு மேற்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது.

2001 இன் தரவுகளின் படி கற்பிட்டிக் குடாவில் மட்டும் 4500 குழாய்க் கிணறுகள் காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

3.2.5. உலர் வலய உருமாறிய கடினபாறை நீர்ப்படுக்கை

இவ்வகை வலயங்கள் வடமத்திய, வடமேல் மாகாணம் ஆகியவற்றில் காணப்படும் உள்நாட்டு பள்ளத்தாக்குகளும், சிறு குள நீரோட்டத் தொகுதிகளும், ஆழம் குறைந்த நீர்ப்படுக்கைகளையும் கொண்டுள்ளன. இந்த நீர்ப்படுக்கைகள் நீரோடைகள் கால்வாய்கள், குளங்கள் என்பவற்றின் மேற்பரப்பு நீருடன் மிக நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேலும் அவை மழை காலங்களில் விரிவடையும் இயல்பினையும், கோடை காலங்களில் சுருங்கும் இயல்பினையும் கொண்டுள்ளன. இங்கு நீரானது சிதைவடைந்த பாறைகளிற்கு இடையே தங்கிக் காணப்படுவதுடன் இப்பாறைகளின் தடிப்பு 2m - 10m வரை வேறுபடுகின்றது. இந் நீர்ப்படுக்கைகள் காணப்படும் பகுதிகளில் துண்டாக்கப்பட்ட வலயங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் ஆழம் 30m - 40mக்கு இடைப்பட்டதாகும்.

4.0. நீரியல் சிந்தனைகள்

இலங்கையினது நீர்ப்பாசன, நீரிய சமூக வரலாறானவை நீண்டதொரு பாரம்பரியத்தை கொண்டது. விஜயனின் வருகைக்கு முன்னரான காலப்பகுதிகளிலேயே நீர்த்தேக்கங்களை மையமாகக் கொண்ட கலாசாரம் நிலவி வந்திருக்கின்றது.

பாரம்பரிய உணவு உற்பத்தி முறைகளிலும், சமூகத் தேவைகளிற்காகவும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட நீர்த்தேக்கங்கள் உதவின. இதனால் அக்காலத்தில் நீர்த்தேக்கங்கள், அணைக்கட்டுக்கள் புனிதமானவையாகவும், செல்வங்களாகவும் கருதப்பட்டும், சமய ரீதியிலும் அவைக்குரிய அந்தஸ்து நிலைப்படுத்தப்பட்டிருந்ததனை அறிய முடிகின்றது.

மேலும், இந்நாட்டினது பாரம்பரிய நீரியல் சமூகங்கள் நதிக்கரையோரங்களிலேயே தமது வாழ்புலங்களை அமைத்துக் கொண்டதுடன் உற்பத்தி முறைகளிலும் ஈடுபட்டனர். அதாவது ஆரம்பகால குடியிருப்பின் வலய மைப்புக்கள் பிரதான ஆறுகளை மையமாகக் கொண்டவையாகும். இதன் தொடர்ச்சியாக அரச உருவாக்கத்தின் போதும் ஆட்சி நிலைப்படுத்தப்பட்ட போதும் மன்னர்கள் குளங்கள்,

கால்வாய்கள், அணைகள் கட்டுவது உருவாக்குவதனை தமது கடமையாக கருதினர். இந்நிலையிலேயே உலர் வலயத்தில் காணப்படும் குளங்கள், அணைகள், கால்வாய்கள் இதன் தொடர்ச்சி நிலையாகக் கருதலாம்.

மேலும் இராஜகாரிய முறையின் கீழ் மக்கள் நீரியல்சார் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தமையினையும் தம் பங்கிற்காக குள, அணைக்கட்டுக்கள் மற்றும் கால்வாய் புனரமைப்புக்களில் ஈடுபட்டிருந்தமையினையும் வரலாற்று மூலங்களில் இருந்து அறியக் கிடக்கின்றது. இவ் நிலையில் அக்கால மன்னர்களும் நீரிணை செல்வமாகக் கருதினர். இதற்கு சிறந்த சான்றாக பராக்கிரம பாகு மன்னன் "வானில் இருந்து வீழ்கின்ற ஒரு துளி நீரேனும் மனிதனுக்கு பயன்படாது கடலினை சென்றடைய விடமாட்டேன்" (*Not a single drop of water received from the rain should be allowed to escape in to the sea without being utilized for human for benefit*) எனக் கூறியதன் மூலம் இக்கருத்தின் நிலையை அறியலாம்.

இதன் பின்னரான காலனித்துவ ஆட்சிக் காலப்பகுதிகளில் இதன் தொடர்ச்சி நிலையாக நீர்ப்பாசன செயற்திட்டங்களானவை அமுல்படுத்தப்பட்டன. இக்காலப் பகுதிகளில் தான் சுதேசிய மக்கள் தமது பொருளாதார நலன் சார்ந்த பிரதேசங்கள், வாய்ப்பினை அளிக்கக் கூடிய துறைகளில் நாட்டம் செலுத்தினர் அவ்வகையில் ஆரம்பத்திலேயே இக்குடியிருப்புக்கள் காணப்பட்டாலும் கூட பின்னரான காலப்பகுதியில் இது சிறப்படைந்தது எனலாம் குறிப்பாக நன்னீர் மீன்பிடிக்குடியிருப்பு, குளக் குடியிருப்பு கால்வாய்க் குடியிருப்பு, தோட்டக் குடியிருப்புக்கள் வளர்ச்சி பெற்றன.

அதாவது 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப் பகுதியில் தான் பிரித்தானியரால் பண்டைக் காலத்தில் வறண்ட வலயத்தில் நீரைத் தேக்குதல், நீர்ப்பாசன முறைகள் மீள் உயிர்ப்பு பெற்றதாக கூறப்படுகின்றது. இதன் தொடர்ச்சியாகவே நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரும் தொடர்ந்தது.

இதனால் வறண்ட வலய பிரதேசத்தில் மீள் குடியமர்வுகளும், குடியமர்வுகளும் இடம்பெற்றிருந்தன. உணவுப் பாதுகாப்பு, சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தி, வேலை

வாய்ப்பு... போன்றவை காரணமாக மக்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இதுவே குடியேற்றத்தின் நோக்கமாக கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆற்று வடிநில அபிவிருத்திகள் நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் குடியேற்றத்திட்டங்கள் உணவு உற்பத்தி பெருக்கம், குடியேற்றங்கள் என நீரியல் சமூக வளர்ச்சி நிலை இன்றும் செயற் முறையில் உள்ளது.

4.1. கல்லோயா ஆற்று வடிநில அபிவிருத்தி

பிரித்தானியருடைய அமைச்சரவையில் விவசாய அமைச்சராக இருந்தவரும் இலங்கையின் முதற் பிரதமராக விளங்கியவருமான டி.எஸ் சேனநாயக்கவால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட அரச ஆதரவுடனான அபிவிருத்தி திட்டத்தில் இத்திட்டமே முதன்மையானது. அமெரிக்காவின் ரெனசி ஆற்று வடிநில அபிவிருத்தி மாதிரிகள் மற்றும் பொறி இயந்திரங்களைக் கொண்டு அமுல்படுத்தப்பட்டது.

1949ம் ஆண்டு இங்கினியாகலையில் சம்பிரதாயபூர்வமாக பட்டிப்பளையாற்று நீரினை திசை திருப்புவதற்காக இங்கினியாகலையில் அணையொன்று அமைக்கப்பட்டது. முழு இலங்கையிலும் மனிதனால் ஆக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய குளங்களில் ஒன்றான இந்நீர்த்தேக்கம் சேனநாயக்க சமுத்திரம் என பெயரிடப்பட்டது.

இவ் அபிவிருத்தி திட்டத்தின் முக்கிய எதிர்பார்ப்புக்களாக,

- (1) நீர்த்தேவை பூர்த்தி, விவசாய நில அதிகரிப்பு வலைப்பின்னலான வடிகாலமைப்பு இதன் மூலம் வெகு தொலைவில் உள்ள நீர்த்தட்டுப்பாடான பிரதேச மக்களிற்கு நீரை கொண்டு செல்லல்.
- (2) பாரிய நீர்த்தேக்கம் உருவாக்கப்பட்டபோது வெள்ளப் பெருக்கு குறைக்கப்பட்டது.

பிரித்தானியருடைய அமைச்சரவையில் விவசாய அமைச்சராக இருந்தவரும் இலங்கையின் முதற் பிரதமராக விளங்கியவருமான டி.எஸ் சேனநாயக்கவால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட அரச ஆதரவுடனான அபிவிருத்தி திட்டத்தில் இத்திட்டமே முதன்மையானது.

இது ஒழுங்கமைப்பட்ட நீர் முகாமைத்துவத்தால் (Regulate water management) சாத்தியமாகும் என கருதப்பட்டது.

- (3) விவசாய குடியேற்றங்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டது.
- (4) கூட்டுறவின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கவும் விவசாய கைத்தொழில் குடிசைக் கைத்தொழில் போன்ற துறைகளின் வளர்ச்சி.
- (5) நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டதும், திட்டமிடப்பட்டதுமான மிகச் சரியான பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்தல் போன்ற பல தீர்வுகளை அடைவதனை இத்திட்டம் நோக்கமாக கொண்டதாக கூறப்படுகின்றது.

120000 ஏக்கரை உள்ளடக்கிய தான கல்லோயா திட்டத்தில் ஒவ்வொன்றும் 150 குடும்பங்களைக் கொண்டதான மொத்த 44 குடியேற்ற திட்டங்களில் அமுல்படுத்தப்பட்டு மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர்.

4.2. மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டம்

இலங்கையில் நீர்ப்பாசன முறைகளினுடைய வளர்ச்சியானது பல்வேறு படிமுறை அமைப்புக்களைக் கொண்டது. அதாவது ஆரம்ப கால குடியேற்ற காலங்களில் இருந்து இற்றை வரையான காலம் வரையில் படிமுறை வளர்ச்சியை அவதானிக்கலாம்.

இலங்கையினுடைய நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி திறமுறைகள் காலனித்துவ காலத்திலும் அதற்கு பின்னரான சுதந்திர இலங்கையிலும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக 1930களின் பின்னரான காலத்தில் இலங்கையின் உலர் வலய அபிவிருத்தி, விவசாய தன்னிறைவு ஆகிய விடயங்களில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது முதல் இலங்கையின் ஆற்றுவடிநில அபிவிருத்தி சிந்தனைகள் பெரிதும் வலுப் பெற்றன எனக் கூறலாம். உலகளாவிய

ரீதியிலான ஆற்று வடிநில அபிவிருத்தி அனுபவங்கள் இவற்றிற்கு முன்னனுபவமாக கொள்ளப்பட்டன.

இவற்றின் ஒரு கட்டமாகவே இலங்கையில் மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டமும் அமுல்படுத்தப்பட்டது. 1960களில் நீர்ப்பாசன நிலவள அமைச்சராகவிருந்த சி.பி.டீ சில்வா அவர்களின் முயற்சியினால் மகாவலி நீரைப் பயன்பாட்டிற்குட்படுத்தும் முகமாக விவசாய நீர்ப்பாசன திணைக்களங்களோடு மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டம் உருவானதாகக் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் அபிவிருத்தி வளவாய்ப்புக்களை வரையறைகளை உணர்ந்த அரசும் மகாவலி பலநோக்கு அபிவிருத்தி திட்டத்தினை அறிமுகப்படுத்தியது. கட்டம் கட்டமாக 30 ஆண்டுகால திட்டமாக அமுல்படுத்தப்பட்டது.

வறண்ட வலயத்தில் விவசாயத்திற்கு தேவையான நீரின் தேவையினை பூர்த்தி செய்தல் நீர்மின் உற்பத்தி நிலமற்ற குடும்பங்களிற்கு நிலம் வழங்கல், நீர்மின் சக்தி தீர்வு, கலாசார மதத் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்தல் என்பன இத்திட்டத்தினது நோக்கங்களாகும்.

அவ்வகையில் மகாவலி கங்கையில் பாயும் 43 இலட்சம் சதுர அடிநீரை உலர் வலயத்திலுள்ள 265,000 ஹெக்டேயர் புதிய நிலத்திற்கும் 10,000 ஹெக்டேயர் பழைய நிலைத்திற்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகளை அளிப்பதற்கும் 500 மெகாவாட்ஸ் நீர்மின் உற்பத்தியை பெறுவதற்குமாகவும் இத்திட்டமானது தயாரிக்கப்பட்டது.

மேலும் 5இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்களைக் குடியேற்றுவதற்கும் முன்னர் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இப்பெருந்திட்டத்தின் ஒரு கட்டமாக வட மத்திய மாகாணத்திலும் வடமாகாணத்திலும் நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்காகவும் சுமார் 300 மெகாவாட் மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்யவல்ல மின்சார நிலையங்களை நிறுவுவதற்காகவும் கொத்மலை, ரந்தெனிகல மற்றும் உமா ஓயா பொக்கல் ஓயா அம்பன் கங்கையின் சில கிளை நதிகள் ஆகியவற்றின் மீது நீர்த்தேக்கங்களையும் அமைக்கும் வேளைகள் அடங்கி இருந்தன.

இவ்வாறான தொரு பெருந்திட்டத்தினை மிக விரைவில் செயற்படுத்துவதற்காக

120000 ஏக்கரை உள்ளடக்கியதான கல்லோயா திட்டத்தில் ஒவ்வொன்றும் 150 குடும்பங்களைக் கொண்டதான மொத்த 44 குடியேற்ற திட்டங்களில் அமுல்படுத்தப்பட்டு மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர்.

வேலைத்திட்டமே துரிதப்படுத்தப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டம் (Accelerated Mahaweli Programme) ஆகும். 1977களின் பிற்பகுதியில் ஆறுவருடகாலத்தில் கணிசமான வேலைத்திட்டங்களை பூரணப்படுத்துவது என உத்தேசிக்கப்பட்டது.

5 மாகாணத்தை சார்ந்த 9 மாவட்டத்தினை உள்ளடக்கிய 57 பிரதேச செயலகத்தினை சேர்ந்த 2.8 மில்லியன் மக்களை அதாவது நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையில் 15% த்தினரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக இத்திட்டமானது அமைந்தது.

நீர்ப்பாசன நீரினை உயர்ந்தளவில் வழங்குதல் கணிசமான நீர்மின் உற்பத்தி, பிறதேவைகளை பூர்த்தி செய்தல் இதன் நோக்கங்களாக அமைந்தன.

4.3. மாதறு ஓயா அபிவிருத்தி திட்டம்

துரித மகாவலி அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சி திட்டத்தின்கீழ் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பாரிய நீர்த்தேக்கமாகும். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மாதறு ஓயாவை மறித்து அணை அமைக்கப்படுவதன் மூலம் இது சாத்தியமாக்கப்பட்டது. மகாவலி ஆற்று வடிநிலத்தின் கிழக்குப் பக்கத்திலேயே இவ் வடிநிலம் அமைந்துள்ளது.

மாதறு ஓயா கடலில் கலக்குமிடத்தில் இருந்து நதியின் மேற்பகுதியில் 48 மைல் தூரத்தில் அணை அமைக்கப்பட்டது இதன் உயரம் 40 மீற்றர்களாகும். நீளம் 1008 மீற்றர்களாகும் (வர்ணகுலசிங்கம், 2007)

இத்திட்டமானது விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதியை அளிப்பதனை முதன் முறையாகக் கொண்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனால் மகாவலி "B" பகுதியில் 46750 ஹெக்டேயர் நிலத்திற்கும் பயிர்செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. 3750 ஹெக்டேயர் நிலத்திற்கும் நீர்ப்பாசன வசதியானவை கிடைத்தது. வலது, இடதுகரை பிரதான கால்வாய்களில் இருந்து நீரானது பெறப்பட்டது.

மேலும் இடதுகரைப் பகுதியானது 5 வலயங்களாக பிரிக்கப்பட்டதுடன் 1500 ஹெக்டேயர்களுக்கு மேற்பட்ட காணிகளில் விவசாயிகள் குடியேற்றப்பட்டனர். மேலும் அவர்களது சமூக பொருளாதார நலன்களைக் கருத்திற்கொண்டு புதிய பாதைகள் நெடுஞ்சாலையும் அமைக்கப்பட்டது.

இவ் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சியானவை பிரான்ஸ், கனேடிய, உலக வங்கி போன்ற நாடுகளினதும் நிறுவனங்களினதும் கூட்டு மதிப்புரைச் சபைகளினால் ஆய்விற்காக பரிந்துரை செய்யப்பட்டு அமுல்படுத்தப்பட்டன.

5.0. நீரியல்சார் பிரச்சினைகள்

இலங்கையில் வறண்ட வலயத்தில் நீரியல்சார் பிரச்சினைகள் பல்வேறு வகையினதாகக் காணப்படுகின்றன. இயற்கையாகவே நீர்பற்றாக்குறை, உவராக்கம் சார்ந்த பிரச்சினைகள், மனித செயற்பாடுகளான திண்மக்கழிவுகள், விவசாயம் மற்றும் கைத்தொழில் சார் நடவடிக்கைகளால் இயற்கையான நீர்வளம் அசௌகரிய நிலையடைதலும் அவற்றால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் அசௌகரிய நிலைமைகளும், நீர்ப்பங்கீடுகள், நீர்ப்பாவனையில் மக்கள் குழுக்கள் மற்றும் இனத்துவ ரீதியிலான சிக்கல்கள் முரண்பாடுகள் என்பவையாக காணப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மாதறு ஓயாவை மறித்து அணை அமைக்கப்படுவதன் மூலம் இது சாத்தியமாக்கப்பட்டது. மகாவலி ஆற்று வடிநிலத்தின் கிழக்குப் பக்கத்திலேயே இவ் வடிநிலம் அமைந்துள்ளது.

அவ்வகையில் இலங்கையிலுடைய வறண்ட வலய பிரதேசமானவை பெரும்பாலான காலப்பகுதி வறட்சி தன்மையினை கொண்டது. அவ் நிலைமைக்கு ஏற்றாற் போலவே நீர்வளம் காணப்படுகின்றது. வறண்ட காலங்களில் இப்பிரதேசத்தின் பல பாகங்களிலும் நீர்ப்பற்றாக்குறையானது நிலவுகின்றது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தீவுப்பகுதிகள், பூநகரி, அநுராதபுரம், மன்னார், அம்பாந்தோட்டை பகுதிகளைக் குறிப்பிடலாம். இப்பகுதிகளில் பெரும்பாலானவற்றில் கடல்நீர் உட்புகுவதனால் ஏற்படுகின்ற உவராக்க செயன்முறையும் நிகழ்கின்றது.

நீண்ட காலமாக இப்பிரதேசங்களில் இடம்பெற்று வருகின்ற விவசாயப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மாசடைதலை தூண்டுவனவாக அமைகின்றது. அதாவது விவசாய செய்கையின் போது பயன்படுத்தும் செயற்கை பசளைகள், கிருமி நாசினிகள் போன்றவை நீரினை வெகுவாக மாசடையவைத்துள்ளன.

குறிப்பாக மகாவலி பிரதேசநீரேந்து பகுதியானது பெரும்பாலும் விவசாயப் பகுதியினை சார்ந்து இருப்பதன் காரணமாக பெரியளவில் இரசாயனங்களை பெற்றுக் கொள்வதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. (சுவர்ணாபியசிறி. 2009) யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையில் இரசாயனங்களின் செறிவாக்கம் அதிகரித்தமையே பல்வேறு ஆய்வுகள் அண்மைக் காலங்களில் சுட்டிக்காட்டின.

இங்கு பயிர்களால் உறிஞ்சப்பட்ட போசணை மூலகங்கள் தவிர ஏனையவை மேலதிக நீர்ப்பாசனத்துடன் அல்லது மழை நீருடன் சேர்ந்து மண்ணிலிருந்து கழுவப்பட்டு நிலத்தடி நீரினை அடைகின்றது. இவ்வாறு கழுவப்படும் மூலகங்களில் நைத்திரேற், குளோரைட்,

சல்பேற் பொட்டாசியம் போன்றவை குடாநாட்டு தரைக்கீழ் நீரின் நியம அளவிற்கு புறம்பாக மிக அதிகரித்து காணப்படுகின்றது. (Maqes-waran, 2003, Rajadurai, 2004)

நெற்செய்கை மாவட்டங்களான குருநாகல், அநுராதபுரம், அம்பாறை, பொலனறுவை மாவட்டங்களிலும் நெல்வளமாக்கியாக பயன்படுத்தும் பாறைப் பொசுபேற்று காரணமாக தரைக்கீழ் நீரில் புளோரைட் செறிவாக்கம் இடம்பெறுகின்றது. (தர்மகுணவர்த்தன, 2009) வடமத்திய மாகாணத்தில் இதன் தாக்கம் அதிகமாகவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கழுவ நீரோட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வரப்படுகின்ற விவசாய இரசாயன உள்ளீடுகள் தேக்கமடைந்து நிற்கும் நீர்நிலைகளில் நற்போசனையாக்கத்தினை தூண்டுகின்றது. குறிப்பாக நச்சதுவ, வெண்டரசன் குளம், கந்தளாய், மாதுறு ஓயா நீர்த்தேக்கங்களை குறிப்பிடலாம்.

பிரதேச மக்களது கைத்தொழில்சார் நடவடிக்கைகளும், நீரினை மாசுறுத்துவதாக அமைகின்றது. சாயமிடல் வாகன சுத்திகரிப்பு, இறால் வளர்ப்பு பண்ணைகள், மற்றும் ஆலைகள் என்பவற்றின் பரம்பல் இதனை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. மட்டக்களப்பு, புத்தளம், போன்ற பிரதேசங்களில் இவ் செயற்பாடுகளை பெரிதும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, திட்டமிடப்பட்ட திண்மக் கழிவுகற்றல் முகாமைத்துவ மின்மை காரணமாக கழிவுகளால் தரைக்கீழ் மேற்பரப்பு நீர்வளமானவை மாசடைகின்றது. கற்பிட்டி, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நீர்வளங்களிற்கான அச்சுறுத்தலாக அவை அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் வறண்ட வலயப் பகுதியில் நீர்ப்பற்றாக்குறையினை நிவர்த்தி செய்யவும், உள்நாட்டு விவசாய உற்பத்தி பெருக்கத்தினை ஏற்படுத்தி தன்னிறைவு பொருளாதார நிலையை அடைய முயற்சிக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் ஒரு வகையில் இந்நாட்டினது இனத்துவ முரண்நிலையை அதிகரித்ததாக கருத இடமுண்டு.

அந்த வகையில் சுதந்திரத்திற்கு பின்னரான காலப் பகுதியில் செயற்படுத்தப்பட்ட கல்லோயா, மகாவலி, அல்லை, கந்தளாய்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தீவுப்பகுதிகள், பூநகரி, அநுராதபுரம், மன்னார், அம்பாந்தோட்டை பகுதிகளைக் குறிப்பிடலாம். இப்பகுதிகளில் பெரும்பாலானவற்றில் கடல்நீர் உட்புகுவதனால் ஏற்படுகின்ற உவராக்க செயன்முறையும் நிகழ்கின்றது.

மாதூறு ஓயா, பதவியா.... போன்ற நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி திட்டங்களின் மூலம் சிறுபான்மை மக்களின் பாரம்பரிய நிலங்களில் குடியேற்றங்களானவை வெகுவாக ஊக்குவிக்கப்பட்டிருந்தன. குடியேற்றவாசிகள் தெரிவில் பாரபட்சம் இடம்பெற்றிருந்தன. சிறுபான்மைக் குடியேற்றவாசிகள் குடியேற்றப்பட்ட பகுதிகள் வளமற்ற நீர்வரத்து குறைந்த பகுதிகளாக காணப்பட்டன. குறிப்பாக கல்யோயா ஆற்று வடிநில அபிவிருத்தி திட்டத்தின் போது 44 குடியேற்றம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுடன் இதில் ஆறு குடியேற்றங்கள் தமிழ் மக்களிற்கு வழங்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவ் 6 குடியேற்றங்கள் நீர்ப்பற்றாக்குறையான வளமற்ற பிரதேசமாகக் காணப்பட்டது. பின்னர் வன்செயல்கள் காலப்பகுதியில் இவ் 6 குடியேற்றங்களை சார்ந்த மக்கள் துரத்தப்பட்டதாகவும், கொல்லப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

இந்நிலையானது ஒரு வகையில் சுதந்திரத்திற்கு பின்னரான காலத்தில் அபூர்வமான முறையில் அதிகாரம் மிக்கதான அரசு தனது சார்பில் புத்திசாலித்தனமான சுயநலம், குழுவாதம் போன்றவற்றை விசாலித்துக் கொள்ள காரணமாயிற்று இத்தன்மையானது அப்பிரதேச மக்களின் மொத்த நலங்களிற்கு எதிராக காணப்பட்டது.

இக் கல்லோயா அபிவிருத்தி திட்டத்திலேயே தான் அதிகாரம் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்பட்டதாகவும், ஒரு பகுதி மக்களிற்கு சார்பாக நன்மைகள் கிடைக்கவும் உதவியது. இதன்போது நடந்தேறிய சார்புவாதம், பாரபட்சம் என்பன தமிழ் மக்களிற்கு எதிராக காணப்பட்டது. எவ்வாறெனில் அது இனம், மொழி, மதம் சார்ந்ததாக இருந்திருக்கின்றது.

1950களில் பாராளுமன்றில் கல்லோயா அபிவிருத்தி சட்டமூலத்தின் பிரகாரம் கல்லோயா அபிவிருத்தி சபை (GODB) உருவானது. ஆனாலும் இச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் அமைச்சினால் செயற்படுத்தப்பட்டதே தவிர அதிகார சபையின் செயற்பாடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக காணப்பட்டது. குறுகிய அதிகாரமே வழங்கப்பட்டிருந்தது. எந்த நோக்கங்களிற்காக அதிகார சபை உருவாக்கப்பட்டதோ அந்நிலையில் இருந்து தோல்வியை தழுவிவதாக கூறலாம்.

இவ் ஆற்றுவடிநில தெற்கு எல்லையை நோக்கிய விரைவான நீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்கள் இடம்பெற்றன. இதனால் தமிழ் மக்கள் தெற்குப் பகுதியில் இருந்தும், வள வாய்ப்புக்களை பெறும் நிலையில் இருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டனர். வருமானம், வாழ் வாதாரம் என்பவற்றோடு பொதுமக்கள் சார் உரிமைகள் பொருளாதார உரிமைகள் என்பனவும் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்பட்டன.

இவ்வாறான வறண்ட வலயத்தின் நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களில் சிறுபான்மையினரின் நிலங்களில் குடியேற்ற ஊக்குவிக்கப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறைப் பகுதிகளில் இனத்துவ ரீதியான குடித் தொகை கட்டமைப்பில் பாரிய மாற்றங்கள் ஆனவை ஏற்படலாயிற்று. ஈரவலயத்தில் இருந்து உலர் வலயம் நோக்கிய இடப்பெயர்வு அதிகரித்தது. குறிப்பாக திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 1911 - 1981 காலப் பகுதியில் பெரும்பான்மையினர் 3.8% - 33.6% ஆக அதிகரித்திருந்ததுடன் தமிழ் மக்களின் குடித் தொகையானது 56.8% - 33.7% ஆக வீழ்ச்சியடைந்தது. இதே காலப்பகுதியில் அம்பாறையில் 7.0% - 38% ஆக பெரும்பான்மையினர் அதிகரிக்க தமிழர்களின் குடித்தொகை 37.0% - 20% ஆக வீழ்ச்சியடைந்தது (Manogaran 2006).

இவ்வாறாக வறண்டவலய தமிழ் மாகாணங்களில் ஏற்பட்ட இனத்துவ குடித்தொகை மாற்றமானது எல்லை மீள் வரைபுகளையும், புதிய தேர்தல் தொகுதிகள், நிர்வாக எல்லைகளின் உருவாக்கத்தினையும் சாத்தியப்படுத்தியது எனலாம். குறிப்பாக 1976களில் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் பெரும்பகுதியை உள்ளடக்கிய சேருவில் தேர்தல் தொகுதியானது உருவாக்கப்பட்டது. அவ்வாறே அன்றைய

சிறுபான்மைக் குடியேற்றவாசிகள் குடியேற்றப்பட்ட பகுதிகள் வளமற்ற நீர்வரத்து குறைந்த பகுதிகளாக காணப்பட்டன.

மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் அம் பாறையாக பிரிக்கப்பட்டு உருவாகி இன்று திகாமடுல்ல தேர்தல் தொகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தமிழ் மாகாணங்களில் உருவாக்கப்பட்ட குடியேற்றங்களால் பூர்வீக தமிழ்ப்பெயர்கள் திரிபுக்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழில் ஆறு என வழங்கப்படும் சொல்லானது பெரும்பான்மையினர் குடியேறிய தமிழ்ப் பகுதிகளில் ஓயா (Oya) ஆக வழங்கி வருவதனை அவதானிக்கலாம். மாதுறு ஓயா, லங்காஓயா, மல்வத்துஓயா போன்ற வற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறே தமிழில் நீர்த்தேக்கங்களைப் பயன்படுத்தப்படும் குளம் எனும் சொல்லானது சிங்கள மொழியில் வெவ (wewa) ஆக மாற்றமடைவதனைக் காணலாம் (Manogaran 2006).

அவ்வாறே தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் பாரம்பரிய ஊர், இடப்பெயர்கள் திரிபுறுவதனை அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக முதலிக்குளம், மொறவெவ, குமரன் கடவை - கோமரன் கடவெவ, பார்வதிக் குளம் - பதவியா, மணலாறு - வெலிஓயா, பெரியவிளான் குளம் - மகாதிவுல்வெவ, பட்டிப்பளை - கல்லோயா, அம்பாள் ஏரி - அம்பாறை..... போன்றவற்றை கூறலாம்.

இவ்வாறாக நீர்ப்பாசன குடியேற்ற திட்டங்கள் மூலம் ஏற்பட்ட பல்வேறான மாற்றங்கள் இனத்துவ முரண்பாட்டிற்கு வழிவகுத்தது. இலங்கையின் மகாவலி நீர்ப்பாசனத் திட்டம் போன்று அதிகளவான சர்வதேச உதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்ட திட்டம் வேறொன்று மில்லை. ஐதாக சனம் வாழும் இலங்கையின் சனச்செறிவு மிகுந்த விவசாயப் பிரதேசங்களாக மாற்று வதே இத்திட்டத்தின் கொள்கையும் நோக்கமாகும். இதன் குறைபாடு தொழிற்றுட்பம் சார்ந்தது அல்ல. மாறாக அது இலங்கையின் இன முரண்பாடுகள்

தீவிரமடைய உதவி யதாகும். (ரோஸ்மலிக், செரனா தென்னக்கோன் 2010) இவ்வாறு கூறப்படுவதில் இருந்து பெறப்படுவது யாதெனில் வெளிநாடுகளின் உதவிகள் ஒரு பிரதேச சமத்துவத் தன்மையினை தோற்றுவிக்காது மேலும் இனமுரண்பாட்டை ஊக்குவிப்பதற்கு பயன்பட்டன என்பதாகும்.

மேலும் பல்வேறு நாடுகள் அளித்த நிதி மூலங்கள், வெளிநாட்டு உதவி நிறுவனங்கள் கொடுத்த நன்கொடைகளில் பெறுமதியாக்க முடியாத நிதியத்துக்கெல்லாம் ஆயுதம் வாங்கப்பட்டது. (ரோஸ்மலிக், செரனா தென்னக்கோன் 2010) நாட்டில் ஜனநாயக ரீதியான செயற்பாடுகள் எனக் கூறப்பட்டதிலிருந்து அடக்கி ஒடுக்குதல் வரை இவ் நிதி மூலங்கள் தாராளமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறான நிலையில் சர்வதேச நாடுகள் இவ் செயற்பாடுகளிற்கு எத்துணை புரிந்தன? என்பது சாதாரணமாக எழும் கேள்வியும் கூட.

அதாவது மேற்கூலக நாடுகள் இலங்கையில் தனக்கு சாதகமானதொரு நிலைமை நிலவுவதனை அவதானித்ததன் பின்னரே அதனை வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக் கொள்ளவும். மூன்றாம் உலகநாடுகளின் மீது தனது செல்வாக்கை பிரயோகிப்பதற்காகவும் இந்நிலைமையை உருவாக்கியது. மேற்கு நாடுகள் தமது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தாது தமது மாதிரிகளை திணிக்காது நிதி மூலமான உதவிகளை தாராளமாகவே வழங்கி இருந்தன. இத்தன்மை இனத்துவ ரீதியான பாரபட்சம் வெகுவாக உருவாக்கம் பெற உதவியது எனலாம். அமுல்படுத்தப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் பொருளாதார உற்பத்திகளுக்கு தேவையான நீர்வளமானது காணப்படவில்லை எனக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது அரசியல் ரீதியான இனத்துவ கட்டமைப்புகளில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடிய சிந்தனைகள் மேலோங்கி இருந்தமையானது குடித்தொகை அதிகரிப்பிற்கு காரணமாகியது. இதன் விளைவானது நேரடியாக நீர்வளங்களை விட உற்பத்திக்கான நில அதிகரிப்பு பல மடங்காகியது. இத்தன்மையானது விவசாயச் செய்கைக்கு வேண்டிய போதுமான நீரினை வழங்க முடியாது இருந்தது. குறிப்பாக மகாவலி வலயத்தில் பெரும்போக செய்கையில் கூட நீர் போதியளவாக இருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் மாகாணங்களில் உருவாக்கப்பட்ட குடியேற்றங்களால் பூர்வீக தமிழ்ப்பெயர்கள் திரிபுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழில் ஆறு என வழங்கப்படும் சொல்லானது பெரும்பான்மையினர் குடியேறிய தமிழ்ப் பகுதிகளில் ஓயாவாக வழங்கி வருவதனை அவதானிக்கலாம்.

மேலும் நீர்ப்பற்றாக்குறையானது நிலவுகின்ற வேளையில் நீர்ப்பாசன முறைமைகளில் ஒரு நெகிழ்ச்சியற்ற போக்கு பொதுவான அம்சமாக உருவானது. அதாவது ஒரு விவசாயி பயன்படுத்த விரும்பும் நீரின் அளவு தொடர்பான தெரிவுகளை வழங்குவது என்பது முடியாத ஒரு காரியமாகியது. மேலும் சுழற்சி முறைப் பயிர்ச்செய்கை முறைகளிலும், நீர்ப்பாசனக் காலங்களை தெரிவு செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களை வழங்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதொரு அம்சமாகும்.

குடித்தொகைப் பெருக்கத்திற்கேற்றவாறு நீர்வளங்களில், நீர்ப்பாசனங்களில் விருத்தி ஏற்படாமை மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். அதாவது மகாகனாமுல்ல, குளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1900களில் 24 குடும்பங்கள் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டனர். 1998 களில் குடும்பங்களின் தொகை 84 ஆக அதிகரித்தது. எனவே உற்பத்திக்குட்படும் நிலத்தின் அதிகரிப்பிற்கு ஏற்ப நீர்ப்பாசன முறைமைகள் சீர் செய்யப்படவில்லை.

கைவிடப்பட்ட குளங்கள், கால்வாய்கள் போன்றவை புனரமைப்பதற்கு போதிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. தூர் எடுத்தல், காடுகளை அகற்றல், அணைகளின் மீள் நிர்மாணம், அடையல்கள் வெளியகற்றல் போன்றவற்றின் மூலம் நீரின் சேமிப்புத் திறனை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் இன்று அபிவிருத்தியின் போது சிறிய குளங்கள் நிரப்பப்பட்டு நிலமீட்சிக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உதாரணமாக சிறிய குளங்களைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கு மாகாணத்தில் 608 குளங்கள் பாவனையிலும் 816 குளங்கள் பாவனையற்ற நிலையிலும் வடமத்திய மாகாணத்தில் 2095 குளங்கள் பாவனை நிலையிலும், 1922 குளங்கள் பாவனையற்ற நிலையிலும் காணப்படுகின்றன (Panabokke, sakthivadivel, asoka dias weerasingahe, 2002)

இவ்வாறு வறண்ட வலயத்தில் நீரியல் சார்பிரச்சினைகள் பல வகையினதாக நோக்கப்படுகின்றது.

6.0. முடிவுரை

இலங்கையின் வறண்ட வலயத்தில் போதியளவான, தரைக் கீழ், மேற்பரப்பு நீர்வளமானது காணப்படுகின்ற போதும்

அவை உரிய முறையில் வினைத்திறனான பயன்பாட்டிற்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. இந்நிலையானது அன்றாட நீர்பாவனையில் இருந்து விவசாயம் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் வரை அவதானிக்க முடிகின்றது.

நீர்வளம் தொடர்பான கொள்கைகள், திட்டங்கள், நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட செயற்றிட்டங்கள் அனைத்தும் இப்பிரதேசத்தில் உரிய இலக்கினை அடையத் தவறியுள்ளன. அதாவது அப்பிரதேசத்திற்கே உரிய பௌதிக, சமூக, பொருளாதார பண்புகளினை, ஆய்ந்தறிந்து அதற்கேற்ப திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. இவ்வாறான நிலையில் இருந்து மேற் கொள்ளப்படும் எந்தவொரு செயன்முறைகளும் வெற்றியளிப்பதில்லை.

ஒரு வகையில், நீர்வளமானது அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட கருத்து நிலைகளிற்கும் செயற்பாடுகளிற்கும் தொடர்ந்தும் உட்படுத்தப்படுவதானது நாட்டின் இனத்துவ பிரச்சினைகளின் முக்கியம் பெறக்காரணமாகியது. நீர்பங்கீடுகள், விவசாயக் காணிப் பகிர்வு என்பதற்கு மேலாக அரச ஆதரவுகளுடனான கள்ளக் குடியேற்றங்கள்

கைவிடப்பட்ட குளங்கள், கால்வாய்கள் போன்றவை புனரமைப்பதற்கு போதிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. தூர் எடுத்தல், காடுகளை அகற்றல், அணைகளின் மீள் நிர்மாணம், அடையல்கள் வெளியகற்றல் போன்றவற்றின் மூலம் நீரின் சேமிப்புத் திறனை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம்.

(Encroachments) வெகுவாக
தொடர்ந்தன.

நீர்வளங்கள், நீர்பாசனத்
திட்டங்கள் மூலம் விவசாய பொரு
ளாதாரத்தினை ஊக்குவித்து தன்னி
றைவை அடைவதற்கு பதிலாக
பிரதேச ரீதியிலான சமத்துவமின்
மையையும், இனப்பூசல்கள் கூர்
மையடைவதற்கான வல்லமையி
னையே இவை கொண்டிருந்தன.

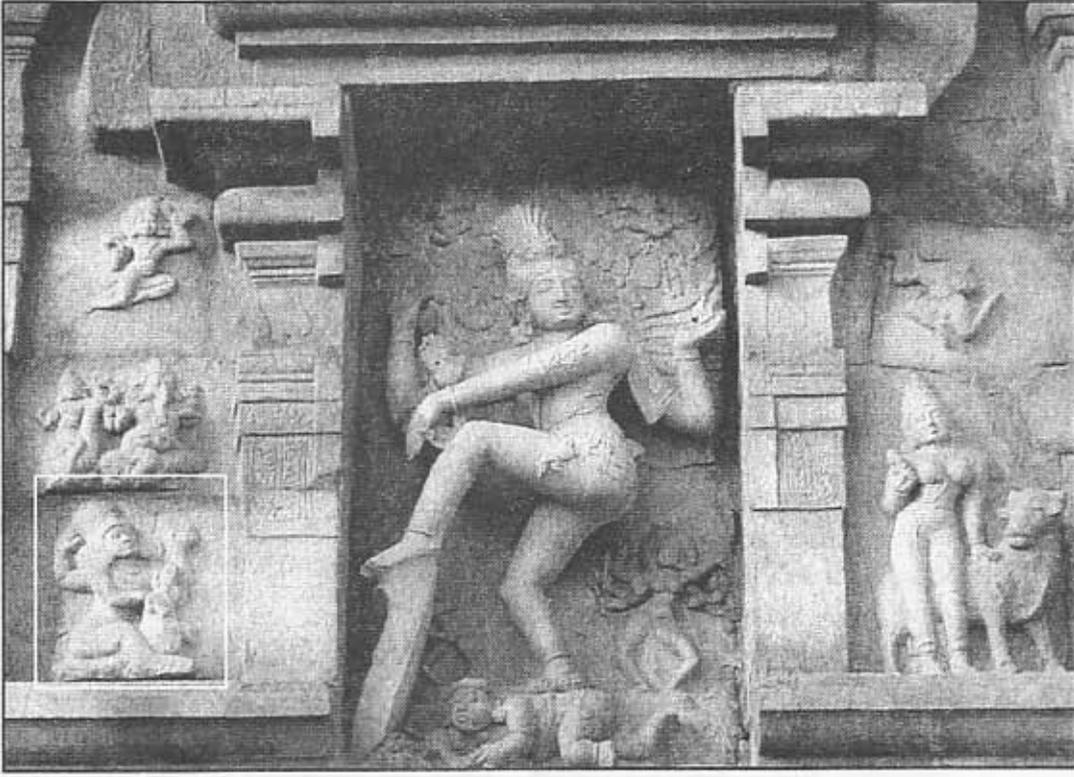
அந்த வகையில் வறண்ட வலய
பிரதேச நீர்வளங்கள், அபிவிருத்தி,
செயன்முறைகள் இடம்பெறுகின்ற

வேளையில் உரிய முறையில் கவனத்தில்
எடுத்து ஒழுங்கமைக்கப் பட்ட முகாமைத்
துவ சிந்தனைகள் மற்றும் துறை சாந்த
அணுகுமுறைகள், அபிவிருத்தி மாதிரிகள்
மூலம் அணுகு கின்ற வேளை உரிய முறையில்
நீர் பயன்படுத்தப்படுவது, நீர்வளப் பாதுகாப்
பும் உறுதிப்படுத்தப்படும்.

இவ் நிலையில் பிரதேச சமத்து
வத்தன்மை பேணப்படுகின்ற வேளையில்
இனத்துவ ரீதியிலான முரண் பாடுகள்,
வேற்றுமைகள், இல்லா தொழிக்கப்பட்டு
வளங்கள், வளப்பாதுகாப்பு என்பன
அபிவிருத்தி சிந்தனைகளில் உரிய இலக்கினை
அடைய முடியும்.

துணை நூல்கள்

- (01) Antonyrajan,A (2002) Disparities
in socio – economic development in
Sri Lanka : A spatio temporal
analysis (unpublished ph.D thesis)
Jawaharlal nehru University New
Delhi, India.
- (02) Manogaran,C. (2006)
The untold story of ancient tamils
in Sri Lanka. kumaran publishers,
Chennai. india
- (03) Panabokke,C.R, Sakthivadivel.R,
Weerasinghe.A.D. (2002) Small
Tanks in Sri Lanka; Evolution,
presents status ans issues.
international water management
institute, colombo, Sri Lanka.
- (04) Panabokke.C.R perera A.P.G.R.L,
(2005) Ground water Resources of
Sri Lanka Water Resource Board
Colombo. Sri Lanka.
- ❖ ரோஸ்மலிக், செரனா தென்னக் கோன்,
(2010) இலங்கையின் இனத்துவ
முரண்பாட்டின் பின்புலத்தில்
அபிவிருத்தி, அரசியல் வெளிநாட்டு
உதவிகள் சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனம்,
திருகோணமலை.
- ❖ தர்மகுணவர்த்தன.ஏ.எச் (2009 ஆன்/
ஆலை) இலங்கையில் நிலத்தடி
நீரிலுள்ள புளோரைட் செறிவு
மாற்றமும் அதன் தாக்கமும் மலர் 35,
இதழி 34 பொருளியல் நோக்கு, மக்கள்
வங்கி, கொழும்பு.
- ❖ சுவர்ணா, பி (2009, ஆலை/ஆலை)
மேற்பரப்பு நீர் அதன் தகுநிலை மற்றும்
முகாமைத்துவம் மலர், 35 இதழி 3, 4
பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கி,
கொழும்பு.

தொல்லியலும் பண்பாட்டு நிலையலும்

ஆ.தனஞ்செயன்

ஆ.தனஞ்செயன்,

தமிழ்நாடு
பாளையங்கோட்டை
தூய சவேரியர்
கல்லூரியின்
நாட்டார் வழக்காற்றியல்
குறையின்
தலைவர், பேராசிரியர்.
குலக்குறியியலும்
மீனவர் வழக்காரும்,
சங்க இலக்கியமும்
பண்பாட்டுச் சூழலும்
முதலான நூல்களின்
ஆசிரியர்.
பல்வேறு ஆய்வுக்
கட்டுரைகளை
எழுதி வருபவர்.

தமிழ் இலக்கியக் கற்றலிலும், இலக்கிய ஆய்விலும் கலை, சமூக அறிவியல் சார்ந்த பிற கல்விப் புலங்களின் இணைப்பு என்பது இன்றியமையாதது. மொழி, இலக்கியம், கலை போன்றவை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சமுதாயத்தின் கூட்டுப் படைப்புகளாகும். சமுதாயம் என்று வரும்போது, அது பல நிறுவனங்களால் கட்டப்பட்டது. சமூக நிறுவனங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையன. இச்சமூக நிறுவனங்களின் பரஸ்பரத் தொடர்புகளால் சமுதாயம் இயங்குகிறது. இச்சமுதாயத்தின் அங்கமாகத் திகழும் மக்களின் கூட்டுப் படைப்புகளாக வெளிப்படும் கலை, இலக்கியங்களும், தாமே வளர்த்துக்கொள்ளும் தனித் திறன்களைக் கொண்டு, தனிமனிதர்கள் உருவாக்கும் அழகியல் கலைகளும் எழுத்திலக்கியங்களும் சமுதாயத்தை நேரிடையாகவோ மறைமுகமாகவோ பிரதிபலிக்கின்றன; காலத்திற்குத் தக்கவாறு தேவையான வற்றைச் சமுதாயத்திற்கு உணர்த்தவும் செய்கின்றன. பலவகையான கலைகள் மற்றும் இலக்கியங்களின் பல்வேறு செயற்பாடுகளில் மேற்கண்டவை முக்கியமானவை.

கலை, இலக்கியம் என்னும் வகைமை சார்ந்த பல்வேறு, அழகியல் கலைப் படைப்புகள் மட்டுமல்லாமல், மக்கள் உருவாக்கிக் கையாளும் அனைத்து வகையான பருப்பொருள் பண்பாட்டுப் படைப்புகளும் இன்றியமையாதச் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அழகியல் கலைப் படைப்புகளும், பருப்பொருள் வடிவங்களும் காலந்தோறும் படைக்கப்பட்டு, அகவயமானவையும், புறவயமானவையுமான மனிதத் தேவைகளை நிறைவு செய்து வந்திருக்கின்றன. மனித சமுதாயம் தோன்றிய காலந்தொட்டு இன்றுவரை மிகவும் எளிமையான வையும் உட்சிக்கல் தன்மை வாய்ந்த வையுமான அழகியல் மற்றும் தொழில் நுட்பப் படைப்புகள்

இடையறாமல் உற்பத்தி செய்யப் பட்டு வந்திருக்கின்றன. தொல்பழங்காலச் சமுதாயம், வரலாற்றுக் காலச் சமுதாயம், இன்றைய அறிவியல் காலச் சமுதாயம் எனத் தொடரும் சமுதாய வளர்ச்சி பற்றிய வரலாற்றை அந்தந்தக் காலக் கட்டங்களில் படைக்கப்பட்ட அழகியல், அறிவியல், தொழில் நுட்பப் படைப்புகள் தம்மளவில் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

குடும்பம், உறவுமுறை, சமயம், சாதி, பொருளியல், தொழில்நுட்பம், நீதித்துறை என்பன உள்ளிட்ட பல சமூக நிறுவனங்களால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருக்கும் சமுதாயத்தின் அங்கத்தினர்களான மக்கள் படைத்தளிக்கும் அழகியல் கலைப் படைப்புகள் முதல் பருப்பொருள் வடிவிலான புழங்குபொருட்கள் வரையில் யாவும் அச்சமுதாயத்தின் கண்ணோட்டத்தினைப் பிரதிபலிப்பன என்னும் கருத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமானால், வாய்மொழி சார்ந்த கலை, இலக்கியங்கள், எழுத்துமொழி, செவ்வியல், தற்காலக் கலை இலக்கியங்கள், புழங்குபொருட்கள் உள்ளிட்ட அனைத்தையும் பற்றிப் படிப்பதற்கும், ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் கலப்புப் புலப்பார்வையை (interdisciplinary persoective) உள்ளடக்கிய அணுகுமுறை இன்றியமையாதது என்பதையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இது, தற்காலச் சமுதாயம் சார்ந்தனவற்றிற்கு மட்டுமல்லாமல், வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட, வரலாற்றுக் காலத்திற்கு உட்பட்ட சமுதாயங்களின் அழகியல் கலை மற்றும் புழங்குபொருட்கள் பற்றிய தேடல்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியது.

இன்றைய நவீன யுகத்திலிருந்து, வரலாற்றுக் காலம், வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட புராதனக் காலம் என்று பின்னோக்கிச் செல்வோமானால் அந்தந்தக் காலக்கட்டத்தயவை என்று

பொளதிக மற்றும் சமூக அறிவியலாளர்களால் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு வகையான சான்றுகள் வாயிலாக அந்தந்தக் காலத்தைய சமூக இயல்பையும் பண்பாட்டினையும் புரிந்து கொள்கிறோம். இப்பணியில் தொல்லியல், வரலாறு, சமூகவியல், மானிடவியல், பண்பாட்டு நிலவியல் உள்ளிட்ட அறிவுப் புலங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. இந்நிலையில், தமிழரின் பண்டைக்காலச் சமுதாயத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்குத் தொல்லியலும் (Archeology) பண்பாட்டு நிலவியலும் (Cultural Geography) எத்துணை அளவிற்குத் துணைபுரியக் கூடியவை என்பது குறித்த ஓர் அறிமுகத்தையே இக்கட்டுரை இங்கு முன் வைக்கிறது.

பொதுவாக, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் என்னும் கால எல்லைக்கு அப்பால் வைத்து நோக்கப்படும் சங்ககாலச் சமுதாயத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு, நமக்கு உதவக் கூடிய வகையில் தனித்த, தெளிவான வரலாறு என்று எதுவுமில்லை. அத்தகைய வரலாற்றினை வரையும் தனி ஒரு எழுத்து மரபுவகை அக்காலத்திய நடைமுறையில் இல்லை. அதே சமயத்தில், இலக்கியம் என்னும் அழகியல் கலைசார்ந்த நேர்த்தியும் நுட்பமும் மிக்க எழுத்து மரபு என்பது ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வலுவாக வேரூன்றியிருந்தது. அத்தகைய எழுத்து மரபின் வெளிப்பாடுகளான எண்ணற்ற இலக்கியப் படைப்புகளில், கால ஓட்டத்தில் கரைந்தவை போக எஞ்சிய செவ்வியல் படைப்புகளாகப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்கள் நமக்குக் கிட்டியுள்ளன. இவற்றிற்கு இலக்கிய நோக்கம்தான் பிரதானமென்றாலும், அந்நோக்கத்திற்கேற்ப, அன்றைய காலத்தையும் தளத்தையும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளன.

பண்டைத் தமிழரின் சமூகம், வரலாறு, பண்பாடு போன்றவற்றைச் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின் ஆதாரத்திலிருந்துதான் மீட்டுருவாக்கம் செய்துள்ளோம். இவ்வாறு மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் ஆய்வு முயற்சியில், இலக்கியச் சான்றுகளுக்கு இணையாகவோ, அவற்றிற்குத் துணையாகவோ, மேலும் வலுவூட்டும் வகையிலோ தொல்லியல், பண்பாட்டு நிலவியல் போன்ற அறிவுப் புலங்கள் உதவுகின்றன.

தமிழரின் பண்டைக்காலச் சமுதாயத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்குத் தொல்லியலும் பண்பாட்டு நிலவியலும் எத்துணை அளவிற்குத் துணைபுரியக் கூடியவை என்பது குறித்த ஓர் அறிமுகத்தையே இக்கட்டுரை இங்கு முன்வைக்கிறது.

தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி, அகழ்வாய் வியல், அகழ்வாராய்ச்சி, தொல்லியல் என்றெல் லாம் பல்வேறு கலைச் சொற்களால் அறியப் படும் இந்தக் கல்விப்புலம் பற்றி யோசிக்கும் போது, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு அரசு சார்ந்த தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித்துறை கண்டுபிடித்தவற்றுள் பெரும்பான்மையான இடத்தைப் பெறும் சமயச்சார்புடைய கற்சிலைகள், வெண்கலச் சிலைகள், கோயில் முதலிய பருண்மையான வடிவங்கள் போன்றவை நமக்கு உடனடியாக நினைவுக்கு வருவது வழக்கம்.

நமது பண்பாட்டில் சமயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் முக்கிய இடத்தை அப்பொருட்கள் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகின் றன. ஆனால், தொல்லியல் என்பது சமூக நிறுவனங்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் ஒரு கோணத்தை மட்டுமே ஆராய்ந்து வெளிப் படுத்துவது அல்ல. குறிப்பிட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கை முறையை வெளிப்படுத்துவதே தொல்லியலின் நோக்கமாகும். இதனை இத்துறை குறித்த பின்வரும் வரையறையைக் கொண்டு புரிந்து கொள்ளலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் விட்டுச் சென்ற எழுத்து ஆவணங்கள் உட்பட பல்வேறு வகையான பொருட்களை அகழ்வா ராய்ச்சி செய்து மீட்டெடுத்து, அவற்றை முறை யாக ஒருங்கிணைத்துப் பகுத்து ஆராய்ந்து, அம்மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு வழிவகுக்கும் ஓர் ஆய்வு முறையே தொல்லியலாகும் (Gary Ferraro, 1992:5).

தொல்லியல் மானிடவியல்

வரலாற்று ரீதியிலான தொல்லியலிலி ருந்து சற்றே வேறுபடுவது தொல்லியல் மானிடவியல் (Archeological Anthropology). பண்டைக்காலத்தில் வாழ்ந்த மனித இனங்கள் விட்டுச் சென்ற எச்சங்களான பருப்பொருட் களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மானுட நடத்தை முறைகளையும் பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் மீட்டுருவாக்கம் செய்கிறது; விளக்கியுரைக்கிறது; வியாக்கியானம் செய்கிறது. பொது வாகத் தொல்லியலர்கள் என்றாலே, எழுத்து வடிவம் கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு

முன்னர் - சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட பண்பாட்டினை, வரலாற்றை ஆராயக் கூடியவர்கள். எனினும், இத்தொல்லியலர்கள் வரலாற்றுக் காலப் பண்பாடுக ளையும், இன்றைய உயிர்வாழும் பண்பாடுகளையும் குறித்து ஆராய் கிறார்கள்.

தொல்லியல் மானிடவியலர் எனப்படும் இத்தொல்லியலாளர் கள் பண்டைக் கால எச்சங்களான தொல் பொருட்களை அடிப்படைத் தரவுக ளாகக் கொண்டு இனவரை வியல் அறிவு மற்றும் இனவியல் கோட் பாட்டுப் பின்புலத்துடன் பண்பாட் டுப் படிமுறைகளையும், பண்பாட் டுத் தோரணிகளையும் ஆய்வு செய் கிறார்கள் (Conrad Philli Kottak, 1991:10).

இனக்குழுமத் தொல்லியல்

தொல்லியல் என்னும் கல்விப் புலத்தின் துணைக் கல்விப் புலமாக “இனக்குழுமத் தொல்லியல்” (Ethno archaeology) கருதப்படுகிறது. அகழ் வாய்வு செய்து கண்டுபிடித்த பருப் பொருட்களைப் பற்றி விளக்கும் முயற்சியில் மிகவும் பயனுள்ள வகையில் உதவக் கூடியது இது. பரந்துபட்ட இந்தியாவின் வெவ் வேறுபகுதிகளில் ஏராளமான இனக் குழு மக்கள் காணப்படுகின்றனர். தொழில்நுட்ப அறிவுத் தரத்தின் அடிப்படையில் இவ்வினாக் குழுக் கள் வெவ்வேறு மட்டத்தினராக உள்ளனர். இனக்குழுச் சமூகங்கள் நாட்டில் பெருந்திரளாகக் காணப் படுவதன் காரணமாக, “இந்தியா ஓர் அப்பட்டமான இனவரைவியல் அருங்காட்சியமாக (ethnographic museum) உள்ளது” என்று கூறும் ரோசிரியர் தாவ்லிக்கர், “உண்மை இவ்வாறிருக்க, இந்தியத் தொல்லி யல் அறிஞர்களே இதுவரையில் இனக்குழுமத் தொல்லியலை, அதற் குரிய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, உரிய முறையில் கண்டு கொண்ட தாகத் தெரியவில்லை” என்று தமது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

குறிப்பிட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கை முறையை வெளிப்படுத்துவதே தொல்லியலின் நோக்கமாகும். இதனை இத்துறை குறித்த பின்வரும் வரையறையைக் கொண்டு புரிந்து கொள்ளலாம்.

தாவலிக்கரும் அவருடைய குழு வினரும் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் இனாம்காவான் (Inamgaon) வட்டா ரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் அகழ்வாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு இனவரைவியல் ஆய்வு மேற்கொண் டனர். தமது அகழ்வாய்வின் மூலம் பண்டைக் கால வேளாண் மக்களின் குடியிருப்பைக் கண்டுபிடித்தனர். அந்தத் தொல்பொருள் சின்னங்களின் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள கிராமங் களில், பண்டைக்காலத்தில் வாழ்ந்த மகாராஷ்டிராவின் முதல் வேளாண் குடிகளின் பருப்பொருள் பண்பாட் டுக் கூறுகள், தற்காலத்திலும் தொடர்ச்சியாக நீடித்திருப்பதைத் தங்கள் ஆய்வின் மூலம் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தினர். இங்கு தாவலிக்கர் அழுத்தமாக வலியுறுத்த விரும்புவது யாதெனில், மகாராஷ்டிரா மாநிலத் தில் அகழ்வாய்வுப் பகுதிகளில் கிடைத்த பண்டைக்கால எச்சங்க ளான பருப்பொருள் ஆதாரங்களை விளக்குவதற்கு இனவரைவியல் ஒப்புமைகள் (ethnographic analogies) மிகப்பெருமளவில் உதவி செய்யக்கூடியவை என்பது நிரூபிக் கப்பட்டுள்ளது என்பதுதான் (M.K.Dhavalikar, 1995:87-88).

பண்டைத் தமிழகத்தின் பருப் பொருட் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தமிழகத் தொல்லியலார் வெளிப் படுத்தியுள்ள நிலையில், அவற்றைப் பண்டைய இலக்கியத்தில் காணப் படும் தரவுகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கு வதற்குக் கூட, இனக்குழுமத் தொல் லியல் மிகவும் துணைபுரியக்கூடியது.

தொல்லியலின் நோக்கம்

நமது நாட்டின் பல பகுதிகளில் தொல் பொருள் ஆய்வுத் துறையினர் அகழ்வாய்வு செய்தோ, ஒதுக்குப்புறங் களில் மக்களால் அருமை தெரியாது புறக்கணிக்கப்பட்ட வற்றை இனம் அறிந்தோ கண்டுபிடித்த பல்வேறு வகையான பருப்பொருள் பண் பாட்டுப் படைப்புகளான

கற்சிலைகள், வெண்கலச் சிலைகள், சுடுமண் சிற்பங்கள், மட்பாண்ட வகைகள், மரம் மற்றும் உலோகத்தாலான தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், நாணங்கள் ஓவியங்கள், நினைவுச் சின்னங்கள், விலங்கு மற்றும் மனிதர்களின் எலும்புகள், முதுமக்கள் தாழிகள், நீர்வழி, தரைவழிப் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், பல்வேறு வகையான உழைப்புக் கருவிகள், போர்த்தளபாடங்கள் என்பன உட்பட பலவற்றைப் பொதுமக்கள் பார்ப்பதற்காக அருங்காட்சியகங்களில் காட்சிப்படுத்தி வைத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இவ்வாறு காட்சிப்படுத்தி வைப்பதன் மூலமாக, அவற்றைப் பார்க்கும் சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரையிலான பார்வையாளர்கள் மத்தியில் மொழி, இனம், தேசிய, பண்பாட்டு உணர்வுகள் ஊட்டப்படுகின்றன. அதே சமயத்தில், இத்தகைய அரிய மரபுச் செல்வங் களை முறையாகக் காட்சிப்படுத்துவதற்குத் தேவையான இடவசதியோ அக்கறையோ இல்லாமல் கட்டட அறைகளில், சரக்கு மூட் டைகளை அடுக்கி வைத்திருப்பதுபோல், அடைத்து வைத்திருப்பதையும் சில இடங் களில் காண்கிறோம். இந்நிலையில், இங்கு ஒரு கேள்வி எழுகிறது. அதாவது, "பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் படைத்துப் புழங் கிய பொருட்களை எல்லாம் அகழ்ந்தெடுத்துக் கொண்டு வந்து, அருங்காட்சியகத்தில் நிரப்புவதுதான் தொல்லியலின் நோக்கமா?"

புராதனச் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவை எனக் கருதப்படும் அரியவகைப் பொருட்க ளைக் கண்டுபிடித்துச் சேகரிப்பது என்பது, அருங்காட்சியகத்தின் அறைகளை நிரப்புவதற் காக அல்ல. மாறாக, தற்காலத்தில் வழக்கிழந்த பண்டைக்கால மக்களின் பண்பாடுகளை அத்தொல்பொருட்கள் மூலமாக மீட்டுருவாக்கம் செய்து இனம் காண்பதுதான் தொல்லியலின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

மூன்று வகைப் பண்பாட்டுக் கூறுகள்

பொதுவாகத் தொல்லியலறிஞர்கள் தங்கள் ஆய்வைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளேயே வரையறுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதற்குக் காரணம் இருக்கி ருது. ஏனெனில், தொல்லியல் பண்டைக் காலத்திய சமூகங்களைப் பற்றியே ஆராய்கி ருது. இதனால், தொல்லியலறிஞர்கள் சுமார் மூன்று வகையான பண்பாட்டுக் கூறுகளில்

பண்டைத் தமிழகத்தின் பருப்பொருட் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தமிழகத் தொல்லியலார் வெளிப்படுத்தியுள்ள நிலையில், அவற்றைப் பண்டைய இலக்கியத்தில் காணப்படும் தரவுகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவதற்குக் கூட, இனக்குழுமத் தொல்லியல் மிகவும் துணைபுரியக் கூடியது.

ஒன்றைப் பற்றி மட்டுமே தங்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் வண்ணம், குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் நிறுத்தப்படுகின்றனர்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டைப் பற்றி ஆராய முற்படும் அறிஞர்கள், மூன்று வகையான பண்பாட்டுக் கூறுகளையே தத்தம் ஆய்வுக்குரிய தரவுகளுக்கான தளங்களாக அணுகுகின்றனர். அவை:

- (1) பருப்பொருள் பண்பாடு
- (2) கருத்துகள் அல்லது சிந்தனைகள்
- (3) நடத்தை முறைகள்

இம்மூன்றில், முதலாவது பண்பாட்டுக் கூறான பருப்பொருளை (Material Culture) மட்டுமே தொல்லியல் தனது கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்கிறது.

கருத்துகள், நடத்தை முறைகள் ஆகிய இரண்டினையும் தொடர்புடைய மக்களின் இருப்புக்கு அப்பாற்பட்டு, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பாதுகாத்து வைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இந்நிலையில், தொல்லியல்துறை அறிஞர்களுக்குக் கிடைக்கும் தரவுகளில் குறிப்பிட்டவற்றை மட்டுமே தெரிவு செய்யக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது. மேலும், காலங்கடந்து எஞ்சியிருக்கக் கூடிய எச்சங்களான பருப்பொருட்களை மட்டுமே தொல்லியலர் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த முடியும் என்னும் எல்லை வரையறை ஒரு பக்கம் இருக்க, பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக அமையும் எண்ணிறந்த தரவுகளின் தொகுதி என்பது மண்ணுக்கு அடியில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் நீடித்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதும் ஓர் யதார்த்தமாகும்.

எனவே, தொல்லியலர்கள் துண்டு துண்டுக்குள்ளான ஆதாரங்களைத் தேடிக்கண்டு பிடித்து, குறிப்பிட்ட பண்பாட்டிற்கு இயைந்த வகையில் எத்துணை அளவிற்கு ஒன்றிணைத்து வடிவம் கொடுக்க முடியுமோ அத்துணை அளவிற்கு முயன்று வடிவம் கொடுக்கிறார்கள். உதாரணமாக வேட்டைக் கருவிகள், மணிகள், அடுப்புகள், சமாதிகள், முதுமக்கள் தாழிகள், மட்பாண்ட வகைகள் போன்றவை ஓரிடத்திலிருந்து அகழ்ந்தெடுக்கப்படுமானால், அவற்றை முறையாக ஒருங்கிணைத்து நோக்கி, புராதனப் பண்பாட்டில் அவை பெற்றிருந்த இடத்தை மதிப்பிட முடியும்.

பொதுவாகத் தொல்லியலர்களின் ஆய்வுத் திறமையை மதிப்பிடும் வகையில் உதாரணம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவார்கள். அகழ்வாய்வின் போது, அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட ஒரு குப்பைக்குழி கூட ஒரு பண்டைய சமூகம் பற்றிய வாழ்வியலை இனம் காணக்கூடிய ஆதாரமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வல்லமை உடையவர்கள் அவர்கள். அதாவது, வரலாற்றுக் காலக் கட்டத்திற்கு முந்தைய பண்டைக்கால மக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் என்பதை, அம்மக்கள் தூக்கி எறிந்த பொருட்களில் இருந்தே இயன்ற அளவிற்கு அறிந்து கொள்ள முடியும் என்பது தான் நாம் அறியும் செய்தி. தொல்லியலர்கள் தங்கள் ஆய்வின் மூலம் கண்டறியும் தொன்மையான பருப்பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவற்றைப் பயன்படுத்திய ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டினரான மக்களின் அபௌதிக வாழ்க்கையைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ள

ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டைப் பற்றி ஆராய முற்படும் அறிஞர்கள், மூன்று வகையான பண்பாட்டுக் கூறுகளையே தத்தம் ஆய்வுக்குரிய தரவுகளுக்கான தளங்களாக அணுகுகின்றனர்.

முடியும். இதற்குப் பின்வரும் உதாரணத்தைக் குறிப்பிடுவார்கள்.

சவக்குழிகளில் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள், சிறுவர்களின் உடல்களில் தலைப்பகுதி ஒரு குறிப்பிட்ட திசையை நோக்கியவாறும், ஆண்களுடைய உடல்களின் தலைகள் முன்னதற்கு நேர் எதிர்த் திசையை நோக்கியவாறும் இருக்கின்றன என்றால், அதுவே ஒரு முக்கிய தரவாக அமைந்துவிடுகிறது. அதனையே ஆதாரமாகக் கொண்டு, சாத்தியமான வகையில் ஒரு விளக்கத்தை நாம் காணமுடியும். அதாவது, புதைக்கப்பட்டிருந்த சடலங்களுக்குரிய மக்கள் சார்ந்திருந்த சமுதாயம், தாய்வழிச் சமூக முறையைப் (Matriarchal Society) பின்பற்றியதாக இருக்கலாம் என்னும் முடிவை எட்டமுடியும். குழந்தைகளின் உடல்களும் பெண்ணுடல்களோடு புதைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதிலும் ஒரு செய்தி பொதிந்திருக்கலாம். அதாவது, அச்சிறுவர்கள் தத்தம் தந்தைவழி உறவுமுறையை பின்பற்றியவர்களாக அல்லாமல், தாய்வழி உறவுமுறை மரபையே (Matrilinial kinship) பின்பற்றியவர்களாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்பதையே தலைகளின் பார்க்கும் கோணங்கள் உணர்த்துகின்றன.

இருவகைத் தொல்லியல்கள்

இன்றைய தொல்லியலரின் ஆய்வுப் பணியின் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டுவர். அதாவது, வரலாற்றுக் காலம் என்னும் எல்லைக்கு உட்பட்ட கடந்தகாலப் பண்பாடுகள், வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்டவை எனப்படும் தொல்பழங்காலப் பண்பாடுகள் ஆகிய இரண்டினைப் பற்றிய ஆய்வில் தொல்லியலறிஞர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த யதார்த்தத்தைக் கொண்டு தொல்லியலை இரண்டு வகைப்படுத்திக் கூறுவதும் உண்டு.

வரலாற்றுத் தொல்லியல்

பொதுவாக வரலாற்றுக் காலத்துச் சமுதாயங்களைச் சேர்ந்த மக்கள், எழுத்தைப் பயன்படுத்தத் தெரிந்த பண்பாட்டினைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தங்களைப் பற்றி எழுதப்பட்ட வரலாற்று ஆவணங்களையும் கொண்டிருந்தனர். வரலாற்றுத் தொல்லியலர்கள் இத்தகைய மக்களின் பண்பாடுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் பணியில் ஈடுபடுகிறார்கள். நூல்கள், கடிதங்கள், பல்வேறு வகையான எழுத்து மற்றும் குறியீட்டு வடிவங்கள் (glyphs), அரசின் ஆவணங்கள் ஆகிய ஆதாரங்களுக்கு மேலும் துணைபுரியும் வகையில், உலகெங்கும் உள்ள எண்ணற்ற தேசிய, பாரம்பரிய மக்கள் இனங்களின் பண்பாடுகள் பற்றிய தொல்பொருட்களை மீட்டெடுத்து முறையாகப் பகுப்பாய்வு செய்து, அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதில் மகத்தான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர்.

தொல் பழங்காலத் தொல்லியல்

வரலாற்றுக் கட்டத்திற்கு முந்தைய தொல்பொருட்களைப் பற்றி ஆராயும் தொல்லியலர்களைப் (Prehistoric archaeologists) பொறுத்தவரையில், எழுத்து என்ற தகவல் தொடர்புச் சாதனத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முந்தைய நிலையில் வாழ்ந்த மனித இனங்களின் ஏராளமான ஆவணங்களையே தங்கள் ஆய்வுக்குரியவையாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர். எழுத்து என்பத சமார் ஐயாயிரத்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எனவே, இக்காலகட்டத்திற்கு முந்தைய யுகங்களில் வாழ்ந்த மக்களுடைய பண்பாடுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதில் தொல்பழங்காலத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.

இவ்வாறு, தொல்லியல் என்பது வரலாற்றுக் காலக்கட்டத்திற்கு முற்பட்டவையும், வரலாற்றுக் காலத்திற்கு உட்பட்டவையுமான பண்பாடுகளைப் பற்றி அறிவியல் பூர்வமான ஆராய்ச்சி அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டு, வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களின் ஊடாக மனித சமூகம் எவ்வாறு படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்று வந்துள்ளது என்பதைத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது.

பண்பாட்டு நிலவியல்

புராதனப் பண்பாடு, சமகாலத்திய நகர, நாட்டுப்புறப் பண்பாடுகள், இனக்குழுப்

தொல்லியல் என்பது வரலாற்றுக் காலக்கட்டத்திற்கு முற்பட்டவையும், வரலாற்றுக் காலத்திற்கு உட்பட்டவையுமான பண்பாடுகளைப் பற்றி அறிவியல் பூர்வமான ஆராய்ச்சி அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டு, வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களின் ஊடாக மனித சமூகம் எவ்வாறு படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்று வந்துள்ளது என்பதைத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது.

பண்பாடு என்று இவற்றுள் எதனை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதனைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்குப் பல்வேறு சமூக அறிவியல் துறைகள் துணைபுரிகின்றன. அவற்றுள் ஒன்றுதான் பண்பாட்டு நிலவியல் (Cultural Geography) இலக்கியம், நாட்டுப்புறவியல் ஆகியவற்றில் பண்பாட்டு நிலவியல் பற்றிய கருத்தாக்கத்தினைக் கையாண்டு தெளிவுபெறுவதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்கும் வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

பொதுவாகக் காடு, மேடு, தரிசு, கரம்பு, புறம்போக்கு என்றெல்லாம் வெவ்வேறு சொற்களால் அடையாளப்படுத்தப்படுவதும் மனித முயற்சியை எதிர்கொள்ளாததுமான நிலமானது, மனித உழைப்பின் காரணமாகப் புன்செய், நன்செய் (கழனி) என்று தானிய உற்பத்திக்கான நிலமாகப் படிநிலை மாற்றத்தைப் பெறுகிறது. காட்டை எரித்தோ அழித்தோ குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பை விளைநிலமாக மாற்ற விழையும் மனிதன், அந்நிலப்பரப்போடு எதிர்நின்று செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. இத்தகைய மனித முயற்சி, விருப்பங்கள் ஆகியவற்றால் குறிப்பிட்ட சுற்றுப்புறச் சூழல்களை மாற்றி அமைத்து, அவற்றோடு தகவமைத்துக் கொள்கிறான்.

நிலம் அல்லது சுற்றுச் சூழலோடு ஊடாட்டம் செய்யும் மனித முயற்சியின் விளைவாக வீடு, தோட்டம், வயல், ஆறு, கோயில், குளம், வீதி, சாலை, மன்றம் என்பன உள்ளிட்ட பருண்மையான அமைப்புகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு, வெறும் இயற்கையான நிலப்பரப்பு என்பது மனிதப் படைப்புகள் மூலம், தனது முந்தைய கோலத்தை மாற்றிக்கொள்ளும் நிலையில், பண்பாட்டு நிலவியலாக உருவம் பெறுகிறது.

ஒரு சாதாரண நிலப்பரப்பு என்பது, மனித முயற்சி, திட்டமிடல், கற்பனை போன்றவற்றால் உருவாகும் பல்வேறு பருண்மையான படைப்புகள் மூலம் ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது. இம்மனிதப் படைப்புகளே நிலப்பரப்பின் சிறப்புக் கூறுகளாகும். இங்கு சிறப்புக் கூறுகள் என்று சொல்லும்போது, அது பிரம்மாண்டமான மாடமாளிகை களாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. "அவை நாடோடிகளின் கூடாரங்களாகவோ கூட இருக்கலாம். வானளாவிய மாடமாளிகையோ, காட்டுவழிப் பாதையோ, ஒரு பூங்காவின் நடைப்பாதையோ, ஒரு குலக்குறித்

தூணோ (totem pole) எவையாக இருப்பினும், அவை பண்பாட்டு நிகழ்வினங்களாகும். இனவரைவியலர்கள், கட்டிடக்கலை வரலாற்றியலர்கள், பொறியாளர்கள் போன்ற அனைவருக்கும் மேற்கண்ட பண்பாட்டு நிகழ்வினங்களே தத்தம் ஆய்வுக்கு மிகவும் பொருத்தமான பொருட்களாகும். ஆனால், அதே சமயத்தில், அவற்றை நிலப்பரப்பின் ஒருங்கிணைந்த கூறுகள் என்று எடுத்துக் கொள்வோமானால், அதுவே பண்பாட்டு நிலவியலாக ஆகிவிடுகிறது" என்று பண்பாட்டு நிலவியல் ஒரு கருத் தாக்கமாகத் தோற்றம் கொள்ளும் சூழலைக் கோட்டிட்டுக் காட்டுகிறார் ஈஸ்ட்டைன் இவான்ஸ் (E.Estyn Evans, 1972:215)

பொதுவாக நிலவியலைப் (Geography) பற்றிக் கூறும்போது, அதனை ஏனைய அறிவியல்களின் தாயாகக் குறிப்பிடுவார்கள். இந்த அறிவுத்துறை தோன்றியது முதற்கொண்டு, இதன் மையப்பொருளாக இருந்துவருவது எதுவென்றால், மனிதனுடைய ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கைக்கும் சுற்றுச் சூழலுக்கும் இடைப்பட்ட உள்ளூறவுகளில் உள்ள முக்கிய பிரச்சினையேயாகும்.

மனிதனுக்கும் வாழிடத்திற்கும் இடைப்பட்ட தொடர்பு

மனிதனுக்கும் அவன் வாழும் இடத்திற்கும் இடைப்பட்ட தொடர்பு எத்தகையதாக உள்ளது என்பது குறித்து பிரான்சு நாட்டு நிலவியல் அறிஞரான பி.வைடல் டி.லோப்ளாச்சே (P.Vidal de la Blache) என்பவர் விவாதித்துள்ளார். "பொதுவாக உலகெங்கும் உள்ள மனித சமூகங்கள், இயற்கைச் சக்திகளிடம் அப்படியே கண்டிமூடித்தனமாகத் தம்மை ஒப்படைத்துக் கொண்டு தத்தம் சுற்றுச் சூழல்களின் கைப்பாவைகளாக ஆகிவிடவில்லை. மாறாக அவ்வியற்கைச் சக்திகளின் பங்குதாரர்களாகத் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு, தமக்கு இயைந்த

பண்பாட்டு நிலவியல் இலக்கியம், நாட்டுப்புறவியல் ஆகியவற்றில் பண்பாட்டு நிலவியல் பற்றிய கருத்தாக்கத்தினைக் கையாண்டு தெளிவுபெறுவதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்கும் வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

வகையில் சுற்றுச் சூழல்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டன” என்கிறார் அவர்.

சுற்றுச் சூழல்களை எதிர்த்தும் அவற்றோடு ஒத்தியைந்தும் ஒவ்வொரு மக்கள் சமூகமும் தமது வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொள்ளும் நிலையில், அம்மக்களின் வாழ்க்கை முறையை ஆராயக் கூடியதாகப் பண்பாட்டு நிலவியல் அமைகிறது. “வாழ்க்கை முறை” (way of life) என்று எதனைக் குறிப்பிடுகிறோம்? அதாவது, தொழில் நுட்பக் கூறுகளில் ஒருங்கிணைந்த தொகுதியும் வழக்கங்களும், ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் குழுவையோ, சமூகத்தையோ ஏனைய வாழ்க்கை முறை என்கிறோம்.

மக்களுடைய வாழ்க்கை முறையைக் குறித்துப் பண்பாட்டு நிலவியல் மட்டும்தான் பேசுவதற்குத் தகுதி உடையதா? ஏனைய கல்விப்புவங்கள் வாழ்க்கை முறையை ஆராயவில்லையா? ஆம்; ஆராய்கின்றன. வாழ்க்கை முறை குறித்த ஆய்வுகண்ணோட்டத்தில் இனவரையியல், தொல்லியல், வரலாறு, நாட்டுப்புறவியல் ஆகியவற்றோடு பண்பாட்டு நிலவியல் ஒத்தியைந்தும் வேறுபட்டும் நிற்கிறது. இத்தகைய ஒத்த அணுகுமுறைகளையும் வேறுபாடுகளையும், பண்பாட்டு நிலவியலின் நோக்கங்கள் பற்றிப் பேசுவதன் ஊடாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பண்பாட்டு நிலவியலின் நோக்கம்

ஒவ்வொரு நிலப்பரப்பிலும் காணப்படும் பண்பாட்டுச் சிறப்புக் கூறுகள் என்பன, ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. பழைய அகண்ட தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஓடும் பல கிளை ஆறுகளும் எண்ணற்ற வாய்க்கால் களும், அவற்றிலிருந்து பாயும் நீர்வளத்தால் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் நெல்வயல்களும், ஏராளமான குளங்களும், ஏரிகளும், களத்து மேடுகளும், சிறிய, பெரிய கிராமங்களும்,

தென்னங்கீற்றால் வேயப்பட்ட எண்ணற்ற வீடுகளும், ஓடு வேய்ந்த வீடுகளும், அக்ரஹாரங்களும், ஊருக்கு ஊர் பெருகிக் கிடக்கும் சிறிய, பெரிய கோயில்களும் அந்த மாவட்டத்தின் நிலப்பரப்புக்கே உரிய தனித்த சிறப்புக் கூறுகளாக அமைந்து, ஏனைய மாவட்டங்களின் நிலப்பரப்புகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டகின்றன. நிலப்பரப்பு ரீதியிலான வேறுபாடுகள் என்னும் இச்சிறப்புக் கூறுகளே சிறிய, பெரிய வட்டாரங்கள் பற்றி விரிவான ஆய்வுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட சிறப்புக் கூறுகளே, பண்பாட்டு நிலவியலரையும், நாட்டுப்புறவாழ்வியல் பற்றி ஆராயும் ஆய்வாளரையும் அருகருகே கொண்டுவந்து தொடர்புபடுத்துகின்றன எனலாம்.

பண்பாட்டு நிலவியலருக்கு என்று ஒரு நோக்கம் உண்டு. அதாவது, வட்டாரங்களின் தனி ஆளுமைப் பண்பை (personality) விவரித்து, அவற்றில் காணப்படும் வாழ்க்கை முறையின் அடிப்படையில், ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரம், மற்றொன்றிலிருந்து எவ்வாறு, ஏன் வேறுபடுகிறது என்பதை ஆராய்ந்து விளக்குவதே பண்பாட்டு நிலவியலரின் நோக்கமாகும்.

வாழ்க்கை முறையும் வரலாறும்

வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை முறையை வரலாறு பதிவுசெய்த முறை குறித்துப் பண்பாட்டு நிலவியலர்கள், விமரிசன ரீதியிலான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர். பண்பாட்டு நிலவெளிகள் யாவும் காலத்தின் படைப்புகளாகும். அத்தகைய படைப்புகளில், பழைய நாகரிகத்தின் நிலங்கள், உலகின் வெப்பமண்டலப் பகுதிகள் ஆகியவற்றில் நீண்டகாலமாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாற்றினை விடவும், வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலங்கள் என்பன மிகவும் நீண்ட நெடியவையாகும்.

உலகின் பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாறு என்பது ஒருசில நூற்றாண்டுகள் மட்டுமே பழைமை உடையது. அப்படிப் பழமையுடையதாக இருந்தாலும், மனித சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறையை அது அரிதாகவே தொடர்புபடுத்துகிறது என்று வரலாறு பற்றிய மதிப்பீடுகளை முன்வைக்கின்றனர். அத்துடன், வரலாறு பற்றி ஜே.எச்.பேபர் (J.H.Fabre) முன்வைத்த விமரிசனத்தைப் பின்வருமாறு முன்வைக்கின்றனர்.

“வாழ்க்கை முறை” என்று எதனைக் குறிப்பிடுகிறோம்? அதாவது, தொழில்நுட்பக் கூறுகளில் ஒருங்கிணைந்த தொகுதியும் வழக்கங்களும், ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் குழுவையோ, சமூகத்தையோ ஏனைய வாழ்க்கைமுறை என்கிறோம்.

“வரலாறு நாம் மரணத்தை எதிர்கொள்ளும் யுத்தக் களங்களைக் கொண்டாடுகிறது. ஆனால், நாம் எங்கிருந்து தோன்றினோமோ, அந்த உழுது பயிரிட்ட நிலங்களைப் பற்றிப் பேச மறுக்கிறது. அரசர்களுடைய ஆசை நாயகிகளின் பெயர்களை எல்லாம் அது தெரிந்து வைத்திருக்கிறது. ஆனால், அது கோதுமையின் தோற்றத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசாது.” (1972:519)

வரலாறு இப்படிப் பலவற்றைப் பேசாமல் விட்டுச் சென்றாலும், நூற்றாண்டு காலமாகத்தங்களுக்குப் பின்னால் எந்தவிதமான ஆவணங்களையும் விட்டுச் சென்றிராத மக்கள், தங்கள் நிலத்தில் ஏரைக்கொண்டு உழுத படைசாலகளின் மேல் தங்கள் சங்கேதக் குறிகளை எழுதினார்கள். தங்கள் சமாதிகளை அடையாளப்படுத்தும் புதைமேடுகளாலும், குடியிருப்புகளாலும் அந்நிலத்தின் மேல் புடைப்புருவங்களைச் சமைத்தனர்.

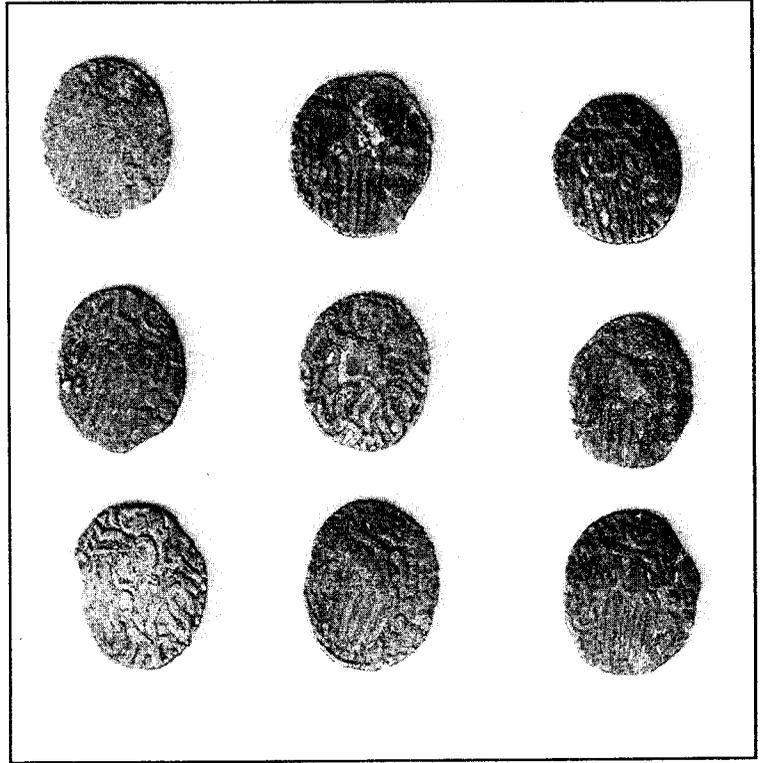
தொல்லியல் ஆய்வுகளும் மக்கள் பண்பாடும்

வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட மனித சமூகங்களின் பண்பாடு குறித்த ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவற்றின் விளைவாகப் பல செய்திகள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் அத்தகைய ஆய்வுகள் தொல்பொருட்களின் மூலம் நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டைப் பற்றிப் பேசவில்லை என்பது ஈஸ்டன் இவான்சின் வாதமாகும். அவர் சொல்கிறார் “தொல்லியல் ஆய்வு முறைகள் மூலம் வரலாற்றிற்கு முந்தைய காலத்துப் பொருட்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யலாம் என்ற போதிலும், அண்மைக் காலம் வரையில், தொல்பழங்கால வரலாற்றாசிரியர்கள், நாட்டார் பண்பாட்டுச் சின்னங்களை விட, மதகுருமார்கள், மன்னர்கள் ஆகியோரின் உடமைப் பொருட்கள் பற்றித்தான் மேலதிகமாக அக்கறை காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், மறைமுகமாகத்தான் அகழ்வாராய்ச்சிப் பொருட்கள், நாட்டார் பண்பாடு பற்றிய அபௌதிகப் பரிமாணத்தின்மேல் அக்கறை காட்டினர் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.”

பண்பாட்டு நிலவியல்:

இனவரைவியலும் நாட்டுப்புறவியலும்

பண்பாட்டு நிலவியல், பண்பாட்டு நிலப் பரப்பினைப் பற்றி மேற்கொள்ளும் ஆய்வு முயற்சியில் இனவரைவியல், நாட்டுப்புறவியல்

ஆகிய கல்விப் புலங்களைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், அந்தந்த நிலப்பரப்புக்களில் வாழ்ந்த மக்கள் தத்தம் சுவடுகளாக விட்டுச் சென்ற தனித்துவமான கலைப்பொருட்கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றின் செயல்பாடுகள் போன்றவற்றைப் பண்பாட்டு நிலவியலர் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது. அதன் பொருட்டு இனவரைவியல் தரவுகளையும் நாட்டார் வழக்காறுகளையும் நாட வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. மேற்கண்ட கல்விப் புலங்களின் பின்புலத்துடன், பண்பாட்டு நிலவியலர், தாம் உற்றுநோக்கிய சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த யதார்த்தப் பின்னணியோடு, மேற்கண்ட எச்சங்களைப் பொருத்தி ஆராய்கிறார்கள்.

இலக்கிய ஆய்வில் தொல்லியலும் - பண்பாட்டு நிலவியலும்

இடையறாத மனித முயற்சியின் விளைவாக, சாதாரணமான நிலப்பரப்பு, பருண்மையான சிறப்புக் கூறுகள் இடம்பெறுவதன் மூலம், பண்பாட்டு நிலவெளியாகப் பரிணாமம் அடைகிறது என்று

வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட மனித சமூகங்களின் பண்பாடு குறித்த ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவற்றின் விளைவாகப் பல செய்திகள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பார்த்தோம். மக்கள் உருவாக்கும் சிறப்புக் கூறுகளின் பருண்மையான கலைப் படைப்புகளான சிற்பம், ஓவியம், கைவினைகள் போன்றவையும் இணைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். கருத்தியலான வாய் மொழி, எழுத்துமொழிப் படைப்புகளும், இசை, நடனம், நாடகம் போன்றவையும் அழகியல் ரீதியிலான கருத்துப் புலப்பாட்டுப் படைப்புகளாகும். இவை குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாட்டில் இன்றியமையாத வேறுபாடுகளாகும்.

இலக்கியங்கள், மக்கள் வாழும் சுற்றுச்சூழல் பின்னணிக்கு ஏற்படப் படைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழரின் பண்டைய இலக்கியங்கள், அவை படைக்கப்பட்ட காலத்தில் மக்கள் இயற்கை யோடு இயைந்தும், முரண்பட்டும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. மேலும், தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் ஆகியவை பண்டைய தமிழகத்

தின் நிலப்பரப்பை, திணை பற்றிய கருத்தாக் கங்கள் கொண்ட நான்கு அல்லது ஐந்து நிலங்களாகக் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்று பாகுபடுத்துகின்றன.

முதல், கரு ஆகிய பொருட்களின் மூலம், ஒவ்வொரு நிலத்தின் இயல்புக்கு ஏற்ப, அங்குக் காணப்பட்ட இயற்கைப் பொருட்கள், உயிரினங்கள், பருப்பொருட்கள் போன்றவை சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. காலம், இடம் முக்கிய இடம்பெறும் சங்க இலக்கியங்களில் வரலாற்றுச் சம்பவங்களும், பருண்மையான சிறப்புக் கூறுகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன.

இலக்கியம் விவரிக்கும் வரலாற்றுச் சம்பவங்களில் பல இன்றும் கூட வாய் மொழியாக நினைவு கூரப்படுகின்றன. அவ்வாறே, பண்டைய இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்படும் நிலப்பரப்பு சார்ந்த பருப்பொருள் சிறப்புக் கூறுகளின் எச்சங்கள் பல அகழ்வாய்வு மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில், சங்க இலக்கியங்களைத் தொல்லியல், பண்பாட்டு நிலவியல் ஆகியவற்றின் கருத்தாக்கங்களைப் பயன்படுத்தி அணுகும் நெறிமுறை இன்றியமையாதது என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறோம்.

துணை நூல்கள்

- (1) Dhavalika, 1995: 'The Living Past: The Farmers of Maharashtra and their successors' in Gunter - Dietz Sontheimer (ed.), *Folk culture, Folk Religion and Oral Traditions as a Component in Maharashtrian Culture*, New Delhi: Manohar Publishers & Distributors.
- (2) Evans, E. Estyn, 1972: 'The Cultural Geographer and Folklife Research' in Richard M. Dorson (ed.) *Folklore and Folklife*, Chicago: The University of Chicago press.
- (3) Ferraro, Gary, 1992: *Cultural Anthropology: An Applied perspective*, New York: West Publishing Company.
- (4) Kottak, Conrad Phillip 1991: *Cultural Anthropology*, New York: McGraw Hill, INC.

கந்தரோடையை இணைத்து வைத்த வெளிநாட்டு வாணிக-கலாசார மையங்கள்

செ.கிருஷ்ணராஜா

இ

லங்கைத்தீவின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியிலும் பரிமாற்றத்திலும் வாணிப மையங்கள் பெரும்பங்கு வகித்து வந்துள்ளன. அந்த வகையில் எண்ணற்ற கடல் முகப்புத் தளங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில், வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து வாணிப மார்க்கங்கள் கரையோர கடல் முகப்புத் தளங்களை இணைத்து வைத்திருந்த அதேநேரத்தில் உள்நாட்டு நன்னீர்ப்பரப்பு முகப்புக்களில் அமைந்திருந்த குடியிருப்பு மையங்களையும், புனிதம் வாய்ந்த சமயத்தலங்களையும் பெருந்தெருக்களினால் இணைத்துவைத்த நிகழ்வினூடாக, நகரவாழ்வியல் உருவாவதற்கும் ஏற்ற சூழ்நிலையை வழங்கியிருந்தன. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள கந்தரோடை என்ற மையமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. வரலாற்று உதயகால நகர உருவாக்கமொன்று குடாநாட்டில் நிகழ்ந்தேறியமைக்கு கந்தரோடை மிகச்சிறந்த உதாரணமாகும். இதுவரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கந்தரோடை மீதான தொல்லியல் மேலாய்வுகளும் அகழ்வாய்வுகளும் வழங்கியுள்ள பெறுபேறானது ஒரு வரலாற்று உதயகால நகரக் கட்டமைப்பிற்குரிய சான்றுகளை அம்மையம் கொண்டிருப்பது வெளிப்படையாகின்றது. இவ்வாய்வுக்கட்டுரையில் கந்தரோடை கொண்டிருந்த பன்முகப்பட்ட பண்பாட்டு மார்க்கங்கள் பற்றிய நோக்கு பிரதான பொருளாக அமைகின்றது.

செ.கிருஷ்ணராஜா,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறையில் பேராசிரியர். 'இலங்கை வரலாறு' 'தொல்லியலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் பண்பாட்டுத் தொன்மையும்' முதலான நூல்களின் ஆசிரியர்.

பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை தொடர்ந்து எழுதி வருபவர்.

ஈழத்தமிழரது மகாயானப் பௌத்தப் பண்பாட்டு வாழ்வின் தொட்டிலாகக் கந்தரோடை திகழ்ந்து வந்திருந்தது என்பதே அதன் பண்பாட்டு வரலாற்று வளர்ச்சியில் நாம் காண்கின்ற யதார்த்தமாகும். அந்த வரலாறு எங்கேயோவொரு இடத்தில் மறைக்கப்பட்டு, உருவழிக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில் இலங்கை வரலாற்றினைக்

கூறிச்செல்கின்ற பாளி - பௌத்த இலக்கியங்களினூடாகவே அவற்றைத் தேடிப் பார்க்கின்ற தூர்ப்பாக்கிய நிலை எமக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

அநுராதபுரத்தினை மகாவம்சம் என்ற பாளிமொழி இலக்கியத்தினூடாகப் பார்த்தது போல், அதே இலக்கியத்தினூடாகவே கந்தரோடையையும் நாம் பார்த்துப் பார்த்துப் பழக்கப்பட்டு விட்டோம். ஆனால் யதார்த்தம் என்பது இன்னொன்றாகவுள்ளது. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலையூடாகக் கந்தரோடையை ஆராய முற்படும்போது இந்தப்பிராந்தியம் கண்ணகி வழிபாட்டுடனும் அம் மரபுகளுடனும் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். முதலாம் கஜபாகு - சேரன் செங்குட்டுவன் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளின் பின்னணியில் கயல்கண்ணியான கந்தரோடை முக்கிய பங்கினைச் செலுத்தியுள்ளது. கண்ணகி மரபு இலங்கையில் பத்தினி வழிபாடாகிய செயற்பாடு நிகழ்ந்த மையம் கந்தரோடையே. இதனை விரிவாக எதிர்காலத்தில் ஆராய வேண்டிய பொறுப்பு எமது ஆய்வாளர்களுக்குண்டு. அப்போது தான் இழந்து போன ஈழத்தமிழர் வரலாற்றுப் பக்கங்கள் கந்தரோடையிலிருந்து துலக்கம் பெறும்.

கயல்கண்ணி கபாடபுரமாகிப் பின் கந்தரோடையாகிய செய்தியை மறந்து, கதிரகொட கந்தரோடையான செய்தியையே நாங்கள் கைகளில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு, கந்தரோடைக்கு சிங்கள -பௌத்த சாயலையும் பூசிவிட்டோம். ஆனால் கந்தரோடையின் பண்பாட்டுப் பாதையூடாக வந்த புதை மண்படையடுக்குகளை விஞ்ஞான ரீதியில் உரித்து ரித்து ஆழத்திற்கு எடுத்தோமாயின், பழந்தமிழர் பண்பாட்டுத் தளத்தின் காலத்தால் முந்திய நாகரிக நகர மையமொன்றினைக் கந்தரோடை தாங்கியிருந்த வகையைக் கண்டு கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

சேர்.ஐராவதம் மகாதேவன் கூட கந்தரோடையின் படிந்துபோன மண்படையடுக்கினுள் கபாடபுரத்தின் எச்சங்கள் புதையுண்டுபோன வரன்முறையை மீட்டெடுக்க முடியும் என நம்புகின்றார். அவருடைய நம்பிக்கை வீண்போகாது என்பதனையே எமது அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்புகள் கந்தரோடையுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த நகரமயமாக்கம் தொடர்பான இருப்பினை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. கந்தரோடை என்ற வரலாற்று ஆக்ககால நகரமையத்திலிருந்து விஞ்ஞான ரீதியாக தொல்லியல் சான்றுகளை பெறமுற்படும் போது ஈழ - தமிழக வரலாற்றையே மாற்றியமைக்கக்கூடிய நிலை நிச்சயம் உருவாகும்.

மிகத் துல்லியமான முறையில் புராதன பழம்பெரும் நாகரிகமொன்றின் ஓர் இருப்பு பண்பாட்டு எச்சங்களைத் தேடும் மனிதர்களின் கண்களுக்குத் தெரிந்திருந்தும் கூட அதனை முறைப்படி வெளிக்கொண்டுவர முடியாத நிலையில் அந்நாகரிகத்தின் சான்றுகள் அழிவுக்குள்ளாக்கப்பட்ட மிகத் தூர்ப்பாக்கியமான நிலை இலங்கைத்தீவில் நிகழ்ந்தது என்றால் அது யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலுள்ள வழக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கின் முத்துப்போல் காணப்பட்ட கந்தரோடையில் நிகழ்ந்தது என்பதனை இன்று யாருமே மறுப்பதற்கில்லை. ஒரு புறம்போக்கான அரசியல் வரலாற்று-சமூக-பண்பாட்டு எல்லைக்குள்ளே அதாவது யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு என்ற புவியியல் எல்லைக்குள் மிகவும் தனித்துவமான பண்பாட்டு நிலப்பரப்பினுள் கந்தரோடையின் அமைவிடம் காணப்பட்ட தன்மையின் காரணத்தினாலோ என்னவோ கந்தரோடை கைவிடப்பட்டு நீண்ட காலமாயிற்று. ஆனால் காலம் மிகவும் தாழ்த்தியே சிங்கள மற்றும் தமிழ் இலக்கியங்களில் கந்தரோடை பற்றிய குறிப்புகள் இடம் பிடித்துள்ளமையையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

ஒரு காகக் குடும்பத்தின் கதை கந்தரோடையை சிங்கள இலக்கியத்தினுள் சேர்ப்பித்தது. மாருதப்புரவீகவல்லி என்ற இளவரசியின் கதை கந்தரோடையை தமிழ் இலக்கியத்தினுள் சேர்ப்பித்தது. கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிங்கள நூலான "நம்பொத்த" காகக்குடும்பத்தின் கதையைக் கதிரகொடவுடன் இணைத்துக் கூறுகின்றது. கி.பி. 17ஆம்

அநுராதபுரத்தினை
மகாவம்சம்
என்ற
பாளிமொழி
இலக்கியத்தினூடாகப்
பார்த்தது போல்,
அதே
இலக்கியத்தினூடாகவே
கந்தரோடையையும்
நாம்
பார்த்துப் பார்த்துப்
பழக்கப்பட்டு விட்டோம்.

நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலையின் மாரதப்புவீக வல்லியின் கதையைக் கதிரமலையுடன் இணைத்துக் கூறுகின்றது. ஆனால் கந்தரோடையின் தொல்லியல் முக்கியத்துவம் 1917 ஆம் ஆண்டில் தற்செயலாக வெளியரும்பிய புத்தர் சிலை ஒன்றினூடாக போல் E பிரீஸ் என்பவரால் கண்டுகொள்ளப்பட்ட நாட்களிலிருந்து உணரப்பட்டு, பௌத்த சிங்கள தேசத்திற்கு கந்தரோடையின் இருப்பு வெளிக்காட்டப்பட்டது. அன்றிலிருந்து இற்றைவரைக்கும் கந்தரோடை வெறுமனே ஒரு பௌத்த மையம் மட்டும் தான் என்று உணரப்பட்ட நிலையில், யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியை நிர்வகித்த சிங்கள G.A.க்கள் தொடக்கம் இலங்கைத் தொல்லியற் திணைக்களமும் பௌத்தப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்களும் தமது நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வந்திருந்ததைக் காண்கின்றோம். அதன் விளைவே கந்தரோடை தமிழ் மக்களது கவனத்தினை மிக நீண்டகாலம் ஈர்க்காது போனமைக்கான காரணமாக அமைந்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய ஸ்தாபிதத்துடன் கந்தரோடை பற்றிய நோக்கில் பலமாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்திருந்தமையை நாம் இப்பொழுது நன்றாக அறிகின்றோம்.

கந்தரோடையை இணைத்துவைத்த வணிக வழிகள்

1. சோழர் வணிக கணங்கள்: (குஞ்சாவூர் - நாகபட்டினம் - கந்தரோடை)

நாகதுவீபத்திற்கும் (நாகதீபம் - யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு) நாகபட்டினத்திற்கும் இடையே இருந்த பண்பாட்டுத் தொடர்புகளை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் காணப்பட்ட வணிக வழிகள் பற்றிய புதிய பண்பாட்டுச் சான்றுகள் பல கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாயுள்ள அம்சம் யாதெனில், சோழர்காலத் தமிழக-வடஇலங்கை உறவுப்பாலத்தை மேலும் மெருகூட்டும் வகையில் எமக்குக் கிடைத்துள்ள ஒரு வெண்கலச் சமாதரி புத்தர் சிற்பம் என்றால் அது மிகையாகாது. தங்கமுலாம் பூசப்பெற்ற அவ்வரிய பொக்கிஷமே மகாயான பௌத்தத்திற்கும் - ஈழத்தமிழருக்கும் இடையே இருந்திருக்கக்கூடிய இறுக்கமான தொடர்பினைக் கந்தரோடையூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இதுவே தமிழ்ப் பௌத்தத்தின் உச்சமான

காலகட்டத்தில் கந்தரோடையைப் பிரதிநிதித் துவம் செய்த வரலாற்றுச் சின்னமாகவும் அமைந்தது என்றால் அது மிகையில்லை. நாகபட்டினக் கலைமரபினை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் இவ்வெண்கலச்சமாதரி புத்தர் படிமத்தின் சிறப்பியல்புகள் பலவாகும்.

கந்தரோடைக்கும் நாகபட்டினத்திற்கும் இடையே நாவாய் போக்குவரத்தானது பண்ணைத் துறையை மையமாகக் கொண்டு வழக்கியாற்றுப் போக்கினூடாக இடம் பெற்றிருந்தமைக் கான தொல்லியற் சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன. பண்ணைக்கடலிலுள்ள பண்ணைத்துறை சோழர்கால வடஇலங்கையில் மிகமுக்கியமான பொருளாதார மையமாக விளங்கியது. தென்கிழக்காசியாவிலுள்ள மாவிலிரும்பங்கம், பண்ணை போன்ற துறைமுக நகரங்களினூடாக ஐனூற்றுவன் வளவின் (யாழ்ப்பாணப்பட்டினத்தின்) துறைமுகமான பண்ணையுடன் மிகநெருங்கிய வியாபாரத்தொடர்புகள் சோழர்கால வடஇலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. கந்தரோடையும் அந்த மார்க்கத்தில் பண்ணையிலிருந்து வழக்கையாற்றினூடாக இணைக்கப்பட்டிருந்தமையைக் காணலாம். கந்தரோடையிலும் வேலணை, நெடுந்தீவு, சாட்டி போன்ற மையங்களிலும் இருந்து கிடைத்த சோழர் நாணயங்கள் அத்தகைய வணிக வழிகளை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

கந்தரோடையிலிருந்து இந்துப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புபட்ட வகையில் எமக்குக் கிடைத்த இரு வெண்கலப் படிமங்களுள் ஒன்று குழந்தைப் பருவத்தினை வெளிப்படுத்தி, கையில் வெண்ணெய் கட்டியுடன் காணப்படும் பாலகிருஷ்ணர் வெண்கலப்படிமமாகும். கி.பி 9ஆம்12ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட சோழர் கலைப் பாணியில் இப்படிமம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

கந்தரோடைக்கும் நாகபட்டினத்திற்கும் இடையே நாவாய் போக்குவரத்தானது பண்ணைத் துறையை மையமாகக் கொண்டு வழக்கியாற்றுப் போக்கினூடாக இடம்பெற்றிருந்தமைக்கான தொல்லியற் சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன

இதேபோன்ற இன்னொரு பாலகிருஷ்ணர் வெண்கலப் படிமமானது கொழும்பு அரும் பொருளகத்தில் (CMR.No 13.107.287.) காணப்படுகின்றது. அதன் உயரம் 53.7cm ஆகும். சிறுகுழந்தையொன்று தவழ்ந்து செல்வதுபோல் இச்சிலை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தவகையில் மிகச்சிறப்பான, அலங்காரமான இவ்வெண்கலப் படிமமானது கந்தரோடையிலிருந்து எமக்குக் கிடைத்துள்ளமையானது கி.பி.10 -12ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பௌத்தமும் இந்துமதமும் கந்தரோடை நகரில் வளர்ச்சியடைந்திருந்த நிலையை உறுதிப்படுத்துவதாகக் கொள்ள வைக்கின்றது. பிற்பட்ட சோழர்கால வைணவப் பண்பாட்டிற்குரித்தான கலைப் பாணிக் குரியதாக, மிகவும் தனித்துவமான அலங்காரக் கலைவனப்பினை இப்பாலகிருஷ்ணர் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கந்தரோடையிலிருந்து கிடைத்த இன்னொரு வெண்கலப் படிமம் ஹனுமான் வடிவமாகும். ஒரு வெண்கலப்பதக்க வட்டகைக்குள் ஹனுமான் மூலிகை மலையை இடது கையில் தாங்கியவாறு ஆகாய வெளியில் பறந்து செல்வது போன்று இப்படிமம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதுவும் பிற்பட்ட சோழர் காலத்துக்குரிய ஈழத்துக்கலைப் பாணியை மிகச்சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி நிற்பதனைக் காண்கின்றோம். அந்தவகையில் கந்தரோடை என்ற பன்னாட்டு வாணிபநகர் மத்தியகால சோழ வணிக கணங்க ளின் வாணிப வலைப்பின்னலுக்குள் இணைக்கப்பட்டிருந்த தன்மையை மிகவும் வலுவான அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தக் கூடியதாகவுள்ளது.

2. ஆந்திர வணிக கணங்கள்

(அமராவதி - நாகர்க்கண கொண்டா - பஹார் - கந்தரோடை)

கந்தரோடையுடன் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் முதலாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் வாணிப வழிகளை ஏற்படுத்தி நின்ற மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிராந்தியமாக ஆந்திரப் பிரதேசம் காணப்படுகின்றது. வட இலங்கையுடன் மிகநெருக்கம் வாய்ந்த வணிகப்பண்பாட்டு உறவுகளைப் பேணுவைத்திருந்த கிருஷ்ணா நதிப்பள்ளத்தாக்குப் பிராந்தியமானது வெள்ளை-மாபிள் கற்களினாலான புத்தர் சிலைகளை கந்தரோடைக்கு வணிகப் பரிவர்த்தனையூடாக வழங்கியமை மாத்திரமன்றி, முதன்முதலாக நகரக்குடி யேற்ற நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்த மையைக் காண்கின்றோம். கந்தரோடைப் பிராந்தியத்திலுள்ள சில குறிச்சிப்பெயர்கள் ஆந்திரப் பிரதேசத்து வாணிகர்கள் குடியேறி வாழ்ந்திருந்த மைக்கான சான்றுகள் ஆகின்றன. அவ்வணிகர்கள் பயன்படுத்தியிருந்த ஏராளமான நாணயங்கள் புராதன கந்தரோடை நகரில் புழக்கத்திலிருந்தமையை அகழ்வாய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. தக்கணத்தின் முதற்பேரரசாக விளங்கிய சதவாகனப்பேரரசு வடஇலங்கையில் மகாயானப் பௌத்தப் பண்பாட்டை தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் இணைத்தவகையில் கந்தரோடையில் நகரக் கட்டுமானத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியுள்ளது.

ஆந்திரர்களுடைய தோற்றமானது எவ்வாறு பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களுடைய வளர்ச்சி நிலையிலிருந்து எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றதோ அதேபோன்று ஒருநிலையை கந்தரோடையில் பிற்காலகட்டத்தில்(கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து) பௌத்தமத வழிபாட்டு முறையையும் தழுவிருந்த மக்களுடைய தோற்றமும் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு நிலைகளிலிருந்து திட்டவட்டமாக எடுத்துக்காட்ட முடியும். இத்தகையதொரு முடிவானது திராவிடர்களுக்கும் பௌத்த மதத்துக்குமுள்ள இறுக்கமான தொடர்பினை இனங்காணவும் உதவும் (மணிமேகலையில் வருகின்ற ஆபுத்திரன் கதையில் மணிபல்லவம் தொடர்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விபரணங்கள் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய சுவஅடக்க முறைகளை நினைவுகூர வைப்பதனைக் காணலாம்). கந்தரோடையில் இன்று நாம் காண்கின்ற ஸ்தூபி போன்ற கும்மட்ட

கந்தரோடையுடன்
கிறிஸ்தவ
சகாப்தத்தின்
முதலாம்
இரண்டாம்
நூற்றாண்டுகளில்
வாணிப வழிகளை
ஏற்படுத்தி நின்ற
மிகவும்
முக்கியத்துவம் வாய்ந்த
ஒரு பிராந்தியமாக
ஆந்திரப்
பிரதேசம்
காணப்படுகின்றது

வடிவங்கள் யாவும் பெருங்கற்பண்பாட்டு சவ (ஈம) அடக்கங்களேயாகும்.

ஆந்திரர்களே முதன்முதலாக பிராகிருதத் திணையும் தமிழ் மொழியினையும் பிராமி வரிவடிவினை (Brahmi script) உபயோகித்து ஒரே நாணய வெளியீட்டில் பரிவர்த்தனை செய்திருந்தனர் (Bilingual Coinage system). தென்னிந்தியாவில் உரோமானிய வர்த்தகர்கள் வெளியிட்டு வைத்த நாணய வடிவங்களைப் பின்பற்றியே (Cut out style) ஆந்திரர்களும் தமது நாணய வெளியீடுகளை மேற்கொண்டிருந்தமையைக் காண்கின்றோம். காசு என்ற சொல்லினை முதன்முதலாகப் பயன்படுத்தியவர்கள் ஆந்திரர்களே. சந்தைகுட்டி என்ற பதமும் ஓர் ஆந்திரப் பிரதேசச் சொல்லாகும். மாசியப்பிட்டிச் சந்தையில் இச்சொல் இன்றும் வழக்கிலுள்ளது. சந்தைகுட்டி என்றால் சந்தையில் வரிசேகரிப்பவரைக் குறிக்கும். எனவே கந்தரோடையினுடைய நகராக்கமானது பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டினைத் தொடர்ந்து வந்த நாகர்-ஆந்திரர் கூட்டு வாணிகத் தொடர்பின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டு, கட்டியெழுப்பப்பட்டதென்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

வழுக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் பெருங்கற்காலப் படிமங்கள்:

தென்னாசிய நாகரிக வரலாற்றில் ஒரு மாபெரும் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியிருந்த சம்பவமானது சிந்து மாகாணத்திலுள்ள லார்க்கான மாவட்டத்தில் பௌத்த ஸ்தூபி ஒன்றின் சிதலங்களை அகழ்ந்து வெளிப்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டபோது ஏற்பட்டதாகும். அதாவது சிந்துநதி நாகரிகக் கண்டுபிடிப்பிற்கு அடிப்படையாக விளங்கிய கட்டடச் சிதைவாக விளங்கியதே அப்பௌத்த ஸ்தூபியாக அமைந்தது. இதேபோன்று கந்தரோடையில் மேற்பரப்பில் காணப்பட்ட பௌத்த கலாசார அழிபாடுகளின் எச்சங்களே வழுக்கையாற்றுப் பரப்பில் உள்ள வண்டல் மண் படிவுகளுக்குள் மறைந்திருந்த பெருங்கற்காலத் திராவிடக் கலாசாரத்தை வெளிக்கொணர உதவியிருந்ததென்றால் அதில் சந்தேகம் எழ முடியாது. போல் ஈ பிரிஸ் என்பவரே முதன்முதலாக வழுக்கையாற்றுப் பரப்பிலுள்ள தொல்லியல் எச்சங்களை நாடித் தேடி தனது ஆய்வு முயற்சியை கந்தரோடை தொடர்பாக 1917 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்து வைத்த வராகக் காணப்படுகின்றார். பின்னர் 1971 ஆம்

ஆண்டில் பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த விமலாபெக்லி "விளாமரத்தடியில்" ஒரு பரீட்சார்த்த அகழ்வுக்குழி ஒன்றினைத் தோண்டி, விஞ்ஞான பூர்வமாக முதன்முதலில் பெருங்கற்கால மண்படையடுக்குகளை இனம் கண்டுகொண்டார். அவர் அவ் விளாமரத்தடிக்குழியிலிருந்தே செம்பினாலான முச்சூலமொன்றையும் அகழ்ந்தெடுத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் இரகுபதியின் தொல்லியல் மேலாய்வே கந்தரோடையில் காணப்பட்ட பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் சிறப்புக்களை இனங்காண உதவியது எனலாம். வழுக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கின் மீதான தொல்லியல் மேலாய்வின்போது ஆனைக்கோட்டையிலுள்ள கரையாம்பிட்டி இடுகாட்டுமையம் அடையாளம் காணப்பட்டு அகழ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது (Rescue Excavation). 1980ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வகழ்வாய்வினை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறையினர் பேராசிரியர் கா.இந்திரபாலாவின் தலைமையில் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வின் விளைவாக பெருங்கற்கால மண்படையடுக்குகளிலிருந்து இரு மனித எழும்புக்கூடுகளும், உணவெச்சங்களும்,

ஆந்திரர்களே முதன்முதலாக பிராகிருதத்திணையும் தமிழ் மொழியினையும் பிராமி வரிவடிவினை உபயோகித்து ஒரே நாணய வெளியீட்டில் பரிவர்த்தனை செய்திருந்தனர்.

பண்பாட்டுச் சான்றுகளும் சேகரிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஓர் எலும்புக்கூட்டின் தலைப்பாகத்திற்கு அண்மித்த வகையில் கறுப்பு-சிவப்பு மண்பாண்டச் சட்டி ஒன்றுக்குள் முத்திரை மோதிரம் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்தமையை அடையாளம் காண முடிந்தது. ஆண் எழும்புக்கூட்டுக் குரிய தலைப்பாகத்திலேயே இச் செம்பினாலான முத்திரை மோதிரம் காணப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோன்று பெண் எலும்புக்கூட்டுக்குரிய தலைப்பாகத்திலும் ஏதாவது தடயங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆய்வின் போது அத்தடயத்தினை மீட்பதற்கு எவ்வித முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. (பிற்காலத்தில் இக்கட்டுரையாசிரியர் அத்தடயத்தினை மீட்பதற்கு பல தடவைகளில் முயற்சித்திருந்தும் அது கைகூடவில்லை).

ஆனைக்கோட்டையில் மீட்டெடுக்கப்பட்ட செம்பினாலான முத்திரையில் காணப்பட்ட ஈரின வரிவடிவம் தொடர்பாக கா.இந்திரபாலா, பொ.இரகுபதிமைசூர் கல்வெட்டியல் நிபுணர் ரமேஷ் என்போர் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்த போதிலும், பொதுவாக அம்முத்திரையிலுள்ள வாசகத்தினை தமிழ்ப் பிராமி ஒலியன்களின் அடிப்படையில் வரும் "கோவேதம்" என்பதனை ஏற்றுள்ளார்கள். அவ்வகையில் இலங்கையின் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மண்படையடுக்குகளில் இருந்து கிடைத்த வெண்கல உலோகத்தாலான முதலாவது தமிழ்ப் பிராமி வாசகம் இதுவென்று குறிப்பிட முடியும். அத்தகையவொரு சிறப்பினை வழக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கும் அதனோடு இணைந்திருந்த பெருங்கற்காலக் குடியிருப்புக்களும் பெற்றிருந்தன. கந்தரோடை அக்கோவேதம் என்ற அரசு பதத்திற்குரிய பின்புலமாக விளங்கி வந்திருந்தது

என்பதிலும் எவ்வித ஐயமும் எழமுடியாது. ஏனெனில் மகாவம்சம் நாகரீபத்தில் இருநாக அரசர்கள் தத்தமது அரசிறமையை நிர்ணயம் செய்வதற்காக போரிட்டிருந்தனர் என்ற செய்தியையும் தருவதிலிருந்து அதனை உறுதிசெய்து கொள்ள முடிகிறது.

வழுக்கியாற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் மிகவும் அண்மைக் காலத்தில் எமக்குக் கிடைத்த தொல்லியற் கருவூலமாக சாணைக்கல் அம்மியும் குழுவியும், திராவிடப் பண்பாட்டு ரீதியாக வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது. அதாவது பெருங்கற்கால மிருக வடிவங்களுள் ஒன்றான பன்றியின் உருவவியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட இச்சாணைக்கல் அம்மியானது நான்கு கால்களைக் கொண்டும் ஒரு விளிம்பில் வரைபு ஒன்றினையும் கொண்டும் முச்சூலக் குறியீடு ஒன்றினைக் கொண்டும் காணப்படுவது ஆதித்திராவிடப் பண்பாட்டின் அடிப்படை மூலத்தினை எமக்குக் கோட்டிட்டுக் காட்டுகின்றது. சிந்துநதிப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிகமொன்றில் பயிலப்பட்ட வரைபு முறையொன்று, மிக நீண்ட பிரதேசங்களையும், காலத்தினையும் கடந்து வந்து வழுக்கியாற்றுப் பள்ளத்தாக்கிலுள்ள கந்தரோடையில் உள்ள "கற்பொக்கணை" என்ற மையத்தில் புதைந்திருந்த சாணைக்கல் அம்மியில் பதியப்பட்டிருந்தமையே ஆதித்திராவிடப் பண்பாட்டு மூலமொன்றின் சிறந்த வெளிப்பாடாக அமைந்தது எனலாம். நிலைக்குத்தாக நோக்கும்போது படகு ஒன்று பாய்மரத்துடன் காணப்படும் தோற்றத்தினையும், பக்கவாட்டாக நோக்கும்போது மீன்தலை வரிசை ஒன்றின் தோற்றத்தினையும் கொண்டு காணப்படும் இவ்வரைபானது சிந்துவெளி முத்திரைகளில் பெருமளவுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளவையாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வெச்சத்தின் அடிப்படையிலிருந்து புராதன நதிப்பள்ளத்தாக்கு நாகரிகமொன்று வழக்கியாற்றுப்பள்ளத்தாக்கின் முத்தான கந்தரோடையின் அடித்தளத்தில் மறைந்திருப்பதனை நாம் இனியாவது உணர வேண்டும்.

வழுக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் கந்தரோடை என்ற மையமானது ஆற்றின் இரு புறங்களிலும் சமத்துவமான முறையில் கட்டிட, நிறுவன அலகுகளைக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தமையை தொல்லியல் மேலாய்வுகளின் போது அவதானிக்க முடிந்தது.

வழுக்கியாற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் மிகவும் அண்மைக் காலத்தில் எமக்குக் கிடைத்த தொல்லியற் கருவூலமாக சாணைக்கல் அம்மியும் குழுவியும், திராவிடப் பண்பாட்டு ரீதியாக வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது.

ரோமானிய வாணிபக்கிடங்கு இரண்டு வழுக்கையாற்றுக்கும், தற்போதைய உடுவில் குளத்திற்கும் மற்றும் மாசியப்பிட்டிச் சந்தைக்குமிடையே காணப்பட்டிருந்தது என்பதற்கான சான்றுகள் அண்மையில் கிடைத்துள்ளன. புராதன தோணித்துறை ஒன்றினை "திரும்புதுறை" என்ற பரப்பு கொண்டிருந்தது என்பதற்கான தடயங்களும் கிடைத்துள்ளன. இப்பிராந்தியம் தற்போதைய உடுவில் குளத்தின் ஒருமுனையைக் குறிப்பிட்டு நின்றதெனலாம். புதைந்துபோன மரத்தோணியின் பல பாகங்கள் இங்கிருந்து மீட்கப்பட்டிருந்தன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உரோம வியாபாரிகளினுடைய நாணயங்கள் பெருமளவிற்கு வழுக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கிற்குக் கிழக்குப் புறமாகவே சிதறிக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கட்டுரையாசிரியருக்கு ரோமத்தங்க நாணயம் உட்பட பல ரோம நாணயங்கள் தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலைக்கு அருகில் உள்ள புராதன நிலப்பரப்பில் உள்ள வயிரவர் ஆலயச் சுற்றாடலில் கிடைத்திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. (இப்பரப்பானது சுதேச வைத்திய பாரம்பரியத் தளமாக மிக நீண்ட காலமாக விளங்கி வந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது).

வழுக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கிற்கு மேற்குப்புறமாக மாசியப்பிட்டி பொதுச் சந்தைக்கு அருகாமையில் மிகப் புராதனமான சிவன்கோயில் ஒன்றின் அழிப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அருகே மிகப்புராதனமான அங்கண்ணம்மைக் கடவை (அங்கணாவைக் கடவை) கண்ணகியம்மன் ஆலயம் அமைந்திருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. (இக்கோவிலிலுள்ள திருக்குளக் கட்டில் முதலாம் கஜபாகுவின் கற்சிலை 19ஆம் நூற்றாண்டு முடியவுள்ள காலம் வரைக்கும் காணப்பட்டிருந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.)

துறையும், தோணியும், பரதவர் குலமும், மீன் செல்வமும் இணைந்த வகையில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு வாழ்வுமுறைகளிலிருந்து முகிழ்ந்த பழந்தமிழர் பாரம்பரியத்தினை மிகத் துல்லியமாகக் காட்டி நிற்கின்ற வழுக்கையாற்றுப் பரப்பே தமிழ்ப்பிராமி வரிவடிவங்களை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்குள் கந்தரோடைக்கும், வெளியே தமிழகத்திற்கும், செங்கடல் மார்க்கத்திலமைந்த வர்த்தக மையங்களுக்கும் வழங்கியிருந்த

நிகழ்வினை எதிர்கால அகழ் வாய்வுகள் எடுத்துக்காட்டும் என்பதில் சந்தேகம் எழமுடியாது. கந்தரோடையிலுள்ள மையமொன் நிலிருந்து (உச்சாப்பனை) அகழப்பட்ட குழியில் காணப்பட்ட என்பினாலான கத்தி போன்ற கருவியில் தீட்டப்பட்டிருந்த எருத்தின் உருவமானது மத்தியதரைக் கடலில் அமைந்துள்ள கிரீட்டன் தீவிலுள்ள நோஸஸ் (Knossos) என்ற நகரில் வரையப்பட்ட எருத்தின் தோற்றத்தினை ஒத்துள்ளது. எனவே மணித்தலையுள்ளிட்ட பூநகரிப்பிராந்தியத்தின் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள் கி.மு. 1500 ஆண்டுகளிலிருந்தே ஆரம்பித்து விட்டிருந்தமையை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது.

நாகர்கள் யார்? இவ்வினாவிற்கான விளக்கம் இங்கு அவசியமானது. நாகர் இனக்குழுமத்தினர் மத்திய தரைக்கடற் பிராந்தியத்தினைச் சேர்ந்தவர்களாக எடுத்துக்காட்டப்படுவதனைக் காண்கின்றோம். எகிப்திய நாகரிக காலத்திலிருந்து (கி.மு. 400 - கி.மு. 300) கிரீட்டன் தீவில் வளர்ச்சியடைந்த ஏஸியன் நாகரிகம் வரைக்கும் (Agean civilization கி.மு. 1700 - கி.மு. 500) இவ்வினத்தினர் மத்திய தரைக்கடற் பிராந்தியத்தில் பன்னாட்டு வாணிப முகாமையாளர்களாக தொழில் புரிந்திருக்கின்றார்கள். எகிப்துடன் இக்குழுமத்தினர் மேற்கொண்டிருந்த வாணிப நடவடிக்கைகளுக்குச் சான்றாக மட்பண்டங்களில் பொறிக்கப்பட்டுக் கிடைத்துள்ள பிராமிச் சாசனப்பதிவுகள் விளங்குகின்றன. நாகர் குழுமத்தினர் கீழைத்தேயத்திற்கு மத்தியாசியாவின் இனூடாகப் பரவி, ஸபானியர்களுடைய (Sassanians) செல்வாக்கினையும் பெற்று, இணைந்த வாணிபத்தில் ஒன்றுபட்டு செயலாற்றியிருந்தவர்களான என்பதற்கும் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. கி.முற்பட்ட முதலாம்

உரோம வியாபாரிகளினுடைய நாணயங்கள் பெருமளவிற்கு வழுக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கிற்குக் கிழக்குப் புறமாகவே சிதறிக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது

நூற்றாண்டிலிருந்து நாகர்கள் ஸஸானியருடன் இணைந்து வர்த்தக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதற்குப் பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களில் வரையப்பட்டுள்ள கிராபிடிக் குறியீடுகளே சான்றாகவுள்ளன. இக்குறியீட்டு வரைபுகளில் ஸஸானிய வம்சத்தினரின் செல்வாக்கு உட்பட நாகர் குழுமத்தினருடான கைவண்ணமாக மட்பாண்டவரைபுகள் எமக்குக் கிடைத்துள்ளன. பெருங்கற்கால மட்பாண்டங்களில் வரையப்பட்ட முச்சூலக்குறிகள், நாற்கூலக்குறிகள் யாவும் ஸஸானிய வம்சத்தினரின் செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு நாகர் மயப்படுத்தப்பட்ட கிராபிடிக் குறிகளாகவே உள்ளன. (ஆனைக்கோட்டை முத்திரைச் சாசனத்தில் பொறிக்கப்பட்ட ஈரின வரிவடிவத்தில் மேலேயுள்ள வரிவடிவம் ஸஸானிய மரபிற்குரியதாகவே காணப்படுகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது)

குறுணிக்கற்காலப் பண்பாட்டை இலங்கையில் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் நாகர்களே யாவர். இவர்களே பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய குழுத்தலமையதிகாரிகளாக சமூகத்தினை ஒழுங்குபடுத்தி, வாணிபக்குழுக்களை அமைத்து, முதலில் ரோமானியர்களுடனும், பின்னர் ஸஸானியர்களுடனும் கீழைத்தேயத்தில் பொருளிட்டத்தில் ஈடுபட்ட வர்த்தகப் பெருமக்களாவர். குஷாணப் பெருவம்சத்தினர் இப்பண்பாட்டினை மத்தியாசியப் பிரதேசத்திற்கு எடுத்துச் சென்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவ்வம்சத்தினருடைய நாணயங்கள் இலங்கையின் முக்கிய துறைமுகங்களான மாந்தை, வல்லிபுரம், ஜம்புக்கோளப்பட்டினம், நாகர்கோயில் (கௌத்தன்துறை) கந்தரோடை (திரும்புதுறை) போன்ற மையங்களில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. கி.மு. 1ம் நூற்றாண்டிலிருந்து குஷாணியர்- ஸஸானியர் - நாகர்

வாணிபக்கூட்டு நடவடிக்கைகள் இப்பிராந்தியத்தில் இடம்பெற்றிருந்தமைக்கான தொல்லியல் சான்றா தாரங்கள் எமக்கு கிடைத்துள்ளன. நெஸ்ரோறியச் சிலுவைச் சின்னம் பொறிக்கப் பெற்ற வெள்ளியினாலான அச்சுக்குத்தப்பட்ட சதுரநாணய மொன்று கந்தரோடையிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்றுள்ள மையானது ஸஸானிய வாணிபத்தொடர்பினை எமக்கு உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. கல்லிலே செதுக்கப் பெற்ற நெஸ்ரோறியச் சிலுவைச்சின்னம் ஒன்று அனூராத புரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“நகர்த்தப்பட்டவர்கள்” நாகர்கள் என்றவொரு கருதுகோள் தென்னியந்தியப் பரப்பில் நிலைபெற்றுள்ளமையை நோக்கும் போது நாகர் இனத்தினரது தோற்ற மூலம் பற்றிய சில செய்திகளை வெளிக்கொணர முடியும். நாவலந்தீவு ஜலசமாதியுட் பிரவேசித்திருந்த காலத்திலிருந்து நாகர் இனம் நீரினுள் அமிழ்ந்து அழிந்தவை போக, எஞ்சியோர் மீதமாகக் காணப்பட்ட தரைப்பரப்பிற்கு நகர்த்தப்பட்ட நிலையிலேயே இன்று தென்னிந்தியா, இலங்கை, இந்தோனேசித் தீவுகளாகக் காட்சியளிக்கின்ற பிராந்தியங்களில் அன்று நிலைகொண்டிருந்ததாக செவிவழி மரபுகள் குறிப்பிடுகின்றன. நாவலந்தீவு என அழைக்கப்பட்ட பாரதம் உட்பட ஒரு பெருநிலப்பரப்பு இந்து சமுத்திரத்தினால் விழுங்கப்பெற்ற நிகழ்வின் இறுதியில், எஞ்சியிருந்து வாழ்ந்து, பின்னர் வரலாற்றுக்கால நாகர் இனமாக அரசோச்சி மறைந்த ஓர் இனக்குழுவின் ராகவே நாகர் இனத்தினை வரலாற்றாசிரியர்கள் இனம் கண்டுகொள்கின்றனர். தொலமி, ஸ்டிராபோ, இராசநாயகம் முதலியார் போன்றோரால் நாகர் இனம் தொடர்பான ஆரம்ப வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இக்குறிப்புக்களின் அடிப்படையில் நாகர் இனம் வாழ்ந்த பூமி நாகநாடு, நாகத்தீவு, நாகதீபம், நாகதுவீபம், நகதிவ, நாகதிவயின, மணிநாகத்தீவு, மணிபல்லவம், மணிநாகத்தீவு எனப் பலவாறாக பாளி, தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழி இலக்கியங்களில் பதியப்பட்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

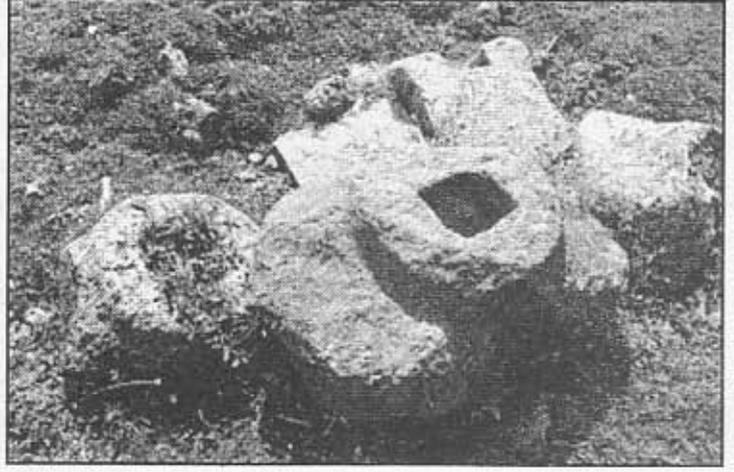
கி.பி நான்காம் நூற்றாண்டிற்குரிய வல்லிபுரம் பொற்றகட்டுச் சாசனத்தில், “நகதிவ” என ஆந்திரமாகதி மொழிநடையில் பிராமி

“நகர்த்தப்பட்டவர்கள்”
நாகர்கள்
என்றவொரு
கருதுகோள்
தென்னியந்தியப்
பரப்பில்
நிலைபெற்றுள்ளமையை
நோக்கும்போது
நாகர் இனத்தினரது
தோற்ற மூலம்
பற்றிய
சில செய்திகளை
வெளிக்கொணர
முடியும்.

வரிவடிவ வாசகமாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ள மையை நோக்கும் போது, யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு அக்காலகட்டத்தில் நாகதீபம் என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தமையை உறுதிப்படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. மகாவம்சம் என்ற பாளிமொழி இலக்கியத்திலும் "நகதிவ" என்ற சொல் இடம்பெற்றிருப்பதனைக் காண்கின்றோம். மணிமேகலையில் நாகதீபம், மணி பல்லவம் என்ற சொற்கள் யாழ்ப்பாணத்தினைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வடமராட்சி கிழக்குப் பிராந்தியத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நாணயமொன்றில் "நாகபூமி" என தமிழ்ப் பிராமி வரிவடிவில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தமையைக் காணும் போது இலங்கையின் வடபகுதி நாகருடைய தாயகமாக விளங்கியிருந்தமையை உறுதிப்பட எடுத்துக் கூறக்கூடியதாகவுள்ளது.

நாகர்வம்சத்தவர்களது குறியீடு - எருது

நாகர் அரசமரபானது படுத்திருக்கும் எருது அல்லது நிற்கின்ற ரிஷப வடிவத்தினையே குறியீடாகக் கொண்டிருந்தது என்பதனை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய வகையிலான தொல்லியல் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. கந்தரோடையிலிருந்து மூன்று வகையில் ரிஷபக் குறியீடுகள் எமக்குக் கிடைத்துள்ளன. முதலாவது கந்தரோடையிலிருந்து சேகரிக்கப்படும் பல்வேறு வகையான மணிவகைகளுள் (Various Beads) சந்திரகாந்தக்கல் ஒன்றில் செதுக்கப்பட்டுக் கிடைத்துள்ள குத்துவிளக்குடன் கூடிய படுத்திருக்கும் சேதுவடிவம் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பாலும் இச்சந்திரகாந்தக்கல் ஒரு மோதிரத்தில் இலச்சினையாக பதிக்கப்பட்டிருந்து உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கந்தரோடைப் பிராந்தியத்தில் உள்ள அரசமாளிகைத் திடலிலே இக்குறிப்பிட்ட அரசமுத்திரையான எருது இலச்சினை கிடைக்கப் பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (பதவியாவில் கிடைத்த இலச்சினையைப் போன்று ஆனால் காலத்தால் முற்பட்டதாக இச்சந்திரகாந்தக் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட எருது இலச்சினை விளங்குகின்றது) பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் மிகஉச்ச வளர்ச்சியில் உருவான ஓர் அரசமரபுடன் தொடர்புபட்டதாகவே நாகர் வம்ச அரசமுறை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் காணப்பட்டது என்பது வரலாற்றாசிரியர்களின் பொதுவான அபிப்பிராயமாகும். அந்த வகையில் திட்டவட்டமான

நாகவம்ச அரச பாரம்பரியத்துடன் இணைத்துப் பார்ப்பதற்கேற்ற வகையில் பல்வேறு தொல்லியல் எச்சங்களுடன் இம்முத்திரை மோதிரக்கல் கிடைத்திருப்பது வம்ச வரலாற்றிற்கும் அப்பால் கந்தரோடையுடன் மதஅடிப்படையில் நாகரை தொடர்புபடுத்தக்கூடிய வகையில் கிடைத்த இம்முத்திரைச் சின்னம் காணப்படுகின்றது எனலாம்.

கந்தரோடைப் பிராந்தியத்தில் இன்றுவரை நின்று நிலைத்திருக்கும் தோம்புப் பெயர்கள் (காணிக னுக்குரியவை) சிலவற்றை கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முற்பட்ட தமிழக மரபுகளுடன் இணைத்து அடையாளம் காண்பதற்கு உதவுவதாக உள்ளன. சங்கம்புலவு, தில்லையங்கூடல், வியாளவயல், குடாரை, கற்பக்குணை, கயற்கண்ணி, அங்கணாக்கடவை, (அங்கண் அம்மைக் கடவை), சோழியா கடவை, மம்மளை, உச்சாப்பனை, சங்குவேலி போன்ற இடப்பெயர்கள் குறிப்பிட்ட இப்பிராந்தியத்திற்குள் இன்றுவரை மக்களது வழக்கில் இருந்து வருவதனைக் காணலாம். "சங்கம் புலவு" என்ற மையம் வழக்கையாற்றுடன் நேரடியாக இணைந்த வகையில் அமைந்து காணப்படுகின்றது. "சங்கம் புலவு" என்ற புராதன மையத்தில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கும் முற்பட்டவை

மணிமேகலையில் நாகதீபம், மணி பல்லவம் என்ற சொற்கள் யாழ்ப்பாணத்தினைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது

யாகக் காணப்படுகின்றன. சங்கம் புலவு இடுகாட்டினைச் சூழவுள்ள நிலப்பகுதி வயற்பரப்புக்கள் ஆகும். தொல்பொருட்கள் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மையமாக இவை விளங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது.

“கயற்கண்ணி” என்ற மையமே கந்தரோடையில் தற்போது தமிழ்ப் பௌத்த மதத்துடன் தொடர்பு பட்ட கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. “கயற்கண்ணி” என்ற பெயர் கூடல் மதுரையின் பழமையான ஒரு வடிவமாகும். அங்கு அங்கையற் கண்ணி என்ற நாகதேவதை உறைகின்றாள் என்ற மரபும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நாகபாம்பின் பெண்பால் வர்க்கத்திற்கும் கயற்கண்ணி என்ற பெயர் மரபு இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

தில்லையங்கூடல், குடாரை, சங்குவேலி போன்ற பெயர்கள் சங்க காலத் தமிழக மக்களுக்கு நன்கு பரிச்சயமானது. அங்கணாவைக் கடவை என்றழைக்கப்படும் இடத்தின் பழைய வடிவம் அங்கண் அம்மைக் கடவை ஆகும். சேரன் செங்குட்டுவன் மதுரையை எரித்த கண்ணகிக்கு கேரளத்தில் விழா எடுத்த சமயத்தில் ஈழத்து மன்னன் ஒருவனும் அதில் அதிதியாக பங்கு பற்றியிருந்தான் என்றும், பின்னர் அவன் ஈழம் திரும்பியபொழுது திருவடிநிலை யூடாக வழக்கையாற்றுப் பள்ளத் தாக்கில் பயணம் செய்து அங்கண் அம்மைக் கடவையில் பத்தினிக்கு முதற்கோயிலை அமைத்துச் சென்றான் என்றும் ஓர் ஐதிகத்தின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. முதன் முதலாக நாகதீபத்தில், நாகர் ஆட்சி செலுத்தும்போது அவர்களுடைய ஆதரவுடன் அங்கு பத்தினிக்கு கோயில் கட்டப்பட்டது என்ற சம்பவம் அப்பிராந்தியத்து பண்பாட்டு வரலாற்றில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஈழத்தில் பத்தினிக்குரிய

முதற்கோயில் நாகர் ஆள்புலத்தில் அமைந்தது என்பதும், கண்ணகி பாம்பாக மாறி ஈழத்தின் வடகரையை அடைந்தாள் என்பதும், இங்கு நாகசின்னத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பண்பாட்டின் தோற்றப்பாட்டினை வெளிப்படுத்து வதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட இரு ஐதீகங்களாகக் கொள்ளலாம் எனவும் சிந்திக்க வைக்கின்றது. நயினா தீவிலுள்ள நாகத்துடன் இணைந்த கண்ணகியம்மன் வழிபாடு (பின்னர் நாக பரமேஸ்வரி என வளர்ச்சி பெற்ற வழிபாட்டு முறைமை) இப்பின்னணியிலேயே தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். இவ்வாறான பண்பாட்டு தொடர்புகள் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கெல்லாம் கந்தரோடையிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நாகநாயகங்கள் அடிப்படையை இட்டுக் கொடுக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

கந்தரோடை நாகர்களது ஆட்சி நடவடிக்கைகளின் மையமாக கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டுகள் வரைக்கும் விளங்கியிருந்திருக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் விஷ்ணு புத்திரர் வம்சமே இப்பிராந்தியத்தினது ஆட்சிப்பொறுப்பினை ஏற்றிருந்தனர் என்பதும், அவ்வம்சத்தில் வந்த குதிரைவீரன் வெடியரசன் (வெளியரசன் ஸ்ரீ, வலியரசன்) மிகப் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கினான் என்பதும் ஐதீகம். விஷ்ணு புத்திர வம்சத்தினது ஆட்சியின் கால எல்லை கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டுகள் வரைக்கும் தொடர்ந்திருக்கலாம். கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 9ஆம் நூற்றாண்டுகள் முடிவு வரைக்கும் பாண வம்சத்தினர் கந்தரோடையை மையமாகக் கொண்டு ஆட்சி நடாத்தியிருந்தனர். யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் குறிப்பிடப்படும் அந்தக் கவியான வீரராகவன் பாண வம்சம் சத்தில் தோற்றம் பெற்ற ஒருவனேயாவான். பல்லவர்களது ஆட்சி நிலவிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் இராமநாதபுரத்தில் பாணர்கள் திறையரசர்களாக இருந்தார்கள். அதே நேரத்தில் நாகதீபத்திலும் அவர்கள் ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வம்சத்தில் வந்த உக்கிரசிங்கன் (பாணன்) மக்கள் மனதில் நிலைபெற்றுவிட்ட ஒரு மன்னனாயினான். இவனைப் பற்றிய ஐதீகங்கள் பல நின்று நிலைத்திருந்தன. கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் கந்தரோடை நாகதீப அரசியலில் இருந்து

“கயற்கண்ணி” என்ற மையமே கந்தரோடையில் தற்போது தமிழ்ப் பௌத்த மதத்துடன் தொடர்பு பட்ட கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. “கயற் கண்ணி” என்ற பெயர் கூடல் மதுரையின் பழமையான ஒரு வடிவமாகும்.

தன்னிலை இழந்து விடுவதினைக் காணலாம். சோழ வம்சத்தின் செல்வாக்கு இவ்வாறான ஒரு நிலைக்கு காரணமாகியது. அதன் பின்னர் சிங்கை நகர் நாகதீபத்தின் வரலாற்றில் பெயர் பொறிப்பதனைக் காணலாம்.

கிரீட்டன் தீவு வழிவந்த வாணிபத் தொடர்புகள்

மற்றுமொரு தொல்லியல் மூலாதாரமாக அகழ்விலுடாக கந்தரோடையிலிருந்து கிடைத்துள்ள அரும்பொருள் எருத்துருவம் வரையப்பட்டுக் கிடைத்துள்ள எலும்பினாலான கத்தி போன்ற ஒரு கருவியாகும். இக்கருவியின் இரு விளிம்புகளில் ஒரு பக்கம் கத்தி போன்ற கூர்மையான இயல்பினையுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. ஒன்றரை அங்குலமான அதன் ஒரு பக்கப்பரப்பில் நீண்ட எருத்து வடிவம் ஒன்று வரையப்பட்டுள்ளது. வரையப்பட்ட இவ்வெருதின் தோற்றமானது மத்திய தரைக்கடலில் உள்ள கிரீட்டன் தீவில் காணப்படும் நோஸஸ் நகரில் வரையப்பட்ட எருத்தின் வடிவத்தையொத்துக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1995 இல் கந்தரோடையில் உச்சாப்பனை என்ற இடத்தில் மேற்கொண்ட அகழ்வின் போதே இவ்வரும் பொருள் கிடைக்கப்பெற்றது. வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகால கட்டத்திற்குரியதாகக் கருதப்படும் இத்தொல்லியல் எச்சமானது பண்பாட்டடிப்படையில் நாகர் மரபினரின் தோற்றத்தினைக் கண்டுகொள்வதற்கும் உதவும் ஒரு வரலாற்று மூலமாகப் பயன்படுத்த முடியும். இத்தகைய ஒரு வரைப்பு மரபு கந்தரோடையில் இன்றும் தொடர்வதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது பசுமாடுகளுக்கு குறி சுடும் மரபில் காணப்படும் ஒரு குறியீடான சேது வடிவமேயாகும். யாழ்ப்பாணத்து ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்து சேது நாணய வெளியீட்டில் காணப்படும் அதே வடிவத்தினை இற்றைவரைக்கும் கந்தரோடையில் உள்ள நெல்வயற் செய்கையாளர்கள் தத்தமது பட்டிகளுக்கு (மாடுகளுக்கு) குறி சுடுவதனுடாகப் பேணி வருவதனை இக்கட்டுரையாசிரியர் (Eye witness) நேரடியாகவே கண்டுள்ளார். இவ்வாறான தொல்லியல் மற்றும் பண்பாட்டு மானிடவியற் சான்றுகளின் அடிப்படையில் நாகர்வம்சப் பாரம்பரியப் பின்னணியில் நாகரதும் அம்மக்கட் கூட்டத்தின் அரச இலச்சினையாக சேது வடிவம் இலங்கையில் பேணப்பட்டு வந்திருந்தமையைக் காண்கின்றோம். இப்பின்னணியில்

நாகர்வம்சத்தினரது ஆட்சிக்காலத்தில் இந்து சமயப் பண்பாட்டில் அவர்களுக்கிருந்த தொடர்புகள் மிகத் தெளிவாக துல்லியமாக வெளித்தெரிவதனைக் காண்கின்றோம். சிவ வழிபாடே அவ்வம்சத்தினரின் மிகப் பிரதானமான சமய வெளிப்பாடாக அமைந்திருந்தது என்பதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. சதுரமான செம்பு நாணய மொன்றில் "சிவ" என்ற வாசகம் தமிழ்ப்பிராமி வரிவடிவில் பொறித்திருக்கக் கண்டெடுக்கப்பட்ட நிகழ்வு 1995 இல் கந்தரோடை அகழ்வின் போது ஏற்பட்டது. இந்த நாணயம் நாகமன்னன் ஒருவனால் வெளியிடப்பட்டது என்பதும் தற்போது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், கந்தரோடையைத் தலை நகராகக் கொண்ட நாகர் வம்சத்தினர் நாகதுவீபத்தில் சிவவழிபாட்டு மரபுகளையே வளர்த்தெடுத்திருந்தனர் என்ற தெளிவான முடிபினை கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

அரிக்கமேடு - ஆவரம்பிட்டி - கந்தரோடை

கந்தரோடையில் பென்சில் வேனியாப் பல்கலைக்கழகத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட தொல்லியலகழ்வாய்வின் அடிப்படையில் அப்பிரதேசத்து மட்பாண்டங்களின் தன்மை, தொன்மை பற்றி அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியலாளர் கந்தரோடையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்ட வகைகளை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக வகுத்து தமது ஆய்வினைச் செய்துள்ளனர். இதில் முதலாவது வகையினை "A" என வகுத்துள்ளனர். இவ்வகையைச் சேர்ந்த மட்பாண்டங்களின் கழுத்து வளையங்கள் (Rim) ரோமச்சிவப்பு நிறத்தினை (Roman Red) கொண்டு விளங்குகின்றன. இவ்வகையான மட்பாண்டங்களை தென்னிந்திய அரிக்கமேட்டு மட்பாண்ட வகைகளில் இருந்து வேறுபடுத்தியு முள்ளனர்.

சதுரமான செம்பு நாணயமொன்றில் "சிவ" என்ற வாசகம் தமிழ்ப்பிராமி வரிவடிவில் பொறித்திருக்கக் கண்டெடுக்கப்பட்ட நிகழ்வு 1995 இல் கந்தரோடை அகழ்வின் போது ஏற்பட்டது.

இரண்டாவது "B" வகையான மட்பாண்டங்களை கறுப்பு-சிவப்பு வர்ண மட்பாண்டங்கள் என வகுத்துள்ளனர். இவை பெருமளவுக்கு தென்இந்திய பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களுக்குரிய மட்பாண்ட வகைகள் எனவும் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையான மட்பாண்டங்கள் தென் இந்தியாவில் அரிக்கமேட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன எனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக இவ்வகையான மட்பாண்டங்களின் பரவலான உபயோகமானது தென் இந்தியாவில் இரும்பின் உபயோகத்துடன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்பது தொல்லியலாளரின் கருத்தாகும்.

கந்தரோடையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களில் "கிராபிடிக் குறிகள்" (Graffiti Marks) இருப்பதனையும் அவதானிக்க முடிந்தது. இது மட்பாண்டத்தின் அலங்கார வேலைப்பாடுகளையே குறிக்கும் என்பது ஒரு சாராரது கருத்தாகும். இக்குறியீடுகளானவை மட்பாண்டம் செய்யும் குழுவினருடைய குறியீடுகளே என்பது இன்னும் சிலரது கருத்து. தென் இந்தியாவில் அரிக்கமேட்டுப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களில் கிராபிடிக் குறிகள் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. இக்குறியீடுகள் பற்றி தென்னிந்திய தொல்லியல் அறிஞர்கள் பல்வேறுவகையான ஆய்வுகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

சங்ககாலத் தமிழகத்துடனான வாணிபத் தொடர்புகள்

சங்ககால இலக்கியப் பரப்பில் நாக வம்சத்தைச் சேர்ந்த பல புலவர்களது பெயர்கள் இடம்பெற்றிருப்பது இப்பொழுது எமக்கு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியாக அமைகின்றது. ஈழமுடி நாகராயர், ஈழநாகன், ஈழ நாகராயர், பூநாகன், குறுநாகன் போன்ற பெயர்கள்

நாகதுவீபத்தைச் சேர்ந்தவை என எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சங்ககால முடியுடை மூவேந்தரின் ஆட்சிப் பரப்பிற்குள் காணப்பட்டிருந்த குறுநில மன்னர் போன்றே சிற்றரசராக நாகர்களும் நாகதுவீபத்தில் ஆட்சி செய்திருந்தனர் என்பதனை இப்பொழுது இந்நாணய வெளியீடுகள் மூலம் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது. இதேபோன்று மணிமேகலையில் உள்ள பல செய்திகள் குறிப்பாக மணிபல்லவம் தொடர்பாகக் கிடைத்துள்ள செய்திகளுடன் நாக அரசர்களைப் பற்றிய செய்திகளும் இணைக்கப்பட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளமையானது நாகவம் சத்தினரது அரசமுறைமையுடன் தொடர்புபட்ட வகையிற் கிடைத்த தொல்லியற் சான்றுகளுடன் இணைத்த வகையில் ஆராய்ந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பினைத் தருகின்றது. பாளிமொழியில் "நகதிவ" எனக் குறிப்பிடப்பட்ட நாகதீபம் பற்றிய வரலாற்றுத் தொடக்கத்தினை நாகமன்னர்களுடைய ஆட்சிமுறைமையுடன் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதனையும், அவர்கள் திராவிட நாகர்களே என்பதனையும் இக்குறிப்பிட்ட நாணய வெளியீடுகள் வாயிலாக உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளவும் முடிகிறது.

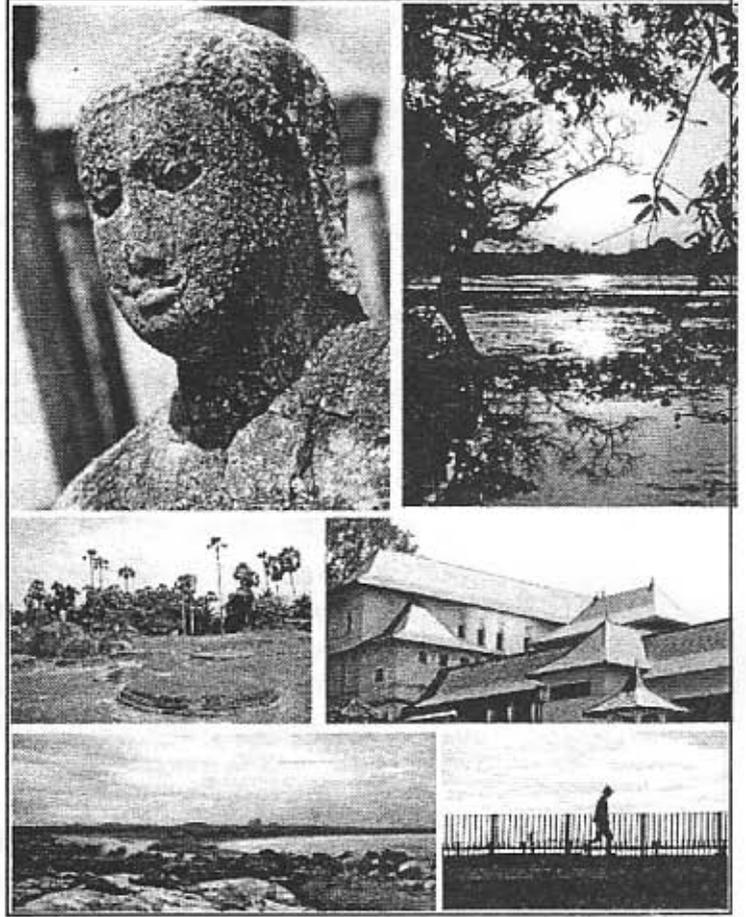
நாக முத்திரைகள் பொறிக்கப்பட்ட மூன்று மட்பாண்டத் துண்டுகளை சூளைப் பகுதியில் இருந்து மீட்டெடுக்க முடிந்தமையானது வாணிபத் தொடர்புகளை உறுதிப்படுத்துவதற்கேற்ற வழிவகைகளைத் தெளிவாக்கியுள்ளது. வட்டவடிவமான இம் முத்திரைகள் தனித்துவமான வகையிற் தோற்றமளிப்பது ஒருபுறத்தில் அதிகார பூர்வமான உற்பத்திமுறை வழக்கையாற்றுப்பள்ளத்தாக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதனையும் மறுபுறத்தில் ஏற்றுமதிக்குரிய தரத்தினை நிர்ணயம் செய்யும் குறியீடாகவும் உபயோகிக்கப்பட்டது என்பதனையும் அவை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைகின்றன. சிவப்பு வகையைச் சேர்ந்த மட்பாண்டங்களில் சூளையிட்டுச் சுடுவதற்கு முன்னமே இத்தகைய முத்திரைகள் பதிட்டம் செய்யப்பட்டிருந்தன என்பதனை செய்முறைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உள்வட்டம் வெளிவட்டம் என்பவற்றுக்கிடையே உற்ற இடைவெளியில் பிராமி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுக் காணப்படுவது அத்தகைய மட்பாண்டங்களினது காலவரையறையை நிர்ணயம் செய்து கொள்வதற்கு உதவுவதாக உள்ளது.

கந்தரோடையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களில் "கிராபிடிக் குறிகள்" இருப்பதனையும் அவதானிக்க முடிந்தது. இது மட்பாண்டத்தின் அலங்கார வேலைப்பாடுகளையே குறிக்கும் என்பது ஒரு சாராரது கருத்தாகும்.

வட்டத்தின் மையப்பகுதியில் நாகவடிவம் பொறிக்கப்பட்டுக் காணப்படுவது அதன் சிறப்பியல்பாகவும், வரலாற்றுக்கு முக்கியத்துவம் உடையதாகவும் அமைந்து விடுகின்றது.

நாகமுத்திரைகள் பொறிக்கப்பட்ட இச்சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் வாணிப நோக்கத்திற்காக உற்பத்தி செய்யப்பட்டவை என்பதனை அவை மீட்டெடுக்கப்பட்ட நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறிப்பிட்டுக் கொள்ள முடிகிறது. சங்ககாலத் தமிழகத்துடனான வாணிபத் தொடர்புகளுக்கு அச்சாணியாக விளங்கிய ரோமாபுரி வியாபாரிகள் தமது பிரதிநிதிகள் ஊடாக இப்பிராந்தியத்திலும் (வழுக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கிலும்) வாணிப முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதனை இங்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் ரோமன் ரௌலெட்டட் மட்பாண்டங்களும் ரோம நாணயங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. சேரநாட்டுப் பிரதிநிதிகளே ரோமாபுரி பெரு வர்த்தகர்களையும் ஈழத்து வியாபாரிகளையும் இணைத்து வைத்த வணிகர்களாவர். சிலப்பதிகாரம் - மணிமேகலை போன்ற நூல்கள் இவற்றுக்குச் சிறந்த சான்றுகளை வழங்குகின்ற இலக்கிய மூலங்களாகவும் உள்ளன. கந்தரோடையைப் பொறுத்தவரையிலும் சேரநாட்டு வாணிபப் பிரதிநிதிகள் ஊடாக தமிழகத்தினூடான பொருளாதாரப் பரிவர்த்தனை மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது என்பதனை உறுதிப்படுத்தும் சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன. அந்தவகையில் முத்திரையிடப்பட்ட இச்சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் ஏற்றுமதி நோக்கத்திற்கான தரநிர்ணயத்தை உறுதிப்படுத்தி நிற்கும் அதேநேரத்தில் அரசமுறைமை ஒன்று வளர்ச்சி பெற்றிருந்த வகையினையும் பக்கம் பக்கமாக உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன எனலாம். இந்த அம்சம் மேலும் விரிவாக ஆராயத்தக்கதாகவும் உள்ளது.

தமிழகத்திற்கும் கந்தரோடைக்கும் இடையே காணப்பட்டிருந்த வாணிபத் தொடர்புகளை மிகவும் தெளிவாக சான்று காட்டி நிற்கின்ற மூலங்களாக சங்ககாலப் பாண்டியன் பெருவழுதியின் சதுர நாணயங்கள் காணப்படுகின்றன. 1956ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றில் பாண்டியன் பெருவழுதியின் இரு நாணயங்கள் (மீன் சின்னத்துடன் கூடியவை) "பௌத்த சக்கர வகை" எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டு

வெளியிடப்பட்டமையைக் காணலாம். அதே வகையான நாணயம் ஒன்று இப்பொழுது எமக்குக் கிடைத்திருப்பது தமிழகத்தில் கிடைத்த பாண்டியர் நாணயங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கிக்கொள்ள வாய்ப்பினை அளித்துள்ளது. அண்மையில் தமிழகத்திலிருந்து வெளியான பாண்டியர் நாணயங்கள் என்ற ஆய்வுநூல் ஒன்றில் இதேவகையான நாணயமும் வெளியிடப்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. சங்ககாலத்தைச் சேர்ந்த வேப்பங்காய் நெல்லிக்காய் போன்ற உருண்டை வடிவமுடைய நாணயங்களும் கந்தரோடையிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவை தொடர்பாக அறிஞர்கள் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளனர். இவை யாவுமே வழுக்கையாற்றுப் பள்ளத்தாக்கு பிராந்தியத்திற்கும், தமிழகத்திற்குமிடையிலான வாணிபத் தொடர்புகளை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்ற சான்றுகளாகும்.

தமிழகத்திற்கும் கந்தரோடைக்கும் இடையே காணப்பட்டிருந்த வாணிபத் தொடர்புகளை மிகவும் தெளிவாக சான்றுகாட்டி நிற்கின்ற மூலங்களாக சங்ககாலப் பாண்டியன் பெருவழுதியின் சதுர நாணயங்கள் காணப்படுகின்றன.

சங்ககாலத் தமிழகத்துடனான தொடர்பின் நிமித்தமாக வழக்கையாற்றுப் பிராந்தியத்தில் ஏற்பட்ட செல்வாக்கு நிலைகளை அங்கு வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற பல இடப்பெயர் கள் இன்றுவரை வெளிப்படுத்தி நிற்பதனையும் காணலாம். சிறப்பாக கந்தரோடைப் பிராந்தியத்திலுள்ள குறிப்பிட்ட மையங்களின் - குறிச்சிகளின் பெயர் வரிசையில் சங்கம் புலவு, தில்லையங்கூடல், கயல்கண்ணி, அங்கண், அம்மைக்கடவை, உச்சாப்பனை, பருத்தியாவோடை (பருத்தியோடை), திரும்புதுறை போன்றன இங்கு ஆய்வுக்கொடுத்துக்கொண்ட பகுதிகளாகவுள்ளன. சங்கம் புலவு என்ற குறிச்சியானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொல்லியற் சான்றுகளை ஈந்தவண்ணமுள்ளது. மிகப் பழமைவாய்ந்த ஈம அடக்க முறையைக் கொண்டுள்ள இம்மையத்தில் இருந்து பழமை வாய்ந்த நாகலிங்கம் ஒன்று அண்மையில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. மஞ்சள்நிறக் கலவையினாலான - கல்வகையை ஒத்த வகையில் இந்நாகலிங்கம் காணப்படுகின்றது. திருக்காம்புலியூர் அகழ்வாய்வின் போது கிடைத்த நாகலிங்க வடிவத்தினை இது பெரிதும் ஒத்துக் காணப்படுவதும், குடிமல்லத்தில் கிடைத்த லிங்கத் தின் வரைபுகளை ஒத்தவகையில் இந்நாகலிங்கம் விளங்குவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்விடம்தொடர்பாக மேலும் ஆராய இடமுண்டு.

துணை நூல்கள்

இந்திரபாலா கார்த்திகேசு :

1. "யாழ்ப்பாணத்தில் தொல்பொருளாராய்ச்சி", இளவேனில் (2வது ஆண்டு மலர்), 1970, தென்மராட்சி இலக்கிய மன்றம், சாவகச்சேரி.
2. "அல்லைப்பிட்டியில் அகழ்ந்தெடுத்த அழகிய சீனப் பாத்திரங்கள்"

முடிவுரை

கந்தரோடை பற்றிய ஆய்வில் இனத்துவ அரசியல் நிலை மேலோங்கிக் காணப்பட்டு வந்த மையின் பின்னணியில் அம்மையத்தினுடைய பிராந்தியத் தொல்லியல் முக்கியத்துவம் இழக்கப்படுவதற்குக் காரணமாயிற்று. இலங்கைத்தொல் லியற் திணைக்களத்தினால் கந்தரோடை எந்தவிதமான ஆய்வுகளுக்கும் உட்படுத்தப்படாமல் நெடுங்காலமாக கைவிடப்பட்டமைக்கான காரணம் என்ன என்று ஒருவர் ஆராயும்போதே அந்த இனத்துவ அரசியலின் தார்ப்பரியம் புரியும். திராவிடப் பண்பாட்டு மையமாக கந்தரோடை காணப்பட்டதன் காரணத்தினால் லேயே தொல்லியற் திணைக்களம் அப்பிராந்தியத்து அகழ்வாய்வினை முன்னெடுக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் அங்கு காணப்படும் பௌத்த எச்சங்களை சிங்கள பௌத்த எச்சமாகக் காட்டுவதற்கு ஏற்ற பகீரதப் பிரயத்தனங்கள் நடைபெற்று வருவதனைக் காண்கின்றோம். சமுதாய நல்லிணக்கங்களை உருவாக்கி, இலங்கைத் தீவில் சமாதான-சகவாழ்வினை ஏற்படுத்த விரும்புவார்கள் கந்தரோடையை இனக் காழ்ப்பற்ற ரீதியில் அணுகி, அதனை ஒரு சர்வதேசப் பண்பாட்டிற்குரிய தொல்லியல் மையமாகப் பிரகடனப்படுத்தும் பட்சத்தில் கந்தரோடையினுடைய யதார்த்தமான பண்பாட்டு உள்ளடக்கமானது தொல்லியலுக்குரிய இலக்கணங்களுடன் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கு சந்தர்ப்பமேற்படும். சர்வதேசத் தரம் வாய்ந்த தொல்லியற் குழுக்களினால் கந்தரோடை அகழ்வாய்வுற் குட்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்திலேயே அங்கு புதை யுண்டுபோன சமுத்திரவியல் நாகரிகம் சிதல மடையாது வெளிவரக்கூடிய சாத்தியம் ஏற்படும். அந்நாட்கள் வரும்வரைக்கும் நாமும் பொறுத்திருப்போமாக.

சங்ககாலத்
தமிழகத்துடனான
தொடர்பின் நிமித்தமாக
வழக்கையாற்றுப்
பிராந்தியத்தில்
ஏற்பட்ட செல்வாக்கு
நிலைகளை
அங்கு
வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற
பல இடப்பெயர் கள்
இன்றுவரை
வெளிப்படுத்தி
நிற்பதனையும்
காணலாம்.

5. "கந்தரோடையிற் கிடைத்த ஒரு பிராமிச் சாசனம்", பூர்வ கலா, யாழ்ப்பாணத் தொல்லியற் கழகச் சஞ்சிகை, 1973, பக். 16.
6. "செய்தியும் குறிப்பும்", சிந்தனை, 1972 ஜனவரி 5, 2, பக். 37.
7. "யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டுக்கள்", சிந்தனை சிற்றிதழ், 1969, பேராதனை.
8. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம், யாழ்ப்பாணத் தொல்லியற்கழக வெளியீடு, 1972.

கணபதிப்பிள்ளை, க :

1. "நாகர் கோவில்", ஈழத்து வாழ்வும் வளமும் பாரி நிலைய வெளியீடு, 1962, பக். 30.

குல. சபாநாதன் :

1. இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள், (நல்லூர்), நல்லூர் தேவஸ்தான வெளியீடு.
2. இலங்கையின் புராதன சைவாலயங்கள், (நயினை நாகேஸ்வரி அம்பாள்), 1962, பக். 3.
3. (பதிப்பாசிரியர்) யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, கொழும்பு, 1953.

குணசிங்கம், செ :

1. கோணேஸ்வரம், பேராதனை, 1973.
2. "வல்லிபுரத்துப் பொன்னேட்டின் வரலாற்று முக்கியத்துவம்", (ஒரு மறு மதிப்பீடு), ஸ்ரீவல்லிபுர ஆழ்வார் சுவாமி கோயில் திருக்குடமுழுக்கு மலர், மகாசபை வெளியீடு, 1977.

குருமூர்த்தி, சா :

1. தொல்பொருளாய்வும் தமிழர் தம் பண்பாடும், சென்னை பல்கலைக்கழகம், 1974.

சிவசாமி, வி :

1. "வல்லிபுரத் தாழி தரும் தமிழர் நாகரிகம்", ஈழநாடு (வாரமலர்) 28.05.1972.
2. "வல்லிபுரம் - ஒரு தொல்பொருட்களஞ்சியம்", சங்கமம், (சஞ்சிகை), 1975, பெப்ரவரி, பக்.12.
3. "நல்லூரும் தொல்பொருளும்", ஒளி (நல்லை நகர்ச் சிறப்பிதழ்) 1972.
4. "காலத்தால் முந்திய நல்லூர்ச் சிலைகள்", கலைகள் (மறுபிரசுரம்), 1973, பக்.14.

5. யாழ்ப்பாணக் காசுகள், 1974, வட்டுக்கோட்டை.

6. "யாழ்ப்பாணக் காசுகள்", (நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு சமர்ப்பித்த கட்டுரை) ஜனவரி, 03.09.1974.

7. "தெல்லிப்பளையிற் கிடைத்த மத்திய கால நாணயங்கள்", பூர்வகலா, 1975, பக். 27 — 31.

8. "யாழ்ப்பாணத்தில் 1972ஆம் ஆண்டு கிடைத்த சில நாணயங்கள்", பூர்வகலா 1973, பக் 23 — 26.

9. "தொல்பொருளியல் - ஓர் அறிமுகம்", ஈழநாடு, (வாரமலர்) மறுபிரசுரம் 1972, செப்ரெம்பர்.

செல்வரத்தினம், அ (கலைஞானி)

1. "கந்தரோடை" சங்கமம் அக் - நவம்.ஈ 1979, பக். 35 — 39.

சேயோன், வே. :

1. "ஈழத்துப் புராதன நாணயங்கள்", 24.11.1975 மாலை யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியற் கழகத்தில் நிகழ்த்திய சிறப்பு சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.

பொன்னம்பலம், சி :

1. "கந்தரோடைத் தொல்பொருட்களும் யான் பெற்ற அனுபவங்களும்", பூர்வகலா, யாழ்ப்பாணத் தொல்லியற் கழக சஞ்சிகை, 1973, பக். 1 — 4.

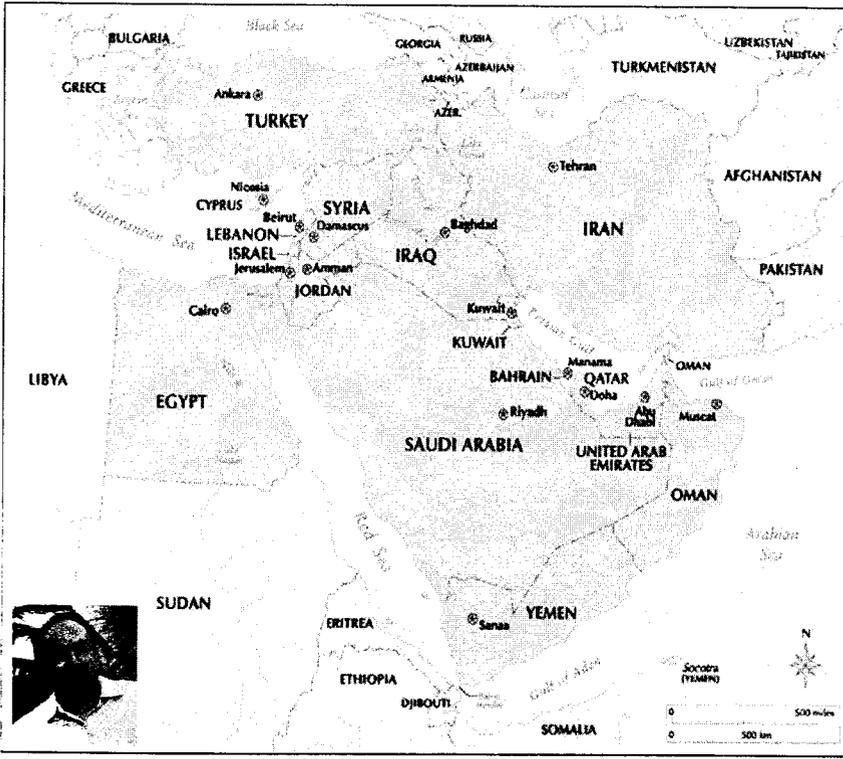
முத்துக்குமாரசாமி, வை :

1. "நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்", ஸ்ரீலங்கா 11, ஆகஸ்ட் 1950, பக். 12 — 14, 41.

ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை, ஜே :

1. கைலாயமாலை, ஆராய்ச்சி முன்னுரை, 1 சென்னை 1939, வரலாற்றின் பின்னணியில் நல்லூர் சங்கமம் (சஞ்சிகை) ஆகஸ்ட் 1974, பக். 11 — 19.

2. Begley, Vimala : *Archaeological Exploration in Northern Ceylon, Expedition, 9 (4) Summer, 1967.*
3. Casie Chetty, Simon : "Vedi – Arasan – Kottai", C.J. 1832.
4. Casie Chetty, Simon : "Description of a ruin at Welaney", C.J. 1 (4) Jan 13, 1852.
5. Casie Chetty, Simon : "On the History of Jaffna from the earliest period to the Dutch Conquest", J.R.A.S.C.B. Vol. I, 1845 – 48.
6. Codrington, H.W. : *Ceylon coins and currency, Colombo, 1924.*
7. Codrington, H.W. : *A short History of Ceylon*
8. Culavamsa : Td. by Geiger, W, 1853.
9. Devendra, Don Titus : "A ruined degaba in delft" J.R.A.S.C.B. 13, 1969 (Vedi Arasan Kottai)
10. Ellawala, H : *Social History of Early Ceylon, Dept. of Cultural Affairs, Ceylon, 1969.*
11. Gnanaprakasas, S: "The forgotten coinage of the kings of Jaffna", C.L.A.R., 1920, April, p. 172.
12. Gnanaprakasas, S: 'Sankily's fortress at Kopy, C.A.L.R. 2(3) 1917, pp 194 – 195.
13. Gnanaprakasas, S: "Sinhalese place name in the Jaffna peninsula", C.A.L.R., 1910 – 17, p. 167.
14. Godakumbura, Charles Edmund, : 'Archaeology of Ceylon's Northern Peninsula, I & III C.T. Jan 1967, 3 – 10, Aug. 1967 10 – 15: Nov. 1967.
15. Godakumbura, C.E., Kanterodai" J.R.A.S.C.B. 12, 1968
16. Horsburgh, B : "Sinhalese place – name in the Jaffna Peninsula", C.A.L.R., 1916 – 17, p.54.
17. Iravatham Mahadevan : 'Some Rare coins of Jaffna', *Damilica, Vol.I Journal of the department of Archaeology, Governmnet of Tamil Nadu.*
18. Indrapala, K:(Editor), *Epigraphia Tamilica, Jaffna Archaeological Society Publication Series, No.1 Jaffna, 1971.*
19. Indrapala, K: "The Nainativu Tamil Inscription of Parakramabahu – I, U.C.R. XXI No.1 Ap. 1963.
20. Katirresu, S: *A Hand Book of Jaffna Peninsula, A Sopuvenir of Northern Railway Opening in 1905, Jaffna.*
21. Lewis, J. P : *Some notes on Archaeological matters in the Northern Province', C.A.L.R. 2 (2) Oct., 1916, pp. 94 – 99.*
22. Lewis, J.P : 'Nayi – Nettive or Ayikuntike Minisu, C.A.L.R., 1916 – 17, p. 274.
23. Lewis, J.P. : 'Sinhalese occupation of the Jaffna Peninsula', J.R.A.S.C.B. Vol XXVIII, p. 87.
24. *The Mahavamsa or the Great Chronicle of Ceylon, Td. by W.Geiger, Pali Text Society, London, 1934.*
25. Pathmanathan, S : *The Kingdom of Jaffna, 1978.*
26. Paranavitana, S : *Epigraphia Zeylanica, Vol. IV, Dept. of Archaeology, Colombo.*
27. Pieris, Paulus Edward, : 'The Kantarodai Finds', J,R,A.S.C.B. 28 (74), 1921, p. 148.
28. Pieris, P.E.: 'Nagadipa and Buddhist Remains in Jaffna, J.R.A.S.C.B. 26 (76), 1917, pp 11 – 50, 28 (72), 1919 : pp. 40 – 66.
29. Pieris, P.E.: 'Sinhalese coins in Jaffna, J.R.A.S.C.B. Vol.XXVI No. 70, 1917.
30. Pieris, P.E.: 'Pandara Malikai', J.R.A.S.C.B. Dec., 1916 (An old Building at Nallur).
31. Perera, B.J.: 'The ports of Ancient Ceylon', C.H.J., Vol I No.2, Jan. 1952.
32. Perera, B.J.: 'Jambukola (Kankesanturai) and Mahatiitha (Mantota) as ports of C e y l o n ', C.H.J. Vol. I & 2, Jan. 1952.
33. Pearson Joseph : 'Notes on the Forts of the Jaffna Islands', J.R.A.S.C.B., Vol. XXIX, No. 76, 1929.
34. Raghavan, M.D. : *Tamil Culture in Ceylon, Kalianilayam, Colombo, 1971.*
35. Rasanayagam, C : *Ancient Jaffna, Every mans Publishers, Madras, 1926.*
36. Sircar, D.C.: *Studies in Indian Coins, Delhi 1968, pp 1 – 2. ennent, A: Ceylon, Vol.II, p.539.*

ஆலிவ் மர கிளையில் படரும் பேரிச்சு மர நிழல்

எச்.பீர்முஹம்மது

எச்.பீர்முஹம்மது,

தமிழ்நாடு
குமரி மாவட்டத்தைச்
சேர்ந்தவர்.
தற்போது
வளைகுடாவில்
தகவல்
தொழில்நுட்பத்துறையில்
பணியாற்றுகிறார்.
கீழைக் கோட்பாடுகள்,
பின்நவீனத்துவம்
பின்காலனியம்
போன்ற துறைகளில்
ஆர்வம்மிக்கவர்.
இவைதொடர்பில்
பல்வேறு கட்டுரைகளை
தொடர்ந்து
எழுதி வருபவர்.

உ

லக வரலாற்றில் மதங்கள் அதற்கான வரலாற்று தேவையாலும் அவ்வாறு தேவையென அவைகள் உணர்வதாலும் உருவாகுகின்றன. இதன் பின்னால் சமூக, பொருளாதார, பிரதேச ரீதியான காரணங்கள் இருக்கின்றன. செமிடிக் மதங்கள் அவ்வாறு உருவானவை. இன்றைய உலகில் ஆதிக்கம் செலுத்துபவைகளும் அவைகள் தான். செமிடிக் சமூகம் ஒரே வேர் கொண்ட குடும்பத்தை சார்ந்தது. அதன் மொழிகள் ஒரே வழக்கியல்பை சார்ந்தவை. அராமிக், அக்காடியன், அம்ஹாரிக், கேனான், அரபி, மால்டீஸ், பொனிசியன் போன்றவைகளாக அவை நீள்கின்றன. வட ஆபிரிக்காவையும், மத்திய கிழக்கு பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கிய செமிடிக் மொழி பிரதேசம் இன்று சிதைந்து சில மொழிகள் மட்டுமே உயிர்கொண்டிருக்கும் கோளமாக உருமாறி இருக்கிறது. செமிடிக் மதங்களான யூதம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் போன்றவை இதன் கலாசார ஒழுங்கின் வடிவமே. மத்திய கிழக்கின் ஓர் அவசியமான, தற்செயலான கட்டத்தில் தோன்றிய இவை பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரந்து விரிந்து தனக்குள் முரண்பாடுகளையும், உராய்வுகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் இன்னொரு கட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்து வேறுபட்ட நாகரீகங்களை பதிலீடு செய்பவைகளாக மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதில் ஒரு துருவத்தில் இஸ்லாமும், மறு துருவத்தில் கிறிஸ்தவ மற்றும் யூதமும் வரிந்து நிற்கின்றன. மத்திய கிழக்கில் தோன்றி ரோமாபுரியில் வேர்கொண்ட கிறிஸ்தவம் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை ஐரோப்பாவில் வலுவாக நிலைகொண்ட அரசியல் சக்தியாக தான் இருந்தது. 11 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்த சிலுவைபோர்களானது மத்திய கால ஐரோப்பிய வரலாற்றில் புதிய பேரரசு கட்டமைப்பிற்கான தொடக்கம் குறித்தது. கிழக்கு பகுதியில்

தாங்கள் இழந்த பகுதிகளை உது மானிய பேரரசிடம் இருந்து மீட்கவும், ஜெருசலத்தை கைப்பற்றவுமாக இருந்தது அந்த போர். அக்காலத்தில் திருச்சபை பேரரசை கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் படைத்ததாக இருந்தது. திருச்சபையின் கட்டளைபடி ஜெருசலத்தை மீட்பதற்காக ஆசியா மைனர் நோக்கி வந்த கிறிஸ்தவபடையானது துருக்கியின் அனதோலியா வரை கைப்பற்றியது. ஜெருசலத்தை அவைகள் நெருங்க முடியாதவாறு தடுக்கப்பட்டன. அக்காலகட்டத்தில் மத ரீதியான இரு பெரும் பேரரசுகளுக்கிடையேயான உருவான மோதல்களானது கிழக்கு-மேற்கு என்ற வரலாற்று துருவ அடிப்படையை உருவாக்கியது.

கிறிஸ்தவம் இடைக் காலத்தில் மறுமலர்ச்சியுடைய மதிப்பீடுகளை உள்வாங்கி கொண்டபோது இஸ்லாம் அதன் காலத்தை பின்னோக்கி தொடங்கியது. தொடக்ககால மதிப்பீடுகளே தனக்கு உசிதமானது என்பதை தேர்ந்தெடுக்க ஆரம்பித்தது. 10 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 14 ஆம் நூற்றாண்டு வரை அது அறிவியல் கோட்பாடுகளை முன்னகர்த்திய போதும் அதன் இடைக் கட்டம் மிகுந்த தேக்க நிலையை சந்திக்க ஆரம்பித்தது. இந்த வரலாற்று தேக்கமே இன்று வரை அதன் போக்கை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக விளங்குகிறது.

யமுனா ராஜேந்திரன் தமிழின் முன்னணியான சினிமா விமரிசகர் மற்றும் மார்க்சிய கோட்பாளர். இவரின் இந்த புத்தகம் அரசியல் இஸ்லாம் பற்றிய அறிதல் முறை, செப்டம்பர் 11 நிகழ்வு, ஈரானிய திரைப்பட சூழல்கள், ஆப்கானிய தலிபான்கள், சதாம் உசேன், பூக்கோவின் ஈரானிய பயணம் மற்றும் அவரின் ஆன்மீக அரசியல், பிரெஞ்சு சிந்தனையாளரான ழீன் போதிலாரின் பிம்ப அரசியல்வெளி ஆகிய தளங்களை தொட்டுக் கொண்டு செல்கிறது. இவற்றை

வரலாறு, கலாசார தகவமைப்புகளோடு ஆராய்கிறது. இது சார்பான பல்வேறு திரைப்பட, குறும்பட காட்சிபதிவுகளையும் விமரிசன பார்வைக்கு உட்படுத்துகிறது. அரசியல் இஸ்லாம் என்பது மத்தியகிழக்கு சமூகத்தில் அதன் அரசுகளின் மதரீதியான ஆட்சி வழி முறைகள் இணைந்த ஒரு கோட்பாடு. மேற்கில் அடிப்படைவாதம் (Fundamentalism) என்றழைப்பதைதான் இங்கு அரசியல் இஸ்லாம் என குறிப்பிடுகிறார்கள். அடிப்படையில் இரண்டும் ஒன்றே.

அரசியல் இஸ்லாம் விடுதலை இறையியலுக்கு மாறானது. அடிப்பணிதலை முன்வைக்க கூடியது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் நவீனத்துவ வடிவில் தொடங்கி 20ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்கட்டத்தில் ஐரோப்பா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் வேர்கொண்ட விடுதலை இறையியல் கோட்பாடானது மரபான கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்கு மாற்றாக எழுந்தது. 1971 ல் பெரு நாட்டை சேர்ந்த கத்தோலிக்க மத குருவான கொஸ்தாவா என்பவர் எழுதிய விடுதலையின் இறையியல் (Theology of liberation) என்ற நூல் இக்கோட்பாட்டுக்கு மேலும் வலுசேர்த்தது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இந்த கோட்பாடு பெரும் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. இவர்கள் மதம் என்பது மனித விடுதலைக்கான ஒரு நிலை கருவி என்றும் அதை ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் சமூகத்தின் விளிம்பு நிலை மனிதர்களுக்கு சாதகமாக திருப்பவேண்டும் என்றார்கள். இந்த இயக்கம் அந்த காலகட்டத்தில் கத்தோலிக்க அடிப்படைவாதிகள் மத்தியில் கடும் எதிர்ப்புக்கும், விமரிசனத்துக்கும் ஆளானது. நவீனத்துவத்துக்கு முந்தைய ஐரோப்பா அரசும் மதமும் பிரிக்கப்படாத நிலையில் மத ரீதியான அரசாகவே இருந்தது.

ரோமாபுரி கடந்த இரு நூற்றாண்டு களுக்கு முன்புவரை தேசம், ஆட்சியதிகாரம் என்பதை மதப் பிரதிகளே தீர்மானிப்பதாக நம்பியது. இந்த சூழலில் மறுமலர்ச்சியுடைய, பிரெஞ்சு புரட்சியும் அதை முற்றிலும் தலைகீழாக மாற்றின. அங்கு நவீனத்துவ கோட்பாடு உருவாகி மனித சமூகமே அவற்றின் சொந்த வரலாற்றுக்கு உத்தரவாதம் என்றது. அது கூட்டாகவோ அல்லது தனியாகவோ நிகழலாம். மனித அறிவு முன்னிலை பெற்றது. ஜனநாயகம், மதசார்பின்மை போன்ற கருத்துருவங்கள் எழுந்தன. இது இன்னொரு சூழலில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்கு

திருச்சபையின்
கட்டளைபடி
ஜெருசலத்தை
மீட்பதற்காக
ஆசியா மைனர்
நோக்கி
வந்த
கிறிஸ்தவபடையானது
துருக்கியின்
அனதோலியா
வரை கைப்பற்றியது.

தொடக்கமிட்டதாகவும் மாறியது. தேச நிர்ணயத்தில் அரசும் மதமும் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நவீனத்துவம் தான் முதன் முதலில் வலியுறுத்தியது. ஆக ஒரு தேசத்தில் ஆத்திகரோ அல்லது நாத்திகரோ, உருவ வழிபாட்டாளரோ அல்லது ஓரிறை வழிபாட்டாளரோ, மதவாதியோ அல்லது மதசார்பற்றவரோ இருக்கலாம். ஆனால் அரசுக்கு அதைப் பற்றி அறிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஐரோப்பா நவீனத்துவத்தின் போக்கில் நிற்க அதன் மறுபுறத்தில் மத்திய கிழக்கு இஸ்லாமிய சமூகம் நின்றது. அது அரசும் மதமும் ஒன்றே என்றது. காலனித்துவ காலகட்டத்தில் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட மௌதூதி இயக்கம் இதற்கு உதாரணமாகும். அது உண்மையான இறை நம்பிக்கையாளர்கள் இஸ்லாமிய அரசின் கீழ் தான் செயல்பட வேண்டும் என்றது. மேலும் இஸ்லாமிய அடிப்படை பிரதிகளே ஆட்சியதிகாரத்தையும், தேச இறையாண்மையையும் தீர்மானிக்கும் சக்தி. அதை முழுமையாக அமல்படுத்துவதன் வழியே ஓர் அரசின் வெற்றியும் தோல்வியும் இருக்கிறது என்பதாக நம்பியது. மேலும் பல நூற்றாண்டுகளாக மத்திய கிழக்கை தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த துருக்கிய உதுமானிய பேரரசு இதற்கு செயல்வடிவம் கொடுக்கத் தொடங்கியது. அதன் தொடக்க காலம் லௌகீகமாக இருந்த போதும் இறுதி கட்டம் அடிப்படைகளை நோக்கி நகர தொடங்கியது.

இதன் மறுபுறத்தில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அரேபிய தீபகற்பத்தில் தோன்றிய வஹ்ஹாபிய இயக்கமும் அரசியல் இஸ்லாத்தின் தூண்டு கோலாக மாறியது. அது அதுவரை இஸ்லாமிய சமூகத்தில் நிலவி வந்த அனைத்தையும் மதவிரோதமான ஒன்றாகவும், மாற்று கலாசாரமாகவும் கருதியது. அதனால் கலை மற்றும் இலக்கிய செயற்பாடுகள் மத அடிப்படைக்கு எதிரானதாக பார்க்கப்பட்டன. இதுவே கலைகள் மீதான நடப்பு இஸ்லாமிய சமூகத்தின் இதுவரையிலான அந்நியபாடிற்ரு காரணம். (இசை, திரைப்படம், நாடகம், நாட்டியம் போன்றவை) சலூதி அரேபியா தான் இதன் தலைமையகம். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் உதவியோடு அரேபியாவின் ஹிஜாஸ் மாகாணங்களை (மெக்கா, மதீனா) கைப்பற்றிய சலூத் குடும்பமே இன்றளவும் சலூதியில் அதிகாரத்தை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

அங்கு குர்ஆன் மட்டுமே அதன் அரசியலமைப்பு அடிப்படைகளை தீர்மானிக்கக் கூடிய ஒன்று. அது மட்டுமே எல்லாவற்றையும் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக அந்த அரசதிகாரம் நம்புகிறது. இதன் நீட்சியில் அதன் ஏகாதிபத்திய சார்பு நிலைக்கும் காலனிய தாக்கத்திற்கும் ஒரு வழிதிறவு ஏற்படுகிறது. இதனால் தான் எகிப்திய மார்க்சிய சிந்தனையாளரான சமீர் அமீன் இதை அரசியல் இஸ்லாம் என்று குறிப்பிட்டார்.

குடானின் நவீனத்துவ இஸ்லாமிய சிந்தனையாளரான மஹ்மூத் தாஹா இஸ்லாமை மனித விடுதலை கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் விளக்கம் செய்ததற்காக அடிப்படைவாதிகளால் கொல்லப்பட்டார். இதற்கு எந்த நவீன, முற்போக்கு இஸ்லாமிய அறிவுஜீவிகளோ, இயக்கங்களோ கண்டனம் தெரிவிக்கவில்லை. எந்த மேற்கத்திய ஊடகங்களும் இதை பதிவு செய்யவில்லை. மாறாக தந்திரமான மௌனம் காத்தார்கள். இதன் பின்னணியை நாம் நோக்கும்போது அவ்வாறு மௌனித்த எல்லா இயக்கங்களுக்கும் ஒரே நோக்கமே இருந்தது. அவை இறையியலோ அல்லது அடிப்படை பிரதிகளோ அல்ல. மாறாக இனரீதியான அணுகு முறை. இவை தான் குடான் விஷயத்தில் நடந்தேறியது. இதுமாதிரியான காரணங்கள் இஸ்லாமிய இயக்கங்களுக்கு அரசியல் இஸ்லாம் என்று பெயரிடுவதற்கு பொருத்தமாக இருக்கின்றன என்கிறார் சமீர் அமீன்.

அரசியல் இஸ்லாம் நூலில் யமுனா ராஜேந்திரன் சமீர் அமீன், தாரிக் அலி ஆகிய மார்க்சிய சிந்தனையாளர்களின் இஸ்லாம் பற்றிய கோட்பாடுகளை ஆய்வு முறைக்குட்படுத்துகிறார். சமீர் அமீன் அரசியல் இஸ்லாமை ஏகாதிபத்தியத்தோடும்,

19 ஆம் நூற்றாண்டில் அரேபிய தீபகற்பத்தில் தோன்றிய வஹ்ஹாபிய இயக்கமும் அரசியல் இஸ்லாத்தின் தூண்டுகோலாக மாறியது.

நவ தாராளவாதத்தோடும் தொடர்பு படுத்தி காண்கிறார். தாலிபானியத் தின் தொடக்கத்தோடு இதனை நாம் அடையாளப்படுத்த முடியும். சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராக ஆப்கானை கைப்பற்றுவதற்கு அமெரிக்காவால் ஊட்டி வளர்க்கப்பட்ட ஆப்கானிய தாலிபான்கள் இன்று அதற்கெதிராக திரும்பியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றிய வரலாற்று மற்றும் கோட்பாட்டு பின்புலத்தை சமீர் அமீனிடமிருந்து விரித்து செல்லும் யமுனா அதை ஆழ் மான பரிசீலனைக்குட்படுத்துகிறார்.

மேலும் தாரிக் அலியின் ஆரம்ப கால இஸ்லாம் பற்றிய வரலாற்று தகவல்களையும் பதிவு செய்திருக்கிறார். ஆரம்பகால இஸ்லாம் பற்றிய வரலாற்று விமரிசன கண்ணோட்டம் மேற்கத்திய வரலாற்றாசிரியரான மாண்ட் கெமரி வாட்டால் முன்வைக்கப்படுகிறது. அவரின் *muhammed, prophet and statesman* என்ற நூல் முக்கியமானது. அந்நூலில் மாண்ட் கெமரி வாட் ஆரம்ப கால இஸ்லாமை அரேபிய பழங்குடிகளின் பொருளாயத நலன்களோடு பொருத்தி காண்கிறார். இஸ்லாமின் தோற்றம் பற்றிய தன் ஆய்வரையை கீழ்க்கண்ட அம்சங்களில் வாட் முன்வைக்கிறார்.

- (1) சமூக வாழ்க்கையின் உருவாக்கத்திற்கான சூழலை பொருளாயத காரணிகள் தீர்மானிக்கின்றன. இது அந்த சமூகம் வாழும் நிலப்பகுதியின் புவியியல் சூழல், அது அறிந்திருக்கும் தொழில் நுட்பம், அண்டை சமூகத்துடனான அதன் உறவுமுறை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி இருக்கிறது.
- (2) எந்த பொருளாயத, புவியியல் சூழலிலும் சில சமூக அமைப்பு முறைகளே மற்ற முறைகளை விட பொருத்தமாக இருக்கின்றன. இஸ்லாமுக்கு முந்தைய அரேபிய பாலைவனத்தில் ஒரு ஆண், ஒரு பெண், சில சூழ்நடைகள் கொண்ட எளிய குடும்ப அலகு என்பது சாத்தியமான ஒன்றல்ல.

அந்த வாழ்க்கையின் கடின செயல்முறைகளையும், இடர்பாடுகளையும் ஏற்பதற்காக பெரிய அலகே தேவைப்பட்டது. இது இனக் குழு அல்லது குலம் (Tribe or clan) என்ற மைக்கப்படுகிறது. இதனுடைய பொருளாயத சூழலில் இனக் குழு சார்ந்த கருத்துக்கள், நடத்தை முறைகள் மற்றும் நடைமுறை வழக்கங்கள் அதனுள் எச்சமாக நிற்கின்றன.

- (3) பொருளாயத சூழலில் மாற்றம் ஏற்படும் போது அது புதிய தொழில்நுட்ப உத்திகளின் கண்டுபிடிப்பிற்கும், மற்ற சமூகத்துடனான உறவு முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் ஒன்றாகவும் மாறுகிறது. இவை ஏற்படும் போது நிலவும் சமூக அமைப்பு முறை கேள்விக்குள்ளாகிறது. சமூக போதாமை ஏற்பட்டு மக்கள் திருப்தியற்ற மனநிலைக்கு உட்படுகிறார்கள். இறுதியில் புதிய சூழலுக்கு ஏற்ற மாற்று வழி முறை ஒன்றை தேடக்கூடிய ஒன்றாக அது மாறுகிறது.
  - (4) ஒரு நிலையான சமூகத்தில் அதன் பொருளாயத சூழலுக்கு சமூக முறை ஒத்து வரும் சமயத்தில் அது தன் கருத்துக்களையும், நடத்தை முறைகளையும் தக்கவைத்து கொள்கிறது. அதன் உறுப்பினர்களுக்கு இந்த கருத்துக்கள் உணர்வுரீதியான மனோபாவத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த மனோ பாவம் இல்லாத தருணத்தில் அந்த சமூக உறுப்பினர்களின் வாழ்க்கை முறை முழுவதும் திருப்தியற்றதாக இருக்கிறது.
  - (5) கருத்துக்கள், குறிப்பாக மதம் மாறுகின்ற பொருளாயத சூழலில் மாற்று சமூக அமைப்பு முறையின் வடிவமைப்பிற்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. மாறும் பொருளாயத சூழலின் உடனடியான விளைவு என்பது சமூக தவிர்ப்பின்மை. இது சமூக உறுப்பினர்களிடையே திருப்தியின் மையையும், மோதலையும் உருவாக்குகிறது.
  - (6) உணர்வு ரீதியான மனோபாவம் இந்த சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் ஆழமானதும், மாற்ற தகுந்ததுமானதாகும். இதுவே புதிய கருத்துக்களை நோக்கி அவர்களை முன் தள்ளுகிறது.
- இவ்வாறாக அரேபிய பாலைவனத்தில் இஸ்லாத்தின் தோற்றத்தை பற்றி விவரிக்கும்

சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராக ஆப்கானை கைப்பற்றுவதற்கு அமெரிக்காவால் ஊட்டி வளர்க்கப்பட்ட ஆப்கானிய தாலிபான்கள் இன்று அதற்கெதிராக திரும்பியிருக்கிறார்கள்.

வாட் அந்த இனக்குழுக்களின் நலன்கள் மக்கா நகரின் உள்ளமைப்போடு தொடர்புடையது என்கிறார். மெக்கா நகரம் அன்றைய கால கட்டத்தில் அரபுகளின் முக்கிய வணிகதலமாக இருந்தது. அது பண்டமாற்று முறையின் முக்கிய கேந்திரமாகவும், மேய்ச்சல் நிலங்களை பரிமாறி கொள்ளும் இடமாகவும் இருந்தது. அன்றைய காலகட்டத்தில் மெக்கா நகரம் மலை முகடுகள், கடினமான பாறைகள் போன்ற வற்றை உள்ளடக்கி இருந்தது. அங்கு விவசாயம் மற்றும் பிற உற்பத்தி செயல்பாட்டுக்கான புவியியல் சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. இதனால் வியாபாரமே அங்குள்ளவர்களின் பிரதான பொருளாதார செயல்திட்டமாக இருந்தது. மெக்கா நோக்கிய புனித யாத்திரை என்பது இதனின் தர்க்க ரீதியான தொடர்ச்சியே. அரேபிய பழங்குடியினரின் மதத்தை மான்கெமரி வாட், இனக்குழு மனிதவாதம் என்கிறார் (Tribal humanism). இஸ்லாம் இந்த சமூக முரண்களி லிருந்து தான் தோன்றியது. இதன் நீட்சியில் இஸ்லாமை வரலாற்று அடிப்படையில் மூன்று காலகட்டங்களாக வகைப்படுத்தலாம்.

- (1) ஆரம்ப கால இஸ்லாம்
- (2) இடைக்கால இஸ்லாம்
- (3) நவீன கால இஸ்லாம்

ஆரம்பகால இஸ்லாம் என்பது கி.பி எழாம் நூற்றாண்டு முதல் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டமாகும். இதில் அதன் தோற்றம் முதல் அப்பாஸிட் வம்சத்தின் ஆட்சியோடு முதல் பகுதி கடந்து போகிறது.

இடைக்காலகட்டம் என்பது 11 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை. இது உமய்யத் வம்சகாலம் முதல் துருக்கிய உதுமானிய பேரரசின் காலகட்டம் வரை. இந்த கால கட்டம் தான் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் முக்கிய கட்டமாகும். உமய்யத் வம்சத்தின் பேரரசு விரிவாக்க முறைமை, அறிவியல், தொழில்நுட்பத்தில் புதிய கண்டு பிடிப்புகள், சமூக புனருத்தானம் போன்றவை. இவை பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தன. ஸ்பெயினின் வீழ்ச்சி மற்றும் அரசும் மதமும் பிரிக்கப்படாத நிலையில் அரசின் கொள்கை செயல்திட்டங் களில் மத குருமார்களின் ஆதிக்கம் போன்றவை சமூக இயக்கத்தில் பெரும் தேக்கநிலையை உருவாக்கின. இதன் பின்னர் முதல் உலகப்போரில் உதுமானிய

பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு பிறகு நவீன கால இஸ்லாம் தொடங்கு கிறது.

இது சமூக நிலையில் நவீனத்து வத்தை உள்வாங்காத அதே நேரத்தில் லௌகீக உலகின் சில சாரம்சங்களை கிரகித்து கொண்ட ஒன்றாக மாறியது. சலூதி அரேபியாவை மையப் படுத்திய அது நிலவில் இருப்ப வற்றை கேள்விக்குட்படுத்தி இஸ்லாமியர்கள் அனைவரும் ஆரம்ப கால இஸ்லாமின் மதிப்பீடுக ளுக்கு திரும்ப வேண்டும் என்றது. இதனின் நீட்சி தான் இஸ்லாமின் பெயரால் உலகம் முழுவதும் இன்று இயங்கும் பயங்கரவாத அல்லது போராளி இயக்கங்கள் மற்றும் தலிபானியம்.

இந்நூலில் யமுனா நவீன கால இஸ்லாமின் வெவ்வேறு போக்குகள் மற்றும் சிந்தனை செயல்பாடுகளி லிருந்து தன் ஆய்வை தொடங்குகிறார். அவர் தற்போதைய இஸ்லாமில் உலகளாவிய நிலையில் ஐந்து விதமான சிந்தனை முறைமை இருப்பதாக காண்கிறார்.

- (1) முதலாவதாக அரபு நாடுகளில் நடைபெற்ற தேசிய புரட்சிகள் குறித்தும், சமூக மாற்றம் குறித்தும் இயங்கியல் முறையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் இடதுசாரி மற்றும் தாராளவாத மரபினர். சமீர் அமீன், தாரிக் அலி, இங்கி லாந்து பல்கலைசமூக பேராசிரியர் பிரட் ஹாலிடே மற்றும் இங்கிலாந்தின் தொழிலாளர் கட்சியை சேர்ந்த நீல்டேவிட்சன் போன்றோர் இந்த வகையினர்
- (2) இரண்டாவதாக ஆரம்ப கால இஸ்லாமிய இறையியல் அம்சங்கள் அனைத்துமே சிறிதும் பிசகாமல் சமகாலத்திற்கும் பொருந்துபவை என வாதிப்பவர்கள். சலூதி அரேபியா வழிபட்ட இஸ்லாமிய வகையினர் மற்றும் பிற அடிப்படையாத இயக்கங்களை சேர்ந்தவர்கள் இதில் வருகிறார்கள்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் மெக்காநகரம் மலை முகடுகள் , கடினமான பாறைகள் போன்ற வற்றை உள்ளடக்கி இருந்தது. அங்கு விவசாயம் மற்றும் பிற உற்பத்தி செயல்பாட்டுக்கான புவியியல் சூழ்நிலை இருக்கவில்லை.

(3) மூன்றாவதாக, இஸ்லாமிய சமூகத்திலிருந்து தோன்றி குடிபெயர்ந்து ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் வாழ்பவர்கள். இவர்கள் மேற்கத்திய தாராள வாத மரபையும், முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பையும் ஏற்பவர்கள். இஸ்லாமை மேற்கத்திய வாழ் முறைக்கு தகுந்தவாறு தகவமைத்து கொள்வது தொடர்பாக இவர்கள் விவாதிக்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில் வாழும் பாகிஸ்தானியரான ஜியாவுதீன் சர்தார், எகிப்தியரான தாரிக் ரமதான், ஈரானியரான ஸவ்ரோஸ் போன்றவர்கள் இந்த வகைப் பாட்டிற்குள் வருகின்றார்கள்.

(1) நான்காவதாக இஸ்லாமின் இறையியல், அரசியல் அம்சங்களை வரலாற்றில் வைத்து ஆய்வு செய்கிற கல்விதுறை சார்ந்த ஆய்வாளர்கள். பிரான்சை சேர்ந்த கெப்பல், அமெரிக்கரான பேராசிரியர் எஸ்பாஸிட்லோ முதலானோர் இவ்வகையில் இணைகிறார்கள். இவர்கள் இஸ்லாத்தை பன்முகத் தன்மை கொண்ட மதமாக காண்கிறார்கள்.

(5) ஐந்தாவதாக, இஸ்லாம் அடிப்படையிலேயே வன்முறையையும், வெறுப்பவையும் போதிக் கிறது என்று நம்புபவர்களும், பிரச்சாரம் செய்பவர்களும். இவர்கள் ஒவ்வொரு நாட்டின் சூழலுக்கு ஏற்றபடி மேற்கண்ட கருத்தியலை பரப்புகிறார்கள். யூத மற்றும் கிறிஸ்தவ அடிப்படைவாதிகள், இந்தியாவின் இந்துத்துவ வாதிகள் போன்றோர் இதில் அடங்குவர்.

மேற்கண்ட ஐந்து வகையிலான சிந்தனை போக்குகளை விரிவாக, ஆழமாக முன்னகர்த்தி கொண்டு இயக்கவியலின் துணை கொண்டு யமுனா ராஜேந்திரன் அரசியல் இஸ்லாம் பற்றி விவாதிக்கிறார்.

இந்நூலின் முக்கிய கோட்டும் பகுதி என்பது 1979 ல் நடந்த ஈரானிய புரட்சியை பற்றி அவர் விவாதிப்பதாகும். ஷாவின் சர்வாதிகார ஆட்சியை தூக்கி எறிய கொமேனி தலைமையில் நடந்த ஈரானிய புரட்சியானது மத்திய கிழக்கு வரலாற்றில் முக்கிய தடமாகும். சர்வாதிகார மற்றும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற நிலையில் நடந்த அப்புரட்சியானது அதன் பிறகு நேர்கீழான முறையில் ஈரானில் பெண்ணியவாதிகள், கலைஞர்கள், அறிவுஜீவிகள், தாராளவாதிகள், இடதுசாரியினர், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் போன்றோரை குறிவைத்து வேட்டையாட தொடங்கியது. இதன் வரலாற்றுப் பின்னணி பற்றி விவரிக்கும் யமுனா இந்த புரட்சியை பற்றிய மரபான இடதுசாரிகளின் ஆர்ப்பரிப்பும், புரட்சிக்கு பிந்தைய கொமைனியின் செயல்பாடுகள் மீதான அவர்களின் மௌனம் பற்றியும் விமர்சன பூர்வமாக அணுகுகிறார். தன் விமரிசன அணுகுமுறையின் இன்னொரு தடத்தில் அறிவு, நுண்ணதிகாரம், அரசியல் ஒழுங்கு பற்றி பேசிய பிரெஞ்சு சிந்தனையாளரான மிஷல் பூக்கோவின் ஈரானிய புரட்சி மீதான ஆகர்ச நிலையை யமுனா விரிவான விமரிசன கண்ணோட்டத்தோடு அணுகுகிறார். ஆன்மீக அரசியல் என்ற நிலையில் ஈரானிய புரட்சியை ஏற்றுக்கொண்ட பூக்கோ ஈரானிய புரட்சி உலக வரலாற்றின் போக்கில் முக்கிய மாறுதலை ஏற்படுத்தும் என நம்பினார். ஆனால் பூக்கோவின் எதிர் பார்ப்புக்கு மாறாகவே பிந்தைய நிகழ்வுகள் இருந்தன. மேலும் சினிமா விமரிசகர் என்ற முறையில் அரசியல் இஸ்லாம் தொடர்பான பல்வேறு குறும்படங்கள், ஆவணங்கள், திரைப்படங்கள் குறித்த அணுகுமுறையை முன்வைக்கிறார் யமுனா. ஈரானிய , மேற்கத்திய திரைப்பட இயக்குநர்களின் பார்வை அவர்களின் அரசியல் போன்றவையும் இதனோடு ஒட்டிக்கொள்கிறது.

தமிழ்ச்சூழலில் அரசியல் இஸ்லாம் பற்றிய வரலாற்று ரீதியான விமரிசன ஆய்வு முறையை முன்வைக்கும் முக்கிய நூலாக இதை குறிப்பிடலாம். இந்த ஆய்வு முறையின் நேர்த்தியும், தொடர்பயணமும் நம்மை குறிப்பிட்ட எல்லையில் அழைத்து செல்கின்றன.

“அரசியல் இஸ்லாம்”
யமுனா ராஜேந்திரன்
உயர்மை வெளியீடு.

பின்னைக் காலனிய விவாதங்களில் நவீனம், காலனியம், முதலாளியம்

ந.முத்துமோகன்

ந

வீன யுகம் இரண்டு புள்ளிகளிலிருந்து தொடங்குவதாகக் கூறுவார்கள். ஒன்று இத்தாலிய மறுமலர்ச்சி. மற்றொன்று அமெரிக்கக் கண்டம் கண்டறியப்பட்டு காலனியாக்கப்பட்டமை. இரண்டுமே கிட்டத்தட்ட ஒரே காலத்தைச் சார்ந்தவை (15ஆம் நூற்றாண்டு)

இத்தாலிய மறுமலர்ச்சி யுகம்

இத்தாலிய மறுமலர்ச்சி மத்தியகால நில உடமைச் சமூகத்தின் இறைமை வாதத்திற்கு முடிவுகட்டி, மனிதரை முதன்மைப்படுத்தும் சிந்தனைப் போக்கைத் துவக்கி வைத்தது என்பர். எனவே இத்தாலிய மறுமலர்ச்சியை “மனிதநேய யுகம்” என்றும் கூறுவர். மத்திய தரைக்கடலின் வடக்குப் புறம் அமைந்துள்ள இத்தாலிய நாட்டுச் சிந்தனையாளர்களின் மீது அக்கடலின் கிழக்கு, தெற்குப் பகுதிகளில் தோன்றிப் பரவிய இஸ்லாமியச் சிந்தனையின் செல்வாக்கு காரணமாகவே இத்தாலியில் மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தோன்றியது என்று ஒரு வரலாறு உண்டு. இஸ்லாம் அரேபியத் துணைக் கண்டத்தில் 7ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சிந்தனை. 7-10 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இஸ்லாம் வழங்கிய உற்சாகத்தில் அரேபியத் துணைக் கண்டத்தில் தோன்றிய அரசுகள் ஐரோப்பாவின் தென்பகுதி, ஆப்பிரிக்காவின் வடபகுதி, ஆசிய நாடுகளில் பெரும்பகுதி ஆகியவற்றை வெற்றி கொண்டன. இஸ்லாம் பெற்ற வெற்றியின் ரகசியம் என்ன? இஸ்லாம் அதிகம் உலகியல் பண்பு கொண்ட சமயம். அது ஒரு துறவுச் சமயம் அல்ல. உலகியல் வெற்றிகளையும் உலகியல் அறிவுகளையும் அது பாராட்டியது.

ந.முத்துமோகன்,

மதுரைப் பல்கலைக்கழக குருஞானப் பீடத்தில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிபவர். மார்க்சியச் சிந்தனையில் நம்பிக்கைகொண்டவர். பல்வேறு தத்துவ நூல்களை ஆய்வுகளை எழுதியிருப்பவர்.

இன்னொரு புறம் அதன் ஆன்மீகம் ஒரே இறைவன் என்ற குடையின் கீழ், உள்வேறுபாடுகளைப் பின்னுக்குத் தள்ளி, கூட்டுச் சமூக வாழ்வை முதன்மைப்படுத்துவது. உலகியல் வாழ்வின் நலன்கள் அத்தீதத் தனிமனிதப் பண்பு கொண்டவையாகப் போய்விடாமல் அதனை ஆன்மீகம் கட்டுக்குள் வைத்திருந்தது. அரேபியச் சிந்தனையாளர்கள் கிறித்தவத்தால் தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்த பண்டைய கிரேக்கத் தத்துவங்களை மீட்டுக் கொண்டு வந்தனர். மருத்துவம், கணிதம், பௌதீகவியல், சமூகவியல், தருக்கவியல், சட்டம்போன்ற உலகியல் அறிவுத் துறைகளை இஸ்லாம் வெகுவாக வளர்த்தது. ஆயின் அவை கூட்டுச் சமூக நலன், அறம், ஆன்மீகம் ஆகியவற்றின் மேற்பார்வையினுள் வளர்க்கப்பட்டன.

இவ்வாறாக, இறையியல் துவக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு சமயத் தத்துவமும் இடைநிலையில் உலகியல் வெற்றிகளுக்கு இடமளிக்கும் சமூக அரசியலும் கொண்டதாக இஸ்லாம் அமைந்தது. இன்று நவீன யுகச் சிந்தனைகள் பற்றி விவாதிப்போர் ஐரோப்பாவிற்கு முன்னதாகவே அரேபிய இஸ்லாமியக் கலாசாரம் நவீன யுகத்தின் முன் மாதிரியொன்றைக் கொண்டிருந்ததாக மதிப்பிடுவர்.

ஐரோப்பிய நவீனத்திற்கு முன்னும் பின்னும், உலக வரலாற்றில், பலவகை நவீன யுகச் சிந்தனைகள் சாத்தியம் என்ற கருத்தை நோக்கிய விவாதங்கள் அரேபிய இஸ்லாமியச் சிந்தனை குறித்து மேற்படி மதிப்பீட்டை முன்வைக்கின்றன. இது போலவே, பௌத்தச் சிந்தனையில் ஒருவகை நவீனப் பண்பு உள்ளதாக சில அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இறுக்கமான துறவுச் சமயமான மத்தியகால கிறித்தவத்தின் பிடியிலிருந்த இத்தாலியில், அரபு நாடுகளிலிருந்து வீசியடித்த காற்று உலகியல் சார்ந்த திருப்பங்களை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாகவே இத்தாலியில்

மறுமலர்ச்சி யுகம் துவங்கியதாகக் கூறுவர். அது இயற்கை, மனிதம் ஆகியவற்றை முன்னிலைப்படுத்தியது. ஜோர்டானோ புரூனோ, கலிலியோ போன்ற இயற்கை விஞ்ஞானிகளையும் மைக்கல் ஏஞ்சலோ, லியனார்தோ தாவிஞ்சி போன்ற அற்புதமான ஓவியர்களையும் அது பிறப்பித்தது. மத்திய காலக் கிறித்தவத்தில் அது கீறல்களை ஏற்படுத்தியது.

காலனியம்

நவீன யுகத்தின் மற்றொரு போக்கு அமெரிக்கக் கண்டத்தை ஐரோப்பியர் காலனியாக்குவதிலிருந்து துவங்குகிறது. கொலம்பஸ் (1492), அமெரிக்கோ வெஸ்புகி போன்றோர் ஐரோப்பாவிலிருந்து புறப்பட்டு, அட்லாண்டிக் கடலைக் கடந்து இன்றைய அமெரிக்கக் கண்டத்தைக் கண்டுபிடித்த காலம் காலனியப் படுத்தலின் முதற்காலம் ஆகும். தோடரோவ் என்ற அறிஞர் அமெரிக்கக் கண்டம் காலனியாக்கப்பட்ட நிகழ்வில் ஸ்பானியர்களின் அணுகுமுறையையும் பிற மேற்கு ஐரோப்பிய நாட்டினரின் அணுகுமுறையையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார். கத்தோலிக்க ஸ்பானியர்கள் மத்தியகால பழமைவாத நோக்கில் காலனியப் படுத்தலை மிதமான வடிவில் நிகழ்த்தியதாகவும் ஹாலந்து, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள் தீவிர வணிக உறவுகளின் வடிவில் காலனியப் படுத்தியதாகவும் அவர் தெரிவிக்கிறார்.

ஸ்பானியர்கள் கைப்பற்றிய தென்னமெரிக்க நிலங்களில் வாழ்ந்த பூர்வீக செவ்விந்தியர்கள் அடியோடு அழித்தொழிக்கப்படவில்லை. லத்தீன் அமெரிக்கர்கள் என்று அழைக்கப்படும் கலப்பின மக்கள் அங்கு உருவாக முடிந்தது. வட அமெரிக்க நிலப்பகுதிகளில் காலனியாதிக்கம் மிக வன்முறையாக நிகழ்ந்தேறியது. ஐரோப்பிய வெள்ளையினம் அங்கு செவ்விந்தியர்களை அழித்தொழித்து, தனது "இனத்தாய்மை"யைக் காப்பாற்றிக் கொண்டது.

காலனியாதிக்கத்தின் ஒரு கோரமான முன்வடிவம் அமெரிக்கா மண்ணில் கண்டறியப்பட்டது. அடுத்தடுத்த கடற்பயணங்கள், ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து நீக்ரோ மக்களை அமெரிக்காவில் குடியேற்றியது. அடிமை வணிகம், கடற்கொள்ளை, பூர்வீக மக்களை அழித்தொழித்தல் என அது தொடர்ந்தது. காலனியம் இராணுவத்தன்மை கொண்டதாக அமெரிக்க மண்ணில் உருவானது. இன்றுவரை புதுக்காலனியாதிக்கத்தில் பொருளாதாரச்

மருத்துவம்,
கணிதம்,
பௌதீகவியல்,
சமூகவியல்,
தருக்கவியல்,
சட்டம்
போன்ற
உலகியல் அறிவுத்
துறைகளை இஸ்லாம்
வெகுவாக வளர்த்தது.

சுரண்டல், இராணுவ வழி முறைகள் ஆகியவை இணைந்து தொழில்படு கின்றன.

காலனியமாக்கலின் இரண்டாவது கட்டம் ஆசிய ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களை ஐரோப்பியர் கைப்பற்றியதாகும். அமெரிக்கக் கண்டம் கைப்பற்றப்பட்டபோது கையாளப்பட்ட அதேவிதமான வன்முறையும் அழித்தொழித்தலும் ஆசியாவில் பயன்படுத்த முடியாமற் போனபோதும், ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து நீக்ரோக்களை அடிமைகளாக ஐரோப்பிய அமெரிக்கச் சந்தைகளில் கொண்டு வந்து குவித்ததில் ஏராளமான வன்முறை தொழில்பட்டது. கருப்பின மக்களை அடிமைகளுக்கு வதில் தவறில்லை என்ற நிறுவெறிக் கோட்பாடு இக்காலத்தில் உலக அரசியலுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. குறிப்பிட்ட இக்காலத்திலிருந்து வெள்ளை நிறுவெறி காலனிய முதலாளியத்தின் பிரிக்கவொண்ணாத ஒரு பகுதியாயிற்று.

16-17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பிய நாடுகளைவிட செழிப்பான இயற்கை ஆதாரங்களையும் பொருளாதார பலத்தையும் கொண்டிருந்த ஆசிய நாடுகளின் பொருட்செல்வம் காலனியத்தால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது. போர்களும் செயற்கையான பஞ்சங்களும் ஆசிய நாடுகளை அழிவின் விளிம்புக்குக் கொண்டு சென்றன.

முதலாளியமும் காலனியமும்

"முதலாளியத்தின் பல்வேறு சுரண்டல் மற்றும் ஆதிக்கச் செயல்பாடுகளில் காலனி ஆதிக்கமும் ஒன்று" என்று சில அறிஞர்கள் வாதிடுகின்றனர். இல்லை, "காலனி ஆதிக்கமே முதலாளியம் தோன்றுவதற்கான முதன்மைச் செயல்பாடு" என்று இன்னொரு தரப்பினர் வாதிடுகின்றனர். ஐரோப்பியச் சமூகங்கள் முதலாளியத்தினுள் அடியெடுத்து வைத்த போது, தமது ஆரம்ப மூலதனத்தை (*Primitive Accumulation of Capital*) எவ்வாறு திரட்டிக் கொண்டன? என்ற கேள்வியை கார்ல்மார்க்ஸ் தனது மூலதனம் நூலில் எழுப்புகிறார். ஐரோப்பாவின் ஆரம்ப மூலதனம் என்பது முதலாளியத்தின் ஆதிப்பாவம் என்கிறார் மார்க்ஸ். கடற்கொள்ளைகள், காலனி ஆதிக்கம், அடிமைப்பட்ட நாடுகளைப் பொருளாதார ரீதியாக முழுவதும் வற்றடிப்பது, விவசாய சமூகங்களை அழித்தொழிப்பது போன்ற செயல்களின் மூலமே ஆரம்ப

மூலதனம் திரட்டப்பட்டதாக மார்க்ஸ் எழுதுவார்.

காலனி ஆதிக்க நடைமுறையாக அமெரிக்கக் கண்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட குரூமான அழித்தொழிப்புகளை ஐரோப்பிய அரசுகள் தமது சொந்த நாடுகளின் கிராமங்களில் பயன்படுத்தி தமது நாடுகளின் விவசாயத்தை அழித்தார்கள். முதலாளிய மூலதனம் சுதந்திரமாக வளர வேண்டுமானால், விவசாய உடமைதாரர்கள் தம்மிடமுள்ள நிலங்களை இழந்து உழைப்பை விற்றுப் பிழைக்கும் பாட்டாளிகளாக மாறவேண்டும். இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளின் அரசுகள் அடுத்தடுத்த சட்டங்களின் மூலமாக விவசாயிகளைப் பலவந்தமாக நிலங்களிலிருந்து விரட்டியடித்தன. கிராமப்புற பொதுநிலங்களின் மீது உரிமை கொண்டாடிய அரசு அவற்றைத் தனியார் தொழில் முதலாளிகளிடம் ஒப்படைத்தது.

சாகுபடி நிலங்கள் முதலில் மேய்ச்சல் நிலங்களாகவும் பின்னர் தொழில்பேட்டைகளுக்கான நிலங்களாகவும் மாற்றப்பட்டன. தரிசு நிலங்களும் கைப்பற்றப்பட்டு முதலாளிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. கிராமப்புறங்களில் நிலங்களை இழந்தபிறகும் நகரங்களுக்குத் தொழிலாளராகக் குடியேற மறுத்த விவசாயிகளின் குடிசைகள் தீயிட்டுக் கொளுத்தப் பட்டன.

அமெரிக்கக் கண்டம் கைப்பற்றப்பட்டபோது கையாளப்பட்ட அதேவிதமான வன்முறையும் அழித்தொழித்தலும் ஆசியாவில் பயன்படுத்த முடியாமற் போனபோதும், ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து நீக்ரோக்களை அடிமைகளாக ஐரோப்பிய அமெரிக்கச் சந்தைகளில் கொண்டு வந்து குவித்ததில் ஏராளமான வன்முறை தொழில்பட்டது.

காலனியாதிக்க அமைப்பு ஐரோப்பிய முதலாளிய உருவாக்கத்தில் அதிமுக்கியப் பாத்திரம் வகிக்கத் தொடங்கியது எனக் குறிப்பிடும் மார்க்ஸ், “ஐரோப்பாவின் பழைய தெய்வங்களுக்குப் பக்கத்தில் “விசித்திர தெய்வமாய்” அது ஆராதனைப் பீடத்தில் ஏறி இடம்பிடித்துக் கொண்டது; பிறகு ஒரு நாள் ஏனைய தெய்வங்களையெல்லாம் எட்டி உதைத்து மூலையில் தள்ளிவிட்டது” என்று மூலதனம் நூலில் எழுதுகிறார். மறுமலர்ச்சி, பிரெஞ்சுப் புரட்சி ஆகியவை முன்வைத்த மனிதமைய வாதம், மானுட விடுதலை போன்ற லட்சியங்கள் ஏதுமற்ற பொருளாதார முதலாளியம் முன் கையெடுத்ததையே மார்க்ஸ் இங்கு குறிப்பிடுகிறார்.

அறிவு, தனிஉடமை, அதிகாரம்

காலனியம் புதிய நிலப்பகுதிகளைக் கைப்பற்றியது எனும் போது, அது புதிய பூகோளப்பரப்புகளை அறிந்தது; புதிய நிலங்களையும் புதிய வனங்களையும் புதிய தாவரங்கள், விலங்குகள், உயிரினங்கள், வானியல் மற்றும் பருவகாலச் சூழல்கள், புதிய மக்கள், புதிய மொழிகள் ஆகியவற்றையும் அது அறிந்தது. புலனுணர்வுத் தகவல்களிலிருந்து அறிவு தொடங்குகிறது என்ற புதிய தத்துவங்களுக்கு அவை அடிப்படை ஆக முடிந்தது. அந்நிலங்களைக் கைப்பற்றியவர்கள் உடனடியாக தமது அதிகாரத்தை அங்கெல்லாம் நிலைநாட்ட முடிந்தது. அந்த நிலங்க ளெல்லாம் கைப்பற்றியோரின் உடமைகளாயிற்று. காலனிய மாக்கல் என்பது ஓர் அப்பட்டமான அதிகாரச் செயல்பாடாக, உடமைச் செயல்பாடாக அமைய முடிந்தது. அறிவும் தனி உடமையும் அதிகாரமும் ஒன்றுபட்டுத் தொழில்பட்டன.

ஆன்மீகம், அறம் ஆகியவை சார்ந்த பழமையின் எல்லாவித கட்டுப்பாடுகளையும் மீறுவது, அவற்றை உடைத்து நொறுக்குவது

காலனியத்தின் தத்துவார்த்தத் தேவைகளாகின. காலனியமும் முதலாளியமும் கைகோர்த்துக் கொண்டன. காலனியச் செயல்பாடே முதலாளியத்தின் முன்வடிவாயிற்று. மறுமலர்ச்சிக் கால நிதானங்கள் காணாமற் போயின.

ஜான் லாக், திகார்த் போன்ற தத்துவ அறிஞர்கள் அக்காலத்தில் மனித மனத்தை எதுவும் எழுதப் படாத ஒரு கரும்பலகைக்கு (Tabula Rasa) ஒப்பிட்டனர். எந்த முன்வரைவுமற்ற வெள்ளைத்தாளாக அவர்கள் மனித மனத்தை உருவகித்தனர். முன்வரலாறு, மரபு, பண்பாடு, நினைவுகள் ஆகியவை எதுவுமற்ற புத்தம் புது தொடக்கமாக முதலாளியத்தை அவர்கள் உருவகித்தனர். பழமையிலிருந்து முழுதும் அறுத்துக் கொண்ட துவக்கமாக அது இருக்க வேண்டும் என அவர்கள் கணக்கிட்டனர். மனிதமனம் என்ற எதுவும் எழுதப்படாத வெள்ளைத்தாள் என்ற உருவகம் ஐரோப்பிய மனிதரைத் தனிமனிதராகவும் உருவகிக்கிறது.

சமூகம் மனிதரில் வரலாறு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் வழியாகத் தான் இடம்பெறுகிறது. அவை இல்லாமற் போகும் போது அறிபவன் தனிமனிதனாகிறான். இன்னொரு வருடனான உறவை அங்கீகரிக்காத, அதாவது சமூகத்தன்மை அற்ற தனிமனிதனை முதலாளியப் புதுயுகம் உற்பத்தி செய்தது (Couze Venn, 2006). நவீன யுகத்தின் தத்துவத்தில் தன்னில் மட்டுமே திருப்தியடையும் தனிமனிதனின் இருப்பு (Presence) உள்ளது என தெரிதாவும் குறிப்பிடுவார். நவீனத்தைச் சுமப்பவனாக ஐரோப்பிய வெள்ளை ஆண் கட்டமைக்கப்பட்டதாகப் பின்னைக் காலனியச் சிந்தனையாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஒரு மாற்று நவீனம் உருவாக்கப்படுமானால், அந்நவீனத்தைச் சுமப்பவர்களாக ஒரு சமூகம், ஒரு மக்கள் கூட்டம், ஒரு குழுமம் ஆக முடியாதா? என்ற கேள்வி தொக்கி நிற்கிறது.

நிலம், நிலத்தின் இயற்கை வளங்கள், கனிம வளங்கள் ஆகியவற்றின் மீது கட்டுப்பாடற்ற ஆதிக்கம் செலுத்தும் உரிமையைக் காலனியாதிக்கம் உடனடியாக வழங்குகிறது. அன்றைய ஐரோப்பாவின் தொழில் துறைத் தேவைகளுக்கான இயற்கை வளங்களை காலனியம் அதன் உடமையாளர்களுக்குத் தடையின்றி வழங்கியது. இந்நிகழ்வை இன்றைய உலகமயமாக்கச் சூழல்களின்

மறுமலர்ச்சி,
பிரெஞ்சுப் புரட்சி
ஆகியவை
முன்வைத்த
மனிதமையவாதம்,
மானுட விடுதலை
போன்ற
லட்சியங்கள்
ஏதுமற்ற
பொருளாதார
முதலாளியம்
முன்கையெடுத்ததையே
மார்க்ஸ்
இங்கு குறிப்பிடுகிறார்

புதுக்காலனியாதிக்கத்தோடு ஒப்பிட்டு நோக்க வேண்டும். இன்றைய மேற்கு நாடுகளின் அதிநவீனத் தொழில்நுட்பத் தேவைகள் வேறுவகையானவை. இருப்பினும் அன்றைய காலனியாதிக்கம் சாதித்த அதேவிதமான உரிமைகளை இன்றைக்கு உலகமயமாக்கப் புதுக்காலனியர்களும் கோருகின்றனர் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன், அமெரிக்க நிலங்களின் இயற்கை வளங்களும் கனிம வளங்களும் உடனடியாகத் தம் கைவசப்பட வேண்டும் என புதுக்காலனியர்கள் கோருகின்றனர். அங்கு வாழும் பழங்குடிகளை அழித் தொழிக்க வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் தீவிரம் காட்டுகின்றனர். புதுக்காலனியர்களின் தேவைகளை நமது அரசாங்கங்கள் செய்து கொடுக்கின்றன.

காலனிய அடிப்படைகளோடு முதலாளியம், தோற்றம் பெற்ற பிறகு முதலாளியத் தொழில்களுக்குத் தேவையான கச்சாப் பொருட்களைத் திரட்டுவதற்கும், உற்பத்தியான சரக்குகளை விற்றழிப்பதற்கும் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன், அமெரிக்க நாடுகள் சந்தைகளாகப் பயன்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நீக்ரோ அடிமைகளும் காலனியாக்கப்பட்ட ஆசிய நாடுகளின் கூலித் தொழிலாளர்களும் முதலாளியத்தின் சம்பள மில்லாத வேலைக்காரர்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டனர். லட்சக்கணக்கான ஆப்பிரிக்கர்களும் ஆசிரியர்களும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்காக அவரவர் சொந்த நாடுகளிலிருந்து புலம்பெயர்க்கப்பட்டு வேற்றிடங்களில் கொண்டு கொட்டப்பட்டனர். அங்கெல்லாம் அவர்கள் அடிமைத் தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

காலனியம் அடிமைப்பட்ட நாடுகளின் நிலங்களையும் இயற்கை வளங்களையும் மக்களையும் வெறும் பயன்பாட்டுப் பொருட்களாகப் பார்த்தது. அவற்றுக்கென ஒரு சொந்த வாழ்க்கை, பண்பாடு, வரலாறு இருக்க முடியுமென்பதை அது அங்கீகரிக்கவில்லை. நவீன வியல் சிந்தனைப் போக்கின் மனித நேயம், சமூகமாற்ற உள்ளடக்கம் ஆகியவை இல்லாமற்போய், அது ஒரு பயன்பாட்டுத் தத்துவமாக உருவெடுத்தது என்று ஹேபர்மாஸ் (Habermas) போன்ற சிந்தனையாளர்கள்

தெரிவிக்கின்றனர். எல்லாவற்றையும் பயன் பாட்டுப் பொருட்களாக, கருவிகளாகப் (Instrumental Reason) பார்க்கும் பார்வை வலுப்பட்டது என்கிறார் அவர். மனித உழைப்பு உட்பட எல்லாவற்றையும் பண்டமாகப் பார்க்கும் முதலாளிய அணுகு முறை என்று இதனை மார்க்ஸ் கூறுவார்.

காலனியத்தின் பொருளாதார அணுகுமுறை குறித்தும் பின்னைக் காலனியர்கள் தமது ஆட்சேபனைகளை முன்வைத்துள்ளனர். பொருளாதார நலன்களை ஒரே அணுகு முறையாகக் கொள்வது காலனிய முதலாளியத்தின் பண்பு என அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். சமூகப் பண்பாட்டு மதிப்புகள், கூட்டு நலன்கள், சுற்றுச் சூழல், அறம் ஆகியவை குறித்த எந்த அக்கறையுமற்ற பொருளாதார அடிப்படைவாதம் காலனிய முதலாளியத்தின் தத்துவம் என்று அவர்கள் குறிப்பிடுவர்.

சுமார் 300 ஆண்டு காலமாக ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க

ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன், அமெரிக்க நிலங்களின் இயற்கை வளங்களும் கனிம வளங்களும் உடனடியாகத் தம் கைவசப்பட வேண்டும் என புதுக்காலனியர்கள் கோருகின்றனர். அங்கு வாழும் பழங்குடிகளை அழித்தொழிக்க வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் தீவிரம் காட்டுகின்றனர்.

நாடுகளில் ஐரோப்பிய அரசுகள் அடித்த கொள்ளை இல்லாமல், அந் நாடுகள் இத்தனை வலுவான நாடுகளாக ஆகியிருக்க முடியாது என்பது உண்மை. வெறுமனே முதலாளிய உற்பத்தி முறையில் ஐரோப்பிய நாடுகள் தமது சொந்த மூலப்பொருட்கள், சொந்தச் சந்தை, சொந்த உழைப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் உலக வல்லரசுகளாக ஆகவில்லை. ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட கொடுமான போர்கள், பொருளாதாரக் கொள்ளை, கருப்பு மக்களின் உழைப்பு ஆகியவற்றின் மீதே இன்றுவரை ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும் செல்வச் செழிப்பான நாடுகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

பலவகை நவீனங்கள்

நவீனம் என்ற ஐரோப்பிய நிகழ்வின் பல படித்தான பண்புகள் பற்றி இங்கு பேசுவது அவசியமாகிறது. மறுமலர்ச்சிக் காலம் வகுத்தளித்த நவீனம் குறித்த பார்வையும், காலனியம் உருவாக்கிய நவீனம் குறித்த பார்வையும் ஒன்றல்ல. மறுமலர்ச்சிக் காலத்திய சிந்தனையில் நவீனம், மானுட நலன்கள், அறம் ஆகிய எல்லைகளுக்குள் நின்று தொழில்படுவதாகக் காட்சியளிக்கிறது.

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பின் புலத்தில் நிலவிய நவீனம் குறித்த பார்வை மனித சுதந்திரம், சமத்துவம் ஆகியவற்றுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதாகத் தெரிகிறது. ஆயின் காலனியம் மிகக் கோரமான ஒரு பயன்பாட்டுவாத நவீனம் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தது. இங்கு நிலமும் மக்களும் கலாசாரமும் அர்த்தமற்றுப் போயின. பண உறவுகளும் லாப வேட்டையும் மட்டுமே, நிர்ணயிக்கும் சக்திகளாயின. அதிகாரமும் உடமையும் மையப் பொருட்களாயின. காலனியமே முதலாளியத்தின் சுரண்டலுக்கு உகந்த முன்மாதிரியாக ஐரோப்பாவால் சுவிகரித்துக் கொள்ளப்பட்டது விட்டது.

மறுமலர்ச்சியும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியும் முன்வைத்த மானுட சுதந்திரம், சமூக மாற்றம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட நவீனம் இன்றுவரை நிறைவேற்றப்படாத வேலைத் திட்டமாகவே விளங்குகிறது என்று ஹேபர்மாஸ் கூறுவார். மறுபுறம் காலனிய முதலாளித்துவத்தின் நவீனவியம் இன்றுவரை உலக மயமாக்கல், புதுக்காலனியாதிக்கம் ஆகியவற்றிற்கு முன்மாதிரியாக விளங்குகிறது எனலாம்.

இஸ்லாம் முன்வைத்த நவீனம், இத்தாலிய மறுமலர்ச்சி வகுத்த நவீனம், பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் நவீனம், காலனிய முதலாளிய நவீனம் ஆகிய முன்வடிவங்கள், பல வகையான நவீனங்கள் சாத்தியம் என்ற கருத்தாக் கத்தை வலிமைப்படுத்துகின்றன.

காலனியப்பட்ட நாடுகளில், அந்தந்த நாடுகளில் நிகழ்ந்த மேற்கு/கிழக்கு விவாதங்கள், தேசிய மற்றும் அடையாள இயக்கங்கள் முன்வைத்த மரபு/புதுமை குறித்த விவாதங்களை ஆகியவையெல்லாம் பலவகை நவீனங்கள் சாத்தியம் என்ற முடிவை மேலும் வலிமைப்படுத்துகின்றன. எய்சன்ஸ்டாட் (Eisenstadt) என்ற அறிஞர் பலவகை நவீனங்கள் (Multiple Modernities) கருத்தாக் கம் பற்றி விரிவாக எழுதுகிறார். ஐரோப்பிய நவீனத்தின் ஒரு வகை மாதிரியில் சுதந்திரம், சமத்துவம், சமூக மாற்றம் ஆகிய இலக்குகள் பதிவாகியிருக்கின்றன எனில், அதனை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு நவீனமயமாக்கம் என்ற நிகழ்வில் பங்கேற்கலாம் என்ற கருத்து பெறப்படுகிறது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து மார்க்சியக் கருத்துக்கள் உலகளாவிய அளவில் பரவத் தொடங்கியபோது, நவீனமயமாக்கத்தின் பிரிக்கவொண்ணாத பகுதியாக சோசலிசக் கருத்துக்கள் ஊடுருவத் தொடங்கின. மார்க்சியம் நவீனமயமாக்கத்தில் மிக அடிப்படையான மாற்றங்களைப் புகுத்தியது என்பதை அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

நவீனமயமாக்கத்தில் காலனியம், முதலாளியம் ஆகியவற்றை உணர்வுபூர்வமாக அப்புறப்படுத்தும் வேலைத்திட்டத்தை சோசலிசச் சிந்தனைகள் வழங்கின. ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் நவீனமய மாக்கம் என்ற வேலைத்திட்டம் மேலெழுந்து வந்தபோது, அக்கருத்தாக்கத்தில் சோசலிசக் கோட்பாடு தனது செல்வாக்கைச்

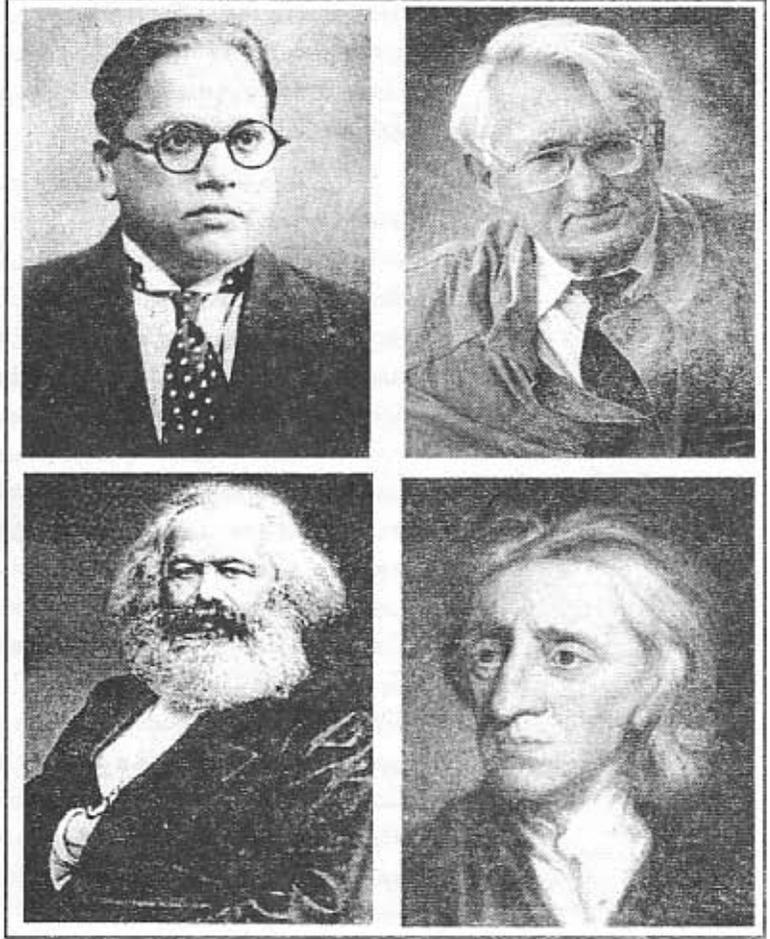
ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட கொடுமான போர்கள், பொருளாதாரக் கொள்ளை, கருப்பு மக்களின் உழைப்பு ஆகியவற்றின் மீதே இன்றுவரை ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும் செல்வச் செழிப்பான நாடுகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

செலுத்தியது. மறுமலர்ச்சிக் கால நவீனம், பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் சமூக மாற்ற விடுதலை உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றை மார்க்சியம் நிராகரிக்கவில்லை. ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு முதலாளியமல்லாத நவீனமாக்கங்களை கம்யூனிஸ்டுகள் முன் மொழிந்தனர்.

இந்திய நவீனமயமாக்கம்

இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஐரோப்பிய நவீனம் வெவ்வேறு வடிவங்களில் உள்வாங்கப் பட்டது. காலனியத்தை நிராகரிப்பதோடு ஐரோப்பிய நவீனம் முழுவதுமே நிராகரிக்கப் பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. இத்தகைய நிராகரிப்பு இந்தியப் பொற்காலப் பழமை ஒன்றை போற்றி வழிபடுவதற்கு இட்டுச் சென்றிருக்கிறது. இந்திய நிலஉடமைச் சாதியச் சமூகம் அப்படியே திரும்பி வரவேண்டும் என்ற எண்ணப்பாங்கினை அது குறித்து நின்றதுண்டு. இந்திய தேசியத்தை இந்து தேசியமாக்க விழைந்தவர்கள் அத்தகைய நிலைப்பாட்டை வலியுறுத்தினர்.

இந்தியாவின் வெவ்வேறு பகுதிகளில், வெவ்வேறு மக்கள் பகுதியினரிடையில் நவீன மாக்கம் குறித்த பல கருதுகோள்கள் முன்கையெடுத்தன. இந்திய தேசியத்திற்கு மாற்றாக இந்தியாவில் தோற்றம் பெற்ற சமயம், மொழி, சாதிய விடுதலை சார்ந்த அடையாள இயக்கங்களை இந்த நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும். அடையாள இயக்கங்களில் சில தத்தமது பண்பாட்டு அடிப்படைகளைத் தோண்டித் துருவி நவீன மாக்கத்திற்குப் பொருந்தும் கூறுகளைத் தேடிக்கண்டறிந்தனர். அடையாள இயக்கங்கள் தமது வேர்களைக் கண்டறிவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டுவதாகத் தோன்றினாலும், அத்தகைய தேடலிலும் அவற்றை நியாயப்படுத்துவதிலும் பொருள் கோடளியல் எனப்படும் விளக்க முறைச் செயல்பாடு (*Hermeneutics, Interpretation*) பெரும்பங்கு வகிப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். பொருள்கோடல் விளக்கங்கள் இல்லாமல் எந்த ஓர் அடையாள இயக்கமும் உருவானதில்லை எனக் கூறலாம். குறிப்பிட்ட அக்காலம் (19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலிருந்து) அச்சு எந்திரம், புத்தகப் பதிப்பு, பத்திரிகைகள் வெளியீடு, கல்விப் பரவல், படித்த மத்தியதர வர்க்கச் செயல்பாடு ஆகியவற்றோடு தொடர்பு கொண்டதாக இருந்தமையால்

நவீனமாக்கலையும் மரபுகளையும் இணைத்துப் பொருள் வழங்கும் மரபு தோன் றிச் செழித்தது.

மரபும் புதுமையும், சீர்திருத்தமும் மீட்டுருவாக்கமும், பழம் நூல்களும் புதுமுறையிலான வாசிப்புகளும், வேர்களும் நவீனக் கருத்துக்களும், ஏற்க வேண்டுவனவும் விலக்கவேண்டுவனவும் என்ற நிரந்தர ஊடாட்டங்கள் அடையாள உருவாக்கங்களில் உண்டு. பால் ரிக்கர், கௌசே வென் போன்ற அறிஞர்கள் அடையாள உருவாக்கங்களை அடையாள உரைவழங்கல்கள் (*Narrative Identities*) என்றே கூறுகின்றனர். காலனிய முதலாளியத்தின் இராணுவத் தன்மை கொண்ட பொருளாதார அணுகுமுறை தம்மில் இல்லை யென்றும், சமூகக் கூட்டுத் தன்மை கொண்ட, அறத்தோடு கூடிய, மனிதநேயம் கொண்ட,

இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஐரோப்பிய நவீனம் வெவ்வேறு வடிவங்களில் உள்வாங்கப்பட்டது. காலனியத்தை நிராகரிப்பதோடு ஐரோப்பிய நவீனம் முழுவதுமே நிராகரிக்கப் பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

சமத்துவப் பண்பு கொண்ட கருத்தியல் தம்மிடம் இருந்ததாகவும் அடையாள உருவாக்கங்கள் நிரூபித்துக் காட்ட முனைந்தன.

அடையாளங்களைச் சமப்பவர்களாகத் தனிமனிதர்களைக் கொள்ளாமல், ஒருகூட்டம் அல்லது (சமயம், மொழி ஆகியவற்றைக் கொண்ட) குழுமத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதையும் இதே நோக்கில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புதிய சமூகத் தன்னிலைகள் (Collective Subjectivities) அடையாள இயக்கங்களால் உருவாக்கப்படுகின்றன. அவை தொடர்ந்து சமூகப் பண்பாட்டு அரசியலில் பங்கேற்கின்றன. மரபுத் தொடர்ச்சி கொண்ட நவீனம் குறித்த தேடல்கள் அடையாள உருவாக்கங்களில் தொழில்படுகின்றன. ஒவ்வொரு அடையாள உருவாக்கமும் ஒவ்வொரு விதமாக தன்னை உருவாக்கிக் கொள்வதால், பல வகையான நவீனங்கள் அடையாளங்களின் ஊடாக உருவாகின்றன.

குறிப்பிட்ட ஓர் அடையாளக் குழுவழக்கிலுள்ள சமூக அமைப்பில் எந்த இடத்தை வகிக்கிறது என்பதைப் பொறுத்து, அக்குழுவின் அடையாள உருவாக்கத்தில் சமத்துவ வேட்கை, போராட்ட குணம் ஆகியவை பதிவாகும். ஒடுக்கப்பட்ட சமூக அடையாளம் சமத்துவத்தில் அதிக வேட்கை கொண்டதாகவும், ஏற்கெனவே உள்ள சமூக அமைப்பில் ஆதாயமான இடத்தில் அமர்ந்திருப்போர் சமத்துவம் பற்றிப் பேசாதவர்களாகவும் தத்தமது அடையாளங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுவர்.

இந்தியாவில் நவீனம் பற்றிய உரையாடலில் அம்பேத்கர் முக்கியமானதோர் இடத்தை வகிக்கிறார். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் காலம் தொட்டு 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரையிலான காலனி ஆட்சியின் நிதி மற்றும் பொருளா

தாரச் செயல்பாடுகள் குறித்து அம்பேத்கர் தனது டாக்டர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுகளில் தீவிர விமரிசனங்களை முன் வைத்துள்ளார். இந்தியாவின் செல்வ ஆதாரங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது குறித்தும் அதனால் அடித்தட்டு மக்களே பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது குறித்தும் அவர் எழுதியுள்ளார். பிராமணியமும் முதலாளியமும் இந்திய மக்களின் மிகப்பெரிய எதிரிகள் என்று அவர் குறிப்பிடுவார். சுதந்திரமடையும் இந்திய அரசு சோசலிசமாகப் பரிணமிக்க வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவை இந்திய அரசியல் வாழ்வுக்கும் சமூக வாழ்வுக்கும் அடிப்படைகளாக வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். நவயான பெளத்தம் என்ற அறத்தோடு கூடிய, சாதியற்ற கூட்டு வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை அவர் இந்திய மரபிலிருந்து மீட்டுக் கொண்டார். இவ்வாறாக அம்பேத்கரின் சொல்லாடல்களில் அவர் நவீன யுகத்தை இரண்டுபடுத்துகிறார். காலனிய முதலாளியத்தை அவர் விமரிசிக்கிறார்; பிரெஞ்சுப் புரட்சி, நவயான பெளத்தம் சார்ந்த நவீனப்படுத்தலை அவர் ஆதரிக்கிறார்.

ஏகாதிபத்தியம் என்ற கருத்தாக்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் லெனின் ஏகாதிபத்தியம் என்ற கருத்தாக்கத்தைப் பயன்படுத்தியபோது, ஐரோப்பிய முதலாளிய அமைப்பிற்கும் காலனி ஆதிக்கத்திற்கும் இடையில் நிலவும் இறுக்கமான உறவுகளை மீண்டும் புலப்படுத்தினார். முதலாளியம் ஐரோப்பாவில் அதன் சொந்த பலத்தில் வாழவில்லை. அது உலகின் பெரும்பரப்பில் உள்ள ஆசிய ஆப்பிரிக்க லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளைக் கொள்ளையடித்தே வாழுகிறது என்பதை லெனின் புரிந்து கொண்டார். காலனி ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் அந்நாடுகளில் எதிர்ப்புகள் தோன்றத் தொடங்கி விட்டன என்பதை லெனின் அவதானித்தார். எனவே சோசலிச சக்திகள் ஐரோப்பிய முதலாளியத்திற்கு எதிராக ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை ஒன்றிணைக்க வேண்டும் என்ற வேலைத் திட்டத்தை லெனின்

புதிய சமூகத் தன்னிலைகள் அடையாள இயக்கங்களால் உருவாக்கப்படுகின்றன. அவை தொடர்ந்து சமூகப் பண்பாட்டு அரசியலில் பங்கேற்கின்றன.

வகுத்தார். “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள்!” என்ற மார்க்சின் கோஷத்தை “உலகத் தொழிலாளர்களே மற்றும் ஒடுக்கப் பட்ட மக்களே! ஒன்று சேருங்கள்!” எனத் திருத்தினார்.

முதலாளிய நாடுகளிலேயே உள்ள தொழிலாளர் வர்க்கம் அந்நாட்டு அரசுகளுக்கு எதிராக நடத்திவரும் போராட்டங்களை விட பல மடங்கு அதிக அடிப்படைத் தன்மை கொண்ட போராட்டங்களைக், காலனி நாடுகள் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு எதிராக நடத்தியதுண்டு. ஒவ்வொரு காலனி நாட்டை இழக்கும் போதும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்படும் இழப்புகள் பிறும்மாண்டமானவை. இந்தியாவை இழந்தபோது, எகிப்தை இழந்த போது, பல ஆப்பிரிக்க நாடுகளை இழந்த போது ஐரோப்பா ஏராளமாக இழந்தது. எனவேதான் காலனியத்திற்குப் பிறகு புதுக் காலனியாதிக்கம் பலவழிகளில் தொடரப்பட வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் தள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஏகாதிபத்தியத்தை அதன் பலவீனமான கண்ணியில் தாக்க வேண்டும் என்று லெனின் கூறியதை இங்கு நினைவுபடுத்துவோம். 19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் நிகழ்ந்த பாரிஸ் கம்யூன் எழுச்சிக்குப் பிறகு ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் வர்க்கம் முதலாளியத்தின் மீது வலுவான தாக்குதல்களை ஏற்படுத்த முடியாமல் போய்ருக்கிறது. எனவே தான் ஐரோப்பாவிற்கு வெளியிலிருந்து காலனி நாடுகளிலிருந்து அத்தகைய எழுச்சிகள் ஏற்பட வேண்டும் என லெனின் கருதியிருக்க வேண்டும்.

மார்க்ஸ் அவரது காலத்திலேயே கூட இம்மாதிரியான அணுகுமுறையின் ஏற்புடைமையைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். இங்கிலாந்து அரசுக்கு எதிரான அயர்லாந்து மக்களின் விடுதலைப் போராட்டங்களைப் பற்றி எழுதும் போது மார்க்ஸ், பிரிட்டிஷ் பேரரசை வீழ்த்து வதற்கான எழுச்சி அதன் விளிம்பு நிலையிலுள்ள அயர்லாந்தி லிருந்து தோன்ற முடியும் என்று எழுதினார்.

உலகமெங்கு முள்ள பிரிட்டிஷ் காலனிகளிலிருந்து கொள்ளையடிக்கப்பட்ட மூலதனத்தை ஆங்கிலேய முதலாளிகள் அயர்லாந்து விவசாயப் பண்ணைகளில் மறுமுதலீடு

செய்து அயர்லாந்து விவசாயிகளைச் சுரண்டி வருகிறது. எனவே அயர்லாந்து மக்களின் தேசிய விடுதலை இயக்கம் பிரிட்டிஷ் பேரரசைப் பெருமளவில் பலவீனப்படுத்தும் என அப்போது மார்க்ஸ் எழுதினார். சீனாவில் தைபிங் எழுச்சிகள் (1851-1864) நடைபெற்றபோது, அப்புரட்சி இங்கிலாந்தில் எதிரொலிக்கும், இங்கிலாந்தின் வழியாக ஐரோப்பாவிலும் பரவும் என மார்க்ஸ் எழுதினார்.

நவீனம், காலனியம், முதலாளியம், ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றிற்கு இடையிலான அந்நியோன்யமான உறவுகளை இக்கட்டுரை பேசியுள்ளது. ஐரோப்பாவில் “நவீனயுகம்” என்ற ஒன்று தோன்றி வளரத் தொடங்கிய போது, அதே காலத்திய

முதலாளிய நாடுகளிலேயே உள்ள தொழிலாளர் வர்க்கம் அந்நாட்டு அரசுகளுக்கு எதிராக நடத்திவரும் போராட்டங்களை விட பல மடங்கு அதிக அடிப்படைத் தன்மை கொண்ட போராட்டங்களைக், காலனி நாடுகள் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு எதிராக நடத்தியதுண்டு.

இணைந்து ஆரம்பகால முதலாளி யத்தின் சனநாயக ஆற்றல்களை அது எவ்வாறு முடமாக்கியது என்பதை இக்கட்டுரை தெளிவு படுத்துகிறது. காலப்போக்கில் காலனியமே ஐரோப் பிய முதலாளி யத்தின் முதன்மை யான வடிவமாக உருவெடுத்தமை சுட்டிக்காட்டப் பட்டுள்ளது.

இருப்பினும், காலனிய முதலாளி யத்தை மட்டுமே நவீன யுகத்தின் ஒரே வடிவமாகக் கொள்ள

வேண்டிய அவசிய மில்லை, பலவகை நவீனங்களுக்குச் சாத்தியம் உண்டு என்பது கட்டுரையில் சொல்லப்படு கிறது. சமீபகாலங்களில் அதிகம் பேசப்பட்டு வரும் “பின்னைக் காலனியம்” என்ற கோட்பாட்டின் பிரச்சினைகளை சில மார்க்சி யக் கருத்தாக்கங்களோடு பொருத்திப் பேசுவதற்கு இக்கட்டுரை முயன்றுள்ளது. பின்னைக் காலனியம் அல்லாத காலனிய நீக்கம் என்ற வேலைத்திட்டம் மார்க்சியத்திற்கு அந்நிய மானதல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மார்க்சின் காலத்திலேயே...

- ◆ மார்க்சின் காலத்திலேயே (1860களுக்குப் பிறகு) மேற்படி நிலைப்பாட்டிலிருந்து மார்க்ஸ் வேறுபட்டு யோசித்த சில தருணங்கள் உண்டு. இந்தியா போன்ற ஆசிய நாடுகளின் சமூக அமைப்பு, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் கருப்பர்கள் எழுச்சி பெற்ற உள்நாட்டுப் போர், அயர்லாந்து விடுதலைப் போராட்டம், ரஷ்ய சமூக அமைப்பு ஆகியவை பற்றிய செய்திகள் மார்க்சை வந்தடைந்த போது குறிப்பிட்ட அந்நாடுகளின் சமூக அமைப்புகளின் பிரத்தியேகப் பண்புகள் பற்றி மார்க்ஸ் சிந்தித்தார். ஐரோப்பியத் தொழில் முதலாளியத்திலிருந்து வேறுபட்ட சமூக சக்திகள் அங்குத் தொழில்படுவதை மார்க்ஸ் கண்டறிந்தார். இந்தியச் சாதி அமைப்பு ஐரோப்பியக் காலனி ஆதிக்கம், வெள்ளையர் நிற - இனவெறி, கீழை நாடுகளின் கிராமிய விவசாயச் சமூகம் ஆகியவை மார்க்சின் கவனத்திற்குள் வந்தன. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர ஆற்றலோடு உடன் நின்று தொழில் படும், பல வேளைகளில் அதைவிட மிக அழுத்தமாகத் தொழில்படும், சமூக சக்திகளைப் பற்றி இப்போது மார்க்ஸ் சிந்திக்க வேண்டி வந்தது.
- ◆ 1917-இல் ஐரோப்பாவில் மிகவும் பின் தங்கியிருந்த ரஷ்ய நாட்டில் சோசலிசப் புரட்சி நடந்தேறியது. ரஷ்யப் புரட்சிக்கு சில முக்கிய விளைவுகள் உண்டு. புரட்சியின் தலைமை ஐரோப்பாவை விட்டு வெளியேறி விவசாயிகளை அதிகமாகக் கொண்ட கீழை நாடுகளை நோக்கி நகர்ந்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக காலனிய நாடுகளின் விடுதலை இயக்கங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கிடைத்தது. லெனின் இது குறித்து முதன்மைக் கவனம் செலுத்தினார். இருப்பினும் லெனினுக்குப் பிறகான உலகம் தழுவிய முதலாளிய முகாம் / சோசலிச முகாம் என்ற முரண்பாட்டில் காலனிய விடுதலைச் சக்திகள் துணைச் சக்திகளாக ஆக்கப்பட்டன. காலனிய நாடுகளின் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு சோசலிச முகாம் எத்தனையோ உதவிகளைச் செய்துள்ளது. ஆயின் இதன் மறுபக்கமாக உலக அளவிலான அரசியல் மோதலுக்கேற்ப மூன்றாம் உலக நாடுகள் தமது அரசியலைத் தகவமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோரப்பட்டது. உலக அளவிலான முரண் பாடு என்ற மேல்நிலையிலிருந்து எழுந்த இந்த அரசியல் பல வேளைகளில் அந்நாடுகளின் உள் நாட்டு யதார்த்தங்களைப் புறக்கணிப்பதற்கு இட்டுச் சென்றது. சீனா, வியட்நாம், கியூபா, யுகோஸ்லாவியா ஆகிய நாடுகள் மேற்குறித்த உலகு தழுவிய அரசியலை மீறிச் சென்றன என்பதும் இங்குச் சொல்லப்பட வேண்டும்.
- ◆ இத்தகைய பின்புலத்தில் தான் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களும் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கங்களும் தோற்றம் பெற்றன. உலக அளவிலான கம்யூனிஸ்ட் முகாமின் நலன்கள், தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்குமான உறவுகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்தே கம்யூனிஸ்டுகள் தமது வேலைத் திட்டங்களை அமைக்க வேண்டியிருந்தது. இருப்பினும் சொந்தச் சமூகங்களின் உள் முரண் பாடுகள் குறித்த விவாதங்களும் நிறம், சாதி, சிறு தேசிய இனங்கள், விவசாயிகள் குறித்த பிரச்சினைகளும் கீழிருந்து மேலெழுந்து வந்தன.

ந.முத்துமோகன்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ச் சூழலில் நாற்றிக இயக்கம்

வீ.அரசு

கா

லனிய வருகையால் தமிழ்ச் சமூகத்தில் உருவான பல்வேறு ஊடாட்டங்கள் தொடர்பான உரையாடல்களை முன்னெடுக்க வேண்டிய அவசியமுண்டு. இன்றையத் தமிழ்ச்சமூகம் குறித்தப் புரிதல்களுக்குக் காலனிய கால ஊடாட்டங்கள் உதவக்கூடும். காலனியக் காலத் தமிழ்ச்சமூகம் குறித்த உரையாடல்களைத் தனித்து நிகழ்த்த இயலாது. பிரித்தானியர் கால இந்தியா என்ற எல்லைக்குள் நின்றுதான் அதனைச் செய்ய வேண்டும். கி.பி.1857இல் இங்கிலாந்து மகாராணியாரின் நேரடி நிர்வாகத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தியா எனும் தீபகற்பம் மூன்று தலைமை இடங்களைக் கொண்டு செயல்பட்டது. கல்கத்தா எனும் இன்றைய கொல்கத்தா, பம்பாய் எனும் இன்றைய மும்பாய் மற்றும் சென்னை இராசதானி எனும் சென்னை என்பவை அவை. இந்திய தீபகற்பத்தின் அருகில் உள்ள சிலோன் எனும் இலங்கையும் காலனியக் காலத்தில் இந்தியாவோடு நெருக்கமான தொடர்புடையதாக இருந்தது. காலனியக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, வன்னி, திருகோணமலை மற்றும் மன்னார் பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழ்மொழி பேசும் மக்கள் கொழும்பு செல்வதற்கு நீண்டகாலம் பிடித்தது. ஆனால் தமிழகத்திற்கு மிகக்குறுகிய காலத்தில் செல்ல முடிந்தது. கொழும்புக்கான தரை வழிப்பாதை காடுகளைக் கொண்டது; அதனால் நீர்வழிப்பாதை எளிதாக இருந்தது. இவ்வகையில் இந்திய உபகண்டத்தின் தென்பகுதி மற்றும் இலங்கைத் தீவின் வடகிழக்குப் பகுதி உள்ளிட்ட இடங்களில் வாழ்ந்த தமிழ்மொழி பேசும் மக்கள் காலனியக் காலத்தில் செயல்பட்ட வரலாற்றை மீள்நினைவுபடுத்த வேண்டிய தேவையுண்டு. இந்தப் பின்புலத்தில் இந்த மக்களிடத்தில் புழக்கத்திலிருந்த சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள், காலனிய வருகையால் எவ்வகையான விளைவுகளை

வீ.அரசு,

சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் இலக்கியத் துறையின் தலைவர். பேராசிரியர். பல்வேறு நூல்களைத் தந்திருப்பவர். 'மாற்றுவெளி' ஆய்விதழின் சிறப்பாசிரியர். மாற்றுக் கருத்தாடல்களையும் ஆய்வுக் களங்களையும் அறிமுகம்செய்து வருபவர்.

உள்வாங்க நேரிட்டது. இதன் மூலம் தமிழ் மொழி பேசுவோரிடத்தில் சமயம் தொடர்பாக உருவான புதிய உரையாடல்கள் எவையெவை? அதன் பரிமாணங்கள் புலமைத் தளத்தில் எவ்விதம் செயல்பட்டன? அதன் மூலம் உருவான வரலாற்று விளைவுகள் எவையெவை? ஆகிய பல உரையாடல்களை நிகழ்த்தலாம். இவ்வுரையாடல்களை நமது வசதிக் காகப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கொள்வோம்.

● காலனியக் காலத்தில் புதுப்புது உரையாடல்களை முன்னெ டுக்கும் களமாக வங்காளப் பகுதி, குறிப்பாகக் கல்கத்தா செயல்பட்டது. இந்திய தீபகற் பத்தில் காலனியக் காலச் செயல்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ள கல்கத்தாவில் உரு வான புதிய பரிமாணங்கள் குறித்தப் புரிதல் அவசியம். சமய உரையாடல்கள்; சமூகச் சீர்திருத்த உரையாடல்களாகக் கல்கத்தாவில்தான் கால்கொண் டது. இன்றையப் பின் கால னியக் காலத்தில் நடைமுறையி ல் உள்ள சமயச் செயல்பாடு கள் குறித்து அறிந்துகொள்ள, அன்றையக் கல்கத்தாவில் செயல்பட்ட பல்வேறு போக் குகளின் வரலாறுகள் குறித்து அறிவது அவசியம்.

● கல்கத்தாவில் சமயம் தொடர் பான உரையாடல்கள் நடை பெற்ற அதேகாலச் சூழலில், சென்னையில் நடைபெற்ற சமய உரையாடல்கள் எவ் வகையில் இருந்தன? கல்கத் தாவிற்கும் சென்னைக்குமான உறவுகள் எவை? கல்கத்தா நிகழ்வுகளிலிருந்து சென்னையி ல் நடைபெற்றவை எவ் வகையில் வேறுபட்டிருந்தன? அதன் பின்விளைவுகள் எவை? ஆகிய பிறவரலாறுகள் குறித் தும் உரையாடும் தேவை யுண்டு.

● கல்கத்தா - சென்னை நிகழ்வுகள் நடந் தேறிய தருணங்களில் யாழ்ப்பாணச் சூழல் எவ்விதம் இருந்தது? யாழ்ப் பாணத்திற்கும் சென்னைக்குமான உறவுகள் எவ்வகையில் சமய உரையா டல்கள் நிகழ வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தின? யாழ்ப்பாண - சென்னைத் தொடர்புகளை எப்படிப் புரிந்துகொள் வது? ஆகிய உரையாடல்கள் தேவைப்படுகின்றன.

● காலனியத்தின் மூலம் உருவான நவீனத் தன்மைகள், சமய உரையாடல்கள்; குறிப் பாகச் சமயத்தின் மூலமாக அமைந்துள்ள கடவுள் நம்பிக்கை குறித்த உரையாடல்களை எவ்வகையில் கட்டமைக்கிறது? இதன் மூலம் நாத்திகம் எனும் கடவுள் மறுப்புக் கோட்பாடு தமிழ்ச் சமூகத்தில் எவ்வகையி ல் செயல்பட்டது? இவ்வரலாறு, பின்னர் உருவான சமூக இயக்கங் களுக்கு எவ்வகையில் முன்னோடியாக அமைகிறது? தமிழ்மொழி பேசுவோரி டத்தில் உருவான புதிய தர்க்கங்கள் எவை? இவற் றிற்கு காலனியத்திற்கும் உள்ள உறவுகள் எவை? என்றெல்லாம் பல கோணங்களில் நாம் உரையாட வேண்டும். தமிழ்மொழி பேசுவோரிடத் தில் செயல்பட்ட புலமைத் தளத்தின் தர்க்க வரலாற்றை மீள் நினைவுப் படுத்திக் கொள்ளும் தேவை இருப்ப தாகக் கூறலாம்.

மேற்குறித்த வங்காளம், தமிழ்நாடு, யாழ்ப்பாணம் எனும் நிலப்பகுதி சார்ந்த கால னியக் காலச் செயற்பாடுகள்; குறிப்பாகச் சமயச் செயற்பாடுகள்; தமிழ்மொழி பேசுவோரிடத் தில் புதிய சிந்தனை மரபு அல்லது புலமைத்துவ மரபை உருவாக்கியுள்ளதா? என்ற கேள்வி சுவையானது. இதன்மூலம் அண்மைக்கால தமிழ்மொழி பேசுவோரின் சமூக நடவடிக்கை கள், குறிப்பாக பொது உளவியல்; சமூக மாற்றங்கள்; இவற்றின் மூலம் கட்டமைக்கப் படும் சமூக வரலாறு ஆகியவை தொடர்பான உரையாடல்களாக இவற்றை நாம் கருதலாம்.

காலனியக் காலத்தில் உருவான நவீனக் கல்வி, சமூகத்தில் பல்வேறு புதிய சிந்தனை மரபுகளுக்குக் களமாக அமைந்தது. கிழக்கு

காலனியக் காலத்தில் புதுப்புது உரையாடல்களை முன்னெடுக்கும் களமாக வங்காளப் பகுதி, குறிப்பாகக் கல்கத்தா செயல்பட்டது.

இந்தியக் கம்பெனி என்பது அதன் தன்மையில் மாறி, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளை ஆட்சி புரியும் அதிகாரமாக உருப்பெற்றது.

இதே காலங்களில் சமயப்பரப்புதல் எனும் பணியை முதன்மையாகக் கொண்ட சமய நிறுவனங்களும் செயல்பட்டன. பிரித்தானிய நிர்வாகத்திற்கும் பிரித்தானிய மற்றும் அமெரிக்கச் சமயப் பரப்பு நிறுவனங்களுக்கும் ஏற்பட்ட உறவுகளுக்கும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் உருவான கல்வி முறைகளுக்கும் நெருக்கமான உறவுண்டு. நிர்வாகம் திட்டமிட்டக் கல்விமுறை வேறாகவும், சமய நிறுவனங்கள் திட்டமிட்டவை வேறாகவும் அமைந்தன. நிர்வாகத்தில் செயல்பட்ட ஐரோப்பியக் கல்வி முறையில் பயிற்சி பெற்ற அலுவலர்கள், ஆசிய நாடுகளில் புதிய கருத்து நிலை ஒன்றைக் கட்டமைக்க முயன்றனர்; அதுவே கீழைத்தேயவியல் கீழைத்தேயத்தின் பின்புலத்தில் ஆங்கில மொழி சார்ந்த கல்வியா? வட்டாரமொழி சார்ந்த கல்வியா? என்ற உரையாடல் நிகழ்த்தப்பட்டது. இறுதியில் ஆங்கிலம் சார்ந்த கல்வி முறையே நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்தக் கல்விமுறை வழி உருவான புதிய தலைமுறை, இந்தியச் சமூகத்தில் உள்ள பல்வேறு தர்க்க மரபுக்கு ஒவ்வாத, மூடநம்பிக்கைகளாக அமைந்த பல்வேறு நிகழ்வுகள் குறித்த கேள்வி களை எழுப்பின. இவ்வகையான நிகழ்வுகள் வங்காளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழ்ந்தவை.

இராம் மோகன் ராய் (1772-1833) வங்காளத்தில் முதன்முதல், மூடநம்பிக்கைகள் குறித்து குரல் எழுப்பியவர். இவரது நெருங்கிய உறவினராகிய இளம்பெண் "சதி" எனும் சடங்கால் வலுக்கட்டாயமாக நெருப்பில் இறக்கப் பட்டக் கொடுமையை நேரில் கண்டார். பின்னர் அப்பழக்கம் தொடர்பான விரிவான எதிர்ப்பு இயக்கங்களை உருவாக்கத் தொடங்கினார். அதன் விளைவாகத்தான் 1829ஆம் ஆண்டு சதி தடைச் சட்டத்தைப் பிரித்தானியர்கள் கொண்டு வந்தனர்.

இவர் 1804இல் உருவ வழிபாடு தொடர்பாக விரிவான ஆய்வு செய்து கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார். அதன் மூலம் உருவ வழிபாட்டை மறுக்கத் தொடங்கினார். இதன் தொடர்ச்சியாக பல்கடவுள் வழிபாட்டையும் கேள்விக்குள்ளாக்கினார். இந்தப் பின்புலத்தில் தான்

"பிரம்ம சமாஜம்" எனும் அமைப்பு உரு வானது. பிரம்ம சமாஜிகள் வர்ணாசிரமக் கோட்பாட்டை மறுத்தனர். புனித நூலாகக் கருதப்பட்ட பூணூலை அறுத்தனர். பூணூல் அணிவது வர்ணாசிரமக் கோட்பாட்டை ஏற்பதாக அமையும் என்று கருதினர்.

இராம் மோகன் ராய்க்குப் பிறகு பிரம்ம சமாஜ தலைமையேற்றவர் தேபேந்திரநாத் தாகூர் (1817-1905). இவரது காலத்தில், "தத்துவ போதினி சபா" எனும் உண்மையைத்தேடும் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இவருக்குப்பின் கேஷப் சந்திரசென் (1838-84) எனும் இளைஞர் பிரம்ம சமாஜத்தின் கோட்பாடுகளைத் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்த விரும்பினார். "சங்கச்சபா" எனும் "நம்பிக்கையாளர் சங்கம்" எனும் அமைப்பை உருவாக்கினார். இவ்வமைப்பு மூலம் கலப்புத் திருமணம் செய்வோரைக் கொண்டாடினர். விதவை மறுமணம்

நிர்வாகத்தில் செயல்பட்ட ஐரோப்பியக் கல்வி முறையில் பயிற்சி பெற்ற அலுவலர்கள், ஆசிய நாடுகளில் புதிய கருத்து நிலை ஒன்றைக் கட்டமைக்க முயன்றனர்.

செய்வதை வற்புறுத்தினர். இத்தன்மைகள் ஏற்றுக்கொள்ளாத தேபேந்திரநாத் தாகூர், தனியான பிரம்ம சமாஜத்தை உருவாக்கினார். இவ்வகையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வங்காளச் சமூகத்தில் கிளர்ச்சிகள் உருப்பெற்றன. இதன் தொடர்ச்சியாக இராமகிருஷ்ண மிஷன் அங்கு உருப்பெறத் தொடங்கியது. அதில் விவேகானந்தரின் சீர்திருத்தச் செயற்பாடுகள் குறித்து நாம் அறிவோம்.

காலனியச் சூழலில் இந்திய சாதி அமைப்பு, அதனைக் கட்டிக்காக்கும் சமய அமைப்பு ஆகியவற்றை மறுபரிசீலனை செய்யும் போக்கு உருவானது. கிறித்துவ சமயக் கோட்பாடுகள், இந்துமதக் கோட்பாடுகள் ஆகியவை இணைந்த சமய மரபுகளை உருவாக்க முனைந்தனர். இத்தன்மை கல்கத்தாவில் செல்வாக்குப் பெற்ற தன் விளைவாக இந்து - இஸ்லாம் - கிறித்தவம் இணைந்த புதிய சமய மரபுகள் குறித்துப் பேசத் தொடங்கினர். காலனியத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட விளைவு இதுவாகும்.

உலகம் முழுதும் பயணம் செய்த விவேகானந்தர், சமூகப் பணிக்குக் கொடுத்த முதன்மையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மக்களுக்குச் சமூகப்பணி செய்வதற்கே சமயம். அதுவே வழிபாடு, தனிப்பட்ட கடவுள் வழிபாட்டு மரபுக்கு முதன்மை தராத இயக்கமாக வங்காளத்தில் சமய மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் உருவாயின.

இவ்வகையில் உருவான இயக்கங்கள், கடவுளை மறுத்த நாத்திக இயக்கங்களாக உருவாகவில்லை. அதே நேரத்தில் பாரம்பரிய வர்ணா சிரம மரபுகளை ஏற்கும் சமயமாகவும் இல்லை. நவீனத் தன்மைகளை உள்வாங்கிய சீர்திருத்த இயக்கங்களாக சமயத்தைக் கட்டமைக்க முயன்றனர். இத்தன்மையின் செல்வாக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் தமிழகத்திலும் உருவானது. 1864இல்

சென்னையில் வெளிவந்த தத்துவ போதினி இதழ் தலையங்கம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

“இந்தப் பத்திரிக்கையில் சகல சமயத்தாருக்கும் பொதுவான விதமாக நம்முடைய வேதங்களின் தாற்பரியங்களை கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெளியிட நாங்கள் நிச்சயித்தோம். வேதத்தைப் பிராமணர்கள் தவிர மற்றவர்கள் அனுசரிக்கக் கூடா தென்பதற்கு வேதத்தில் பிரமாண முண்டோ இல்லையோவென்பதை இப்பொழுது விசாரிக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை... வேதார்த்தங்களைக் கூட இதரர்கள் அறியக் கூடாதென்கிற விதியுமில்லை; அறியலாமென்பதற்கு பிரமாணமும் உண்டு. சடகோபர் பாடிய திருவாய்மொழி என்னும் தமிழ்ப் பிரபந்தம் தமிழ் வேதமென்றும் அது ஸ்திரீ சூத்திரர்களுக்காகவே உண்டா எனதாயும் எல்லோராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்படுகின்ற தல்லவா... (தத்துவ போதினி, 1864, இதழ், 1 தலையங்கம்)

தத்துவபோதினி இதழை நடத்திய மயிலாப்பூர் துரைசாமி அய்யங்கார் பூணூல் போடாதவர் என்றும் அறியப்படுகிறார். இதைப் போலவே சேலம் பகடால நரசிம்ம நாயடு அவர்கள் “ஆஸ்திக மதசித்தாந்தம்” எனும் நூல் ஒன்றை 1882இல் எழுதினார். அந்நூலில் காணப்படும் பின்வரும் பகுதி, காலனியச் சிந்தனை மரபை நமது புலமையாளர்கள் எவ்வகையில் உள்வாங்கத் தொடங்கினர் என்பதைக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

“ஆஸ்திக மதமென்பது, பொதுவாக ஏகேஸ்வர வாதமென்றும், (Deism or Theism) அதாவது கடவுளென்னும் ஒரு வஸ்து உண்டென்று சொல்லும் கொள்கையாம். இந்தக் கொள்கைக்கு எதிரி கடையானது நாஸ்திகம் (Atheism or Materialism or Scepticism). நாஸ்திக மதமென்றால், ஈசுவரனென்ற வஸ்துவே கிடையாதென்று சாதிக்குங் கொள்கையாம்.

நமது இந்து தேசத்தில் பூர்வத் திருந்த சாங்கியம், சார்வாகம், பிரகஸ்பதி, சமணம், பவுத்தம் முதலான சில சமயாகாரங்களும், தற்காலத்தில் பிரபலமாகவிருக்கும் ஸ்ரூப

பத்தொன்பதாம்
நூற்றாண்டு
வங்காளச் சமூகத்தில்
கிளர்ச்சிகள்
உருப்பெற்றன.
இதன்
தொடர்ச்சியாக
இராமகிருஷ்ண மிஷன்
அங்கு
உருப்பெறத்
தொடங்கியது.
அதில்
விவேகானந்தரின்
சீர்திருத்தச்
செயற்பாடுகள்
குறித்து
நாம் அறிவோம்.

அத்வைத சமயமும் ஐரோப்பா முதலான தேசங்களில் பெயர் பெற்றவர்களான

Hamilton = ஹேமில்டன்

Compe = கோம்ப்

Nero = நிரோ

Mansel = மென்சில்

Darwin = டாரின்

Gippen = கிப்பன்

Hume = ஹும்

Reid = ரீட்

Buckle = பக்கில்

Magaries = மாகிரிஸ்

Bahner = பக்னியர்

Huxley = ஹக்ஸிலி

Tyndal = டிண்டல்,

Spencer = ஸ்பென்ஸர்

Voltaire = வால்டேர்

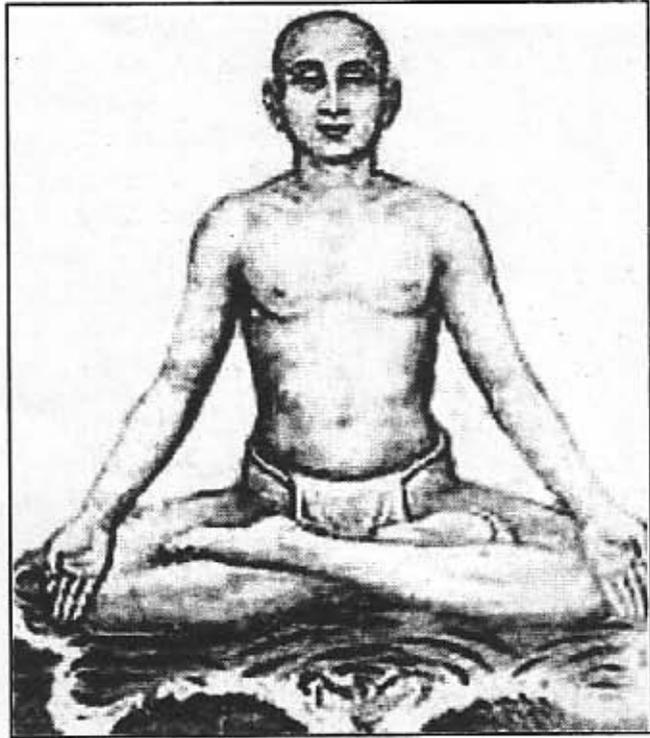
Bradlaugh = பிராட்லா

Annebant = அன்னிபெஸாண்டு

முதலானவர்களுடைய கொள்கைகளும் நாஸ்திக கொள்கைகளென்றுச் சொல்லப்படுகின்றன. (மதவிருகும் என்னும் பெருநூலின் முதல் பாகமாகிய ஆஸ்திகமத சித்தாந்தம் : 1882:5-6)

இவ்வகையில் தமிழ்ச்சூழலில் பிரம்ம சமாஜம், அத்வைதம் ஆகியவை கடவுள் நம்பிக்கைகள் தொடர்பான உரையாடல்களை முன்னெடுத்தன. இவை சமய மறுப்பு இயக்கங்களோ, நாத்திக இயக்கங்களோ அன்று. ஆனால் இவ்வியக்கங்கள் தான் நாத்திகம் தொடர்பான உரையாடல்களை முன்னெடுத்தவை என்று கூறமுடியும்.

தமிழ்ச் சூழலில், மரபாகச் செயல்பட்ட சமயப்போக்குகளில் மாற்றங்கள் தாயுமானவர் (1706-1744) காலத்திலேயே உருப்பெறத் தொடங்கிவிட்டன. இராமலிங்க வள்ளலார் (1823-1874) அந்த மரபை பெரிதும் வளர்த்தெடுத்தார். அவர் உருவாக்கிய "சமரச சன்மார்க்கம்" எனும் கோட்பாடு காலனியச் செல்வாக்கால் உருப் பெற்றது. அவரது

இறுதிக்காலத்தில் உருவாக்கிய பல்வேறு அமைப்புகளும் சமயம் என்பது மக்களுக்குப் பணி செய்யும் நிறுவனம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவரது செயற்பாடுகளை தமிழ்ச்சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதன் விளைவாக ஆறுமுக நாவலர் (1822-1879) உருவாக்கிய அருட்பாமருட்பா தொடர்பான உரையாடல், பின்னர் வள்ளலார் ஜோதியான கதை ஆகியவை, இராமலிங்கரின் கருத்து நிலைக்கு தமிழ்ச்சமூகம் கொடுத்த எதிர்வினையாகும்.

தமிழ்ச்சூழலில் தொடர்ச்சியான உலோகாயத மரபு அல்லது பொருள் முதல்வாத மரபு, செயல்பட்டதை நாம் அறிவோம். ஆனால் காலனிய வருகையோடு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உருவான நாத்திக இயக்கம், சமகாலத்தில் எதிர்கொள்ளப்பட்ட வரலாறு சுவையானது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வைதிகர்கள் தமது கோட்பாட்டை நிலை நிறுத்தும் வகையில்

தமிழ்ச் சூழலில், மரபாகச் செயல்பட்ட சமயப்போக்குகளில் மாற்றங்கள் தாயுமானவர் காலத்திலேயே உருப்பெறத் தொடங்கிவிட்டன. இராமலிங்க வள்ளலார் அந்த மரபை பெரிதும் வளர்த்தெடுத்தார்.

கள் வெளியிட்ட 24 சிறுநூல்களில் முதலாவதாக அமைவது “தத்துவ வாதம்” எனும் நூல். இந்நூல் பொருள் முதல்வாதம் அல்லது நாதிகத்தை மறுக்கும் நூலாக அமைகிறது. உலகம் சத்தா? அசத்தா? என்பதே இந்நூலின் பாடுபொருள். இந்நூல் தொடர்பான பின்வரும் செய்தி சுவையானது.

“சில வருஷங்களின் முன்னர்ச் சென்னையில் சில நாஸ்திகர் கள் கூடி நாஸ்திக சபையொன் றேற்படுத்தி அதன் வாயி லாகத் “தத்துவவிசாரணி” என்றும், பின் அதையே திருத்தித் “தத்துவ விவேசினி” என்றும் பெயரளித்து நாஸ்திக மதச் சார்பாய் முன் பின்னாக இரண்டு பத்திரிகைகளைச் சில வருஷங்களாக நடத்தி வந்தார்கள்.

அந்நாஸ்திகர்கள் உலகை சத்தென வாதிப்பவர்களாத லின், அவர்கள் கொள்கை யினை மறுக்கவெண்ணி “இந்து” என்னும் அத்வைதி யொருவர் 1886ஆகஸ்டு மீ 23உ சென்னை சுதேசமித் திரனிலும் 30உ சிதம்பரம் ப்ரம்ம வித்யா விலும் உலகம் சத்தா? அசத்தா எனும் விஷயத் தையெழுதியு லகத்தை அசத் தென்றே முடித் தார். அதைக் கண்ட ஹிதோபதேசி என்ற நாஸ்திகர் அப்போ துள்ள மேற்படி “தத்துவ விவேசினி” என்னும் பத்திரிகையின் 1886 செப்டம் பர் மீ 26உ சஞ்சிகையில் உலகம் அசத்தா? சத்தா? என்ற விஷய மொன்றெழுதி உலகம்சத்தென்று பேசியது போல் காட்டி முடித் தார்.

24 சிறுநூல்களில்
முதலாவதாக
அமைவது
“தத்துவ வாதம்”
எனும் நூல்.
இந்நூல்
பொருள் முதல்வாதம்
அல்லது
நாதிகத்தை
மறுக்கும்
நூலாக
அமைகிறது.

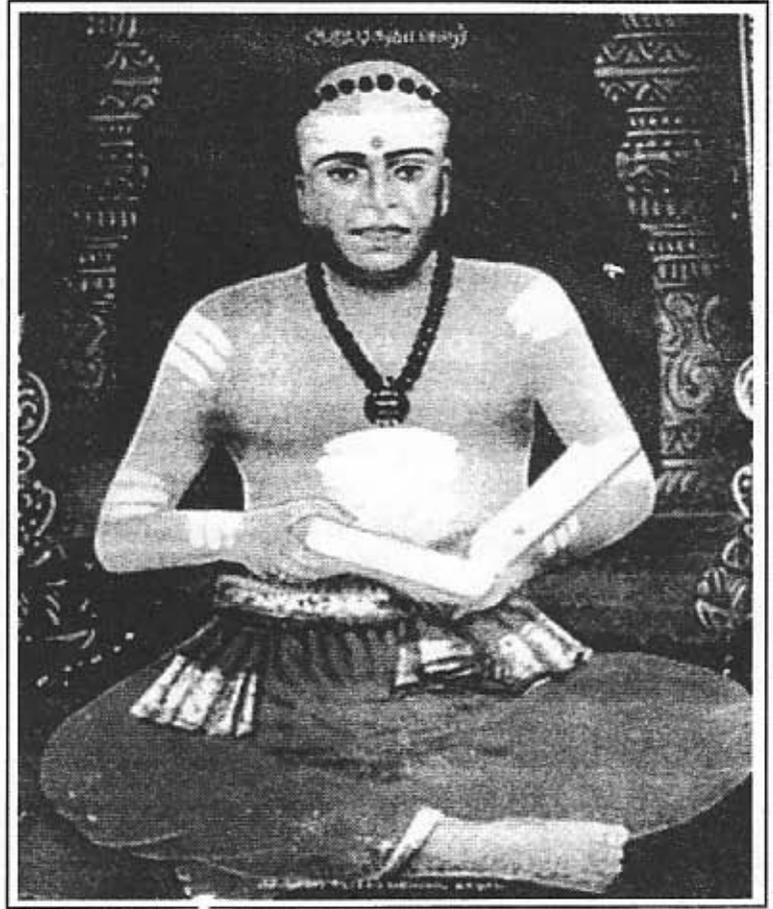
யதார்த்தத்தில் சத்தென்று முடிக்கவில் லையாதலின் அதனையெதிர்த்து மேற் படி “இந்து” என்பவர் “விடைகூறல்” என்ற விஷய மொன்றெழுதி “ஹிதோப தேசி” என்பவர் வரைந்த விஷயத்தைத் தடுத்து, மேற்படி ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின் 1887 ஜனவரி மீ 30உ சஞ்சினையில் உலகு அசத் தென்றே தெளிவுபடுத்தினார். மேற்படி ஹிதோப தேசி யார் என்ற நாஸ்தி கரேனும் அவரைச் சார்ந்த இன்னும் எவரே னும் தத்துவ விவேசினி பத்திராசிரியரேனும் மேலே யாதும் பேசாது மெளனமுற்று உபசாந்தி அடைந்தனர்.” (துவித கண்டனம், 1900:பாயிரம்)

மேற்குறித்த தகவல் அடிப்படையில் தமிழ்ச்சூழலில் செயல்பட்ட நாஸ்திக இயக்கம் குறித்து அறியமுடிகிறது. சோமசுந்தர நாயகர் அவர்களும் தமது “சித்தாந் தரநாகரம் - ஆபாச ஞான நிரோதம்” (1880) எனும் கண்டன நூலில் பெயர் குறிப்பிடாமல் நாஸ்திகர்கள் குறித்தக் கண்டனத்தை எழுதி யுள்ளார். இவ்விதம் தமிழகத்தில் உருவான நாஸ்திக இயக்கத்தை, தமிழகத்தை விட கடுமையான எதிர்கொண்டவர் யாழ்ப்பாணத் தைச் சேர்ந்த சபாரத்தின முதலியார் ஆவார். இவர் 1896இல் வெளியிட்ட “ஈச்சுவர நிச்சயம்” எனும் நூல் மற்றும் இதன் இரண்டாம் பாகம், “பிரபஞ்ச விசாரம்” 1918இல் வெளியிடப் பட்டது. இந்நூல் 1894-95இல் எழுதப்பட்டது.

“ஈச்சுவர நிச்சயம்” நூலுக்கு, சபாரத்தின பிள்ளை (பின்னர் முதலியார்) 1895இல் எழுதிய முகவுரையில் பின்வரும் செய்தியைக் குறிக்கிறார்.

பௌதிகவாத சேட்டாகிய பிறட்லா (Bradlaugh) முதலாயினரது துர்வாதங் களை வாசித்துணர்ந்த நம்மவரிற் பலர் அக்கொள்கையின் கண்ணே பேரபி மானமுற்று, அதனை எடுத்துப் பத்திரி கைகள் வாயிலாகப் பிரதி பாதிக்கத் தொடங்கிக் கொண்டார்கள். இற்றைக் குப்பல வருடங்கட்கு முன்னே, சென்னை புரியிற் பிரசுரிக்கப்பட்டுவந்த “தத்துவ விசாரணி” “தத்துவ விவேசினி” என்னும் பத்திரி கைகளிலே இப்பௌதிக வாதம் பெரிது பிரதிபாதிக்கப்பட்டு வந்தமை

காரணமாக, நாம் அந்தக் காலத் திற்றானே, அக்கொள்கைகளையும் அவற்றுக்கு ஆதாரமாயுள்ள உலோகாயத முதலிய நிர்ஈசுவரதக் கொள்கைகளையும் கண்டித்து, யாழ்ப்பாணம் "உதயபானு" பத்திரிகை வாயிலாகப் பற்பல கடிதங்களை எழுதிப் பிரசுரித்து வந்தோம். அந்தக் கடிதங்களைக் கண்ட வித்துவான்கள் சிலர், அவற்றைப் புத்தக வடிவாக அச்சிட்டுப் பிரசுரிப்பதுண்டாயின், அதனாற் பெரும் பிரயோசன முண்டாகுமென்று எமக்குப் பலமுறையும் அறிவித்தார்கள். அவர்கள் விருப்புக்கியைந்து, அக்கடிதங்களைப் புத்தக வடிவாகப் பிண்டஞ் செய்யப் புகுந்துழி, அவற்றின் கண்ணே செய்யப்படுதற்கரிய பற்பல மாற்றங்களும், அவற்றோடு மேலும் சேர்த்தற்குரிய பற்பல விஷயங்களும் எமது சிற்றறிவுக்குத் தட்ட, அவற்றை எல்லாம் வரன் முறை பிறழாது அமைக்க வேண்டிய இடங்களில் அமைத்து இச்சிறு பிரபந்தத்தை எழுதி முடித்து இப்போது வெளியிடுகின்றோம். (1954:3,4)

இந்நூலில் சைவசித்தாந்த மரபில் நின்று நூல்திக வாதத்தை சபாரத்தின முதலியார் எதிர்கொள்கிறார். இவ்வீவாதங்கள் அனைத்தும் நம்பிக்கை எனும் தர்க்கம் சார்ந்து செய்யப்பட்டவை. இவரது இரண்டாவது நூலில், நாத்திக இயக்கத்தை எதிர்கொண்ட வரலாற்றை விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

இங்ஙனஞ் சிறந்த நமது பரதகண்டத்திலே, இந்தக் காலத்திலே மேலைத் தேசங்களில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கும் பிராகிருத சாத்திரக் கொள்கைகள் நுழைந்து, எமக்குப் பிதிரர்ஈசிதமாகக் கிடைத்த தெய்வங் கொள்கையைப் பெரிதுந் தளர் புறுத்துவனவாயின. ஏறக்குறைய 45,50 வருடங்களுக்கு முன்னே சென்னை இராசதானியிலே, "தத்துவ விசாரணி" தத்துவ விவேசிளி என்னும் இரண்டு தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் தோன்றி, இங்கிலாந்து தேசத்தில் இருந்து கொண்டு நாத்திகப் பிரசங்கஞ் செய்து கொண்டு வந்த பிறாட்லா (Bradlaugh) என்பாருடைய கொள்கையைப் பிரதிபாதித்த விற் நமது தேசத்துக்கு உண்டாகிய

கேட்டைக்கண்டு சகிக்கலாற்றாது, அவற்றின் ஆபாசங்களையெல்லாம், அந்தக் காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலே நடைபெற்று வந்த "உதயபானு" என்னும் பத்திரிகையிலே எழுதிய வியாசங்களே பின்னர் "ஈச்சுர நிச்சயம்" என்னும் பெயரோடு புத்தக வடிவாக எம்மால் அச்சிட்டு வெளிப் படுத்தப்பட்டன. அந்நூல் வெளிப்பட்டபின், திருவருள் காரணமாக நாத்திகப் பிரசங்கமும் ஒருவாறு ஒழிந்து விட்டதெனலாம்.

பின்னுஞ் சிலகாலஞ் சென்ற பின் "பிரமவித்தியா" எனப் பெரியதோர் பத்திரிகை தோன்றி மாயாவாதப் பிரசங்கஞ் செய்யத் தலைப்பட்டது. அப்பத் திரிகைக்குத் துணையாகச் சென்னப்பட்டணத்திலே பல துண்டுப் புத்தகங்

சைவசித்தாந்த மரபில் நின்று நூல்திக வாதத்தை சபாரத்தின முதலியார் - எதிர்கொள்கிறார். இவ்வீவாதங்கள் அனைத்தும் நம்பிக்கை எனும் தர்க்கம் சார்ந்து செய்யப்பட்டவை.

கள் எழுதி வெளிப்படுத்தப் பட்டன. இவற்றையும் நாம் யாழ்ப்பாணத்திற் பிரகடனஞ் செய்யப்படும். "இந்து சாதனம்" என்னும் பத்திரிகையில் நெடுங்காலமாகக் கண்டித்துப் பல வியாசங்கள் எழுதி வந்தோம், அது மாத்திரமல்லாமல் அந்தப் பத்திரிகையிற் றானே கிறிஸ்தவர்களுடைய "குனியோபாதான சிருட்டி"க் கொள்கையையும் இடையிடையே கண்டித்து வந்தோம்.

இவற்றைக் கண்ட எமது இஷ்டர்கள் பலர் இந்த வியாசங்களையெல்லாம் திரட்டி ஒரு புத்தக வடிவாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவ துண்டானால் நமது தேசத்தார்க்குப் பெரும் பயனுண்டா மென்று எமக்குப் பலமுறையும் தெருட்டினாராக, நாம் அந்த வியாசங்களோடு, இந்தக் காலத்திலே மேலைத் தேசங்களிற்றோன்றி எமது தேசத்துள் நுழைந்து எம்மவருக்குப் பெருங்கேடு சூழ்வனவாகிய பிரயோசனவாதம், பரமானுவாதம், பரிணாமவாதம், சந்தேகவாதம் முதலிய கொள்கைகளையும், அவற்றோடு எமது தேசத்தில் முந்தொரு காலத்தில் பிரசித்திப் பெற்றிருந்த சாங்கியம், மீமாம்சம், பௌத்தம் முதலிய மதக் கொள்கைகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றது ஆபாசங்களையும் எடுத்துக் காட்டுவதுண்டானால், தமிழ் நாட்டார்க்குப் பெரிதும் உபயோகமாகுமெனக் கருதி, அவற்றையெல்லாம் எமது சிற்றறிவுக்கு எட்டியபடி ஆராய்ந்து, பிரபஞ்சோற்பத்தியைக் குறித்து அவைகள் கொண்டுள்ள கொள்கைகள் ஒரு சிறிதாவது கைக்கொள்ளத்தக்கன அல்லவென்பதை எடுத்துக்காட்டி,

இறுதியிலே சைவசித்தாந்தக் கொள்கையே சுருதி, யுத்தி அனுபவங்களுக்கெல்லாம் ஏற்புடைத்தாகிய சிறந்த கொள்கையென்பதை நாட்டி, அருண்ஞான மூர்த்தியாகிய அறுமுகப் பெருமானுடைய திருவருளை முன்னிட்டு, இந்தப் பிரபந்தத்தை "பிரபஞ்ச விசாரம்" என்னும் பெயரோடு இப்போது வெளிப்படுத்தலாயினோம். (1918:2,3)

இவ்வகையில், தமிழ்நாடு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பகுதிகளில் எதிர்கொள்ளப்பட்ட நாத்திக இயக்கம் குறித்த விரிவான உரையாடலை முன்வைக்கலாம்.

இலண்டனில் இயங்கிவரும் சுதந்திர சிந்தனையாளர்கள் சங்கத்தின் செல்வாக்கால் 1878ஆம் ஆண்டில், சென்னை நகரத்திலும் அவ்வகையான சங்கம் நிறுவப்பட்டதாக அறிகிறோம். இச்சங்கத்தின் இதழாக "தத்துவ விசாரணி" எனும் தமிழ் இதழ் வெளிவந்ததாக அறிகிறோம். 'Philosophic Inquirer' எனும் ஆங்கில இதழையும் இச்சங்கம் நடத்தியது. (இந்த விவரங்கள் தத்துவவிவேசினி இதழில் - 2:12 செப். 16, 1883- பதிவாகியுள்ளன.) இவ்விதழ்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை.

இச்சங்கத்தின் இதழான "தத்துவ விவேசினி" 1882ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டுக்கு முன் இச்சங்கம் நடத்திய தமிழ் மற்றும் ஆங்கில இதழ்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது குறித்தும் அறிய இயலவில்லை. ஆனால் இவ்விதழ்களின் தொடர்ச்சியாக "தத்துவ விவேசினிக் மற்றும் 'Thinker' ஆகிய இதழ்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இவர்கள் தங்களைச் "சுயாக்கியானிகள்" என்றும் தங்களது சங்கம் "சென்னை சுயாக்கியான சங்கம்" என்றும் இதழ்களில் பதிவுசெய்துள்ளனர். இச்சங்கம் "உபயோகமான அறிவைப் பரவச் செய்யும்" என்றும் எழுதினர். தங்களது செயற்பாடுகளை 'Exercise of Free thought' என்று ஆங்கிலத்தில் கூறிக் கொண்டனர். தத்துவ விவேசினி முதல் 24 இதழ்கள் கிடைக்கவில்லை. 25வது இதழ் (1882-செப்.7, தொகுதி 1) முதல் கிடைக்கிறது. இவ்விதழ்களில் காணப்பெறும் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டில் இச்சங்கம் செயல்பட்ட விவரங்களை அறிய முடிகிறது.

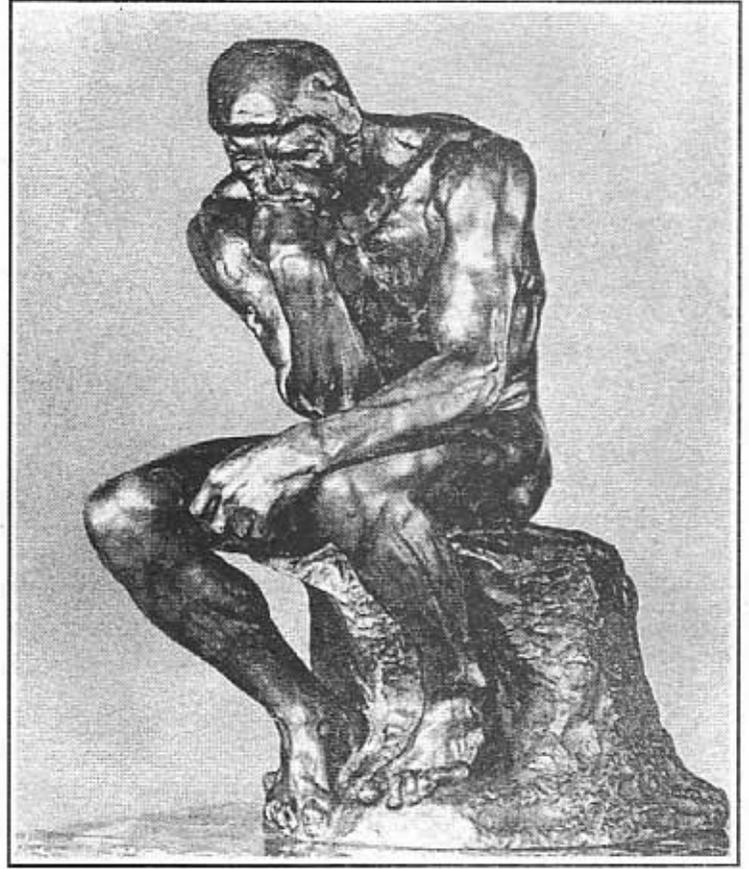
இலண்டனில்
இயங்கிவரும்
சுதந்திர
சிந்தனையாளர்கள்
சங்கத்தின்
செல்வாக்கால்
1878ஆம் ஆண்டில்,
சென்னை நகரத்திலும்
அவ்வகையான
சங்கம்
நிறுவப்பட்டதாக
அறிகிறோம்.
இச்சங்கத்தின்
இதழாக
"தத்துவ விசாரணி"
எனும்
தமிழ் இதழ்
வெளிவந்ததாக
அறிகிறோம்.

1886ஆம் ஆண்டு சனவரி முதல், ஆங்கில ஆண்டை இதழில் போடுவதைத் தவிர்த்தனர். 286என்ற எண் போடப்பட்டது. புருனோ உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட ஆண்டிலிருந்து கணக்கிட முடிவு செய்தனர். எனவே கி.பி.1600 இல் புருனோ எரிக்கப்பட்டார். 1600+286 = 1886 என்பது கணக்கு. இலண்டனில் செயல்பட்ட சுயாக்கியானிகள் இவ்விதம் கணக்கிட்டார்களா? என்பதை அறிய இயலவில்லை. ஆனால் தமிழ் நாட்டு சுயாக்கியானிகள் இவ்விதம் இதழில் ஆண்டைக் குறித்துள்ளனர். புருனோ மீது இவர்கள் கொண்டிருந்த மதிப்பை இதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

1882ஆம் ஆண்டு நவம்பர் தொடங்கி 1888ஆம் ஆண்டு மார்ச் 18 வரை உள்ள இதழ்கள் கிடைக்கின்றன. ஆண்டை முதலில் 286 என்று வெறுமனே போட்டுள்ளனர். பின்னர் 287, 288 ஆம் ஆண்டுகளில் 288A.S. என்று போட்டுள்ளனர். A.S என்பதின் பொருளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

மேற்குறித்த தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1878 தொடங்கி 1888ஆம் ஆண்டுவரை சுமார் பத்து ஆண்டுகள் தமிழ் நாட்டில் இச்சங்கம் இயங்கி வந்துள்ளது. இத்தகவல்களை இப்போதுதான் முதல்முறையாக நம்மால் அறியமுடிகிறது. ஐரோப்பிய புத்தொளி மரபில் உருவான சுதந்திர சிந்தனையாளர்கள் அமைப்பின் நேரடிக்கிளையாகச் சென்னையில் இவ்வகைப்பு செயல்பட்டுள்ளது. "தத்துவ விவேசினி" (1882-88), 'Thinker' (1882-1884) ஆகிய இதழ்கள் வழியும் இவர்கள் வெளியிட்டுள்ள நூல்கள் மற்றும் விற்பனை செய்த நூல்கள் ஆகியவற்றின் மூலமும் தமிழக வரலாற்றில் இதுவரை அறியப்படாத நிகழ்வுகளை இங்குப் பதிவு செய்ய முடிகிறது. இச்சங்கம் பல்வேறு தருணங்களில் எவ்வகையான பெயரில் செயல்பட்டது என்பதைத் தொகுப்போம்.

இச்சங்கம் ஆங்கிலத்தில் 'Hindu Free thought Union' என்று அழைக்கப்பட்டது. தமிழில் "இந்து சுயாக்கியானிகள் சங்கம்" என்று கூறப்பட்டது. சுதந்திர சிந்தனை என்பதை சுயாக்கியானம் என்று கூறினர். சங்கத்தின் பெயரில் உள்ள "இந்து" இன்றைய சூழலில் அறியப்படுவதைப் போல் இந்து மதத்தைக் குறிப்பதன்று. இந்து என்ற சொல்

ஐரோப்பியர் அல்லாத இந்தியர்கள் எனும் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இச்சங்கம், 'The Free thought Tract Society' என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இதுவே பின்னர் என்று 'Madras Free Tract Society' என்று அழைக்கப்பட்டது. இவர்கள் வெளியிட்ட நூல்கள் 'Madras Free thought Society Tracts' என்றும் கூறப்பட்டன. இவர்கள் இவ்வமைப்பு மூலம் வெளியிட்ட முதல் சிறு நூல் (Pamphlet) ம.மாசிலாமணி அவர்களால் இயற்றப்பட்ட "வருண பேதச் சுருக்கம்" (1885) ஆகும். இந்து சுயாக்கியானிகள் சங்கம் பின்னர் சென்னை இலௌகிக சங்கமாயிற்று (1885) இதனைப் பின்வரும் செய்தி உறுதிப்படுத்துகிறது.

"இவர்கள் தற்காலம் ஓர் சங்கமாகக் கூடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதுகாறும் "இந்து சுயாக்கியான சங்கத்தினராயிருந்தவர். இந்து எனும்

சுதந்திர சிந்தனை என்பதை சுயாக்கியானம் என்று கூறினர். சங்கத்தின் பெயரில் உள்ள "இந்து" இன்றைய சூழலில் அறியப்படுவதைப் போல் இந்து மதத்தைக் குறிப்பதன்று.

மதம் ஐரோப்பியர் முதலா
னோர்களை நீக்குகின்றமை
யாலும், சுயாக்கியானிகளாவர்
யாவரேனும், எவ்வருணத்
தாரேனும், எத்தேசத்தாரே
னும் சமத்துவ அங்கங்களாக
விருக்கக் கூடியதேவென
வெண்ணிச் “சென்னை
இலௌகிக சங்க” மெனும்
பெயரால் ஓர் சங்கம் ஸ்தாபித்
திருக்கிறார்கள். இது லண்டன்
நகரத்தில் ஸ்தாபித் துள்ள
“சர்வஜன இலௌகிக சங்கத்”
தின் கிளையாகும். இன்னும்
இதனோடு அனுப்பப்பட்டிருக்கிற
அனுபந்தத்தைக் கண்டால்
சர்வ விஷயமும் விளங்கும்
(தத்துவ விவேசினி 4:13,
செப்த.27, 1885)

இவ்வகையில் “இந்து சுயாக்கி
யான சங்கம்” (*Hindu thought Soci-
ety*) இறுதியில் “சென்னை இலௌகிக
சங்கமாயிற்று (*Madras Secular Soci-
ety*)

இவ்வியக்கம் தொடர்பான புரி
தலுக்குக் கீழ்க்காணும் இரு மேற்
கோள்கள் உதவக்கூடும்.

“இப்பரத கண்டமாகிய நாடக
சாலையில் சைவர் தங்கள்
குழாங்களோடு ஒரு புறம்
நடிக்கின்றனர். வைணவர் ஒரு
புறம் குதிக்கின்றனர். விவிலியர்
ஒருபுறம் ஆடுகின்றனர். இம்
மூவர் கூத்தைக் கண்டு சுயாக்
கியானிகள் ஒருபுறம் நகைக்
கின்றனர். இத்தகைய நடன
மேடையாகிய இவ்விந்து
தேசத்தில் தியாசப்பியாரும்
பிராமண குருமார்களால் ஏற்
படுத்தப்பட்டு மறைந்து கிடந்த
பன்மத சாரமாகிய நாடகங்
காட்டி யாடத் தலைப்பட்ட
னர். இதனைப் புகழ்வோர்
சிலர், இவ்விருட் குழாத்திற்கு
வைரியான சுயாக்கியான
சூரியன் தோன்றி நாலு, ஐந்து

வருடங்களாகத் தனது சாவா கிரணங்
களைப் பரப்பி வேடதாரிகளின்
வேடங்களைத் தனது மெய்ஞ்ஞான
ஜோதியால் விளக்கிக்கொண்டு
வருகிறான் (தத்துவ விவேசினி 1:27:31
12:1882).

“மிசு விவேகமும் பெருந்தகை மையும்
உடைய எனது ஜனன தேசத்தவர்களே!
பிராமணர் நம்மை விலங்கினுங் கடை
யராகக் கீழ்ப்படுத்தி நமது கஷ்டார்ஜி
தமாகிய செல்வங்கள் முழுமையுமே
கவறுவான் வேண்டி, வேதங்களையும்,
ஆகமங்களையும், புராணங்களையும்,
இதிகாசங்களையும், மநுதரும நூலை
யும் எழுதி வைத்தனர்... அவ்வேதாக
மாத்ரி நூல்களையும் அவற்றை எழுதி
சமஸ்கிருத பாஷையையும் நாம் கற்கப்
படாதென்றும் நமக்குப் பய முறுத்திக்
காலந்தோறும் நம்மை நிர் மூடராக்கி
வருத்தி வருகின்றனர். (ம.மாசிலாமணி,
வருண பேதச்சுருக்கம், 1885)

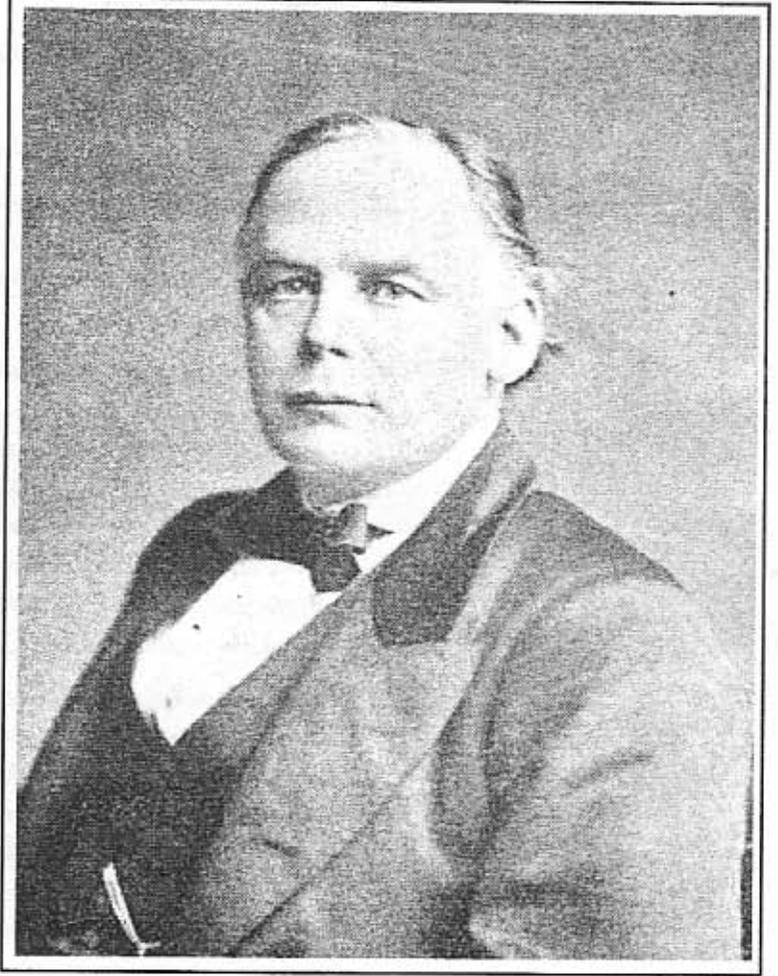
தமிழகத்தில் செயல்பட்ட இவ்வியக்கம்,
ஐரோப்பிய காலனிய மரபோடு நேரடித்தொடர்பு
கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. ஐரோப்
பாவில் உருவான “சுதந்திர சிந்தனை” மரபு
(*Free thought Movement*) தமிழகத்தில் நேரடித்
தாக்கத்திற்குட்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பாவில்
உருவான மதலாயங்கள் எதிர்ப்பு இயக்கம்
(*Anti - Church Movement*), தமிழகத்தில்
நாத்திக இயக்கமாக வடிவம் கொண்டிருப்
பதைக் காண்கிறோம்.

ஐரோப்பாவில் மதலாய எதிர்ப்பாளர்
களை “சுதந்திர சிந்தனையாளர்கள்”,
“நாத்திகர்கள்”, “சோஷலிச வாதிகள்” எனும்
தொடரில் அழைப்பது வழக்கம். இவ்
வகையான இயக்கங்கள் இலண்டன் நகரைத்
தலைமையிடமாகக் கொண்டு செயல்பட்டன.

இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தில்
செயல்பட்ட சார்டிசு இயக்கம் (*Chartism*) தான்
முதன் முதல் குடியரசு (*Republic*) பற்றிய
கோட்பாட்டை முன்வைத்து பின்னர் இவர்களே
சமதர்மம் (*Socialism*) பற்றிய கோட்பாட்டை
முன் வைத்து பின்னர் இவர்களே சமதர்மம்
(*Socialism*) குறித்துப் பேசினார்கள். இவ்வியக்
கத்தின் தொடர்ச்சியாகவே சமயச் சார்பற்ற

ஐரோப்பாவில்
உருவான
“சுதந்திர சிந்தனை”
மரபு
தமிழகத்தில்
நேரடித் தாக்கத்திற்கு
உட்பட்டுள்ளது.
ஐரோப்பாவில்
உருவான
மதலாயங்கள்
எதிர்ப்பு இயக்கம்
தமிழகத்தில்
நாத்திக
இயக்கமாக
வடிவம்
கொண்டிருப்பதைக்
காண்கிறோம்.

சுதந்திர சிந்தனையாளர் இயக்கம் (Secular Free thought Movement) 1850களில் உருவானது. வால்டேர் (1694-1778), தாமஸ்பெயின் (1737-1829) மற்றும் இங்கர்சால் (1833-1899) ஆகியோர் கோட்பாடுகளை மேற்குறித்த அமைப்பினர் முதன்மைப்படுத்தினர். சார்லஸ் டார்வின் (1809-1882) கண்டுபிடிப்புகளை பெரிதும் மதித்தனர். இக்கருத்து நிலைகளை முன்னெடுத்த சுதந்திர சிந்தனையாளர் இயக்கத் தலைவராக சார்லஸ் பிராட்லா செயல்பட்டார். இவரை நேரடித் தலைவராகக் கொண்டே சென்னை இலெளகிகச் சங்கம் செயல்பட்டதைக் காண்கிறோம்.

காலனியக்காலம் குறிப்பாக, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு குறித்து இதுவரை செய்யப் பட்டுள்ள ஆய்வுகளில் கல்கத்தா சூழலே மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அங்கு நடைபெற்ற அளவிற்கு, பிற இடங்களில் சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கங்களில் நடைபெறவில்லை என்பவே இதுவரை எழுதப்பட்ட வரலாறு அமைகிறது. இத்தன்மை தமிழகத்தில் செயல்பட்ட வள்ளலார் என்னும் சி.இராமலிங்கன் அவர்களின் செயல்பாடுகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் செயல்பட்ட ஒன்றாகும்.

மேலும் சென்னை லெளகிகசங்கம், காலனியச் சூழலில் அனைத்து சீர்திருத்த மரபுகளையும் முன்னெடுத்தது. கல்கத்தாவில் நாத்திக இயக்கம் உருவானதாக வரலாறு இல்லை. தமிழ்ச்சூழலில் உருப்பெற்றுள்ளது. சாதிய ஒழிப்பு குறித்து சீர்திருத்த மரபில் வங்காளத்தில் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. அதைப் போல் பெண் விடுதலை தொடர்பான சீர்திருத்தக் கருத்துக்களே முன்வைக்கப்பட்டன. மூடநம்பிக்கை எதிர்ப்பு இயக்கமும் அங்கு உருப்பெற்றதாகக் கூற முடியாது.

ஆனால் தமிழகத்தில் இலெளகிக சங்கம், மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பைத் தமது முதன்மையான பணிகளில் ஒன்றாகக் கருதியது. இவ்வகையில் காலனியக் கருத்து நிலைகளை உள்வாங்கி மிக முற்போக்காகச் செயல்பட்ட அமைப்பு தமிழ்ச் சூழலில்தான் நடைபெற்றுள்ளது. வங்காளச் சூழலில் இல்லை. இவ்வரலாறு விரிவாக பதிவுசெய்யும் பணி விரைவில் நிறைவேறலாம். அதற்குப் பிறகு காலனிய கால இந்திய வரலாறு திருத்தி எழுதப்படலாம்.

இதைப் போலவே ஈ.வெ.ரா அவர்களின் சுயமரியாதை இயக்கம், சென்னை இலெளகிகச் சங்கத்திலிருந்து தொடங்குகிறது என்று தமிழக வரலாறும் திருத்தி எழுதப்படும். புதிய புதிய தரவுகள் புதிய வரலாற்றை நம்முன் வைக்கின்றன.

“ஐரோப்பாவில்
மதலாய எதிர்ப்பாளர்களை
'சுதந்திர
சிந்தனையாளர்கள்'
'நாத்திகர்கள்'
'சோஷலிச வாதிகள்'
எனும் தொடரில்
அழைப்பது வழக்கம்.”

சுதந்திர சிந்தனையாளர் இயக்கத் தலைவராக சார்லஸ் பிராட்லா செயல்பட்டார். இவரை நேரடித் தலைவராகக் கொண்டே சென்னை இலெளகிகச் சங்கம் செயல்பட்டதைக் காண்கிறோம்.

துணை நூல்கள்

(1) 1878-1888 தத்துவ விவேசினி இதழ்கள். (2) 1882-1884 The Thinker இதழ்கள் (3) 1885 - மாசிலாமணி. ம.வருண பேதச் சுருக்கம், சென்னை நகர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண ரத்நாகர அச்ச இயந்திரசாலை (4) 1918- சபாரத்தின முதலியார் பிரபஞ்ச விசாரம் (ஈச்சுவர நிச்சயத்தின் இரண்டாம் பாகம்) திருமயிலாப்பூர் சே.வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளையால், சென்னை வேப்பேரி செங்கல் வராய நகர், ஆர்ப்பனேஜ் அச்சக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. (5) 1954 - சபாரத்தின முதலியார்.ஈ. ஈச்சுவர நிச்சயம் (1895), ஆசிரியரின் மருகர் வே. மாணிக்க வாசகர். விரும்பியபடி திருமயிலை சே.வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை பதிப்பித்து, கிரீன் அண்டு கம்பெனி, பார்வதி அச்சக்கூடம், சென்னை - 5.	(6) 1967-Rober Robson, Ideas and Institutions of Victorian Britan, G Bell & Sons Ltd, London (7) 1970 Jhon Saville, A Selection of the political pamphlets of Charles Bradlaugh with a preface & Bibliograccical notes, Augustus M,kelly Publishers Newyork. (8) 1971 Edward Royle, Religion and Unbelief (9) 1970 John Saville, A Selection of the Social and political pamphlets of Annie Besant with a preface & Bibiliographical Notes. (10) Kenneth W.Jones, Socio Religious Reform Movements In British India, Cambridge University press, 1994. (11) 1995 ஆனைமுத்து. வே. (ப.ஆ.), வெங்கடாசல நாயகர். அ., பார்ப்பாரும் வேளாளரும் பறித்துக்கொண்ட வன்னியரின் மன்னவேடு ஊர்கள், மார்க்சிய பெரியாரிய பொதுவு டைமை கட்சி வெளியீடு. (12) 2000 ரத்னம்.க.(பதி.) பாயக்காரிகள் மிராகதார்கனோடு செய்த போராட்டம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை- 5.

தாந்திரீகம்...

இந்தியத் தத்துவங்களையும், பாரம்பரியங்களையும் 'வேத நெறி' என்றும் 'வேத மறுப்பு நெறி' என்றும் இரு வகையாகப் பகுக்கலாம். இவற்றுள் வேதநெறி தொடர்பான கருத்துக்களும் சிந்தனைகளுமே இந்தியாவில் முதன்மை செலுத்தி வந்தன (வருகின்றன). ஆனாலும் வேதநெறி சாராத வேத மறுப்புச் சிந்தனைகள் அடங்கிய தத்துவங்களும் இந்தியாவில் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. அவ்வாறு உருவான சிந்தனைப் போக்குகளில் ஒன்றே தந்திரம் அல்லது தாந்திரீகம் ஆகும்.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள புறஉலகை அறியும் முயற்சியில் நம் முன்னோர்கள் உருவாக்கிய வாழ்க்கை நெறிகளுள் ஒன்றாக தாந்திரீகம் அமைந்தது. கற்பனையினை அடிப்படையாகக் கொள்ளாது, அன்றாட வாழ்க்கையினையும், பொருள்களின் இயக்கத்தையும் உற்று நோக்கியதன் அடிப்படையிலேயே தாந்திரீகம் உருவாகியுள்ளது. மேலும் வேத நெறிக்கு மாறான ஒரு நெறியாக தாந்திரீகத்தை உருவாக்க சாதி, தொழில் என்ற இருநிலைகளிலும் மேலாண்மை பெறாத சிந்தனையாளர்கள் முயன்றுள்ளனர்.

அதே நேரத்தில் தாந்திரீகம் என்பது மது, மாது ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய ஒழுக்கக்கேடான நெறி என்றும் சிலர் கூறுவர். இன்னும் சிலர் யோகம், எந்திரம், மந்திரம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதே தாந்திரீகம் என்றும் விளக்கமளிப்பர். இந்தியாவில் உருவான பல்வேறு பொருள் முதல் வாதக் கருத்துக்களைப் போன்றே தாந்திரீகம் அவதூறுக்கு ஆளாகி உள்ளது.

மேலும் இந்து - புத்த - சமண - சைவ - வைணவ சமயங்களிலும் தாந்திரீகத்தின் செல்வாக்கு குறிப் பிடத்தக்க அளவு இடம்பெற்றுள்ளது. 'இந்து தாந்திரீகம்', 'புத்த தாந்திரீகம்' என்றுகூட தாந்திரீகத்தைப் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். பிற்காலத் தாந்திரீகர்கள் சிலர் தாந்திரீகத்தின் அடிப்படை நெறிக்கு மாறாக, அதனை வேதத்துடன் தொடர்புபடுத்தியுள்ளனர். இதன் காரணமாகத்தான் ஆண்ட்ரி பாடாவ் (Andre Padoux, 1987 : 272) என்பவர் 'தாந்திரீகம்' என்ற தலைப்பில் அமைந்த தனது கட்டுரையில், 'தாந்திரீகம் குறித்து, தொலை நோக்குடனும் அறிவியல் முறையிலானதுமான ஒரு மதிப்பீட்டைச் செய்வதென்பது எளிதல்ல. ஏனெனில் தாந்திரீக மானது கருத்துமாறுபாட்டிற்கும் குழப்பத்திற்கும் உரிய ஒன்றாகும்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆ.சிவசுப்பிரமணியம்

மீண்டும் 2012 முதல்...

நங்கூரம்

சமூக அறிவியல் ஏடு

தொட்புள் கொடி

எதிர்கால மருத்துவத்தின்
திறவுகோல்!

தை - மார்ச் 2012
விண்மீ: ரூபா. 60

இதழ் ரூபா.60.00 ஆண்டுச்சந்தா ரூபா.500.00

தொடர்புக்கு:

பதிவாளர் ஒழுங்கமை,
திருநெல்வேலி கிழக்கு, யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபே: 0777969644
மின்னஞ்சல்: nankkoorum@yahoo.com

